

ଜ୍ଞାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୁରସ୍କାର ଦେବାର ବିଧାନ କରି
ବେଶୁର ସହିତେଷ ଲିପିମ ନର୍ଦ୍ଦାଖ୍ଯ କରିବାର
ଭାର ଏହ କାର୍ଯ୍ୟକରିତା କିମ୍ବା ହୋଇଥିବା
ଗାନ୍ଧାମେଣ୍ଟାରୁ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ ଗାନ୍ଧାମେଣ୍ଟା
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହୀର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ଉତ୍ତଳର
ଏକଟଣ୍ଡି ଲାଭହାର ରଚନା ସକାଗେ ଉତ୍ତ
ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବ । ଯେ ଲାଭହାର କୌଣସି
ପ୍ରସ୍ତୁତକରିତେଷର ଅନ୍ତିମାତ୍ରାଙ୍କ ହୋଇ ଉତ୍ତଳ
ଦେବରେ ଥିବା ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହିମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ
ବିବରଣ୍ୟମାନ ସଂକଳନ ହୋଇ କୃତଜ୍ଞ ଗ୍ରହ
ହେବ । ଏ ପ୍ରସ୍ତୁତକରିତେଷପୁର ବିପ୍ରାର୍ଥତ ଦୟମାନ
କ କ୍ଲେପନପୃଷ୍ଠେ ଲାପ୍ତ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଓ
ଜହାନ ପାଠକମାନେ ସହିତେଷ ଜାଗିଧାରିବେ
କର୍ତ୍ତମାନ ଥିମେମାନେ ଏତିମାତ୍ର ସମ୍ମାଦ
ଦେଇ ଅଧିକ କୃତକର୍ମ ମହାପୃମାନଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କରିଥିବୁ ଯେ ଉତ୍ତ ପୁରସ୍କାର
ପାଇବା ଆଗରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ହେବିଲୁ । ଯଦ୍ୟପି କି କେହି ମୁକୁତ ପୁରସ୍କାର
କରୁ ନାହା ବୋଧ କରିବେ ତାହାଙ୍କୁ ଅମ୍ବମାନ
କରୁ ବକୁବ୍ୟ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତଳର ଲାଭହାର
ରଚନାରେ ଯେଉଁ କ୍ଷମି କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବେ
ତାହାଙ୍କର ଏ ପତ୍ରକ କରିଥିଲେ ଏତେ ଲାଭ
ହେବ ଯେ ପରସ୍କାରିତା ଏଥରେ ପରିପାନ
କଲେ ତାହା ଦ୍ୱାରା ହେବନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବ୍ୟାକୁ ଧର୍ମର ନମ୍ବ ଉତ୍ତଳର ସବ୍ୟାଖ୍ୟାନକୁ
କଣାଇବା ଓ ଉତ୍ତର ଧର୍ମ ପ୍ରଗତି ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଜ୍ଞାନବ ମାନିବ ଘର୍ଷିବା ଚକ୍ରଜମାସୀଂହି
ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲି । ଏହାର ଜାମ ଉତ୍ତଳ-
ଶୁଭକର୍ମ ଘର୍ଷିକା ମୁଣ୍ଡ ଏକଙ୍ଗଶକ୍ତି ୫୦% ମାତ୍ର
ଗତ ବୃଦ୍ଧବାର ଏହାର ପ୍ରଥମବନ୍ଧ୍ୟା ଆମ୍ବେ-
ନାକେ ପ୍ରତି ହୋଇ ଆନନ୍ଦତ ହେଲା ।

ଅଛି କାଳ କହିବରେ ନିଜମର ବଡ଼ ଗୋଲ
ଲାଗିଥିଲା । ପ୍ରାୟ ଦୂର ଜିନିଧିନ ଉତ୍ତାଗ୍ର
ଏହିଦିନ ନିଶ୍ଚରର ତତ୍ତ୍ଵଶରୀରେ ନାଶରାର
ତଥା ଗୁରୁ ଶୁଣ୍ୟାବ ଓ ନାଶରୀ ଅମୁକ
କାହିଁ କି ସାହେବଙ୍କ ଦୁରୁମରେ ନାନା ପ୍ରହାର
ଦୁର୍ଦ୍ଵା ଅମୁକ ସ୍ଥାନରେ ନିଜମ ଦ୍ୱାରା କଷିପୁର
ଦ୍ରୋଷା ଦେଉଥିଲା କୋଳ କହିବା ପୁରେ
କେବଳ ସରକାରୀ କଟେଇରେ କୋର୍ଟି ପଢି

କିମ୍ବା ହେଲେ ଅମୁଳ ସାହେବଙ୍କ ଫୁରୁମ
ବେଳ ଗୋଷଣା ଦୟା ଯାଉଥିଲା ଏବେ
ସମସ୍ତଙ୍କର ଫୁରୁମ ଚିନ୍ତାରେ ଶିଖମର ଏବେ
ଧମଧାମରେ ଯେବେ ଗସ୍ତାରେ ପ୍ରବ୍ୟ ମିଳଇ
ତେବେ ଅବଶ୍ୟ ଲାଇ ଅଛି ନିରୁବା ଏବେ
ଧମଧାମ ମାଟି ।

କଟକଶ୍ଵାଶ୍ରାଦ୍ଧାର୍ତ୍ତ ନାମରେ ସେଇଁ ଛଂଗଳ
ପଦିବା ଗତ ମନ୍ଦିଳବାର ପ୍ରଥମଥର ଏ ନଗର-
ରେ ପ୍ରାଚିତ ହେଲା ଷେଖର ଅବଶ୍ୱ ହେଲୁ
ଯେ ଜଣେ ଦେଖିଥୁ ବୈଦ୍ୟର ତ୍ରୁମର ବାହୁ
ଚଣ୍ଡାରଣ ବନ୍ଦେଖାପାଆୟକ ପୁରୁଷ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟନା
ହେଲା । ଏ କାହାର ହାତାଗେଗ ହୋଇଥିଲା
ବୈଦ୍ୟ ହାତା ବନ୍ଦ କରିବାର ଜୀବନ ଦେଉଁ
ତ୍ରୁମରେ ହାତା କଥିଲବାର ଓସି ଦେଲ ଓ
ପରେ ଦିଲାଟ ତାକୁର ନେଇଁ ଚିବିହା କଗର-
କରି ମୟ ବିଶ୍ଵ ଫଳ ଦିଗ୍ନନ୍ଦ ନାହିଁ ।

ପାଦ୍ୟୋନାଯୁର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଜଣେ ବିଲୁଚ
ଦ୍ୱା ମୋଲଙ୍ଗ ନସିହଦୀନଙ୍କ ନାମରେ ୧୦୦୦୦-
କା ଦାନିରେ ନାଲସ୍ତ କରିଅଛି । ତାହାରୁ ଉଚ୍ଚ
ମରଳଙ୍ଗ ବିଲୁଚରେ ବିବାହ ହୋଇ ଜିତିଗର୍ହ
ତାହାରୁ ଶୁଭେତ୍ର ଦେଇ ପରିଜ୍ଞାଗ କରିଅଛି ।
ଦନାରୂପର ଅବାଳତରେ ମୋକଦମ୍ବା ଉପରୁତ୍ତ
ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀପ୍ରେସ୍‌ର ବୋଲନ୍ତି, ଉତ୍ତରପଣ୍ଡିତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଏହାଦରେ କୁଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲା; ଅଜାଧକ ଆଜି
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗଳକା ନାହିଁ ।

ବାବୁ କଜ୍ଜୟକୃଷ୍ଣ ଗୋପାଲ କ୍ରୁଦ୍ଧମ୍ଭିତ୍ତି ପରିଚୟ
କରିବା କର୍ମରେ ତାବୁ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଓ

ପୋରେ ଚିହ୍ନା ବ୍ୟବସାୟ ମଧ୍ୟ କରିଥାବାକୁ ।
ଆମୁତବଜାର ପଦିକାରେ ଗୋଟିଏ ବିଜ୍ଞାପନ
ଏହି ମର୍ମରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଦ୍ୱାରା
ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ ଉପସ୍ଥିତ ବର୍ଷ ପାଇଲେ ବିଦାହ
ହେବାକୁ ଅଗ୍ରଲାଶୀ ଅବହିନ୍ନ । ଏକଜଣ ବିଧବା
କାରରେ କୁଞ୍ଚିତ ଓ ଅନ୍ୟଜଣ ବାୟସ ଅଟ୍ଟଇ
ଓ ଏମାନେ ସ୍ତ୍ରୀ ଜାରି ପୂର୍ବବକୁ ବିଦାହ
ହେବାକୁ ବାହ୍ନା କରନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କୁ ବିଧବା ସ୍ତ୍ରୀ
ବିଦାହ ହେବାକୁ ଲୋଡା ଥାଏ ସେମାନେ
ଉଣିଯାନର ସଙ୍ଗାଦବକୁ ଘର ଲୋକଙ୍କୁ ବି-
ଗ୍ରେଷ ସମାଚର ଅବଗାଜ ହୋଇଥାରିବେ ।

ହିନ୍ଦୁପ୍ରେସ୍ ଅତି ବୋଲନ୍ତୁ ଯେ ଶ୍ରୀମତୀ
ମେଜାର୍ଥାହେବ ଭାବିତକର୍ତ୍ତର ଯାଦା କରିବା
ପରାର ବନ୍ଦରସ୍ତାଧକ ପରାରେ ମୋକଦିମା
ପଞ୍ଚକୀର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷାନ୍ତ ଆଇନର ପାଶୁଲଘା ଆଗର

କରିବେ ଅମୁମାନଙ୍କର ବଡ଼ ଗ୍ରହଣ ଥିଲା ଯେ
ଦସାବିଜ ସଂକଳିତ ଝୁମ୍କାର ବିଧାନ ସଙ୍ଗେ ?
ପ୍ରସ୍ତାବିତ ବିଷୟର ବିଧାନ ହୋଇଥାନ୍ତା କିନ୍ତୁ
ସନ ୧୮୯୫ ମହିନାର ଆ ୧୮ ଇନ ଯାଇଛେ-
ବାହଁ ସେ ଆଶା ବିଧାନ ହୋଇଥାଏ ।

ତେଲବିଜସ କିଳାର ଭାଗତାକରୁ ଅବଗତ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ଦେଶୀୟ
ଦୂରଜଣ ବଧୁସ ଆପତ୍ତିରେ ସିକିଲସରବିସ
ପରିଷାର ଫଳର ବନ୍ଧୁଙ୍କ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଭାବାଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ବଧୁସ ପନ୍ଥରେ ପଞ୍ଚବିଶର
କରିବାକୁ ବମ୍ବିଶୁରମନେ ସମ୍ମର ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଏ ଦେଶର ଯେ ସମସ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପ୍ରେତ ହୋ-
ଇଥାଏ ସେହି ସମସ୍ତ ଦେଶ ବିଗ୍ରହ ହେବ ଓ
ଦୋଧ ହୁଅଇ ଏମାନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ପାରିବେ ।

ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିଥିଲୁଛି ସେ ଏ
ଦେଶୀୟ ପେଶାଦାର ଗ୍ରୀବା ଓ ନର୍ତ୍ତନାମାନଙ୍କ
ନିକଟର ଇନ୍ଦ୍ରମଠାକୁ ଗୁହ୍ନି ହେବ । ଏ
ବିଧାନ ପ୍ରକର ହେଉଁ , ଅଥିବ ଅନେକ
ବେଶ୍ୟାଙ୍କ ଉପରେ ଇନ୍ଦ୍ରମଠାକୁ ବିଧିଅଛି । ନେଇ
ଗାତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ୍ୟ ବେଶ୍ୟାମାନେ ଠାର୍କ୍ସ
ଦେବା ରାଜ ଅୟ କରନ୍ତି ଅମୂଳନଙ୍କୁ ଜଣା
ନ ଥିଲା ।

ଅମୂଳାନଙ୍କର ଜଣେ ପଦପ୍ରେସକ ଲେଖି-
ଅହନ୍ତି ଯେ ଲୁଗାନଥ ଦଶୀତ ଧାର୍ଷେ ବନ୍ଧ
ବିହୁକ ହୁନ ଅର୍ଥାତ୍ ହଠିଲୋତାର୍ ଭୁଲଙ୍ଘ
ଧର୍ମନ୍ତର ବଢ଼ି ଜଳ ଏପବାର ପ୍ରାଦିତ ହୋଇ-
ଅଛୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରସାରିତ ହୁନରେ ମୁଦ୍ରି-
କଲେ ପ୍ରତ୍ୟମାନ ହେଉଥିଲା । ତନୁଘର୍ବିଜ
ଅପେକ୍ଷାକୁ ଉଚ୍ଚ ଭୁମିମନ ଧ୍ୱାପ ସବୁଣ
ଆଗଣ କରିଥିଲା । ଯେହେତୁ ସବୁପ୍ରବାର
ଗୟରେ ଗୃହମାନଙ୍କ ଭବ ଅୟ ରହିଲ କରି
ଗର୍ଭଗତ କରିଥିଲା ସେହେତୁ ଜାଗୁ ବଢ଼ିଲା
ପରିବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରଳୟ ଜଳ ସଞ୍ଚ ମେଲେ କିଛି
ଅସଜଜ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ଉତ୍ସତ୍ତ୍ଵକୁ
ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବନ୍ଧ ନ ହେବ ତେବେ
ସେ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରକ ଆଶା ପରିଷ୍ଠିମେଶ୍ୱର
ମନ୍ତ୍ରର ଜ୍ଞାନ କରନ୍ତୁ । ନଭୁବା ଛରିଗେନନ
ବନ୍ଧ ଉଗ୍ର କରି ଦେଇ ଜଳ ଗଲ ତରୁଦ୍ଵିଗୁ
ବିଶ୍ଵାର କରି ଦେଉନ ।

ଭରିଗେନନ ବନ୍ଦମୋଗୁ ଜାଳ ଉତ୍ତର-
ପାର୍ଶ୍ଵ ଲୋହମାନେ ମସତଖାଗୀ ହୋଇ
ଗଲେଣି, ଅଉ କାହା କଥା ଦୂର ଦାଉ, ମୁଁ

ପ୍ରକାଶନ ମେଲିରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

१४८

ପ୍ରାଚୀ ମେଲା

ଭାର୍ତ୍ତା ଶିଖିପୁମର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା । ମୁଁ ଅଣ୍ଟିନ ଦିଲ୍ଲି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସାଲଗଲିବାର

{ ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଳଖ
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷରୁ
ମଧ୍ୟସଲ ଧାଇଁ ଡାକମାସିଲ

ଶ୍ରୀନାଥ

ସ୍ମାର୍ଥିନ୍ଦା କଣ ତେମ୍ବାରୀନ କିବ ? ସଂସାର-
ଜୟ ବନ୍ଧନରେ ପତଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେଉଁ ଯୁଦ୍ଧି-
ଦ୍ୱାରା ସ୍ମାର୍ଥିନ କୁହାଯିବ ହୁବରାଇବା କଠିନ
ଦୋଷ ହେଉଅଛି । ବାସ୍ତବରେ ବନ୍ଧନାବନ୍ଧୁ
ସ୍ମାର୍ଥିନଙ୍କର ଦିପରୀତ ଲୁବ ଅଟ୍ଟଇ । ଏଣେ
ଗୁରୁତ୍ବରେ କିମ୍ବନ ଚେରେ ସାମାଜିକ କିମ୍ବନ ତେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧର୍ମର ବିମ୍ବନ ତେ ସାମାଜିକର ଗର୍ବ-
ରକ୍ଷା କିମ୍ବନ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଧ୍ୟାନ କୋଳ
ଲୋକକୁ ଅନୁଶ୍ରଣେ ନଳିବାକୁ ପଡ଼ୁଅଛି ।
କୌଣସି ଏକ ନିଯମରୁ ଲାଗୁନକରି କାର୍ଯ୍ୟକଲେ
ଭର୍ତ୍ତାଶାର୍ତ୍ତ ଉହିର ଗାସି ହେଉଅଛି ଏମନ୍ତ
ଅନୁଷ୍ଠାପନ ବ୍ୟକ୍ତିର ସେହାମଧେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି-
ଦାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ହାହଁ ଓ ଏତେ କିମ୍ବନର ଯେ
ଅଧ୍ୟାନ ଭାବାକୁ ବା ସ୍ମାର୍ଥିନ କିମ୍ବପେ ବୋଲି-
ଦିବ ? ଏମନ୍ତ ବିଜ୍ଞାନକଲେ ପ୍ରତିଷ୍ଠ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ସ୍ମାର୍ଥିନଙ୍କ ଧର୍ମପଥବନ୍ଧୁମୁଁ ଏକ କାଳ୍ପନିକ
ପଦାର୍ଥ ଅଟ୍ଟଇ । ସମସ୍ତେ ଉହିର ଅଭ୍ୟାସର୍ଥ୍ୟ
ଜୀବି ଅନ୍ତରେ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର କେବୁ ତାହାକୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି ଫଳର ଅବାୟନପେ
ପ୍ରେକ୍ଷାପୂର୍ବକ କର୍ମ କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ଯେବେ
ସ୍ମାର୍ଥିନଙ୍କ ବୋଲିଯାଏ ତେବେ ମନୁଷ୍ୟର
ସ୍ମାର୍ଥିନଙ୍କ ନାହଁ ଓ କୌଣସି କଥାରେ ପରିବ
ଅଧ୍ୟାନ ନ ହୋଇ ଯେବେକୁ ହୃଦୟରସାରୀ
ନିବାହ କରେ ଯେବେ ଜାହାକୁ ସ୍ମାର୍ଥିନ ବୋଲି
ଯାଏ ତେବେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶ କାଳକୁମାରେ

ସମସ୍ତେ ସ୍ଥାଧୀନ ମନୁଷ୍ୟ ଏକା ସେନ୍ଦ୍ରିୟ ହେବାକୁ
ଅକ୍ଷମ ଅଟ୍ଟଇ କାରଣ କେଉଁଲୋକ ଏଥର ଆରି
କି ଯେ ଅଧିକା ଅଗ୍ରବ ମୋତଳ ଶିମିତ୍ର ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥୀ ନ ହୁଅଇ ? ସେଉଁମାନେ
ସମାଜ ପରିଜ୍ଞାଗପୂର୍ବକ ଅଭିଭାବରେ କାମ
କରନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାଧୀନ କୃତ୍ୟାମାର୍ଦ୍ଦ ନ
ପାରନ୍ତି ଛାରଣ ଭାବାଙ୍କୁ ଦିଲ୍ଲି ନ ହେଲେ
ଗାଣ୍ଡାରକ ଶିଥୁମର ଅଥିନ ହେବାକୁ ଦୁଆର
ଅଜ୍ଞାନ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଥାଧୀନଙ୍କା ପଥରେ ଜାନାଦ
ସମେତ ଜାଗ ହେଉଥାଇ ।

ତେବେ କି ଯଥାର୍ଥରେ ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଥାଧୀନଜାଗା
ନାହିଁ ? ମନୁଷ୍ୟର ସ୍ଥାଧୀନ ବୋଲି ଯେଉଁ
ପରିଷ୍କାର ବାକ୍ୟ ଅଛି ତାହା କି ସିଥିରେ ଆହୁରି ?
ଏହିପରି ତିନ୍ଦାକଲ୍ୟାଣଶିଖି ଅନୁଭବରେ ଯେଉଁ
ଦୂଃଖର ଦୂଃଖ ଜାଇ ଦେଇଥାଏ ତାହାର ସହ୍ୟ
ଦେବାର ନୁହଇ ଅଭିଏବ ଅମ୍ବେମାନେ ଆପଣା
ଚକ୍ରକୁ ଥଥୁ କରିବାସକାମେ ହେଲେ ଦେଖୁଆରୁ
ଯେ ପରିଷ୍କାର ବାକ୍ୟ ଅମୂଳକ ନୁହଇ ଯେବେ
ମନୁଷ୍ୟ ବାହୁଦରେ ସ୍ଥାଧୀନ ତେବେ ଅମ୍ବେମାନେ
ସ୍ଥାଧୀନଜାଗର ଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥ ଜାଣି ନ ଥିବାର
ଉପର୍ଯ୍ୟକ୍ତ ଉତ୍ୟମାନ ମନରେ ଉଦୟ ହେଲା ।
ବୋଧ ଫୁଥର ଅମ୍ବେମାନେ ଅନ୍ଧାନଜାଗା ଓ
ସ୍ଥାଧୀନଜାଗର ଏକାର୍ଥ କରିବାରୁ ମନରେ ଭ୍ରମ
ଜାଇ ଦେଇଥାଏ । ବାହାରି ଅଧୀନ ନ ହେବାର
ପ୍ରଧାନଜାଗା କହିବୁ ହାହୁ ଜାହାର ନାମ
ଅନ୍ଧାନଜାଗା । ସ୍ଥାଧୀନଜାଗର ପ୍ରକରି ଅର୍ଥ ଏହି

ଯେ ଅନ୍ୟ କାହାର ଅର୍ଥିନ ହୋଇ ଥାଏ ଶାର ଅର୍ଥିନ ହେବା ଓ ଅପଣା ମୁଁ ଗଲାରେ
କୌଣସି ଅଂଶପ୍ରତି ସମ୍ମବେ ନା । ସେଇଁ ଜୀନ-
ମୃଦୁଧି ପଦାର୍ଥ ଥବା ଅପଦାର୍ଥ ଗଲାରେ ଥକ-
ପୁଣି କରଇ ସେହି ଏକା ଅପଣା ମୁଁ କେ
ବ୍ୟକ୍ତ ହୁଅର ଅଭିଵଦ ଜୀନର ଅର୍ଥିନଙ୍କାଳୀ
ସ୍ଥାଧିନରା ଦୋଷମାତ୍ରା ସ୍ଥାଧିନଙ୍କାଳ ଏବଂ ପ
ର୍ଥିତ ହେଲେ ଏକା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ସ୍ଥାଧିନ ବୋଲି
ଏବ କାରଣ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଆଜି କୌଣସି ଜାବ
କରୁଥିଲା ଜୀନ ନାହିଁ ଏ ସମସ୍ତ ଜବକଳା ପୃଥିବୀ
ହେବାଦିନୁ ଅଧ୍ୟାବୟ ଏବପ୍ରକାର ନିଷ୍ଠମରେ
ଜବିବା ନିବାହ କରି ଅସୁଥିଛନ୍ତି କାହାରିତୁ
କୌଣସିକାଳେ ଉତ୍ସନ୍ଧ ଅଭିରଣ କରିବାର
ଯେତୋ ନ ଯାଏ ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ଦିଶୁର ଜୀନର
ପ୍ରଭବରେ ଅପଣା ହିତାହିତ ବିବେଚନା କରି
ନା ନା ପ୍ରକାର ଉପର ସଂଖ୍ୟାପନ କରିଥିଲୁ ଓ
ଯେତେବେଳେ ଯାହା ତାହାର ହିତାହିତ ପ୍ରଯୁକ୍ତି
କରି ହେଉଥିଲି ତେତେବେଳେ ତାହା ଅବ-
ଲମ୍ବକ କରିଥିଲି । ପରମେଷ୍ଟର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ
ସ୍ଥାଧିନ କରି ଅଛନ୍ତି ଦୋଷ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଇ ଏବମାତ୍ର ଜୀନ
ଦେଇଥିବାକୁ ଯେ ଜହିଁପ୍ରଭାବର ସେ ସକଳ
କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଥିଲା । ପରମେଷ୍ଟ ଜବକଳାର
ଆହାର ପରିହାଦ ପରମେଷ୍ଟର ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରତିକ
କରି ଦେଇଥିବାକୁ ଏ ସମସ୍ତକୁ ଅପଣା ଜିଜ୍ଞା
ସକାଶେ କୌଣସି ଉପାୟ କରିବାକୁ ହେଉନାହିଁ

ମନୁଷ୍ୟ ସଂବାଦରେ ନିଜାତ୍ ଅସକ୍ଷାୟ ହୋଇ
ଅରି ଦେବ ଉତ୍ସବଦତ୍ତ ବୃଦ୍ଧିବଳରେ ଆହାର
ପରିଚିଦ ଓ ବାହର ସୁନ୍ଦର ଉତ୍ସାହମାନ ବର୍ଣ୍ଣି-
ଅଛି ଓ ସମୟ ସମୟରେ ପ୍ରେସ୍‌ରେକାନ୍‌ଡାରେ
ଜିନ୍ଦଗି ଉପାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇ
ଅଭେଦ ମନୁଷ୍ୟ ଯେ ମୃଥୀନ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେ-
ହ କହ ନାହିଁ ।

ଗୁରୁଜୀମୁ ଅବା ସାମାଜିକ କୌଣସି ନିୟମର
ଅଧୀନ ହେବାକୁ ପଥିନାଳା ଦୋଷ ଯାଇ
ନ ପାରେ ଓ ସଂସାଗଯାତ୍ରା ନିର୍ବାଚ ପକାଗେ
କାହାର ଦାସଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧର ବରବାରେ ମନ୍ତ୍ର
ସ୍ଵାଧୀନର ଯାଏ ଜାହାନ୍ତି । କାରଣ ଅମେରିକାନେ
ଅପରା ଜୀବନ୍ଧୁର ଜାଗି ପାଇଥାଏଁ ଯେ
ସମସ୍ତେ ବଜାବ ପ୍ରଭୁ ହେଲେ ସଂସାର ରନ୍ଧିବ
ଜାହାନ୍ତି । ଜୀବାଗକୁ ପ୍ରଭୁର କରିବାକୁ ଦେବ
ଓ ଦେବ ଦାର ମୂର୍ଖ ପ୍ରଭୁର ଅଞ୍ଜଳି ପ୍ରତ୍ୟାଳନ
କରିବ ତେବେ ଯାଇ ସମୀକ୍ଷା ଉତ୍ସମ୍ଭବପ୍ରେ
ଦଳ ପାରେ । ମାତ୍ର ଏହା ବୋଲି ଗୁରୁ
ସ୍ଵାଧୀନକ ପ୍ରଜା ପଶ୍ଚାତ୍ ହେଲା ଏମନ୍ତ ନୃତ୍ୟ
ରଜା ପ୍ରଜାଜୀବନ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରତିପାଳିତ ପ୍ରଜା
ମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ଗୁରୁଜୀମୁ ଉଷିତ ହୃଥରୁ ପ୍ରତି
ଦାସର ମନ୍ତ୍ର ସେହି ଭାବ । ଏକପରିଷରେ ଗୁରୁ
ପ୍ରଜାଜଗନ୍ଧିଙ୍କ ଓ ପ୍ରଭୁ ଦାସର ଅର୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ସମସ୍ତକର ଜୀବ ସମୀକ୍ଷା ନୃତ୍ୟ ଓ ସମେତ
ଏକାବ୍ଦ ଜୀବେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାଚ କରି
କି ପାରନ୍ତୁ ବୋଲି ନନ୍ଦିଷ୍ଟ ଜୀବନ୍ଧୁର ଗୁରୁଜୀ
ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନମାନ ପ୍ରସ୍ତର କରି ଫେରି
ଦରବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇଥାଏଁ ଅଭିବକ୍ଷଣ ଜୀବ
ଅଧୀନ ହୋଇ ସମସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା
ସମସ୍ତେ ସ୍ଵାଧୀନ ବୋଲି ଯିବ ।

ତେବେ ପରାଧୀନ କିଏ ? ଏଥର ଉତ୍ତର
ଆର କଟିଲା କୋଥ ହେଉ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ
ମାତ୍ରର ଜୀବ ଅଛି ବୋଲି ସମ୍ବେଦ ମୁଖୀଙ୍ଗ
କେବୁ ପରାଧୀନ ନୁହଇ ଏବେଳେ ଯାଇଁ କହାଚି
ତପସ୍ତିତ ହୋଇ ନ ପାରେ ମନୁଷ୍ୟମାତ୍ରର ଜୀବ
ଅଛି ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକ ସେ ଜୀବର
ମାର୍କିତ କର କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବି
କୌଣସି ପ୍ରକ୍ରିଯାର ଜହାନାଳ୍ପଣ୍ଡିତ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର
ଜୀବ ପଥରେ ଜଣି ପ୍ରାୟ କେ ଶିକ୍ଷା ପଥୁରିଦେ
ଅନ୍ତର । ଖଣ୍ଡିତ ସକଳ ପଥରରେ ମୁଣ୍ଡ
କଠିନ ବେବୋର ସମ୍ବେଦ ଅଥବା ପଥୁରିଆର
ହେଉ ନ କଣିଲେ କୌଣସି ମୁଣ୍ଡ ଜମିର ହୋଇ
ନ ନାହିଁ କେବୁହୁବ୍ୟ ସମ୍ବେଦ ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବ

ଅଛି ଓ ସେ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଯାବଲୁଣ୍ଡ ବାର୍ଷିକ
ଦୋରପାରେ ଅଥବା ଶିକ୍ଷା ଘରୁ ସେ ଜ୍ଞାନ
କୌଣସି କୃଷେ ପ୍ରକାଶ ପାଏ ନାହିଁ ମୁଢ଼ରଙ୍ଗ
ବ୍ୟବରି ଜ୍ଞାନ ଥିବା ନ ଥିବା ସମାଜ ଅଚ୍ଛା
ଅତିବକ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ଶିକ୍ଷାଦ୍ୱାରା
ଅପରା ଜ୍ଞାନକୁ ଉଦ୍‌ଦିତ କରି ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ
ପରିଧିନ କାରଣ ହେଲାନେ ଅନ୍ୟର ସାହାର୍ଯ୍ୟ
ଦ୍ୱାରା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ଭବିକାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହନ୍ତି ।
ସୁଶିଳିଙ୍କ ବନ୍ଦି ମାତ୍ରକେ ଯେ ସ୍ଵାଧୀନ ଏ କଥା
ମୁଖ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ । ଅନେକଙ୍କ
ସୁଶିଳି ଲୋକ ଜ୍ଞାନର ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହତ ମାର୍ଗକୁ
ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ଇନ୍ଦ୍ରିୟର ବନ୍ଦର ମୂଳର ବନ୍ଦର
ଏମାନଙ୍କୁ ପରିଧିନ ହୋଲାଯାଏ । ଏହାଙ୍କର
ଜ୍ଞାନ ଥିବାରେ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଫଳ ହେଲା ନାହିଁ
ବରଂ ଏହିକଥ ଲୋକମାନେ ପରିଧିନଭାବେ
କଣ୍ଠେ ଅଥବା ପରିମାଣରେ ଭୋଗବିବାକୁ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ଵାସ ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ଅପରା ଦ୍ୱାରା
ହଜ ବିଗ୍ରହ କରି ସମ୍ବୂଧନ ଅବଳମ୍ବନ କରି
ଦୂପଥକୁ ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ମେହି ବ୍ୟକ୍ତି
ସାଧାର୍ଯ୍ୟରେ ସ୍ଵାଧୀନ ଓ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅପରା
ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା ସମ୍ବୂଧନ କରି କୁଣ୍ଡଳ ଦର୍ଶନ
ନ ପାରେ ବିମା ହୁଇ କରି ପାରିଲେ ମାତ୍ର
କୁଣ୍ଡଳ ର ଅଥବା ଲୋକ ରାଷ୍ଟ୍ର କୁଣ୍ଡଳ
ପରିଚ୍ୟାଗ ପ୍ରସରି ମନ୍ଦାର୍ଗ ଅବଳମ୍ବନ କରି
ବାରୁ ଅପରାଧ ହୁଅର ସେ ବିଭାନ୍ତରେ ପରିଧିନ
ଅଜ୍ଞାନ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେବେ ଜ୍ଞାନବାନ୍ତ ବନ୍ଦର
ମାର୍ଗର ପରିଧିନା ହୁଅଇ ଭେବେ ମାତ୍ର
ଜ୍ଞାନକୁ ସ୍ଵାଧୀନ ବୋଲା ପିବା । ମାତ୍ର କୁଣ୍ଡଳ
ର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ଞାନବାନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି କବାର ସ୍ଵାଧୀନ ହେବା
ନ ପାରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ସପ୍ରଗେନାୟ ପରିଧିନ

ମୁଖୀନଙ୍କ ଓ ପରିଧୀନଙ୍କାରୁ ଏହିନୟ ଦିଗନ୍ତ
କରି ଅସ୍ମେମାନେ ବାଥ୍ ହୋଇ ମୁକ୍ତାବେ
କରିଥାଏଁ ଯେ ଅଶ୍ଵଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ଅକ୍ଷୟ ମୁଖୀନଙ୍କ ଜୀବ ବରି ଜାହାନ୍ତି । ଜଣ୍ଠିର
ବାରଣ ଏହି ଧ୍ୟ ଏମାନେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା
ବରଦର୍ତ୍ତି ହୋଇ ବିଶ୍ୱାସ ଜୀଜପ୍ରଦର୍ଶନ ମାର୍ଗରେ
ମମନ କରିବାରୁ ବୁଝିତ ହେଉଥିବା
କୌଣସି କୁତ୍ତନ ପ୍ରଥା ଅବଳମ୍ବନ କରିବାରେ
ବଧା ହେଲେ ଏମାକେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହିତାହାର
ଦିଗ୍ବିନ୍ଦି କରି ବେଳେ ଏହି ମାତ୍ର ସମ୍ମାନ
ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ମେ ଜାହା ଲୋକ କିମ୍ବା
ଅଥବା କମଳ ମହାଜନଙ୍କ ନିଯମ ନିର୍ମାଣ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦେଖ କାହିଁ ପାଇ ହେଉଗେ ଏହି

ମନୁଷ୍ୟର ଶାର ମାତ୍ର ସଂଦାଧା ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଉ-
ଅଛି ଓ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରହ ଲୋକର ମୁଖ ସ୍ଵର୍ଗ-
ନନ୍ଦା ହେବାର ଉପାୟଙ୍କାରୀ ନାହିଁ ଏହାଥା ସେମାନେ
ପୁରଣ ଭାଗିବାର ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ ।
ଅଚିରବନ୍ଦ ଏମନ୍ତ ଯୁକ୍ତିକୁ ମନରେ ଝାନ
ଦେଇ ହୃଦୟାଧନରେ ବିମୁଖ ହେବାଠାରୁ
ଆଜି ଘନଶୀଳଜୀବର କି ପରିଚୟ ହୋଇପାରେ
ଆଚିରବନ୍ଦ ଅମ୍ବେମାନେ ଅମ୍ବଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ
କିନିଧି ପ୍ରଦାନ ଆଜିଶ୍ଵର କରିଅଛୁଁ ଯେ
ଜୀନମାର୍ଗକୁ ଅବଳମ୍ବନ କରିଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥାନଜୀବା
ଲୁହ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କରିଲୁ କୁଷମାର୍ଗକୁ
ଆଜି ମନମଧ୍ୟରେ ଝାନ ନ ଦେଇଲୁ ଓ
ହୃଦୟାଧନ ପକ୍ଷରେ ଯାହା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କରିଦିଲେ
ଜାହା କରନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧକଳ୍ପନାରୂପ ଉତ୍ତମାହିତିମା ସରବର
ଗର ଦୂର ଅସୁଦେଶନରେ ଦୃଥୀନରା ତେ
ଶୁଣ ଯରିବର୍ତ୍ତନ ବସ୍ତ୍ରରେ ଅନେକାନେକ
ଜର୍ବ ବିଜର୍ବ ଉପର୍ମୁଖ ହେବାର ଶୁଣି ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଏପ୍ରସାଦ ଲେଖନବେଳେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଚେଲୁ
ସରର ନିଯମାବଳୀରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ
ଦେଖ ବାଲ ପୁରୁଷ ପୂରୁତନ ମାସୁର କଥାମ
ମାନ ପରିଣାମରଜନା କରି ପୁରୁତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ତେ
କୁରୁତର ମଳେଷ୍ଟାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଏଥରରେ
ତର୍ତ୍ତ ବିତର୍ତ୍ତ ଓ ମତ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଅଜବର
ଆମୁନାଳଙ୍କର ନିତାନ୍ତ ଉତ୍ତମା ହେଲାଅଛି ଯେ
ଅସୁଦେଶାୟମାନେ ଅବିଲମ୍ବରେ ଶୃଧିନନ୍ଦା
ଫରାର ପୁରୁଷ ଗୋଗରିବେ ।

ପ୍ରକାଶ ନିର୍ମାଣକାଳ

ମୁଦ୍ରଣ ମୂଲ୍ୟ

ସରକାରୀ କର୍ମକାରଙ୍କ ଜୀମରେ ସରକାରୀ
କାମୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ମନ୍ଦମା ଉପରୁ
ହେଲେ ନବତ୍ରୀମେଘ ଦେଖୁର ଦୟା ଅପଣା-
ଉପରେ କ ନେଇ ଭାବୁ କର୍ମକାରଙ୍କୁ ଉହୁ-
ଯୀରୁ ଦୟା ବରାଦୁରି । ମାତ୍ର ହାତମଳୁ
ଆନର୍ଥକ ବ୍ୟୟକୁ ରଖି କରକା କାଳୀ ଦଳକୁ-
ଗବତ୍ରୀମେଘ ନଥାଇ କରିଥିଲେ ଯେ ମନ୍ଦମା
ନିଶ୍ଚିନ୍ତି ହେଲା ଉତ୍ତାମ ଯେବେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରକାର
ହେବ ଯେ ହାତମଳର ଦୋଷ ନ ଥିଲା ଓ
କାହାକୁ ହାତମରେ କୁଥା ମନ୍ଦମା ହୋଇଥିଲା
ତେବେ ଗବତ୍ରୀମେଘ ଜାତୁ ମନ୍ଦମାର ପରିଦ

ମୁଁ ଦେବେ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ସମ୍ମରେ ଏକଷୟ ଉପର୍ତ୍ତି ଦେବାର ସେଠାରେ ଗବର୍ଣ୍ମ-ମେଶ୍ଵର ବନ୍ଦୋଳକ ଥାର୍ତ୍ତ ବିମୁଦଂଶ୍ରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ସମ୍ମରେ ନାମର ହେଲେ ଉତ୍ତ ମନ୍ଦମାର ସମୟ ବୃଦ୍ଧିନ୍ଦ୍ରିୟ ଥାବନରେ ବର୍ଣ୍ଣମେଶ୍ଵର ବିମୁଦଂଶ୍ର କାରଣ ପ୍ରେତ ହେବ । ସେବେ ଏମନ୍ତ ଜଣା-ସାରମ୍ୟେ ହାତମର କୌଣସି ଦେଖେ ନାହିଁ ଜାହାଙ୍କ ନାମରେ ବୁଥାରେ ନାମର ହୋଇ ଥାଏ ତେବେ ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର ସରକାର ଉତ୍ସବରେ ନାମମାର ବସ୍ତୁ ନିମିତ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ କାଳୀ ଅଗ୍ରତମ୍ ଦିଅଥିବ ଉତ୍ସବର ମନ୍ଦମାର କ୍ଷୁଣ୍ଣି ହେଲାର ଯେବେ ହାତମର ଦୋଷ ଜଣାଯାଏ ତେବେ ଉତ୍ସବର ଦୋଷ ଜଣାଯାଏ ଏବଂ ପ୍ରତିକାର ଦେବାର ଦୋଷ ବାହୁଳ୍ୟ ଅଛି ଯେ କାହାକୁ ବାହୁଳ୍ୟ ଅଟର ସରବାଧ କରିବାର କମିଶମାନେ ଅନେବ ଦୁଃଖମେହର ବସ୍ତୁ ହୁଅଛି ଏହାକୁ ଅଗାରକ ମର୍ଗନ୍ତ୍ର କଗରବା ଅଗାରେ ହେଲେ ଅନର୍ଥକ ମନ୍ଦମାର କେହି ଉଥିପାଇ ଉତ୍ସବର କରିବାର କରିବାର ନୁହଇ ବିଶେଷତଃ କରିବାରକର ଦୋଷଦୋଷର ଉତ୍ସବର କାହାକୁ ନ କର ସବୁ ମନ୍ଦମାରେ ଜାହାଙ୍କ ମର୍ଗନ୍ତ୍ର ବଗରବା ମୂଳକର ଧର୍ମ ନୁହଇ ଓ ଗବର୍ଣ୍ମମେଶ୍ଵର ମେଲପ କଲେ କରିବାରକମାନେ ବଡ଼ କଷ୍ଟ ଦେବାର କରିବାରକି ବର୍ତ୍ତମାନ ନିୟମାନ୍ତରରେ କୌଣସି କରିବାରର ଉତ୍ସବର କ୍ଷୁଣ୍ଣି ହେବାର ବଥା କିବାରିତ ହେଲା ଏହି ପରିପେଶରେ ମନ୍ଦମାର କ୍ଷୁଣ୍ଣିର ଧଳାନ୍ ଯାଇଇ ମର୍ଗନ୍ତ୍ର ଅଦ୍ୟ କରିବାର ବସ୍ତୁ ଥିବାର ସରବାଧ କରିବାରକମାନେ ନିର୍ଭୟ ଅଥବା ସାହାନ୍ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ ନ କରିବେ ବାରଣ ମେଲପ କଲେ କିମ୍ବପୁ ସେଥିର ଫଳ ହେବ କରିବେ ।

* *

ଆମ୍ବେମାନେ ଅଜନ୍ତର ସହିତ ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ ସରକାରଙ୍କରିଲ ବିନ୍ଦୁ ପକ୍ଷରେ ଆମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ଅର୍ଥାତ୍ ବାକ୍ତ୍ର କରି-ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାୟ ଦେହରପ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । କୋର୍ଟର ନିଜା ନୁହଇ ଯେ ସବୁ ଗର୍ବକ ଏ ସମୟରେ ଜାଗରି ଶର ଦିଅନ୍ତି ଅଭିବ ବିଦେଶୀଭୁ କଣ୍ଠିକୁ ଦିମା ଅଥବା ପରିପେଶରେ କୌଣସି କରିବାର କରିବାରକମାନେ ଏଥରେ ଧର୍ମବାଦ ଦେବେ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଆମ୍ବେମାନେ ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ ଅମୂଳକ କଲକର ଅଗଲା ବଥା କହୁଫୁଲୁ ଜାହା ନାହିଁ କିବାରିତ ହେଲା । ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରାୟ

ପରିମାଣରେ ଜୋହକ ସୁମାର ନିମିତ୍ତ ବିନ୍ଦୁ ହେଉଥିବ । ଗତ ସମ୍ମରମାନରେ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ-ଲକ୍ଷମନ୍ତର ଚାଲି ଥିଲା ଏତେବେଳେ ମୁଁ ୨୦୦୦ହଣ ମାହ ଅଛି ଏଥର ଅଛି ଅଛି ବୋଲିବାର କଷ୍ଟ ହେବ । ଯାହାକର ଚାଲି ପ୍ରୟୋତ୍ତନ ଦେବେ ନିଷ୍ଠ କରନ୍ତୁ । ଯତକୁ ଅଥବା ମିଳିବାର କଷ୍ଟ ହେବ । ଯାହା ହେବ ବଡ଼ ଦୁଇର କଷ୍ଟଯେ ଗତ ସପ୍ରାହରେ ମୋଧୁଷଳରେ ପ୍ରତିର ବସ୍ତୁ ହୋଇ ଥାଏ । ଜାଇପର ଓ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର କାଳିମାନେ ରିଯୋର୍ କରିଥିଲା । ଗତ ଜାତିକରେ ବିମେଷ କୃତି ହେବାର ପାଇସର ପକ୍ଷରେ ବଢ଼ିବ ଅଗା ବିପତ୍ତି ଏବଂ ଉତ୍ସବ ଲୋକମାନେ ପ୍ରଥମ ଉତ୍ସବେ ଗ୍ରାମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲୁଗିଥିଲା ପୁଣ୍ୟରେ ମନ୍ତ୍ର ଏହିପରି ବର୍ଷା ହେବାର ସୁମାରୀ ଯେ ବୁଝି ହେବ ନାହିଁ । ଏହିପରି କରିବାର ପୁଲହର ମୁଖ୍ୟାତ ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ତତ୍ତ୍ଵବେଦବେଗର ନାତ ଅଟେ ରାତ୍ରିବାର ଦିନ୍ତରେ ଏକବେତ୍ତି ପିଲା ଜନ୍ମ କଲା ଜାହାର ଗୁରିଗୋଟା ହାତ ଓ ଜାହାର ଗୋଟ ଏ ସି କି ପୁରୁଷ ଜଣା ନ ଯାଏ ଜନ୍ମଦ୍ୱାରା ଉତ୍ସବାତ୍ମକ ମରିଗଲ ।

ବୁରୁତା କି ରପକନ ଯେବର ତଙ୍କା ଗେର ବରିବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଏଠା ଗେରକ ଜଣା ନ ଥିଲା । ସମ୍ରତ ଏପବାର ଗେର ବରିବାର ଦେଖାଯାଏ । ଗତ ସପ୍ରାହରେ କଲେକ୍ଷଣ କରେଣାତରେ ଜଣକର ବୁରୁତା ଯେବର ତଙ୍କା ଦେହ ବାହାର କରି ନେଇ ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଗେର ଗୋଟିଏ ପିଲା ଓ ପଲା ଜାହାର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଗିରପ୍ରାର କରିଥାଏ । ଏହିପରି ଧରିବାରେ ପୁଲହର ମୁଖ୍ୟାତ ଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ତେଲବରସର ଅଛି ଦୁଇର ସହିତ ଅବଶତ ହେଲୁ ଯେ ଅମୁଜ ସରରେ ହାତାବାକୁ ଗେର ରମ୍ପକର ପାଦୁର୍ବାହ ହୋଇଥିଲା । ସୁଲାରେ ଶେଷ ପକ୍ଷରେ ଲକ୍ଷଣାଶ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନାଦ କିମ୍ବନ ମର୍ଗ ପରିଥିଲେ । ପୁଣ୍ୟ ଅଗସ୍ତ୍ୟମାହରେ ତୁମ୍ଭମ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିନାଦ କିମ୍ବନ ମୂର୍ଖ ପରିଥିଲେ । ଏହି ରିମ୍ବନରେ କାର ଏହି ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ କାରିତାରେ ପ୍ରାୟ କିମ୍ବନ ପାଶ ଯାଇଥାର ଦେହର ପାଶ ହୋଇଥାଏ । ସାଧାରଣ ସମୟରେ ଏଠାରେ ଦିନାଦ ମୂର୍ଖ ସହିତ ଅଭିବାଦନ କରିବାର ଅଥବା ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଭିବାଦ ଉତ୍ସବର କାରିତାର ପରିପାଦା କରିଅଛି ।

ମାତ୍ରାକୁ କୌଣସି ସମ୍ମରିପରି ଲୋକରେ ଲୋକ-ଅଛି ଯେ ରକାନଗରର ମହାମଳ ଅବନ୍ତା ଅଗ୍ରା ଦରକାରକୁ ଯିବାର ମାନ୍ସ ନ ରଖନ୍ତି ଦିମା ଶକ୍ତିକୁମାରଙ୍କ ଦେଖିବା କାରଣ କଲବତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୂର୍ଖ ନିବେ ନାହିଁ । ଜାହାଙ୍କର ଏହି ମନ୍ତ୍ରରକାରୀ ଏହି ଯେବେରୁ ପ୍ରଦେଶରୁ ଗଲେ ସେଠାରେ ଜାହାଙ୍କ ଜୋପ ସମ୍ମି ଦେବାର ଅଜାନ୍ ଅଭିବାଦ ଉତ୍ସବର ମର୍ଗ୍ୟାଦା ଉତ୍ସବର ହେବ ।

ଗର୍ଜ ମିଶନଶାକ ଗର ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟର ପ୍ରକାଶ ଯେ ଜାହାଙ୍କ ଅଥାନରେ କିମ୍ବନ ବେଶି ଲୋକ ପରିପାଦକ ବାର୍ଷିକରେ ରିମ୍ବୁ ଅଭିବାଦ । ତେଣୁ ଗର୍ଜର ଦୋକାନ୍ ଯେ ସେ କିମ୍ବନ୍ତର ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ଅର୍ମିପଲ୍ଲିମାନ୍ ରିମ୍ବୁର୍ବାହ ପାଶରେ ଗାହାଯାଏ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ରାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

৪৮

১৮৫৪

ଭାରତ ବିଷୟର ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମା ଅଧିକି ଦିନେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସାଲ ଗରବାର

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷିକ ମଳ୍ଲେ

ବର୍ଷାମେ ମଳ ଦେଇଲେ କଷ୍ଟୀ ୫୨

ମହାମଳି ପାଇଁ ଆକମାସର

କଲ୍ପନା ବାଟ୍ କଲକଟାର ପ୍ରକ୍ଷ୍ୟ
ଅରିବା ।

କମାଗର ପ୍ରାୟ ଦିବମାସ ହେଉ ଜଳବତୀର
ଯାହାକୁ ଦୟାପରକୁ ଅସୁଅଛି ଓ ପ୍ରଥରରେ
ହାଗହାର ଏକବଜାର ଛିମ୍ବ ଉତୋଦୟକ
ବାକୁ ବା ବସ୍ତା ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରକ୍ଷେ ଏ ନବବଜାର
ଅସୁଅଛି । ଏଥରେ ଯେ ତେବେ ବଜାର ଉପ-
ବାଜାର ହୋଇଅଛି ତାହା କାହାରକୁ ଅବଦର
ନାହିଁ । ଫରିଦ କନ୍ଦିଲମାନେ କରିବର
ବନ୍ଦରହାର ତ୍ରୁଟି ଅଧିକର ସୁଯୋଗ କରି
ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ତର ଯେମନି ଫଳର ଅବା
କରିଥିଲେ ସେଥିରୁ ଅନେକ ଅଧିକ ଧଳ
ହେଲାଏ ଏ ଅଧିକ ହେବ ଏଦେହ ନାହିଁ ।
ଯାହାକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରକ୍ଷେ ଅଧିକାର ଲାଭୀମ ହେବାର
ଏହି କିମ୍ବା ହାକମମାନେ ସଂତୋଷର ସୁଯୋଗ
ତର ଦେବାକୁ ଚେତ୍ତାରେ ତୁମ୍ଭି ନ କରିବାର
ନାହିଁ । କିମ୍ବା କଳପୁନ ପୁଣ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ମହା-
ଜନଙ୍କ ବଗଜ ଜଳରେ ପ୍ରକ୍ଷେ ଅବି ପଦ୍ମଶାନ୍ତି
ନିର୍ମିତ ଦିନରେ ମହାନଦୀଙ୍କରେ ପ୍ରବେଶ
ହେଲାଏ କଲବତାର ପ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରପ୍ତ ହେବାର
ଏଥର ବଳିକର ଅଛି କି ସୁନ୍ଦର ଉପାୟ
ଦୋଷାରେ । ଏହି ବର୍ଣ୍ଣାକାଳରେ କଲବତାର
ସତରରେ ଦୂଜମାତ୍ରରେ ପ୍ରବ୍ୟ ଅଧିକ କିମ୍ବା
ହେଉଥିଲା ସଞ୍ଚିତ କି କି ନରେ ତାହା ଅନ୍ତବାୟ
ଓ କେବଳ ପରିଯୋଜନ ପ୍ରପ୍ତ ହେବାର
ଏହା ବି ଶାମାନ୍ୟ ସୁଯୋଗ ଅଛେ । କିନ୍ତୁ
ଏହେ କିମ୍ବା ଉପକାର ଯାହା ଅଛି ଗେଣିବ

ଦୋଷ ହେତୁ ଲେବକୁ ନିର୍ଣ୍ଣାର କାରଣ
ହୋଇଥିବି ଏଥରେ ଅମ୍ବେମାନେ ବଢ଼ ଦୁଇତି
ଅଛୁଁ । ସେ ଦୋଷ ଏହି ଯେ ପ୍ରକାଶର
ସାବଧାନ ପୂର୍ବକ ଅଣିବା ଓ ଉଚ୍ଚର କ୍ଷତି
ନିବାରଣ ବରିବାର ଭାବ କାହାର ଉଥରେ
ନାହିଁ । କୌଣସି ତୁମ୍ଭ ହଜିଲେ କୌଣସି
ଆବଧାନର ପୂର୍ବକ କ୍ଷତି ହେଉଲେ ଭାବା
ଗୁଡ଼ ବେଳେ ଦାସୀ ଥିବାର ବୋଧ ହେଉଲେ
ନାହିଁ ବେଳେ ପ୍ରବାଦ ପରି କରିବି ଯାହା କଲା
ନିବାସି । ଖେଳ ଗଲବ ଗଲ ଆଜି ହେଲେଇ
ହେଲ ଯାହା ଅଛି ଏ ସେବନ୍ତ ଅଛି ସେବନ୍ତ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ବହୁଲେ କେହି ଗୁଣିକାକୁ ଲାଗୁ
ଦୟା ପରେ ଦାହାକୁ କଣାଇଲେ ଅପରା
କଥାର ପରିଷକା କଣାଇବାର ଦୌର୍ବଳୀ କିବି-
ଶିଳ୍ପ ଲାଗୁଁ । କୁଞ୍ଚାନ ଯାହାକରେ ତୁମ୍ଭ
ଅନିନ୍ଦନ କୁଞ୍ଚାନ ଭାବାକୁ ଯେବେଳେ ଭଜମେ
ଅବହାବେ ରହଣ କଲେ ହେହୁପ ଭଜମା-
ବସାରେ ଦେବାକୁ ପୂର୍ବାରସ ଲେଖି ମେଲେ ।
ତୁବ୍ୟ ଏଠାରେ ପରିଷକା ଓ କଲ୍ପନାରରେ ଥିବା
ଏ ବିଷୟର ଜାରିପି କରିବା ସେ ସମସ୍ତକୁ
ଦ୍ୱାରା ଅଣି ଲେବକାହାର ଅଗ୍ରେ ରଖିବ ଓ
ସମ୍ବଦ୍ୟ ଗର୍ଭ ହେଇ ପ୍ରବାଦ କରିବାର କଲେ
କେତେବେଳେ ଯେବେ ସବୁ ପ୍ରବାଦ ଭଜମାର-
ବସାରେ ପ୍ରାପ୍ତହେଲୁ ତେବେ କୁମୁଦ ପଣ୍ଡିତଙ୍କର
ଅଣେ ଓ ଯେବେ କୌଣସି ବାକୁ କି ବସ୍ତୁ
ନ ମିଳିଲା ଥିବା ଯେବେ ଜୋଲ ଅବହାବେ
ହେବାର କେବୁରେ ଧାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ତେବେ

ବାନ୍ ମୁଗ୍ର ଅହୁଁରେ ଫେରି ଥିବ କୁହାରି ଦଳେ
ଦକ୍ଷିଣ ଶୂନ୍ୟବାକୁ ନାହିଁ ଦିମ୍ବା ବି ଉପାୟରେ
ତାହା ଶବ୍ଦବ୍ୟକ୍ତରେ କିବାରଣ ଦେଇ ହେଲୁ ହେଲୁର
ଦେଖୁ ନାହିଁ । ଏହି ମାସରେ ସେ କିମ୍ବା
ଅହିଥିଲୁ ମେଥେକୁ କେବେଳ ନେବର ଦ୍ରବ୍ୟ ଜାରୀ
ପଢ଼ିଲୁ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ପୁଣି ରହିର
ଜପ୍ତା ଯାଇଥେବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମନ କୁଟିଲେ
ନାହିଁ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ଧୂଳରେ ଗୋପାଳପର୍ବତ ଗଲା
ଯାଉଥିଲୁ ଦେବାର ଫେରି ଥିବା ଶୈଳେକଙ୍କୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ପୁଣି
ରହିବ ନ ନେଇ ବାଲୁ ଅବଲେଞ୍ଛି ଦ୍ରବ୍ୟରେ
ଯେତେ ଦ୍ଵଦ୍ୟ ଦିଆଗଲା ତାହା ଲେଖି ମହାକା-
ନ୍ତ୍ରୀ ଫେରି ଦେଇ ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଦେଲାଘୁ-
ଧୂର ରହିବ ନେଇଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ହେ
କ୍ଷଣ ସକାମେ ତାହାରିକୁ ଧାୟତ୍ତରେ କଲେ
ହଗେଇ ସେ ବ୍ୟାଗୋଲା ବା କଷା ଅବସ୍ଥାରେ
ଦୟାଗଲା ତାହା ପ୍ରେସପ ଥିବାର ଲେଖି
ଦେବାର ଶିଥୁମ ହେଲେ କର୍ମକର୍ମିମାନେ ସାନ୍-
ଥାନ ପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ବିବେରନା କରିବେ । ଜମ୍ବୁ ଦିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ହୁାନ-
ରେ ସବକାଣ୍ଠ ଗୋଦିମ କରିବାର କଲୁନା
ଅଛି ତାହା ନ ହୋଇ କାହିଁ ମହାନଙ୍କଳରେ
ସେହି ଗୋଦିମ ବିର୍ମାଣ ହୋଇ ଅବଶ୍ୟକ
ପରିବ ଓ କର୍ମକାରକ କଣି କାର୍ଯ୍ୟ କଲାଇଲେ
ଏ ଦୋଷ କିବାରଣ ହେବ । ଅଛଏବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ପ୍ରତିବର୍ତ୍ତିତ୍ୟା ପିନାବିଜେବଜ କୁଞ୍ଚାକ
ଏବି କମ୍ବ ବାହମଳ୍କ ଅନୁମେଧ କରିଥିବୁ ମେ

ଉପରଳିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟାବମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମନୋଯୋଗ
ଫୁଲର ଦିବ୍ରର ବନୋବସ୍ତୁ କରନ୍ତି ସେଇଥି
ହେଲେ ଆହୁରି କେତେ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବ ଓ
ଯାହାଙ୍କ ଗମନାଗମନଦ୍ୱାରା କୃଷ୍ଣାନବ କେତେ
ଲୁଗ ହେବ ଅଛିଲମ୍ବରେ ପଢ଼ୁଥିବ ହେବା

ଅମେରିକା ଦ୍ୱାରା ଉପରେ ଉପରେ

ଦେବ ଅଗ୍ନିକୁ ପୁଣ୍ୟର ତେ ଚମଳୀର ହେଲୁ ।
ଶ୍ରୀମାନ ମେରଙ୍ଗ ସଂଖ୍ୟାଦିଜୀବ କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମ-
ବିକ୍ଷେପ ଥିଲେ ହିନ୍ଦେଶ୍ୱର ଏପଦିକୀ କୃତ୍ସମାତ୍ରର
ମୂର୍ଖ ଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ମନେ ବରିଥିଲୁ
ଯେ ସଂଖ୍ୟାଦିକ ସର୍ବଧାନୁତନ୍ତର ପକ୍ଷରେ ପନ୍ଦିତଙ୍କ
ସରଜମ କରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ଜଣାଯାଉଥିଲୁ
ଯେ ଜାହାଙ୍କ ଅଜ୍ଞାତ ବିଷୟରେ ସେ ଯାହା
ମୁଣ୍ଡରୁ ଅଛ ଅଗାମଧାନ ପୂର୍ବକ ସରଳ କୃତ୍ସମାତ୍ରର
ଜାହାଙ୍କ ପତ୍ରଦ୍ଵାରା କରି ଗର୍ବାଧାରିଣଙ୍କୁ ଜଣାଇ
ଜାହାଙ୍କ ବିଷୟମାତ୍ର ସଂରକ୍ଷଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଜାହାଙ୍କ ନ ହେଲେ ବି ସେ ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ କଥାମାନ
ଲେଖିଥାନ୍ତେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଜଣ୍ମୟ ବୋଧ-
କରିଥିଲୁ ଯେ ଉମାରଗରଣବାବୁଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାମନର
କୌଣସି ବଜୀୟ ଗୋଟିକ ପ୍ରକରନରେ
ସଂଖ୍ୟାଦିକ ଏବର୍ତ୍ତନାର ମିଥିଆ ଓ ଅମ୍ବେଜୀନିର
ବିଧା ଲେଖିବାକୁ ଯାହାର କରିଅଛନ୍ତି ସେ
ବୋଲନ୍ତି ଯେ ଓଡ଼ିଶା ସରଜନେ ବଜୀଲାଗି
ଅଛ କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ କୁମିତ ହୋଇଥାଏଇ
କିନ୍ତୁ କୁମର କଣ୍ଠୟ ଜଥାପି ସେ ଉତ୍ତରକ
କୌଣସି କଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଅଥବା ଜାହାଙ୍କ
ପରି ସଂଖ୍ୟାଦିକାଙ୍କୁ କୁଟୁ ଭାଷାଦାନ୍ତ ଲେଖି
ଯେବେ ନ ଜଣିଲୁ ତେବେ ଅଛ କାହାର
ଜାଣିବାର ସମ୍ଭବ ହେବ । ସଂଖ୍ୟାଦିକ ଯେବେ
ବିହିମାନ ଉତ୍ତରକ କଣ୍ଠୟ ଜାତିବାବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ଓଡ଼ିଶା ରେ ଏହି ବଜୀଲା
ଭୂଷା ଓ ଅଷ୍ଟର ଚଳାଇବା ବିଷୟ ଗୋ
ନ ଯେତେ ଯେତେ ହିନ୍ଦେ ଉପର୍ଯ୍ୟକୁ ହୋଇ
ଅଛ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନ୍ଦରଜ ହୋଇଥାନ୍ତେ
ବଜୀଲିମାନେ ଶାର୍କ ବହି କୁମରହନ୍ତି ଯେ
ଓଡ଼ିଶାମାନେ ଜାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗ ପାତ୍ର ନାହିଁ ଅଥବା
ବୁଦ୍ଧବିଜ୍ଞାନେ ତେବେ ବଜୀଲିମାନ ଯେ କୁମର
ମନ୍ଦିର କେବଳ ଏହି ଭାଷା ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦର୍ଶନରେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ବଜୀଲିମାନେ ଏପଦେଶ
ଅଛ ଦାଳ ଅଦିନା ହନ୍ତୁ ମାତ୍ର ପୂର୍ବ କରିଲା
ମାନେ ଏବେମର ଭାଷା ଦୟା ଲୋକପ୍ରତି ଏବେ
ନ ବରିମାନ ଅଛ ଗୋରବାନ୍ତିଜ ହୋଇଥାନ୍ତେ
ବରିମାନ ବଜୀଲିମାନେ ତେବେଦିଶା ର ଅଛ
କିନ୍ତୁ ଦେଖିପର ନ ହାନ୍ତି କୋଳ ଏବେ
ଦିଶାପର ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚାଦିକ ରହାନ୍ତି
ଯେ ବଜୀଲିମାନେ ଧରନା ଭାଷାତାପ କରି
ନା ପରିଭାବ ଆବଶ୍ୟକ ଅବଶ୍ୟକ ହେବାନ୍ତି

ଲିଙ୍ଗର ଅଧୀନ ରହିବାକୁ ଲାଭକଳନକ ଜୀବ
ଦେବୁ ! ଦେବେ ତୁମ । ଅଥବା ମୋକେ ସ୍ଵଭା-
ବତ୍ତଃ ଏତେ ପ୍ରକଟାଣୀ ଯେ କୁକୁରବର୍ଗର କଥା
କିମ୍ବା କରିବାକୁ କେତେବେଳେ କୁଣ୍ଡିଜ ନ
ହୁଅଛୁ । ବଜାଲିମାନଙ୍କ ଏଠାରେ ଅନେକ
ପ୍ରକାର କୁଫୋଣ କରି ଯତ୍ତ ଓରଷ୍ଟ ଭାତାର-
ବାକୁ ଅକ୍ଷମ ହେଲେ ଏବେ ଏଠାରେ ଥର
କିଛି ବେଳୁ କା ହାତି ଦେଗଲେବିଲେ ଅପ୍ରକଟ
ନେଇଅଛୁ ମୁଁ ଗହମ ଏତେ ଯେ କୁଣ୍ଡେ
ଦରଗାସ ମଧ୍ୟ ଏଠାର ପ୍ରାସ କରି ଆହୁରୁ ।
ଏ ଦରଗାସ କେବଂ କରି ବିବାହିଲା ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କୁ ଜଣା କାହିଁ ତ ଜାଣିବାର ଅବା ସମ୍ଭାବିନୀ
କାହିଁ କାହିଁ କାହିଁ ଏ ସମସ୍ତ ଲଭାନ୍ତରେ
ବିଧାପାର ୦ବ ହରମ ସାଥନ କରିବାର ବିଧା ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କେତେ ବୃଦ୍ଧିଦିଲ ବାହୁ ଏମନ୍ତ
ମୂଳର ବୌଦ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଥନ କରିବେ
ଏ ବୈବଳ ବହୁ ବୃଦ୍ଧିଦିଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଚାର ।
ସେ ଯାହା ହେଉ ଅମ୍ବମାନେ ଛାପିଯାନମିରର
ମଧ୍ୟକ ତ ଜାହାଜର ସମ୍ବାଦବାଜିଙ୍କ ଅନୁ-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବରିଅଛୁ ଯେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ବିଜଳା
ପିଷ୍ଟ ପାଇଁ କେତେ କାମକ ହେଉଅଛୁ ଯେବେ
ଏମସ୍ତ ସେମାନଙ୍କର ଜାଣିବାର ଜାହା ଥାଏ
ଓ ଯେବେ ବହୁଲପରି ସେମାନେ ଯଥାର୍ଥରେ
ମନୋଯୋଗ ଅଛୁନ୍ତି ତେବେ ଏ ବିଷୟରେ
ଅଧିକ ସାଧାରଣ ପକ୍ଷର କରିବିମେଗୁବୁ ଯେଉଁ
ଆବେଦନପଥ ଯାଇଥାହୁ ଓ କିମ୍ବା କରେବୁ
ଏ ବିମ୍ବିତମହିତ ହେବ ଯେ ସମସ୍ତ ବିଧା ଲେଖି-
ଅଛୁନ୍ତି ଥିଲେ ଗେ ସମସ୍ତ ପାଠ କରି ବର୍ତ୍ତ-
ମନ ଉଚ୍ଚ କାମକମାନ ଶିଶ୍ରାଦ୍ଧବର ହାତ
ବେବରଙ୍କ କବେଶରେ ଅଛି ପେଠାରୁ ଗଲେ
ଅବଶ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ । ଗେ ସମସ୍ତର ମଧ୍ୟରେ
ଅବଶ୍ୟ ହୋଇ ଅପରାଧ ମନୁଦି ଲେଖିଲେ
ଉତ୍ତମ ଦେବ । ତୁହାରୁ ଲୋକଙ୍କ ଅମନେ
ସକାଳକା ଉଚ୍ଚାର ବର୍ମନହିଁ ।

— 1 —

ଶେଷମ୍ବାଜିମାର ଘରେଷର

କୁହୁଦେଶ୍ୱର ମନ୍ତ୍ରୀ ମହିଷାର ବାର୍ଷିକ
ବିଜୟପଦମରେ ସାଠ ବନ୍ଦ ଯେ ଘେଗୁଳିଲା
କନ୍ଦିଶୁଭ ଦେଖ ମୋହଦୟାରେ ବାର୍ଷିକ
ଶାଶନ ମାନ୍ଦିଲା ଏହି ମୋହଦୟାର ଅନ୍ଧରୀ

ବୀର ପ୍ରଥାନ ବୌଦ୍ଧମାନ ଅଗେଷରକୁ ନ ହୁଏ
ହାଲ ସେମାନଙ୍କର ମତ ଛାପିବାକାରୀ । ଏହାଙ୍କି
ପଦେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରାମରେ ଯେଉଁ ବିନିଶ୍ଚର ଥିଲେ
ସେ ପ୍ରଥମେ ଅଗେଷରକୁ ମୋକଳମାର ବିଜ୍ଞୟ
ପ୍ରଥାନ ବିଷୟ ଓ ସେଥିରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅଇନ
ବୀର କଥା ଜାଣିବାର ପ୍ରୟୋଜନ ଏବଂ ସାଂକ୍ଷି
ମାନେ ଯାହା ମାନ୍ଦ ଦେଲେ ଏ ସମସ୍ତ ଶିଖ
ରୂପେ ହୁଏଇ ଦେଇ ଉଦ୍‌ଘାଗ ସେମାନଙ୍କର
ମତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଏ ରିପୋର୍ଟ ଗବର୍ନ୍‌
ମେଙ୍କ ଇଣ୍ଡିଆରେ ଅଗତ ହେଲାନ୍ତ ଶାସ୍ତ୍ର
ଗବର୍ନ୍‌ର ବାହେବ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲାନ୍ତ ସେ-
ଏତେ ସାମାନ୍ୟ କଥାଟି ଏ ବିନିଶ୍ଚରକୁ ବିଷା
ବେକାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଲା ଏଥରେଥେ ଅଭିନ୍ଦ
ଫୁଲକ ଓ କମଳାତ ହେଲେ । ଏଥିର କୋଣ
ହୁଅର ଯେ ମୋକଳମାର ଅଇନପୀର ଓ
ପ୍ରଥାନ ବିଷୟ ଏବଂ ଯେହିପଣ ମାନ୍ଦ ପ୍ରଦିନ
ହେଲା ଉଚ୍ଚର ସୁଲବିକରଣ ଅଗେ ଅଗେଷ-
ରକୁ ଜଣାଇବାକୁ ଦେବ ଉଚ୍ଚର ଉତ୍ତର ସେମା-
ନଙ୍କର ମତ ରୁହନ୍ତି ଦେବ ।

ଅମେସନଙ୍କ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଥା ଥାଏ କରି
ମନେ କରିଥାଏ କି ଯଦିପି ଗହଣୀମେଣ୍ଟ ବିଲା
ଅଧିକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ କାହିଁ ପାରନ୍ତି
ତେବେ କେବେ ଚମକିଲ ଓ ହୃଦୟର ହୃଦୟରେ
କହି ଜ ପାରି । ଏଠାରେ ଅମେସନଙ୍କ ଯେବେଷ
ଅଶେଷକଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବୁ ବୁଦ୍ଧି ଏମାନେ
କେବଳ ସଂକଳିତ ପ୍ରାୟ ବୋଧ ହୃଦୟ ।
ଏମାନେ କହି କେବୁ ମନଯୋଗ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଖୁବିଲି
ଯୋବାନବନ୍ଦ ଶୁଣାନ୍ତି ଓ କେବୁ ଅବା କହି
ପହଞ୍ଚ ସହ କହାନ୍ତି । କେତେ ଲୋକ କେବି-
କେବଳ ପରି ଖର ହୋଇ ଅମି କେବଳ କରିପାଇ
ପାରୁ ପଲାଯୁକ୍ତ କରିବେ ଏହିବ ମାତ୍ର ମନରେ
ଜୁମାନ୍ତି । ଯତ୍ତ ଗୁରୁ ଯୋବାନବନ୍ଦ ପେଶ
ହୁଏ ହୋଇ ଦୋଷିତ ଲିରୋଣ ପହେ କହି
ଦିନାଧୂ ଗରିଯା ବରତୁ । ଏହିକି ମୁଣ୍ଡ ସମସ୍ତକୁ
ଦେହକାରୁ ହୁଏ ନାହିଁ । କଣେ କହିଲେ ଅଗଭ
“ଏକଜି, ମାତ୍ର କହି କିମୁହ୍ୟେ । ଏହିପାଇ-
ବସାରେ ଅଶେଷରଙ୍ଗ ଦ୍ୱାରା ସାଧାରଣର କି
ମୁକ୍ତ ହେବାର ପମ୍ବାବନା କଣା ଯାଉ ନାହିଁ
ଯେବେ ଅଶେଷରଙ୍ଗ ସବଳ ବିଷୟ ମେଷଳ
ଅଧାଳଙ୍କ ବୁଝାଇ ଯେମାନଙ୍କର ମଜ ନିର୍ମନେ
ଛାଇ ହେଲେ ଅବଧି ଅନେକ ସାହାଯ୍ୟ
ହୁଅନ୍ତି ମାତ୍ର ଅଶେଷରଙ୍ଗ କଣ୍ଠରଙ୍ଗରୁ ଅଦ୍ୟ
ହୃଦୟା ଅତିବ ଅମେସନର ଭାବୀରଙ୍ଗରୁ ଅଦ୍ୟ

ଯେ ମହିନେଶ୍ୱର ଏ କଷ୍ଟସୂରେ ମଜୋଯୋଗା
ହୋଇ କଲ ପ୍ରଦେଶର ସହିତରେ ଏହି ସୁନିଶ୍ଚମ
ପ୍ରତ୍ୟକିଳିତ ହେବା ବିଶ୍ୱରେ ଉଚିତ ଅଜି
ପ୍ରତ୍ୟର କରନ୍ତି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଜାର ମଙ୍ଗଳ ବ୍ୟାର ପୁଇପ୍ରହର ଦିନ-
ଦେକେ ବଢ଼ାନାସିଠାର ବକ୍ତୁଷୁ ପଡ଼େ ଥିଲା
ଦିନ ଗୋଟିଏ ଛେଲିର ପ୍ରାଣନାଶ କରିଅଛି
ଜଣେ କଷାଇର ତ୍ରୈଲିପିଲ ମଧ୍ୟରେ ତାହା
ପତଲ ଦୋଷାଗନ୍ଧମେ ବୌଣସି ଲେବ ମନ୍ତ୍ର
ପତ ନାହିଁ କେବଳ ଜଣାଳ ବିହୁର ଆଦାନ
ପାଇଥାରୁ ମେହ ଦିନଠାର ତନ ଗ୍ରିଦନ
ଯେଉଁ ଦୁଷ୍ଟି ହେଲା ଏଥୁରେ ସର୍ବାସାଧାରଣଙ୍କ
ମନର ଦୂରୀଶର ରମ୍ଭ ଏକାବେଳରେ କିମ୍ବା ତ
ହୋଇଥାରୁ । ଶାର ପୋଖଣାରେ ମଧ୍ୟ ଜଳ
ଦେଖାଗଲା ଓ ବଜାରରେ ଶର୍କଳର ମୂଳ୍ୟ
ଛଣା ପଡ଼ିବାର ଅଗମ୍ବ ହୋଇଥାରୁ । ଅମ୍ବେ-
ନାନେ ଏହିପଦି ବୁଝି ଦେଖି ମନେ ବର୍ଣ୍ଣ ଯେ
ଇନ୍ଦ୍ର ଦେବତା ବନ୍ଦ ଅଳୟଥ ହେଲେଣି ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ମାସ ମୋହନ୍ତି ବିହୁବାଳ ହରବଜ
ନ ମନ୍ତ୍ରି ଶାନ ହେଲେ କାହିଁ ।

କିମ୍ବାରୁ ପଦ ଉପଲବ୍ଧରେ କଳିତାଜା ହାତ
କୋର୍ଟ ବିଲିମାର ତା ୨୫ ରିଜ ଅନ୍ୟାୟମୟ-
ଠାର ଆଜାନ ନଦ୍ୟାଗମାର ତା ୨୬ ରିଜ ଏବା
ବନ୍ଦ ହେବ ଓ ତା ୨୭ ରିଜ ପୋନକାର
କରେଣ ଫିଟବ ।

ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ପଦ୍ମ ଉପଲବ୍ଧରେ ସରକାରୀ ଜନଶା-
ଖାନାମାନ ଅନୁବର୍ତ୍ତମାଣ ଭାବେ ତା ୧୯ ଜିଲ୍ଲା ପୋମ
ବନରତୀରୁ ସେହିମାଟ ଭାବେ ୨୫ ଜିଲ୍ଲା ଗୁରୁତ୍ବାନ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ ହେବାର ବିଜ୍ଞାପନ ହୋଇଥାଏ
ମାତ୍ର ଗର୍ଭମେଣ୍ଟରୁକ୍ତିଯୁ ଗଲିତମାଟ ଭାବେ ୧୯
ଜାନ୍ମ ୧୯୭୩ ତିଟି ହାର୍ଦାର୍ଥ ସଙ୍ଗିଦନ ତିଟି ମନ୍ତ୍ରୀର
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଆଜିଏବ ସମ୍ମୁଦ୍ର କି ୧୫ ଚାରଦନ
କରେଇମାନ ବନ ହେବ ।

ଦେଲିବୁସ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇନ୍ତି ଯେ
କବୁଳିଷ୍ଟର ଜୀବିତେ ଗ୍ରାମୀୟଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟର ପ୍ରାଚୀ
ବାରପଣ କିମ ଅନ୍ଧରେ ମରି ଯାଇଥାଇନ୍ତି ।
ଏବେଳେ ଯେତୁକାର ପ୍ରାଣ୍ୱ ଓ ଅକୁ ବୁଝି ହୋଇ-
ଆଛି ସେଥିରେ ଏମନ୍ତ ଘଟିବା ଆନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ନୁହଇ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସହାଦିବାରା ଲେଖି-
ଆଇନ୍ତି ଯେ କୌଣସିବ ଅର୍ଦ୍ଧବୃକ୍ଷ ଲେଖିବି
ଓ ଦୟାପାତି ଏ ବିରାଗେ ଦାତା ହାତର

ଏହି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଲୋକ ଆଗେଗ୍ଯ ହେବା-
ର ସେ ଲେଖାଥିବାରୁ ଉତ୍ତମାଙ୍କରୁ ଓଳପଢ଼ା ଷେ-
ଗରେ ମୃତ୍ୟୁପାୟ, ହୋଇଥିଲା ଓ ଜାହାର ଜୀବ-
ନର ପ୍ରଭ୍ୟାଗା ସମର୍ତ୍ତେ ପରିଚ୍ଛାଗ କଲା ଉତ୍ତାର
ଡାକୁର ଧୂର୍ବାହେବ ଉତ୍ତମାଙ୍କରୁ ଏକ ଉତ୍ତ-
ଗିର ଚର ଜହିଁମୟରେ ନୈଶାଦର ଅର୍କ
ପିରବାରିଦ୍ୱାରା ପ୍ରବେଶକଲାଦି ଉତ୍ତକଣାତ୍ର ମେ
ଲୋକର ଜେତନା ହେବାର ଚିତ୍ତ ଦେଖାଗଲା
ଉତ୍ତାର ପଞ୍ଚଶ୍ରୀ ଅଗେଗ୍ଯ ହେବାପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆଶ୍ରମ ଦିଅଯାଉଥିଲା ।

ପୁନ୍ଦରେତ୍ରାଥ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବୁଧି-
ଜୀବ ଅଶୀଷୁଣ୍ଟ ମାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳ ନାମରେ ସେଇ
ମୁକ୍ତାର ଖେଳାରତର ନାଲଙ୍ଗ କରିଥିଲୁ ସେ
ମନ୍ଦିରମା ଅବାଳଗରେକିପୁଣି ହୋଇ ମୁକ୍ତାରକୁ
୫୧୦ଙ୍କା ଉନ୍ନି ଦିଥିଯାଇଥାଏ ଅଶୀଷୁଣ୍ଟମାଜୀ
କ୍ଷେତ୍ର ଆପଣା ବୃତ୍ତକର୍ମର ଫଳ ପାଇଲେ ।

ବନ୍ଦଳା ମଧ୍ୟରେ ସେପ୍ରକାରେ ପାଠଗାଳର
ପ୍ରଶାଳି ବଲାଇଛି, ତେଣୁ ପ୍ରଦେଶରେ ମଧ୍ୟ
ସେହି ପ୍ରଶାଳି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକ ବରଚାର ଅନୁମତି
ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଉଣ୍ଡିଯା ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ୍
ଗର୍ଜବର୍ଷର ଉତ୍ତର ତଙ୍କାରୁ ଏହିକାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍
କରାହାଏ ଆଦେଶ ପଥାର କରିଅବାବି ।

ମଧ୍ୟଦଳରେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରମାନେ ହେବେ
ଦେବବେ କୋଣସି ଅର୍ପନ୍ୟ କି ଗିରଧାର କଥା
ଜାତିଷ୍ଠାତ୍ର ତ ଦାରୁ ଥାନାରୁ ଆମନ୍ତି ନାହିଁ ।
ଆମବାପିମାନଙ୍କ ଦସ୍ତରେ ରଖି ବିଜ୍ଞାପନା
ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି । ଏହିତିଥି କରିବାର ଯେ
ଅଭ୍ୟାସର ହିଅଇ, ତାହା ଘରବାଲୀର୍ଥ ସଂପର୍କ
ବର୍ତ୍ତପକ୍ଷ ଗେଡ଼ିବ ସର୍ବଲାଭ ଜାରି କରିଥାଇଗଲା
ତାହାର ତାହାର୍ଥ ଏହି ମେ, ଏହିପ୍ରକଳଣେ
ଆସାନୀ ହେବେ ହେଉଁ ସମ୍ଭାବେ ଗ୍ରେପାର
ହୋଇଥାଇ, ଏହ କି ନମିତ ତାହାରୁ ଜାତିଷ୍ଠାତ୍ର
ଥାନାରୁ ଥାନାରୁ ଅବା ନ ଗଲା, ଏହିଧିକଳ
ଦିକରଣ ଲୋକୀ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠାଙ୍କ ନିଜକୁ
ରିପୋର୍ଟ କରିବାରୁ ହେବ ।

ଏହିକଣ୍ଡି ଲେଖିଥାଇଛନ୍ତି, ଦୁଃଖରୂ ପାମରେ
ଗୋଟିଏ ହୀ ଶର୍ଵରେ ତନିଶ୍ଚାତି ପୁର ଏହା-
ବେଳକେ କିନ୍ତୁ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି । ଏହିଷଙ୍କାଳ
ମୟ ଏହିକାଳରେ ଉପରେ ହୋଇଥାଇଛନ୍ତି
ବୋଲ ଯେ ଘନା କୁ ଚମଜାର କିନାକ
ଏମନ୍ତ ନୋହେ, ଏମାନଙ୍କର ମାତ୍ରଗର୍ଭରେ
କିମ୍ବୁତୁହେବା ଦିଷ୍ଟାପ୍ତି ସଞ୍ଚିତ ଅନ୍ଧର୍ମ ତଳକ
ପ୍ରଥମଦିବେ ଦେଖିବେ ଓ ପବିତ୍ରତାର କରିବେ-

ବ୍ୟାକ୍ ପାତ୍ର

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୧୪

ପର୍ବତୀ

ଅବେ କହୁ ସ୍ମରି ଦିବସ । କର୍ଣ୍ଣକ ଶରୀର
ଧୂପୁଜା ଉପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅବେ ସନ୍ତୋଷାର ଏକ
କା ଗରୁହପ୍ରାହ କାଳ ମନ୍ଦିର କରେଣ ଦିବସର
ଓ ବିଦ୍ୟାଲୟ ସାହର ଦନ ହେବ ଓ କର୍ମଚାରୀ-
ମାନେ ବର୍ଷକର ପରିଶ୍ରମ ଦୁରବରଣାର୍ଥେ
ଜାହାଗରକୁ ଆନନ୍ଦ ଉପାଦରେ କାଳାଛବାହି
କରୁବେ । ବର୍ଷଯାକ ପରିଶ୍ରମ ଭାଗୀ ଦିନ
କାଳ ଅବସର ପାଇବା ବେଳେ ମୁଖକର କାଳ
ପରିଶ୍ରମ ବିଦ୍ୟାମାସକେ ଜାହାଗର କାଳପାଦାନ
ମେଥର ବର୍ଷନ ଚେଷ୍ଟା ବୃଥା ଅଞ୍ଚଳ । ଘରେ
ମାନେ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଯେ ଏକା ପରିଶ୍ରମ
କରିବୁ ପାଇବନାନେ ବଦାର ଏମନ୍ତ ବାଗଣ
ଦିନର ଅମୂଳନକ ପ୍ରତି କରିବାର ସମ୍ଭବ
ହେଉ ଜାହାଗର ଅବସର ଥିମେନାକେ ଏହି ପରି
ତପଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପୁଜନପ୍ରାହ କାଳ ଯାହା ଦୂର
କାରଣ କଣ୍ଠମ ଭାବର କରୁ । ପୁଜନାର
ନିୟମିତ ଦୂରେ ସାଧାରଣ ବେହାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହେବୁ ଏହି ଅମୂଳନକର ଏକାଳ ଅଣା ।
ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ବାର କର୍ମଚାରିମାନେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷଯାକ
ଅବସର ଦୂରେ କରି ଏମନ୍ତରେ
ଆକାଶକୁ ତୁଳନ ଦ୍ୱାରା ହୋଇ ନ ପାରିବୁ
ଆବସର ଅବସରକୁ ପୁଜନପ୍ରାହ କାଳ କଷ୍ଟ-
କର କାର୍ଯ୍ୟାଲୟ ଦନ ରହିବ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ
କୌଣସି ମଦ୍ରାସାର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ଜାହାଗର ଓ
ଯେ କୌଣସିଠାର ସମ୍ମାନ ଏ ସମ୍ମ ମଧ୍ୟରେ

ଉପର୍ବୀର ହେବ ସେ ସମସ୍ତର ଉତ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
ପିଲାଗ ପଠା ଥିବ ।

କୁଳା ବ୍ୟବସାୟ

ଅମୃତାନେ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଏ ବିଷୟରେ
ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ କଥା ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେଥିରେ ଆମ୍ବୁ-
ମାନଙ୍କର ଏକାନ୍ତ ଅଗା ଏହି ଥିଲ ଯେ
ଅମୃତେଶ୍ୱର ବନ୍ଦଳୀନାନେ ଲବଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଷୟ-
ବାସରେ କିମ୍ବା ଦେବେ ଓ ଏତେବେଳେ ଯେ
ଏ ବିଷୟରେ ଯେତେ ଜୀବନ ଅଗା ଆମ୍ବୁ
ବନ୍ଦଳେ କିମ୍ବା ଯାଏ ସନ୍ଦେଶ ନାହିଁ । ପ୍ରଦେଶ
ସରକାର ଅପରୀତି ବିପ୍ରରେ ଲବଣ ପ୍ରସ୍ତୁତର ବାର
ନେଇଥିଲେ ତାହା ଦୂଷଣୀୟ ହିନ୍ଦେବଜା
ଦେବାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାଗଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରଥାନ
ଏହି ଯେ ସରକାର ବିଷୟରେ କଲେ ଲୋକ-
ମାନେ ଗୋଟିଏ ଲୋକଚନକ ବନ୍ଦଳସାୟନ
ବନ୍ଧୁତ ହେବାନ୍ତି । ସରକାର ଅଗା ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରଦାନ
ବିଷୟରେ ପରିଚ୍ଛବ୍ୟ କର ଦେବଳ ଅପାରାର
ସାରାଂଶ ଅଧିକାର ଯେ କରିପରିବା ମେହିକା ନାହିଁ
ସୁପ୍ରବେ ଉଣି ଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସରକାରର ବିଷୟ-
ବାସ୍ତଵ ପରିଚ୍ଛବ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଫଳର ଅଗା ଥିଲ
ତାହା ଦେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । କାରଣ
ଅମୃତେଶ୍ୱର ଲୋକମାନେ ତାହାର ମୁଦ୍ରାର-
ପ୍ରଦାନ ବିଷୟରେ କିମ୍ବା ଦେଇ ନାହାନ୍ତି
ଅନ୍ୟଦିଗର ଲୋକମାନେ ବିଷୟରେ କୋତି
ଶୁଳ୍କଅଛନ୍ତି ଓ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉକ୍ତାରରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ
କଲ ନାହିଁ କୋଲ ନିଜି ମୁଦ୍ରାର ବିଷୟରେ

୧.	<table border="0"> <tr> <td style="vertical-align: top; padding-right: 10px;">ଅର୍ଥିମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ</td><td style="text-align: right;">୫୫</td></tr> <tr> <td style="vertical-align: top; padding-right: 10px;">ବର୍ଷାନେ ମୂଲ୍ୟ ଘେଲେ ବର୍ଷକୁ</td><td style="text-align: right;">୫୭</td></tr> <tr> <td style="vertical-align: top; padding-right: 10px;">ମଧ୍ୟବଳ ଧାର୍ତ୍ତ ତାକମାସୁଳ</td><td style="text-align: right;">୫୯</td></tr> </table>	ଅର୍ଥିମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୫୫	ବର୍ଷାନେ ମୂଲ୍ୟ ଘେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭	ମଧ୍ୟବଳ ଧାର୍ତ୍ତ ତାକମାସୁଳ	୫୯
ଅର୍ଥିମ ବର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୫୫						
ବର୍ଷାନେ ମୂଲ୍ୟ ଘେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭						
ମଧ୍ୟବଳ ଧାର୍ତ୍ତ ତାକମାସୁଳ	୫୯						

ତେ ଜାହାର ମନ କାଚ ଅଛଇ । ଅନୁମଳ୍ଲରେ
ଅନେକ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଉପକାର କରିବା ଓ ଅନ୍ତରେ
ଲାଗିଥିବା ଶୀଘ୍ର ଦିନର ପ୍ରବୃତ୍ତ କି ସୁ ହରିବାର
ନାମ ବାଣିଜ୍ୟ ଯେ ଏହା କରିପାରେ ଯେ
ସିଥାରେ ବ୍ୟବସାୟ ଥିଲା । ଅନୁମଳ୍ଲର ଲବନ-
ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାମାନେ ୩୧୦ ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରାୟବାରରେ
ବରି ଗୁଲିଗ ପଞ୍ଚଶ ଦକ୍ଷିଣ ମହାଦେଶମାତ୍ର ଲବନ
ପ୍ରଦୂତ କରିବି ଓ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ଲାଭ
ବରିବେବୋଲି ତାହାକୁ ମନରଙ୍ଗା ମୂଳ୍ୟ ବଢାଇ
ଦିଅଛି । ଏହରେ ଅନେବଦିନ ଲୁହ ପଞ୍ଚଥାଏ
ଓ ଅନ୍ୟକ ଲାଭର ଥାବା ପ୍ରଥମେହେ ଲୁହଯା-
ଏ ପଞ୍ଚ ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟା ହୋଇ ଦେଖାଯା ଗୋଟାଇ-
ହୁଲାନ୍ତି । ଏହାର ନାମ ବାଣିଜ୍ୟ ନୁହେ ଯେବେ
ସିଥାରେ ବାଣିଜ୍ୟ କରିବାର ଜଣା ହୁଅଇ
ତେବେ ସେଇଥ ସାହସ ଅବଳମ୍ବନ ପାଇବ
ପ୍ରଗଠି ଅନୁଭବରା ବହିତ ଥିଲ ବ୍ୟବୁ କରି ତେ
ଏକି ଅନୁଭବରେ ପୁର ଏବଳକ ମହିଳା ଯୋ-
ତ୍ରାନ କରି ଜୟା କରି ତେବେ ସେ ଦେଖିବ
ଯେ ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟା କେମନ୍ତ ହୁଅଇ ଅନ୍ୟକ ଲବନ
କମା ଥିଲେ ଅବଶ୍ୟ ଅନ୍ୟକ ବିକ୍ରୟ ଦେବ ଓ
ଅଛି ଲୁହ ଥିଲେ ମନ୍ତ୍ର ଜାହା ଆଶିକ ହିଲିବ
ସନ୍ଦେହ ହାହିଁ । ବାଣିଜ୍ୟ ବହି ସହଜ ବ୍ୟାପର
ଦୁଇଇ । ଏଥରେ ଅଶାଖଗଣ ଯାହାର
ପ୍ରସ୍ଥୋକନ ତେବେ ଘେପର ଲାଭ ଥିବାର
କଥ । ଅସୁଦେଶ୍ୟ ବିଭିନ୍ନମାନେ ଏହିଷୟ
ମହାର ବିବର କରିଲୁ ଓ ବିଦେଶି ଲୋକ
ଜାହାଜ ବସୁନ୍ତ ଠନ କୁଡ଼ାଇ ନେଇ ଯାଇ-
ଅଛିଛି ଓ ସେ ଅଗ୍ର ପର ହୋଇ ଅର୍ଜନର
ଉଦ୍‌ସ୍ଥିତ ହିମା ରହୁଥିଲୁ ଏ ବଥ ଉତ୍ତମ
ହେଉ ହାହିଁ । ଗାହସ ପୂର୍ବକ ଦର୍ଶ କଲେ
ଅବଶ୍ୟ ଲାଭ ହେବ ଓ ଯେତେକାଳ ବାଣିଜ୍ୟ
ବିଷ୍ଵବିଦ୍ୟାରେ ସାହୀନ ହୋଇ ନାହିଁ ତେବେ
ବାଇ କୌଣସି ଉତ୍ତମର ସମ୍ମାନମା ନାହିଁ ।
ଅଛି କଲି ଏକା କନ୍ଦତ ଏବୁ ଉତ୍ତମର ମୂଳ
ଅଛିର ମାତ୍ର କନ୍ଦତ ଥିବାର ଉପାୟ ଯେବେ
ଏହିପରି ପରିଭ୍ୟାଗ କରିବେ ତେବେ ଅମିତ
ଯେବିଲୁଙ୍କ ମହାନ ହାହିଁ ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା କବିତା
ଅନ୍ତର୍ଜାଲ ପ୍ରଧାନ ବିଧାନ ଏହି ଯେ —

୧ ମାଠ୍ କ୍ଷାର ଅନ୍ତର୍ମଳ ଉପରେ
ମନ୍ଦିରମା ସକାଶେ ହାତ ଆଶା ମୁଣ୍ଡର କୁମ୍ର
ମୂଳ ଓ ହାତ କାର ଅନ୍ତର୍ମଳ ଉପରେ
ହାତ ପୁଣ୍ୟ ଲାଗିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜୁନରେ
ହାତ ପାର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକହଙ୍କା ଧର୍ଯ୍ୟଥାର୍ଥ ।

୨ ସ୍କାଟିଂ କା ଠାର ଟ ୧୦୦୦ ଲା
ଭାବ ମକଦମାରେ ଗତକଳୁ ଟ ୧୦ କ୍ଷା
ପରବର୍ତ୍ତରେ ଟ ୨୫ କା କିଆସିବ । ଟ ୧୦୦୦-
କାମ ଅଧିକ ଜାଦାବର ମକଦମାରେ ଗତକଳୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ଅଛି ଉହଁଙ୍କ କିମ୍ବା ନିରା
ଦେବ ଟ ୩୦ ଅରନ ପ୍ରାୟ କୌଣସି ମକଦ-
ମାର ସବୋଚନ୍ଦ୍ରମୁଖୁ ଟ ୨୦୦ କା ଦୁଇ
ଦେବ ।

୧୦ । ମହାମାର ତାବାଦ ସ୍ଵିରକରିବା
ସକାଗେ ଛୁମିର ମୂଳ ବାର୍ଷିକ ଗ୍ରଙ୍ଜନ୍ଧର ॥ ଗଣ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ତେ ନିଶ୍ଚର ଛୁମିର ମୂଳ ବାର୍ଷିକ-
ଗ୍ରଙ୍ଜନ୍ଧର ଗୁଣ ଗ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଆଜିକେ ଗୁଣ ତେ ଗଣ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛି ।

୧୦୨ । ବିଜୁଲପାରବା ମହିଦମ୍ବା ଓ ଜଳଶୀ
ପଞ୍ଚକୀୟ ଅନ୍ୟ ମହିଦମ୍ବା ବି ଯହିଁରେ ଫଳାଗ-
ର ତାଦାଦ ସ୍ଥିର ହୋଇଲା ଏବଂ ଘରେ ବୈଦ୍ୟତିକ
ନିଜନ ବିଧାନ ହେବା ।

ମୁଖ୍ୟ ପରିବାସୀ ଅଧିକାରେ ନାଲା
କରିବାଗାଣି ଏକଟଙ୍କା ପରିଦ୍ଵର୍ତ୍ତରେ ଦେବଳ
ହେଲାଗାର ଓ କାନ୍ତି ଲାବାଳ ।

ଏ ମୁଁ କେତେ ପ୍ରଦାନ ଦାଇଁ ଦିଗ୍ଜାନ୍ତୁ
ଯୁଧ୍ୟ ଠାଣ୍ଡ ଥାଣ୍ଡ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଏହାଥାଣ୍ଡ ହେବ
ଏହା ଅପର କେତେ ଦିଗ୍ଜାନ୍ତୁ ସାଦାକାଳଜରେ
ହେବ ।

ଏଥରେ ଯେତେ ସଜ୍ଜମୁଗ୍ର ଶତ ହେବ
ଜାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନାହିଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଅଛି
ଯେ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବର ମକଦ୍ଦମରେ ଯେ ଧର
ପ୍ରହଳା ହେବ ସେଥିର କୌଣସି ଅଙ୍ଗ ଫେରି
ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । ଦୃଷ୍ଟି ଭାବର ସର୍ବଜିତାତ୍ମ
ଦେବା ସମୟରେ ଯେ ଧୀର ପ୍ରହଳା ହୁଅଇ
ଜାହା କୃତି କରି କିନ୍ତୁ କେବେଳେ ମୁହଁମ ମୁହଁମ
ସମାଜ ହେବ ।

ଏହି ଧ୍ୟାନ ମସିଦରି ॥ ଅଜଳ ପ୍ରଳ
ହେଲା ଦିନୁ ମକଦମ୍ବର ରିଙ୍ଗର ଯେତେ କ୍ଲେଣ୍ଡ
ହୋଇଥାଇ ଭାବି ପ୍ରଥମରେ । ୩ ଧ୍ୟାନ

ଦେବାସମୟରେ ଲୋକେ ଅନୁମାନ କରିଥିଲେ
ଦୃଶ୍ୟଲୋକମାନେ ଗର୍ଜା ଭୟରେ ମନ୍ତ୍ରଦମ୍ଭା
କରେ ନ ସହି ଅପଣା ସବୁର ଦ୍ଵାରା ହେବେ
ବୀଷଦରେ ସେହିପକାର ଏହିଲା । ଅରୁନ ପ୍ରଗ-
ତି ଦିନଠାରୀ କୋଣି ପମ୍ପାଦିପତ୍ରରେ ଅଧିକ
ଶ୍ରାବନ୍ତ ଲିଖିଲା ଅଭ୍ୟାସର ବିଦ୍ୟା ଉତ୍ସେଖ
ଦେବଦୟର ଚାନ୍ଦୀ ମୂର୍ଖ ଦିନ୍ତ୍ୟ ଦେଇ ଲକ୍ଷଣ
ଦେବଦୟ ଦିନମୁକ୍ତରେ ହେଲେ ମନ୍ତ୍ର ବବନ୍ଧମେଳନ
ଲୋକଙ୍କ ଅଭିନାଶ ପରି ବର୍ଣ୍ଣ ତେର ଏଥର
ପରିବାରର ବିଳନା କରିଅଛନ୍ତି । ଅରୁନମରେ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ହଫଳ ହେବ ବୋଧ ହୁଅଇ ।
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରସ୍ତରିତ ଅଭିନର ପାତ୍ରମିତି
ଗଲେଟରେ ପ୍ରବାଣ ହେବର ଦେଖି ନାହିଁ ।
ପ୍ରବାଣ ହେବର ଭାବୁର ପକ୍ଷମେଷ୍ଟ କଣାରକୁ
ଉପରେ ଯେଉଁ ସର କଥାମାନ ଲୋଜାଗଲୁ
ଦେଖିଯାଏ ତେବେଳ ସାର୍ତ୍ତପିତ୍ତରେ
ସବାର ଅଥବା କମନ୍‌ନେବାକୁ ବାହ୍ନ ରଖନ୍ତି ।
ଏହି କର ବସାଇବାରେ ଘନେକ ଦଳର
ଅନୋକନ ହେଉଥିଲା ମାତ୍ର ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ ସତ୍ତ-
ବ ସ୍ଥାପନେ ସେ କଥା ବିଷ ଲାଗିଅଛନ୍ତି । ରପରି-
ନ ଘରେ ଏ କର ପରିବାର କଣା ନ ପରଦାର
ବର୍ତ୍ତମନ ଏହିପଦରେ କିନ୍ତୁ କୁହା ଯାଇନ୍ତି
ପାରେ ଜନମା ଭାବୁ ଅଭିନ୍ନ ଅଥବା ଭାବ
ହେବ ନାହିଁ । ଧରନ୍ତ ଫଳଦାସ ଅଭାଲଭ-
ରେ ନାରୀ ସବାରେ ଏହାଦେଲାକେ ମୁଖ୍ୟ-
ମୂଳ୍ୟ ଉଠିଥିବାର ଅମ୍ବେମାନେ ଅମା ବରି-
ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଜାହାନ ହୋଇ ଦର୍ଶନ ଥାଏ
ଭାଣ୍ଡା ଦେବାର ବନ୍ଦନା ହେଉଥାଏ । ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଣ୍ଟୁରର ଦମ୍ପତ୍ତି ମନ୍ତ୍ର ପଢିଥାଏ । ଜମାନାର
ମେଲାଇବାରୀ ଗବର୍ନ୍ମର କେନ୍ଦ୍ରଗଲ ଥାହେବ
ଅହରଦ ଦମ୍ପତ୍ତି କରିଲୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକାରୀ ହେଲା
ଅଛନ୍ତି ସବା କିନ୍ତୁ ଅପଥର ପ୍ରକାର ଦୁଇ-
ରେ ତଙ୍କ କେବା ଅନୁଭବ ଅଛି । ପୂର୍ବ
ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ କିନ୍ତୁ ନେଇ ନ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଏକଥର ମୁହଁରେ ଲାଗିଲାଏ କୋଣ ହୁଅର
ଦୁଇ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ସଜ କଲ ନାହିଁ ।

1998년 10월 20일자

ପକ୍ଷିମେଘାତିଷ୍ଠୀ ଏକେହନେ ଶତରୂ
ଦୟା ହେବ ଉତ୍ତରାମଣି ଦୟା ମନୋଯୋଗୀ
ହୋଇଥରୁ । ଦୟକୁର୍ବର୍ତ୍ତ ଅଧ୍ୟ ବ୍ୟାଧର
ଯେଉଁ ଅଗାମୀ ପାଇବା ପ୍ରତି ଦୟର କ

ଯାହା ବଜେଚନାମରେ ଶଖା ଅଛି ତାମା
ପୁନଃଗ୍ଲୋଡ଼ନା କରିବାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ
ଯେ ଏବଂ ଅସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟସ ଅଥବା ଦେବ ଓ
ଇନ୍ଦ୍ରମତ୍ତାଙ୍କ ଓ ଦୟାଗୁଣ ଷର୍ପଶୁନର ଯେ
ଆମା ହୋଇଥିଲୁ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟସ କଲିବ
ନାହିଁ । ସେହି କହିବାକୁ ହେଲେ ଏହିମାତ୍ର
ଦୋଳିଯାଇପାରେ ଯେ ଯେଉଁ ଆଗାମି ଦେ-
ହାବ ଗର ମରିରେ ବ୍ୟକ୍ତିପକ ସବରେ ଆଗତ
ହୋଇଥିଲୁ ତାହା ଯଥାର୍ଥମତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ
ନ ଥିବାର ସେଥିରେ ତୁମ ଥିଲୁ ଓ ତାହା ଏଥର
ପ୍ରକାଶ ହେବାରେ କଣାଗମ ଯେ ଅସ୍ଵର୍ଗ
ଜୀବା ଓ ବ୍ୟସ ଅନ୍ତରୁ ହେବୁଗ ଦାଙ୍କିତ ଅକୁ-
ଲାଗନ୍ତ ଅନ୍ତର ଅନ୍ତର ଅନ୍ତରାଳ ହେବ । ଅନ୍ୟ
ସମୟରେ ଦୋଷ ମୁଧ୍ୟ ଏହି ଅନ୍ତର ଦେଖି
କୌଣସି ମାଧ୍ୟମକର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସବାତ୍ମନ ନୂତନ କର
ବିବାହବାର ଦେଖୁା କରନ୍ତେ ମାତ୍ର ଲଞ୍ଜମେଣ୍ଟ
ସାହେବଙ୍କୁ ଗଢ଼ୀ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଖାର ଭିତର
ଯେ ସେ ଉତ୍ସବକାର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ନ କର
ପ୍ରାକାଶମୁଖେ କହିଅଛନ୍ତି ଯେ କର୍ତ୍ତମନ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ତାଙ୍କ ବସିବାର କଲନା ଥିଯେବିଲିବ ଓ
ଅବିହୃତ ଅଟ୍ଟର ଅନ୍ତର ସହିରେ ବ୍ୟସ ଉଣା
ହୋଇପାରେ ଏମନ୍ତ ଦେଖୁା କରିବାର ଉପରି ।
ଏହି ଦେଶରେ ମେ ଦିନସ୍ତ ଅଧୀନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟକୁ
ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁ ମହିମା-
ସକାମେ ଯେତେ ତଳା ବଜେଚିରେ ମହିମା
ଦୋଷପାତ୍ର ସେଥିରେ ଏକଟଙ୍କ ମାତ୍ର ଅନ୍ତରା
ବ୍ୟସ ହେଲେ ତାହା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଦେବେନାହିଁ
ବ୍ୟସ ବର୍ଷମାତ୍ରରେ ଅଭିଭିତ୍ତି ଅଥବା ମନ୍ତ୍ରକ
ବରିବେ ନାହିଁ । ବାରିକମାତ୍ରରେ ଓ ଦେଖିବ
ବ୍ୟସ ଯେତେ ହୋଇପାରେ ଜଣା ହେବ ।
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ ଲାଗିଥାଏ ଏବଂ ଅନ୍ତରାଳ ପୃଷ୍ଠା କରି
ବା ସକାମେ କଷେଷ ସହିବାର ହୋଇଅଛନ୍ତି
ଓ ଅଥବା ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟ କର୍ମଚାରୀ ନାମରେ
କଣେଇ ନୂତନ ଅଞ୍ଜି ଦ୍ରଗ୍ବଳ ହୋଇଅଛି ।
ଏଥରେ କୁର୍ବା ଫଳ ହେବ ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ ସଜ୍ଜିଲ ଦେଖୁଅଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିବିନ
ମହିମାର ପ୍ରକାଶ ଦିଲାଇଦେବା ଓ ପଣ୍ଡିତ-
ଲଙ୍ଘ ପରିବର୍ତ୍ତରେ ଲୋହ କଳମ ବ୍ୟବହାର
କରିବା ଏ ହୀନ ପ୍ରସ୍ତାବ ବ୍ୟସ ଲାଗିବ
ପକ୍ଷରେ ଅଗ୍ରଜ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ର ବାରିକମାତ୍ରରେ
ଓ ଦେବିକ ବ୍ୟସ ଉଣା ପକ୍ଷରେ ବିଜ୍ଞମାତ୍ର
ଉପାୟ ଅବଳମ୍ବିତ ହେବାର ମେତ୍ରକାମେ
ଅଧି ନାହିଁ କତ ଅଧିର୍ଯ୍ୟ କଥା । ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-

ଶୁଣଇ ଦୃଷ୍ଟି ଏତେ ଛୋଟ କାହାର ହେଲା ଜଣା
ଆଉ ଜାହାଁ । ବରା ବେତନ ଘୋର କର
ଯେଉଁମାନେ ଗୁଡ଼ର ପଳ ମନ ଦୁଇଅଛିନ୍ତି
ଜାହାଙ୍କର କି ଏହି ବିବେଚନା ଯେ କେତୋତା
ସାମାନ୍ୟ ଧରନ ଉଠିଗଲେ ଜରତ ଉଣାପଣିବା ?

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଆଜକୁ ଦିନ ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଗତମାତ୍ରା
ତା ଶତ ଉତ୍ତର ଏ ନିରାପଦେ ଗୋଟିଏ ଘର
ଦିନାବଳୀ ଓ ଉତ୍ସବ ଘଟନା ହୋଇ ଯାଇ
ଅଛି । ବେତେବଜଣ ଦୁଇକୁ ମିଳି ଆଠକାର
ଜ୍ଞ୍ଞାନ ଲୋଭରେ ଗୋଟିଏ ଅଠବର୍ଷ ପିଲାର
ପ୍ରାଣ ବଧ କରିଥାଇଛନ୍ତି । ପିଲାର ବାପ ଜାତରେ
ଜାତାମୋର ପୂଲଧରେ ସମ୍ମାଦ ଦେଲା ବି
ପୂର୍ବଦଳ ଉପରକ୍ଷିତ ଜାହାପୁଅ ମୁଖଜ୍ଞେଳ
ଦେଖିବାରୁ ପରିବା ବଜାରକୁ ଯାଇଥିଲା
ଫେରୁନ ଅସିବାର ରାହାକୁ ଖୋଜି ରହି
ଆରଦିନ ଦେଖିଲା ସେ ଗୋଟାଏ କୁଅରୁତରେ
ମରି ପଢିଥାଇ । ପୂର୍ବ ଜପାରମକରି ବରିଜଣ
ଜୀବକୁ ଧୃତ ଓ ପୂର୍ବପତ୍ର ରପାରମେନ୍ଦ୍ର ବାହାର
ବରିଥାଇନ୍ତି । ପୁରୁଜଣ ଅସାମ ମାଜିକ୍ଷେତ୍ରକ
ବାଷାରରେ ଅଗ୍ରାଧ ଧୂକାର ବରିଥାଇନ୍ତି
ଅର୍ଥାତ୍ ଏକବିନ୍ତି ମୁହଁରିଲା ବରନ ତ୍ରୈ
କାହାର କରିବାର ଓ ଅସର କିନ୍ତୁ ଜାହାଙ୍କ
ପରମର୍ପରେ ଥାଇଁ କୁରାହେ ଏମମର୍ତ୍ତ ଦେଖିବାର
କହନ୍ତି । ମନ୍ଦିରମା ଜଦାରଗ ଧୋଷ ହୋଇ
ଜାହିଁ । ଯାହା ହେଉ ବାବୁ ବିଶୁଦ୍ଧନିରାପଦ
ଛନ୍ଦୁଧେହୁତର ଓ ବାବୁ ଗ୍ୟାମନୁକର ଦିନ
ପରିଜନିଧିକୁର ଏମନଦିମାର ଯେତେପଣ ସଙ୍କା-
ଳ ବରିଥାଇନ୍ତି ପରାମନାୟ ଅଧିକ ।

ନଦେଶୀୟ ଯୋଗାରୁ ଚତୁର୍ବି ପଞ୍ଚାଇଦେଖ
ଓ ତାହାର ଗୋଡ଼ କଇଦେଲେ ସେ ମଧ୍ୟ
ଏହାର ଜୀବ ଅଠାଇ ଦେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ କଷ୍-
ଳଭର ଗ୍ରୌବରେ ଏହାର ପ୍ରାପ୍ତାୟ ଶାଶ୍ଵତ
ଦରଶ ହେଲା ସେ ବିଶ୍ଵର ଗୋଡ଼ ଅକ୍ଷୟ
ଅବେଗ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ ସୁରିନ୍ଦ୍ର ବାବୁ ତାହାର
ଅବେଗ୍ୟର ଉପାୟ ଓ ବ୍ୟୟର ଖର୍ଚ୍ଚ କର-
ଅଛନ୍ତି ।

ସାଧୁମିଳ ସଂ ବା ଦ ।

ଅଜକୁ ଦିନ ହେଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗତମାତ୍ର
ଜା ୩୦ ଛଣ୍ଡରେ ଏ ନଗରରେ ଗୋଟିଏ ଗର
ତ୍ତଙ୍କାବଳୀ ଓ ରୂପକର ଘାଁନା ଫେର ଯାଇ
ଅଛି । ବେଗେବକଣା ପୁଷ୍ପକୁ ମିଳି ଆଠୁଲାର
ତୁ ଲେଇରେ ଗୋଟିଏ ଆଠୁର୍ବ ପିଲାର
ପ୍ରାଣ ବଧ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ପିଲାର ବାପ ଜାତରେ
ଚଢାଇମାର ପୂଲସରେ ସମ୍ମାଦ ଦେଲୁ ବି
ପୂର୍ବ ଦଳ ଉପରିଶେଳେ ଜାହାପୁଅ ଯୁଆଖେଳ
ଦେଖିବାକୁ ଦରାବା ବଜାରକୁ ଯାଉଥିଲ
ଫେରୁନ ଅସିବାରୁ ଜାହାକୁ ଖୋଲ ଭର୍ତ୍ତ
ଅର୍ଦ୍ଦନ ଦେଖିଲା ସେ ଗୋଟାଏ କୁଅତ୍ତରେ
ମରି ପଡ଼ିଥିଲା । ପୂଲସ ଭଦାରମକରି ଗରିଜଣ
ଲେବକୁ ଧୂତ ଓ ପୂର୍ବପୁରୁଷ ଜ୍ଵାରମନ୍ତର ବାହାର-
ବିର୍ଯ୍ୟାକରୁ । ପୂରକଣ ଥାବାମୀ ମଜୁସ୍ତୁତଙ୍କ
ବାକ୍ଷାତରେ ଅପରାଧ ଦୂକାର ଦରିଅଛିନ୍ତି
ଅର୍ଥାତ୍ ବକବନ୍ତି ମୃତ୍ୟିଲ ବାଜର ତେଜୁ
କାହାର କରିବାର ଓ ଅପର ବିଳି ଜାହାଙ୍କ
ପରମର୍ପରେ ଥାଇଁ ଗୁରୁ ଏମମ୍ବ ନେବିବାର
କହନ୍ତି । ମଜୁଦମା ଭବାରଙ୍ଗ ଖେଳ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଯାହା ଦେବ ବାବୁ ଗରାନ୍ତିରାବୁ
ଇନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଓ କାବୁ ଗ୍ରାମମୁଦର ଦିନ
ପରିଜନିଷ୍ଠକୁର ଏମବଦମାର ଯେବେଳେ ସନ୍ଧା-
ନ କରିଅଛିନ୍ତି ପ୍ରଗମନୀୟ ଅଧିକ ।

ଗର୍ଜ ଶୁଭବାର ଶାସ୍ତ୍ରକୁ କଲେକ୍ଟର ଓ
ଜମିଶ୍ଵର ପ୍ରଳାପ ବନ୍ଦୀରଠାରୁ ଗମନ କରି
ଅଛିନ୍ତି । ବନ୍ଦୀରଠ ବାଟୁଥିପରେ ଗବର୍ନ୍ମମେଖର
ଯେମନ୍ତ ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପଢ଼ିଥିଲୁ ଏଥରେ ଶାସ୍ତ୍ର
ଅନେକ ମଙ୍ଗଳ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ।

ଆମ୍ବେଲାଜେ ଆଜାନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସହିତ
ଅବସର ହେଲୁ ଦସ୍ତିଶପୁଣିମ ବିଶ୍ଵାଗର ରନ-
ହେଲାକର ଦୀର୍ଘବ୍ୟାପାର ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦବ୍ରତ ମହାପା-
ତ୍ରି ପୁଣ୍ୟ ବିଶ୍ଵାଗର ଗୁରୁଚଂଚଳାଳୀ ସମ୍ମରଣ
ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତିବୁ କିମ୍ବାକୁ କର ତାଇରେ
ଦୃକ୍ଷଳ ସମ୍ମରଣ କାରଣ ପଠାଇଥିଛନ୍ତି । ଉତ୍ସବ
ହୁଅଇ ଏ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକ ହେବ ଓ ଗୋବିନ୍ଦ-
ବ୍ରତ ବାବୁ ପ୍ରମୁଖ ରତ୍ନପ୍ରେଣାର ଦେଖିଲାଇନ-
ହେଲାକର ମହିକି ପାଦ କ୍ଷମା ଦେଇନରେ କିମ୍ବାକୁ
ହେବେ । ହିମେ ଉତ୍ସଳବିମିଳ ପରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଧାରେ ଦେଖାଇ ହେଉଥାଇ ଅଛି ଦେଇବାବସ୍ଥ ।

କାନ୍ତିମାନ ଗ୍ରାମେ ବରଦି ପୁରୁଷ ଦମୟତ୍ରେ
ରହୁ ନଗରରେ ଉପିକଳି ଘୋରଥିଲା ।
ପୂର୍ବର ଅଜ୍ଞା ଚନ୍ଦ୍ରରେ କିଳାପନ ଦୀର୍ଘ
ଅଛି ଯେ ଅନ୍ତିମଙ୍କ ତେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କର୍ମଶରକ
ଆଗାମି ବନ୍ଧୁରିବ ପଣ୍ଡାମା ନବମୀରସୁଧା ତାଙ୍କର-
ଜାରେ ଥରିବୁ ହେବା ।

ରହୁନାରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଦିଗାର ହେବାରୁ
ଅଭିଲାଷୀ ହୋଇ ଏ ବନ୍ଧୁମୁଖ ଶ୍ରୀଏ ଦିଲ୍ଲିପନ
ପ୍ରଚର କରିଥିଲୁଣ୍ଡା ସ୍ଵଦ୍ଵାଂ ସ୍ଥା ଅନ୍ଦେଶ୍ବରର
ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଖାଇ ଏହଙ୍କରଣ ଦିର୍ଘାଇ
ଥାଇ ଯେ ଜାନାର ସ୍ଵର୍ଗକ ମାନ୍ତ୍ର ଥିବାର ସେ
କରିବର ସ୍ଥାନକୁ ସହିତ ସ୍ଵଦ୍ଵାଂ ସାଂଗାତ କରି
ଅପଣା ଭାବ ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାରୁ ସାହସ କରି-
ଯାଇ ନାହିଁ । ଏହିଅତ୍ମ ଯାହାର ଏକେ ଲକ୍ଷ
ଜାହାରୁ ବୋଲି ମ୍ଲା ବରଣ ପରିବ ଥାମେମା-
ନେ ଛିଡି କରି ପାରନାହିଁ ।

ବୈଜ୍ୟାନ ବୋଲକ୍ତୁ ଯେ କପ୍ରାନ କିମ୍ବାକ
ମକୁ ଦେବାର କଥା ହଣ୍ଡିଶ୍ଵର ଅମ୍ବଳ
ଥାଏ । ଦେବଳ ଛାତରେପାଦ ପହଞ୍ଚଇଲେ

ଗାହାକୁ ବନ୍ଦିବା କାରଣ ଦେଲା ନ ସିବାରେ
ଗବନ୍ଦମେଶୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅପେକ୍ଷାରେ ଗାରଦ ତଠି
ଯାଇଥାରୁ ନଚେତ୍ର ମେ ଗିରଧାରିରୁ ମୁକ୍ତ
ପାଇଛାନ୍ତି ।

ଗତମାସ ଭାର୍ଯ୍ୟରିଣରେ ଉତ୍ତର ପଞ୍ଜିଆର
ଲେଫ୍ଟର୍ହେଲ୍ଫ୍ରାଂକର୍ଟର ରୁଷୋର୍ଟ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ
ଦିନାଗତ କ୍ଷେତ୍ରଦଳ ପ୍ରକାର ବନ୍ଧୁ ହେବାର
ଆଗ୍ରାନ୍ତି ଫ୍ରାଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏହା କିମ୍ବା ଦୋଇ-
ଅଛି ଯେ ଆଉ ଏ କଷ୍ଟଧୂରେ ଥରକୁଥର
ବିଶ୍ଵାପନ ବରଦାର ଅନାବିଶ୍ଵାକ । ଏକା ଆ-
ଜିମିରରେ ମୁରକ୍କଣ ଦେଖା ଯାଉ ନାହିଁ
କହେଇ ସବୁଦେ ଜୀବନ ଅଛି ।

କଷ୍ଟିକ ନାମକ ବାଣୀଥୁ ଜାହାଜ ବନ୍ଦରର
ତାକ ଆଗୁ ୨ ବାଟରେ ମସାପଲାଲ ୧ ଜା-
ହାକବ ଓ ଘରୁକମାନେ କୌଣସି ଲାଘେ ପ୍ରାଣ
ବନ୍ଧାଇ ଅନ୍ୟ ଜାହାଜରେ ଚରି ରଖା ପାଇଲେ
ତଥାଗ ପ୍ରାୟ ୩୦୫୦ଜର ପଥକ ମରଗଲେ ।
ଯଥେକଳ ଜାହାଜରେ ଏମୟ ବିଧି ପଡ଼ିବା
ଦିନ ଦିନ ହୁଏଇ ହୁଷ୍ଟୁ ।

ବାଲେଷ୍ଟର ବୋଥଦାୟିନୀ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣୀଧି
କଷୟରେ ଏବ ପ୍ରସ୍ତବ ଲେଖି ସପ୍ରମାଣ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ପୃଷ୍ଠାକ କାଳରେ ସ୍ଵକ୍ଷମାନେ ଘୋଜ-
ଶେହର ପୃଷ୍ଠକ ସମ୍ପର୍କେ ଗନ୍ଧାରାମନ
କରିଥିଲେ ଅତିବର ବର୍ଦ୍ଧମାନ ତାହା କିମ୍ବା
ବୋଲ୍ଯାଉ କି ପାରେ । ଆମ୍ବେମାନେ ବୋଥ-
ଦର୍ଶି ଦେଖାଗଲା କରିବ ବୋଲ ଲୋକେ
ତାହାକିରେ ତତି ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପଥରେ ସିରକୁ
ଆମ୍ବକ ହୁଅନ୍ତି । ତାହାକିର କରିବାରକମାନେ
ତର ତାର ଲୋକ ଧୂକାର ସେମାନଙ୍କ ସର୍ବର୍ଗରେ
ଆମ୍ବାଗନ୍ଧ କରିବାରେ କାହିଁ ନାହିଁ ଦେବ ଅଥବା
ଅନ୍ନାହାରିରେ ପ୍ରାଣ ଦୈତ୍ୟ ଏହ ରୂପରେ ପେ-
ତାପେଦର ବରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଅନ୍ତିରେ ତରିକା-
ପ୍ରଭାତ ନିମିକ ସମ୍ମାଦପରି ମଧ୍ୟ ଏହ ମନ୍ତ୍ର
ବୋଥ ହୃଥର କାରଣ ସେ ଦେଖିଯୁ ଧନ୍ତାରି
ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅନୁଗେଖ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ
ମରି ଜଣ୍ଠିବ ଉତ୍ତମ ତାହାକ କିମ୍ବକର ହକ୍କୁ
ପୁରର ଫାର ତାହାକୁ ଚାଲାଇବାର ତେବେକୁ
କରନ୍ତୁ ତାମ ହେଲେ ପେଥୁରେ ତତି ବିଦେଶ
କୁମର କରିବାରେ ତାର ଭାବ ହେବ ଅଥବା
ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ମନ ସହ ହେବ ।

ଗ୍ରାସକୁ ଲେଖୁନାହିଁର ମାହେବ ପ୍ରାଚୀମ
ନାମକ ଜଣେ କର୍ମଗରକୁ କର୍ମର ଦାହାର
କରୁ ବସଇଅଛନ୍ତି । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଠାଇଲୁ

ହୋଇ ବେମକ ପୁରୁଷଙ୍କ କରିବାରୁ ଏ
ଜ୍ଞାନୀ ହୋଇଥାଏ । ଗବ୍ରୀମେଘ ଜ୍ଞାନଗ୍ରହ
ଅମଲାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଅଳ୍ପକାଳ ହେଲା ଯେଉଁ
ସବକୁଳିଥର ଜ୍ଞାନ କରିଥାଇନ୍ତି ଜାହା କଠିନ
ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାରୁ ଜାହାଙ୍କର
ଏହାନ୍ତି ମାତ୍ର । ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥରେ ଦକ୍ଷ
ଆମନ ହେଲୁ ।

ପ୍ରେସ୍‌ଟାବଲ୍‌ଟିଯା ଅବଗତ ହୋଇଥାଏନ୍ତି
ଯେ ବିଦ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ନିମିତ୍ତ କର ବସାଇବା କିର୍ତ୍ତନ
ମେଞ୍ଜଙ୍ଗ ଅଛିଯାଏ ନୁହଇ ବିନ୍ଦୁ ସେ ଘୃତ
ଭୂଷରେ କୁଗ ବସାଇବାର ପିତ୍ତ କରିଥାଏନ୍ତି ।

ହିନ୍ଦୁପେଣ୍ଟିଆଟ ଲେଖନ୍ତି ଯେ ଓଳବାଜାରୀ
ଠାର ମେଦିନୀପୁର ପର୍ବତୀ ଦେଶ ଖଣ୍ଡ ଛାତ୍ର
ବଜାଲାର ସବୁରେ ଉତ୍ତମ ଫାସଲ ହେବାର
କଣାଯାଏ । ଗଣ୍ଠିତ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ହେଲେ ଏହି
ଯଥେଷ୍ଟ ଉପଚାର କରିଅଛି ।

କଳାକାର ଆଜି ଏହଙ୍କଣ ପ୍ରଥାନ ବନ୍ଦି
ବାବୁ ବିଶ୍ୱାସର୍କୁ ଶୋଷ ମରିଯାକାର ଦୟାରେ
ସହି ଅବଗତ ହେଲୁ । ହିନ୍ଦୁପ୍ରେଟିଆର ସାର୍ଟ
ଲେଡ଼ିଆର୍କୁ ଯେ ଗର ଆଂବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ
ସେମନ୍ତ ଶୁଣିବାକୁ ବାହିମାନେ ବରାଜାକୁ
ପରିଚାରିବାର ବଲେ ତାହାକର ସୁନ ପୃଷ୍ଠ ବରି
ବାବୁ ତେମନ୍ତ ଲୋକ ପ୍ରାଣି ହେବାର ଦୟାରେ
ଅହୁ ।

ନବବିକାଶ ଦେଖିଲୁରେ ସଂପ୍ରତି ଗେତୁ
ମୁହଁରକ ଅବଧିର ହୋଇଥାଏଛି । ଏହି ମୁହଁ
ପରିମାଣ ପ୍ରାୟ ଏବଧି ହୋଇଥାଏଛି । ନବବିକାଶ
ଓ ଦେଖିଲୁର ବିଧାକ ଅବଧିରୀ ଚାଲାନ୍ତରେ
ସାହେବଙ୍କୁ ଆପାତକରି ଟେଙ୍ଗେନ୍ତିକା ପ୍ରଦାନ
କରିଥିବାକୁ ପରେ ଏହି ମୁହଁର ମୁଲ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦସେ ଚିର୍ତ୍ତର ଦେଲେ ଜାହାଙ୍କୁ ଅଭି ମନ୍ଦ
ଦେବାର ଅଜ୍ଞାକାର କରିଥାଏଇ ।

ଛକ୍ର ଗଞ୍ଜକା ବୋଲନ୍ତି” ଯଶୋଦର
ଅନୁରୂପ ବାଗଥାତା ଗ୍ରାମରହିଷିଣ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ମେଘର ନୟାୟ କାନ୍ତିଗଣି ଦେଖାଇଲା, ଏହା
ହଠାତ୍ କଥ୍ୟଙ୍କର ହତରେ ଧରିଣିତ ହୋଇ
ଉତ୍ତର ମୁନରେ ପ୍ରାୟ ସାହୁର ପ୍ରାୟ ଓ ଦେବତା
ମାରଳ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଦ୍ୱାପି ଥାବିତ ହେଉଥିଲା ।

ଛଣ୍ଡିଥାର ମେଜର ଲେଖନ୍ତି ଯେ ବନ୍ଦକାଳୀ
ବେତେବଣ ଉତ୍ସାହେକ ବିନ୍ଦୁକରୁ ଗମା
କରିବାର ହିର ଭରିଥିଲନ୍ତି । ଏମାନେ ସମୟ
ଦିନକର ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଦେବଳ ଭ୍ରମିତା
ଏମାରେ ଶେଷକାଂଶେ ଘରେ ଘରୀ ଫାଧାଯି

ଅପଣା ସ୍ମୀମାନଙ୍କୁ ପଛରେ ଘେବିବିବେ ସମ୍ବାଦ
ହୋଇ କିମ୍ବା ତଥା ଯିବା ବିଜ୍ଞାନମାନଙ୍କର ଏହି-
ଠାର ଅବସ୍ଥା ହେବ ।

中華書局影印

କୁର୍ମବିଂହକ ମହାତ୍ମାର ଅଦ୍ସବ ଶେଷ କୁ ୪ ।
ବିଶିଖତ ବିଶିଥ ଗ୍ରମାୟଣ ଦୃଶ୍ୟ ଶେଷ କୁ ୫ ।
ବିଂହକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ବୃକ୍ଷାନନ୍ଦ ଯସାଳଦ୍ୱାରେ ଉଚ୍ଚ-
କଳେ ପାଥ ଦେବ ।

— * —

ପ୍ରଥମକ୍ଷା ଯାନ୍ତିକାରୀ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକଙ୍ଗ
କମ୍ ଶୁଣ୍ୟ ଅଛି, ମାତ୍ରକ ବେଳନ ପ୍ରଥମ କ୍ଷା
କର୍ମପ୍ରାର୍ଥମାନେ ଚଲିଗମାସ ଜା ୧୦ ରିକ୍ଷ ପ୍ରା
ଅନୁ ନିକଟରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଅବେଦନପଥ ପଠାଇବେ
ଯେଉଁମାନେ ଶେଷତତ୍ତ୍ଵ ନ ହାତରୁ ସେମାନ୍ତରୁ
କର ଆବେଦନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାଚୀମେ ଦଳ ସେନ
ପୁଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ତରୁକୁ ଜଳକା ଯୁଦ୍ଧମହିଳା
ହେଠାରୀ ଦଳପତ୍ର

100-2610

ଅମେରୀଜେ ଦୁଇକାଳା ପୂର୍ବକ ସ୍ଥାବାନ
କରିଥିଲୁ ଯେ ତ୍ରାଣ ପୁରୁଷ ମହାକାଳ ପାଦ-
ଯଥ କାରଣ ବାଲେଶ୍ଵର ଶ୍ରଦ୍ଧାଗାନ୍ଧ ତାର
ସଂଖ୍ୟାକ ୪ ୫୯ ଉଚ୍ଚ ସମାଜର ସମ୍ବାଦକଳ
କିମ୍ବା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା ।

ମୁଦ୍ରଣ

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଗୋବିନ୍ଦବନ୍ଧୁ ପାତା କଟକ ବଜାୟ

ଶ୍ରୀ କାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରପେଣ୍ଡର ଦାସ ପୁଣ୍ୟ କବିତା
୫୯।

ଶ୍ରୀ ମହନ୍ତି କାଗଜବଳ ଦାସ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଥମି
୪୮

ପା ବାବୁ ଅର୍ଦ୍ଧଶତ ବର କଟକ ଜିଲ୍ଲା

ଏହି ଭାଷାରେ ମହାକାଶ କୁଣ୍ଡଳ ଦିନ
ଯାଦକାର କଟକପୁଣି । ବୁଝାଇଛି ଯହାକଥା
ମହାତ୍ମେ ପାଇଲା ହେଉ

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୪୮

ଶାନ୍ତିର ଅକୁଳର ସମ୍ପଦରେ ମୁଖ୍ୟମାତ୍ର ହେଉଥାଏ । ମୁଁ କାର୍ତ୍ତିକା ଦିତେଜିନ ସମ୍ପଦରେ ଯାଇଲୁ ଗଲାକାର

ଅଶ୍ରୁମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩୫
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୭
ମଧ୍ୟହଳ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାବିନାୟଳ ୩୯

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାତ୍ର
ଏଠାରେ ଜୀବିତକଥାର୍ଥୀ ଅବସ୍ଥାହୋଲ-
କବି ହେଉଁ ବସନ୍ତରେ ସମ୍ଭାବନାର ଉ-
ବର୍ଷ ହୃଦୟରେ ଶାନ୍ତି ହୋଇଥାଏ ଜାହା ଏହି-
ଧର୍ମଧୂର ଚିତ୍ରକାଳ କର ଦେଖିନାର ଅବସଂକ-
ଷେ ଧର୍ମଧୂରେ ଉତ୍ତର ଭାବୀ ଅବଳମ୍ବିତ
ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧୋତ୍ସରେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭିଯ-
ଜନମାନକର ଚାତର ବିଜନ ହେବ । ଯେତେ
ବେଳେ ପାତ୍ରମେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ
ହେଲା ଫେରବେଳେ ଏଥୁବ ପଦେଶ ଏହି
ମାତ୍ର ପରାମର୍ଶ ହୋଇଥାଏ ଯେ ଏହି ଧୂର ଧୋ-
ଇ ମନ୍ଦିରୀ ଦୂରେ ନିକାରଣ ହେବେ ଅର୍ଥାତ୍
କାଳ ଗନ୍ଧ ଦୂର ନିଷାର ଜଳ ଯେହି ଯନ୍ମ
ଷେଷଟେ ପ୍ରବେଶ କରସାରଲେ ସାଧାକାଳରେ
ଜଳ ଦେବନର ସୁମୋର ହେବ ତେବେହାରୁ ଅ-
ନାବସ୍ଥା ହେବୁ ଯେ ପଦଳ ଦାନ ହୃଦୟ ଜାହା
କରାଇଗ ଏବଂ ସହଦା କଳର ମୂରୋମ ଥରାଇ
କୌଣସି କାଳରେ କଳ ପଡ଼ା ଭବନ ଜାହା ।
ପଣି ଦେଶର ବରୁଦ୍ଧ ଗନ୍ଧାରା ହାଜରେ ଅନେବି
ଜାଳ ପ୍ରକୃତ ହେବାର ଦୃଷ୍ଟି କି ବରଧାଦୀର୍ଘ
ଯେତେ ଜଳ ଫିଲବାରେ ଏକହି ହେବ ଯେ
ଧର୍ମ ଅକଳମୁକ୍ତେ ବୋବି ଯାଇ କୌଣସି
ଏବଙ୍କଳରେ କିମେବ ଜଳ ଆୟକରିତ ଭବ ନ
ବାପିବା ।

୧୦ ଏହିପରାମିତ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ ଅଣ ଆଜି ୫
୧୧ ଅଣ ପୁଣି ହେବା ଯେ ଦେବେ
୧୨ କିମ୍ବା ତଥା ସମ୍ମରଣୀୟ ବାତ ହୋଇ

କାରେ । ତେଣୁ କୃଷିପ୍ରଥାନଦେଶ ଅଛି
ଓ ବୃଦ୍ଧିଦିବକର ଅନୁଷ୍ଠାନ ଥାଏ ଏହି ସେ
ବୋଲି ହିସେ ଜଳବୃକ୍ଷକୁ ଆପଣା ଅଧୀନରେ
ଗଣିଲେ ତାହାଙ୍କର ପରମେ ସ୍ଵାର୍ଥ ହେବ ।
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କର୍ଯ୍ୟ ଜଳଇପରେ ଅଧିକାର
ହୀନର ଏବନ୍ତି ଉତ୍ସମ୍ଭୂତି କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖର
ହୃଦୟ ସେ ସେ ବାର୍ଷିକାରୁ ଯେତେ ମନୀଳ
ତେଣେ ଅମଗଳ ହେଉଥିଲୁ ବୌଦ୍ଧିତିରେ
ଧୋଇ ନାହିଁ କିବାରମ ହେଉଥିଲୁ ଓ ବୌଦ୍ଧି
ତି ଠିକେଣା ଧୋଇ ମନୀଳ ହେଉଥିଲୁ
ବୃଦ୍ଧିକାରେ ଗୋଟିଏ ଅନିନ୍ଦ୍ର ପୁଅନ୍ତିକାହା
କୃଦୟକ୍ଷମ କରିବା କରିନ ନୁହିର । ଅବୋ
ନବୀର ଏବଳୁ ଧରି ଦସନ ନାଳ କଳ-
ଦାର ତାହା କଷକିମିତି ଚହୁଁର ଦୂରସାମରେ
ଅଛିତ ବନ ପତ୍ର ନଦୀର ଜରୁବ୍ରକ୍ଷିତ
ଭୃତ୍ୟକୁ ଅଛି ପ୍ରଦଳ ବଢ଼ିର ପାଣିର ରକ୍ଷା
କରିଥିଲୁ ବ୍ୟଥରେ ଏହି ଫଳ ହୋଇଥିଲି ସେ
ନଦୀର ପଦାର ଅଛିରୁ କଳ ନଦୀର ଦିଶା-
ପାଶ ଦୂରିରେ ପତ୍ରବରି ସେ ଅଛିଲାରେ ଧୋଇ
ହେଉଥିଲା । ଏହିପେ ଏବର୍ଷ ଲକ୍ଷାନଦୀର
ଦିଶିପାଇରେ ବୃକ୍ଷ ଦୂରିର କ୍ଷେତ୍ର ନାହିଁ
ହୋଇଥିଲା ପୁଅନ୍ତି ଜମିଦାରମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଣ୍ଡାରେ ବରଣୀର ବରାପାଇଲି ଓ ସେଥିର
ବୃକ୍ଷ ପୁଅନ୍ତି ବନଜଳକର ବାରିକସାତ୍ରର
ମରେ ଦିଶିର ପାଣିର ବନ ରତ କରିବାର
ଦିଶମ କରାଯାଇଲା । ଏହିପେ ନଦୀଗାମରେ
ଧେଇ ନବୀରର ଧୋଇଥାରେ ଓ କରିବାରୁ

ନଦୀର ଏକ କୁଳ ଦେଇ ଯାଉଥିବା ଜାଗର
ବନ ଯେତେ ଉଚ୍ଚ ହେବ ଅଜୟାଶ୍ର ଦଳ
ଡ଼ରେ ଉଚ୍ଚ କଲେ ଅତି ବିହୁ ଅନ୍ଧା ନ
ଯିବ ମାତ୍ର କରନାଲହୁର ଯେଷମସ୍ତ ଅନ୍ଧା
ପୁଅଛି ଜାହା ନବାରେ କୌଣସି ଉପାୟ
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ପୁରୋ ଯେବେ ନାଟେ
ବର୍ଣ୍ଣପଣି ଯାଉଥିବା ଏବେ ଘେତାରେ କର-
ନାଲର ବନ ପତବାରେ ସେ ଅଥ ଦୃଢ଼ ହୋଇ
ଯକୁ ବର୍ଣ୍ଣକଳ ଏକ କୁଳରେ ଯମା ହୋଇ
ପବଳ ଖୋଇ ଜାତ କରିଥାନ୍ତି ଓ ଅଧର ଯେ-
ସମସ୍ତ ହାଜ ଦେଇ ହେଜଳ ବୋହି ଯାଉଥିଲା
ସେହାନର କଳକଞ୍ଚ ନବାରେ ହେଉଥିଲା
ଦର୍ତ୍ତମନ ସେ କରିଥାର ରହିବ ହେବାକୁ
ମର୍ଦ୍ଦ ହେଉଥାନ୍ତି । ଅଜୟବ ଅନେବ ହୁନ୍ଦର
କରନାଲ ଏକ ପଶରେ ଖୋଇ ଓ ଅନ୍ୟ
ପାଶରେ ମର୍ଦ୍ଦ ହେଉଥାନ୍ତି । ଆଜି ଗୋଟିଏ
ଅଗ୍ରିତ୍ତ ଏହି ଯେ ନାଲ ଉପାୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ
ଦୂରିରେ ଅବରହ କଳ ଫରବାର ସେ ପମସ୍ତ
କ୍ଷେତ୍ରବିଷୟରେ ଅଭିରଣ୍ୟ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
ଅଜୟବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ନାଲ ଏ କରନାଲ
ଦର୍ମିଣ ହେବାରେ ଯେତେ ଦୂରି ଯାଉଥାନ୍ତି
ତାହା ଛଢା ନାହା ପ୍ରକାଶରେ ବହୁଜ ଦୂରିର
କ୍ଷେତ୍ର ମର୍ଦ୍ଦ ଥାନ୍ତି । ଏମସ୍ତକୁ ମିର କଣ-
ପୂର୍ବ କରନାରିଲି କ୍ଷେତ୍ର ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୂରିରେ
ହେବାର ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ ଆବଶ୍ୟ ନାଲ
କଳରେ ହୁବିବିବ ଉତ୍ସର ଅବସବ ଅଧର
ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯେବେ ବି କୁଳହୁର କେ-

ଭେବେଳେ କେତେବେଳେ ମରୁତ୍ର ଗନ୍ଧାର-
ଅଛି କିମ୍ବା ଜଳର ସୁଯୋଗରୁ ଶୈତ ରଖା-
ପାରିଥାହି କିନ୍ତୁ ଜଳକର ସ୍ଵର୍ଗପ ଅନ୍ତରକୁ ମୁଲୁ
ଦେଇ ପଡ଼ିବାର ସାଥାରଣ ସେ ଉପକର
ଗେଗୀ ହେଉ ନ ହାବି ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଯେଥିମୟ ଅଳିତୁର ଦ୍ୱା-
ରଥରେ କିର୍ଦ୍ଦିଗ୍ର କଲୁଁ ଏହାର କେବୁ ବନ୍ଧୁଙ୍କ
ନୁହରି । ଲେବେ ଏମବୁ ଅଳିତୁ ଅନୁଭବ
କରି ପରିକାର ଯନ୍ତ୍ର ତଳେତୁର ଧୂହେବଜ୍ଞ
ସାକ୍ଷ ଭରେ ସମୟ ସମୟରେ ଅବେଦନ କରି-
ଅଛନ୍ତି । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି ଆଶା କରୁଁ ଯେ
କର୍ତ୍ତୃଷ୍ସମନେ ଶ୍ରୀପ୍ର ଏଥର ପ୍ରତିକାରର
ଚେତ୍ତା କରନ୍ତି । ଏଥରେ ଯେତେ ଦିଲମ୍ବ ହେବ
ତେତେ ମନ । ଲୋକବିଶେଷର କ୍ଷରର ବଥା
ସାଥାରଣ କିମ୍ବା ଦିଶ୍ୟ ନହିଁ ଉଥାର ଏକା
ଲୋକର କ୍ଷର ଏକାହାରୁ ସାଧାରଣ ଅମଜଳ
ହେଉଥିଲୁ ପନ୍ଦର ନାହିଁ । ପରନ୍ତୁ ଲୋକ-
ବିଶେଷର କ୍ଷର ଅଦିଲତ ଦେଖିଣାଲାର ନାଲା-
ଗର ହେବୁ ହେଉଥିଲୁ । ଏପରିକାର ହାଲାଗ
ଏଠାରେ ଭବ୍ୟ ହୋଇ ନାହିଁ । ମଜ୍ବୁତ କିନ୍ତୁ
କେବୁ ଭବ୍ୟ କଲେ ମରକରିବାର ଅନର୍ଥର
ବ୍ୟୟ ହେବ ଅଭାବକ ଅଭାବନ୍ୟକ ଯେ ଗାନ୍ଧୀ
ଏହମାତ୍ର ଦୋଷର ଜଳ ହେବନବାର୍ଧକୁ ମୁକ୍ତ
ଦ୍ୱାକାର ବିଧାନ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ କର୍ମଚାରୀ ତିଥି

ମରଜାଣ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ତତ୍ତ୍ଵାଦିଷୟରେ
ବହୁମେଘାଳୁଦୀଗର ଉନ୍ନତି ବିଧାନମାନ
ପକାଣ ହୋଇଥାଏ । ୩.୦ବଳ ଜୀବବ କାର୍ଯ୍ୟ
ତତ୍ତ୍ଵର ଅଧିକଳ ଅନ୍ତରାଦ ନିମ୍ନେ ଲେଖାଗଲା ।
ସୁରେ ଏ ବିଷୟରେ ବିଛି ସମ୍ମାନ ଆଜ୍ଞା ନ ଥିବାର
ଅନେବ ଅମଲକର ଦ୍ଵାରା ହେଉଥିଲା ଓ
କାହା ନିଜକୁ ଗଲେ ତତ୍ତ୍ଵା ନାହିଁ କରିବେ
କଥା ନ ଥିଲା ଏବେ ମେ ସମୟ ଗୋଲମ୍ବୋଗ
ନିମାରଣ ହେଲା ।

୪ ଅଛିବିର କେଉଁ ଗ୍ରେଣିର କର୍ମକାଳିକ-
ମାନେ ଆପଣା ଧରେ ଥାଇ କିନାବ୍ୟଦୀରେ
ବହୁଧା ପାଇବାର ଯୋଗି ହୁଅନ୍ତିରୁ, ଏହି ବାଧାର
ପରୁ ହେବାର ମିହିରାୟକ୍ଷିତ ଗ୍ରାୟକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର-
ଯେତରଙ୍କ ସାହେବ କରିଲା ପରିଚେତ୍ତାମଧ୍ୟରେ
ସମ୍ପାଦନର ମାତ୍ରା ନମିର ଦେହ ବିଷୟର
ବୌଦ୍ଧର ବିଦ୍ୟାକବି ଅନ୍ତର୍ଗତ ଜ୍ଞାନକରିତାକାରୀ-
ଶୀଘ୍ର ଉତ୍ସାଧନକୁ କର୍ମ ଦିବର ହୃଦୟର

ଭାବେ କରି ଦିନରାତ୍ରି ସାହେବଙ୍କ ସୁଜ୍ଞ
ପରମାର୍ଥ କରିବ ପରମ ମହିମାଧୟମର ମହିମା-
ର ଏହି ବ୍ୟାଧିରୀତି କରିଅଛି । କଲ୍ପାଳ
ବଦରମାଲାମାଲାପି ଅଚିନ୍ତ୍ୟ ଯେ କର୍ମକାରୀ-
ମାନୁଷ ଦିଯୋଗର କଥା ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିମେଣ୍ଟ କିମ୍ବା ପ୍ରାକାୟ ବୌଦ୍ଧି ଗବହୀ-
ମେଘଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତ୍ଵର ବାର୍ଯ୍ୟ ଦର୍ଶନା-
ୟକାରୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଗଜବୀଧୀ ଗେଜେଟରେ ପ୍ରକାଶ
କର୍ଯ୍ୟାବ ସିଲିନ୍ଡରବିଦ୍ୟୁକ ସାହେବ ସ୍ମୃତି-
ମେମାନଙ୍କର ଚକ୍ରଧା କରିବେ ।

କୌଣସି ନଗରରେ ଅପଥି ହରି ଓ
ସବାରିଷ୍ଟୁଗ୍ରା ଚିହ୍ନାବ ଦ୍ୱାରା ହଞ୍ଚାଇଲ ଅଶ୍ଵିଗ୍ରାମୀ
ଥିଲେ , ସେମାନେ ଖବର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଚିମ୍ବାଶୋଭା
ମଧ୍ୟରେ ଉଳପ୍ରେଶାର ଯେ କର୍ମଚାରକମାନଙ୍କ
ନିଯୋଗର କଥା ଗେଜେଟ୍ରେ ପ୍ରକାଶ ନୋହେ
ସେମାନଙ୍କ ଓ ଛାର୍ମମାନଙ୍କର ପାତା ହେଲେ
ସେମାନଙ୍କ ଘରରୁ ଯାଇ ଚିହ୍ନା କରିବେ ।

୨ । ଅଥିଶ୍ୱେତୀ କର୍ମକାରକମାନଙ୍କ ଛମିର
ପ୍ରଦୂ ପ୍ରତୋଳକ ନଗରରେ ଉଷ୍ଟଥାଳୟ ଓ
ସାଧାରଣ ବି ସିଦ୍ଧିଲ ଦୟାଜାଳ ଅଛି । ଗବ୍ର-
ମେଝେ କର୍ମକାରକମାନଙ୍କ ଗଢ଼ରମାନେ ମଧ୍ୟ
ଦେହ ଉଷ୍ଟଥାଳମୁକୁ ବି ଦୟାଜାଳମୁକୁ ଯାଇ
ଉଷ୍ଟଥାଦି ପାଇସାଇବେ ।

୪ । କିନ୍ତୁ ବିଦୃଶୋଣିର ଚକ୍ରମ ଅଗ୍ରାହି
ଯଥିକ ପୁଲରେ କି ଏକଟଙ୍କରକ ବି ଦେଖାଯା
ଦେଇଗରେ ଯେ ବୌଧାସି ସମୟରେ ଯିବଳୁ ଚକ୍ର-
ଶକ୍ତିଶାଖାଦେବଙ୍କ ଉପରୀର ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥକା
ବର୍ତ୍ତୁ, ଯଦିବଜାୟତ୍ତିତ ମହମଦି କୋଠ କରି,
ଯେ ଭାବାର ଗନ୍ଧନକରି କର୍ତ୍ତରେ ।

ଭାବିତା ପରିଚୟ

ଅମ୍ବେମନେ ଆଶା କରିଥିଲୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣ-
ମେଜ୍ ବର୍ଷ ଲେ କିଛିଦିନ ସବାବେ ହମ୍ବ
ବାର୍ଷିକିଲୟ ଖରଚର କରିବାକୁ ଯେମନ୍ତ
ଅବଜାଗ ନେଇଥିଲେ ପ୍ରାୟକୁ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଯେ-
ନଗର ଧାରେବ ସେହିମଧ ଅବଜାଗ ନେଇଥା-
ନ୍ତେ ମାତ୍ର ପାଇଗର ବିଷୟ ଯେ ଉପରେ ପହୋଇ
ନାହିଁ ଦୁରୋଧିବ କୁଆର୍ଯ୍ୟ ଦିନର ତେଲକପ୍ରୟେ
ପଦିକରେ ଦିନ୍ଦେତି ଦରବନ୍ଦିର ଅଜ୍ଞା ଦେଖା
ଗଲା । ଗେଟିଏ ନାହିଁ ତେ ବିମେରରେ
ଲବାହର ବୁଦ୍ଧି ଅର୍ଥାତ୍ ପଦ୍ମେ ନବୀ ପ୍ରତି
୫୧୭ କର ଥିଲା ପମ୍ବର ମନ୍ତ୍ରୀ ପରି ବୁଦ୍ଧିହୋଇ
୫୧୮ ହେଲା ବିମେ ଏହି ଯେ ବୁଦ୍ଧିରମ୍ଭରି

ପେଣାର୍ ବାବତ୍ ଇନଦିମ୍ ଟାକ୍‌ବୁଢ଼ି ଛରିଦା
ଅବକାଶାବଗ୍ ଏଥର ବାହୁଲ୍ୟ ଅବଦ୍ଵା ଏ
ସଫ୍ଟ୍‌ରୁଷେ ଧାରକ ଗୋଟିଏ କମର ନ ପାଇ-
ଛି ପରାମ ଯାଇ ବି ଇନଦିମ୍ଟାକ୍ ବୁଢ଼ିର
ଅଭିନବ ପାଶୁଲିପି ଦକ୍ଷରେ ଅଗତ ହୋଇ-
ଥିଲି ଅଭିନ ଜାଣୁ ହୋଇ ନାହିଁ ଦିନ୍ତୁ ଜବନ୍ତି-
ମେଳେ ଟକାଗାଗେ ଯେମନ୍ତ ବିଶ୍ଵ ଅଛନ୍ତି
ମେହିର ଜନ୍ମିମାନ ତୁମର ଯେ ଏ ଅଜନ୍ମ
ଜାଗ୍ ହେବ ।

ଆମ୍ବାନି ଫଲକର ଅଭିଷ୍ଠ

ବର୍ଷାର ଅଗବ ଦେବ ପୂର୍ବମାତ୍ର ପୁଣ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଯେମନ୍ତ ଗଜା ଛାତ ହୋଇ
ଥିଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁହଁକୁ ଦେଖି ସେ ଗଜା ମନର
ପୁଣ୍ୟହୃଦ ହୋଇ ଏବେ ସମ୍ବୁଦ୍ଧର ଦଶା
ବୋଇଥିଲ ଯେ ଆଗାମୀ ଧରନ୍ତ ନିର୍ମାଣରେ
ଚାର ମଧ୍ୟେ ଦ୍ୱାରା ହେବ ଏବା ବୁଝିପାଇଲା
ପରିଷ ହେବ ହୋଇ କାହାର ଆମା ନ ଥିଲା
ଦିଗରି ବନ୍ଦ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ବୁଝିଲେବ ମୋଧିବ-
ଲାଭ ଯାଇ ଧାନରେ ଅବଧା ପୁରମେ ଦେବ
ଅଧିବଳାରୁ ଏବ ରହିଗାନ୍ତାରକ କିମ୍ବାତ
ହୋଇଥିଲ ଏବର୍ତ୍ତ ପୁରିଷର ଦୟ ହେବନାହିଁ
ଏବା ଏହି କିମ୍ବାତ ସମ୍ବଲାର ତାତ୍କାଳି କିମ୍ବା
ଏହିମଧ୍ୟ ସମାଧ ଗାଢି ହୁଅର ତ ଉତ୍ତର ପଦ୍ମ-
ମାଙ୍କରେ ମୁଦ୍ରା ପୁରିଷର ଅଗଜା ବର୍ତ୍ତମାନ
ଲେପ ପାଇଥିଲା । ସମାଦିପଦରେ ପାଠ କର-
ଅଛି ସେ ମେମୁ ପ୍ରଦେଶରେ ଏବପରାହା
କିମ୍ବାତ ମୂରି ଧରିଲ ପ୍ରାଣିର ଆମା ହେଉ-
ଅଛି । ଓଡ଼ିଆରେ ଆଜି କିମ୍ବାତ ପ୍ରଦେଶର
ନାହିଁ ବରଂ ଆଜି ବାର ନିରାପତ୍ତ ଯେଉଁ କିମ୍ବାତ
ହେଉଥିଲ ଦେଖିରେ ଲୋକେ କିମ୍ବାତ ଅଛନ୍ତି ।
ଏବ କେବୁ 'ବୋଲନ୍ତି ଯେ କୁଟି ବନ ନ
ହେଲେ କେବେ ଅଗରେ ଥାଜ କୋକପାନ
ହୋଇଥାବେ । କ୍ଷେତ୍ରର ସବ୍ୟାନରେ କଳ
କୁଟି ବହିଥିଲ ଏତେବେଳେ ଯେବ କୁଟି ବନ
ହୋଇ ପିଣ୍ଡର ପରମ କେବେ ପଦ୍ମ ହୋଇ
ଥିବା ଫୁଲର ବନ ମାତ୍ର ସର ହେବ ହାତ୍ତି ।
ଅନ୍ୟଥା ହେଲେ କେବେ ଧାନ ଅଗାମ
ହୋଇଥିବ । ପଦ୍ମର ଧରି ପରି ଅଜି ଗୋଟିଏ
କୁଟି ଅଛି ତାହା ଏହି ଯେ ପ୍ରାପାବଳୀ ଅମା-
ଦସ୍ୟା ଦିନ ତେବେକ ହେବାର ରଥ ଅଛି ।
କିମ୍ବାତ ଗାନ୍ଧା ଅବଧୁ ହେତୁ କିମ୍ବାତ ନନ୍ଦ
ନାହାନ୍ତି ରଥ ଏବା ହାତେବେକ କରିବା

ଏହି କ୍ଷେତ୍ର ବୋଲି ଯାଉ ନ ପାରେ
ଏ ଏକମ୍ବାନରେ ନା ଏକହାଜରେ ପ୍ରତିକ୍ଷା
କରିଛି । ଉପରେ ମଜାହର ଘଣନା ଅଧୁ-
ନ୍ତର କେବଳିଷ ଦୀ ଯେ ପ୍ରଶ୍ନାବନ୍ଧାନାର
ପଞ୍ଜିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବୁ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
କହିଲା ଅଛି ସେ ବୋଲନ୍ତି ମେ ଅନାବସା-
ଦ କାହା ଯୋଗ ପାଇଥିବାରୁ କହି ରେଖ-
ାଇ ବଜାଏ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ହେବ । ଯେବେ ତାହା
କହି ହୁଅଇ ଭେବେ ନିର୍ମାୟ ବିଦ୍ୟବ୍ମଣ
ହେବିଛାନ୍ତି ହେବ ପରିଦେହ ତାହିଁ । ତଥାକ
ଏହି ଫଂହଲର ଅବଶ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଥାଏ
ଏହି ଭରତ ହୁଅର ଯେ ସର ଭାବରେ

ମେତା ଗନ୍ଧ ହୋଇଥାରେ ଯାହାହେଉ
ଦେଖାଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଲୋକେ କିମ୍ବା
ମର ବିନ୍ଦୁ ରହିଥିବ ଦିପଦ୍ର ଘଟିଥାଇବ
ଯେ ତରୁ କବି ହେବ ଏମନ୍ତ ଅଣ
ତେବେ ଏହିମାତ୍ର ଭରା ଯେ ଧାଇ
ଏ ହଲେ ରହି ପାଇଁ କେହି ଗତ ମରିବେ
ଏ ଫିମାଗର ନେମାବ ଯେ ଗୋଧମ ଦର୍ମି
ଏ ବିଦୟ ହେଲ ଜାବା ପ୍ରାଚୀ ଲୋଭେ
କବ କର ନ ପରିଲେ ଏହିଦୟ ମରା
କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଜାପତର ଜାହିଁ ।

ମୁହଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବାଲେ ଦୁଇସଂ ଏହି ଯେ
ହିତ ଯେତେ ଧରି କାହାର ହୋଇ
ହିଁ ପରି ନବାର୍ତ୍ତମାଣକରି ଦୁଇ ବିଶ୍ଵାସ
ମାତ୍ର କୋଣି ପରିବାରଙ୍କ ହେଲେ
୧୦. ଅନେକ କାହିଁ ହେବ ।

ମୁକ୍ତ ଯେ, କି, ଗର୍ଭସ ପାଦେକ କଟକର
୧୦ ଉଦ୍‌ଘନାହଞ୍ଜେୟ ଦିନୁକୁ ହୋଇ-

ପ୍ରମାଣ କା ୧୨ ରଜରେ ଲାହୋରରେ
୧୯୬୮ ଓ ବୁଝି ହୋଇଥିଲା । ଏପରି
ଫାନ ଥିଲା ବର୍ଷ ପ୍ରତିର ଦେଖା ନ
ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ପରେ ପିଲା ବୁଝି ମଧ୍ୟ ହୋଇ
ଥିଲା । ସବୁ ଗଛ କରିବେ ପାଇଁ ପଢ଼ିଅଛି
ପାନୀ ହାହିଁ । ଏ ତୋଫାନ ପାଦ୍ୟ ଏ ୧୫ ଟଙ୍କା
ଦର୍ଶନ ହୋଇଥିଲା ।

ପାପାହିକୟ ଦାସ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣାଚନ୍ଦ୍ର ପଞ୍ଚମୀମାସ
ଦାତା କଳେଚେତନ ଗାଁଜାରେ ଦର୍ଶନ କରିଲୁ
ଏବଂକିମ୍ବି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାଙ୍କ ଭବିତ

କରିବାରେ ମନ ହୋଇନାହିଁ ଏବନ୍ତି ଯେମନ୍ତ
ପରିଶୋଭ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନେ ଯୋଗା ଏହାଙ୍କ-
ଥିଲା ଜଳଦରକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ ଚଲିବ
ସହେଲି ନାହିଁ ।

ପରିବହାସ ତା ୨ ରିକ୍ଷରେ ସାମରରେ ହୁଏ
ହୋଇଥାଏଟି ଦେବେ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏଇ ଜଣ
ଯାଇ ନାହିଁ । କଲୁକଗାଗେ ମୟ ହୁଏ ବସି
ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ କୌଣସି କ୍ଷତି ହୋଇ ନାହିଁ ।
କଣ୍ଠେଲ ବାହୁପ ବ ନବାଳିଯା ଦିନ ଯେଉଁ
ହୁତର ଅନୁମାନ କରିବାଲେ ଜାନ୍ମା ବ୍ୟର୍ଥ ନ
ହେଲା କେବଳ ସେହିନ ନ ଏହି ଦୂରଦନ
ଉତ୍ତାର ଘଟିଥାଇ ।

ତିବତୀଙ୍କପୁର ଲୋକାର ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମା
ଅପଣା ସ୍ଥାନ୍ତିର ଦିଗନ କରିଥିଲୁ ତଳିତ ମାର
ତା ଏ ତଣ ପ୍ରତିକାଳରେ ଜାହାର ପାଶା
ଦିନ୍ତ ହେଲା । ମୃଦୁ ବାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ମନ୍ତ୍ର-
ଶ୍ଵେତକ ସମ୍ମାନରେ ଅପଣା ଦୋଷ ମୂଳକ
କଲା ଚାହୁଁ । ବିନ୍ଦୁ କେଳ ସାହେବଙ୍କ ସାକ୍ଷା-
ତରେ ସମସ୍ତ କଷ୍ଟ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି କରି ଥିବାର ପଣ୍ଡି-
ଅଛୁଁ । ପାରିବ ପୂର୍ବଦିନ ଜାହାର ଯଥ ଓ
ବୁନ୍ଦୁମୁର କେବୁଁ ଲୋତ ସରେ ସାକ୍ଷାତ କରି
ଅପଣା ପଞ୍ଚତିତ ରକ୍ଷା ଓ ଚର୍ଚ ବିଷୟରେ
ଏକମଧ୍ୟ ଉଚଳିଲ ଲେଖି ଦେଇ ଯାଇଅଛୁଁ ଓ
ଜାହା ରେକଟ୍ରୋକ ସାହେବ ସ୍ଵପ୍ନ କେଳର
ଯେବେ ଯାଇଅଛନ୍ତି ଉଚଳି ହେବୋ ପକ୍ଷରେ
କେବୁଁ ବାଥ କହାଇବାର ବେଳ୍ପୁ କରିଥିଲେ
ବିନ୍ଦୁ ତେଳ ସାହେବ ହବିଦେତନା ପ୍ରଦବ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ସେ ସବ ନିଷଳ ହେଲା ।

ଭାବନାମର ଏହଙ୍କଣ କୁଳ ବୃଦ୍ଧ ବନ୍ଦସରେ
ଗୋଟିଏ ଅଞ୍ଚାଦମବର୍ତ୍ତୀଯା ମୁକ୍ତରୁ ଦୋଷ
ଦୋଷତଳ ଶ୍ଵର ବନ୍ଦସରିଣୀ ହେବା ଉପରେ
କୁଳ ଜାହାକୁ ସଂଦାୟହରେ କୃଦିଗରି ରଖି
ଥାଏ । କିମ୍ବା ପିଲାକମୁକୁ ଯିବାର ପାର୍ଥନା
କରିବାରେ କାହାର ସନ୍ଦେହ ଆହୁରି ଅଧିକ
ଦିଲ । ସେ ସଂଦାୟ ପ୍ରାଚୀ ଦୋଷ କଲା ।
ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦନେ ବାଲିକାର ବେଶେକ ମୁନ
ଦିଲୁ କଲା । ବାଲିକାର ଘେଷରେ ପ୍ରହାର ସତ୍ତ୍ଵ
ନ ଧାରି ରଧିରେ ଘଲ ଢିନ ତମା । କୁଳର
ବନ୍ଦସ ଦୋଷ ସାତବର୍ତ୍ତମାନ ହୋଇଥାଏ ।

ଶାକୁର ଫେରୁ ଅବିଶ୍ଵାନ୍ତ ସର୍ପଙ୍କର
ଭେଷଧର ପରିଷା କରୁଥିଲୁଗୁ ଜଣେ ହାତୀର
ଏକପ୍ରବାର ଭେଷଧ ଯେବେ ଅପିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
କର୍ମର ହୋଇ ନାହିଁ । ଶିଳାମାନେ ଯେବେପି

ଭଲ୍ଲ କରନ୍ତି ତାହାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବିଆମାଇ-
ଅଛି । ତାକୁର ଫେରର ବିବିହାଳଦ୍ଵାରା ଯାଇ
ଦେଖିଲେ ସେ ଏକବ୍ୟକ୍ତି ସପବଂଶକରେ ମରଣ
ହୋଇଥାଏ ଯେଉଁ ସର୍ବ ଦିନଙ୍କ ବରଧନ
ସେ ଏକ ବୋତଳମୟରେ ଅଣାଯାଉଥିଲା ।
ତାକୁର କହିଲେ ଏ ସାପର ବିଷ ନାହିଁ ଏହା
ଶୁଣି ଗୋଟିଏ କିମଣଃ ଆମେଗଣ ଲୁହବର ଗୁହ୍ନକୁ
ଗୁହନୀର ଜୟରେ ଅନେକ ଲୋକ ମୁକ୍ତର
ହୁଅନ୍ତି ରୂପବିନ୍ଦୁକର୍ମିମାନଙ୍କୁ ମୁହୂରି ଡ୍ରୋ-
ମାନେ ପ୍ରଶଂସି ହୁଅନ୍ତି । ତାକୁର ଫେରର
କହନ୍ତି ଶତହୁନ ଉପରେ ତାର ବାନ୍ଧିଲେ
ବିଷ ଶାପ୍ର ଉଠି ନ ଥାରେ । ବିନ୍ଦୁ ସର୍ବର ବିଷ
ଏପରି ହେବାରମ୍ଭ ଦେଇପରି ସମୟରେ ତାର
ବଜା ନ ବେଳେ ପ୍ରାଣସଂଶୟ ହୁଏଇ । ସପ୍ତ-
ଦିନ୍ତି ଏକ ପଞ୍ଚିର ଗୋଟିଏରେ କହିଲୁ କଲ
ମିଶାଇ ସେ ଏକ କୁକୁର ଶିରରେ ପିରକାଣ
ମାରିଲେ ଜହାରେ ତାହାର ମୃଦୁ ହୋଇଥାଏ
ବିନ୍ଦୁମାତ୍ର ବିଷ ପାଇ ସଂହାର କରିପାରେ ।

ଲିଖନ ଇକନମିଷ୍ଟ ବୋଲାରୁ, “ଭାବତବର୍ଷର
ସୁଦ୍ଧାଧୂ ଗ୍ରହସ ଭାବତବର୍ଷ ଜିନିତ ବ୍ୟୁ
ହେଉଥିଲା, ଅଥାବା ବିଳକ୍ଷଣ ଅଛି, ଜାପାର୍ଥି
ଅଚୁଳାନ ଦୁଇ ଜାହାଁ । ଗ୍ରେମକମାନେ ଯେବୁଥି
ଥିଲାକୁ ଦେଇ ଦକ୍ଷତା କର ଦିଆରୁ,
କିନ୍ତୁ ଯେବେ ମେହି ପ୍ରକାର ଭାବତବର୍ଷ
କିମ୍ବରେ ବାର୍ଷିକ କର ଦିଆନ୍ତି, ଏହି ଶବ୍ଦ
ବୁଝିବ ଭାବ ଲୋକଙ୍କ ସୁନ୍ଦରେ କ୍ଷେପଣ
କରି, ତାହା ହେଲେ ଅଚୁଳାନ ଭାବରେ
ହାତ ବି ଅବହା ହୁଅଇ ? ଅଗ୍ରବୁଦ୍ଧର ମମ-
ରେ ହୃଦୟ ଧାର୍ମାଜ୍ୟରେ ନଗନ ଶ୍ରୀ
ପାଠି ଠଙ୍କା ଥିଲା; କାହିଁଏକଙ୍କ ସମୟରେ
କେତେ ମାତ୍ର ହୋଇଥିଲା । ଆର୍ଦ୍ଧାବିକ ମଧ୍ୟ
ଧାର୍ମାଜ୍ୟ ନାଗର ଗୋଟିବ ପ୍ରଥାନ
କରି ।

ଯେଉଁ ବର୍ମନ୍‌ଗ୍ରାମ ଦିଶେକ୍ଷଣପୂର୍ବରେ ଗୋଡ଼ିବ
ଲିହା ଉପରେ କୁପକୁରି ଚରିତାର୍ଥ ବରିବାକୁ
ଲ କହଇ ପାଶ ନାମ ବରିଅଛନ୍ତି,
ଯାଙ୍କ ସେଇଧୂରେ ଦିଥ ଯାଇଅଛି
କ୍ଷେତ୍ର ଜାହାନ୍ତୁ ଲୟୁହର ଅପଗନ୍ଧର
ଖା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଇଧୂର ବଳା-
ର ଅପଗନ୍ଧା ବରିବାର ଅଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲା ।

ତେଣିରୁଥର ଏବଳଣ ଘନପ୍ରେରବ ପ୍ରାକ୍
ଅଛିବୁ, ଯୋହିମାନେ ଏକବୁ ଅଧିକ

ଦୀର୍ଘ ହେବେ ତେମନଙ୍କର କର ଦୁଃଖା
ଫିଲେ ବୁଦ୍ଧି ବଳେ ଅନେକ ଟବା ଥିଏ
ହୋଇପାରେ ଏ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସୂଚ୍ଯ ଦତ୍ତ
ବୋଥ ହୋଇଥିଲୁ । ମୁକୁ ଗଣନା ଦେଇ କର
ବୁଦ୍ଧି ବଳେ ଏ ଅତି ଧ୍ୟାକ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ
କପାରେ ।

ସତ୍ୟସାହୁର କୁମାର ପନ୍ଥକାଥଗୀରୁ ବିଦ୍ୟା-
ଲୟ, ବିଦ୍ୟାଶ୍ରାବ୍ୟ ପଢ଼ୁଥିଲୁଏ ପାଇଁରେ ଅନେକ
ଚକ୍ର ପ୍ରଥାକ କରିବାରୁ କବିତାର ଜେନରଲ
ତଥାରୁ “କୃତ୍ତାବାହାଦୁର” ଉପଥ ଦେଇ-
ଅବଳି । ଦୋଷ ଅଳଦିଗୁ ଯେ ଅନୁମତିକ
ଉତ୍ତମ ଛଣ ବହର୍ତ୍ତ ମୋରଥକୁନ୍ତୁ ପନ୍ଥକାଥ
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଗାହାର କେତେ । ତାହାଙ୍କ ଯେ
ହୋଇ ବିଦ୍ୟାଶ୍ରାବ୍ୟ, ସେ ଗାହାର ଯେ, ଗ୍ରଂ-
ଧାର ।

ସଂପ୍ରଦାଯ ଉତ୍ତର ମୁଣ୍ଡର ପ୍ରଦେଶରେ ଅନ୍ଧାରା
ଦୂରକିରଣ ଉତ୍ତରପ୍ରେସିଧ୍ୟ ପ୍ରଧାର ବିଭିନ୍ନଜାତିର
ଅଧ୍ୟୟ ବିଭିନ୍ନଲେ ଏମନ୍ତରେ ଏହା ପରା-
ଜଳ ପାତେବ ହଠାତ୍ ତାହାଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାପ
ଏହି ପ୍ରଧାର କରିବାରୁ ଜଣିଲେ । ଏବରା
ଦେଖିଗୀ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିବ ହୋଇଥାଏ । ଅଧ୍ୟୟ
ଗେଷେ କଳନବାଟି ବାଟେ ପଳାପନ କର
ଦୂରକିର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାବ ବେଳେ । ଧୂଳ ଦେଲେ
ସାହେବ ଦିହେ ବୋଲିଲେ ଦେମାହେ ପରି-
ହାସ କରିବାର ଏହିମୟ କରିଥିବାରୁ । ଏମା-
ନକ୍ଷର ଏକକଟେ କେବଳ ଏ ଅପର ଚାରେ
କେବଳ କ୍ଷାପଣ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୃତ
ଛନ୍ଦରେଣ୍ଟମାନେ ଅହେବ ମାତ୍ର ଜ୍ଞାନ
ଦେଖିଲୁଗାଏ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କେନରେ ଧାରୀ ଦେଇଥିଲୁଗା
ବସ୍ତୁ ସଂକ୍ଷେପରୁ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଯେବେ କୌଣସି
କରିଛିବୁ ଛାଡ଼ାଇ ଧୂର୍ବଳ ଦୟାମୀ, ଯେ
ସେବେ ପୁଣି ସରବାଗ୍ର ଚର୍ଚା କିଏ, ତେବେ
ପରିଷର ଚକ୍ରା ଏହିବାଲରେ ପ୍ରକର୍ଷଣ କରି
ଦେବ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଏହିବାର ଚକ୍ରା
ନେଇ ପେହନର ନିମିତ୍ତ ଥିବେ କରିବେ
ଫୋନ୍‌କ୍ଲାନ୍ ମଧ୍ୟ ଆଜିଲମେ ଚକ୍ରା ଦେବକୁ
ହେବ । ଏହିବାଲରେ ଚକ୍ରା ପ୍ରକର୍ଷଣ କର
ଦିଲ୍ ନୋହେ । ଚମେଷ ମୁକରେ ତନଙ୍କ
ଦେବକାଳୀ କିମ୍ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

ଯଦେ କୁହ ପ୍ରେତ ହେବ ନାହିଁ । ବେଶେ
ତେ ମଧ୍ୟାଂଶ୍ଚରେ କେବେଳୁଛି ଏ ଜମ୍ବୁ ଆବଶ୍ୟକ
କମ୍ବର ଉପରେ ଏଇ ଖଣ୍ଡ କଷକାଠ ଦିଲ୍ଲି
ହୋଏ ତାହା ଉପରେ ଛତର କର ପଢ଼ି ।
ଦୁଇର ଘଥର ହେଲେ କେବେ କିଲ ପ୍ରାଦୁ
ପ୍ରତରଙ୍ଗ କୁହ କୁହର ଗୀତ୍ର ଜନ୍ମ ହୋଏ ପରେ
ଏବକାର ନ ଥିଲ ବାହିପୁର ଜମ୍ବୁ ଜେଲି ଭାଲାନ
କଲେ ଶକ୍ତି ହୋଏ । ଅନ୍ତମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚର ଦିନର
ସତର ମୋ କୌଣ୍ଠରେ ହୃଦୟର ତାହା ଜମ୍ବୁ
ଖେଲ କହମ୍ବ ସବେ କବ୍ୟାଏ କି ନା ତାଙ୍କି
କିମ୍ବର ଗର ଅନୁଭବାନ କରିବେ ।

ଏହଙ୍କର ଉତ୍ସମେୟ ଏ ଦେଶ ବିଷୟରେ
ଅର୍ଥାତ୍ ମତ ପରାମ ରେଇଅବନ୍ତି । ଲିଖନ୍ତର
ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନେ ହିନ୍ଦୁମାନେ ସଂଦା
ବନ୍ଦର ଉଦ୍‌ବନ୍ଧୁ । ଯତେ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷ ମାନ
କରଇ କଥ ବନ୍ଧୁ ଏହି ଚାରି ସହମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରଥା
ହୁଅଛୁ ମୁଦିର ସହର ନିଜେ ନରିବାକୁ ଦେବ
ଏହି ଲ୍ଯାଙ୍କେ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷ ଦେବେ ହାତୀ ସହମୃତ୍ୟୁ-
ମନ୍ତ୍ର ଦୁରି ପ୍ରକଟି କାହାର କୋଣ୍ଠାରୁ ।

ବାରୁ କଣ ପାରିଥାନ୍ତି । ଏହି ମୃଦୁଟି ଅଭିଭାବ
କଲେବକଳେ ଅଚ୍ଛା ।

ଦିଲେଖର ଗେହିଅନନ୍ତର ଏକାଳୀକୃତ
ଶ୍ରୀମାର୍ତ୍ତିତ୍ରେ ଫେରନ ଦେବାର ମାନ୍ଦ୍ରାଜଗର-
ମୁମେଣ୍ଟ ବାହାର କଳ ବେଳନର ୧୯୫୨/୧୦
ଦିନ ରହିଥିବୁ ଏପରାର ପୁଣ୍ୟ ମନ
ନହିଁ।

ଦେଲାନ୍ଧର ଏକଜଣ ୧୫୮୭୭ରୁ ଜୟନ୍ତୀ
ଯଥ ହୋଇପି ଜମିଦାର ଲେପନେଶ୍ଵର ଗବହୁରେ
କ ସମ୍ବନ୍ଧେ ସାଧାର କରିବାରୁ ଯାଏ ତେବେ
ତ ବାନର ଘୁମାମନେ ବର୍ଷିଷ ନେବାପ୍ରାଚୀ
ଅଗମତ୍ତ କରି ବିଶ୍ଵ ଗବହୁରକେନ୍ଦ୍ରମଳ୍ଲେର
ଦୂରମନେ ମଧ୍ୟ ଏକଥିରେ ନେ ନୃତ୍ୟ
ଦେଲାନ୍ଧ ଜମିଦାର କାହିଁବ ଯେବାକୁ ଗବହୁରଙ୍କ
ଅଳୟକୁ ଯାଏ ଦେଲାନ୍ଧପୁରକୁ ଜମନ କରେ
ଦେଲାନ୍ଧକୁ ମଧ୍ୟ ପାଇବା ଦରକରେ ପାଇଁ
ଦେବାରୁ ଥିବ । ଏହି ନାଟ୍କାଳମ ପ୍ରଥା ବିନ୍ଦ
କରିବାର ଅବଶ୍ୟ କର୍ତ୍ତାମା ।

ଭାବୁରେ କେବଳ ନମ୍ବର ଫୋନ୍‌ଟ୍ରୋନ୍‌କୁ ଗେବସ ନାମକ ଏକଙ୍କିତ ଅଧିକାରୀ
ହୁଏ ମୁଖରେ ଅକ୍ଷାରରେ ପ୍ରଥାର ଓ ଶବ୍ଦରେ
ଦିନ କରିଥିଲେ କେମ୍ବାବର ମହିନ୍ଦ୍ର
ଭାବ କି କିମ୍ବା ପରିମେ ସହିତ ଦୂଜାପ୍ରାତି
ମହିନ୍ଦ୍ର ଅନୁମତି ଦେଇଥିରିବୁ । ବସ୍ତୁ
ମାନୁଷର ବେଳେ ଅର୍ଧଦର୍ଶରେ କରି ପାର କାହିଁ

ଅତିରିକ୍ତ ।

ଉତ୍କଳଦ୍ୱାରା ତା ୩୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ରେ ଅନୁବର ସନ୍ ୮୨୯ ମେଲିବା

ପ୍ରେରଣ ପଦ ।

ପରମମାନ୍ୟବର ଅଗେଷ ଶୁଣାଳଙ୍କୁ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍ତଳସାଧିକା ସଂକାଦକ ମହାଶୟା
ଶ୍ରୀବରାତରମଳେସ ।
ମହାଶୟ ! ଅନୁନୟ ପୁରୁଥର କୃତାଙ୍ଗିଲିପିଷ୍ଠ
ନିବେଦନ ହିଥି । ହିଗେଷ ଅନୁତ୍ତରପୁରକ
କିମ୍ବଲକ୍ଷିତ ବସତାତି ରବିପୁଷ୍ପଟିକାରେ ପ୍ରକା-
ଶିତ କର ଅଧିନାୟ ଚରିଲାର୍ଥ ବରଦାହେବେ

କର୍ଣ୍ଣବିଜ୍ଞା

ଶୁଣ ଆସାଇଗୁନ୍ତୁ
ଦିଲ୍ଲି ପ୍ରାଣମ ହୋଇଲା ଗେଷ । ଦରଖା
ରଥାରେ ସରେ ପ୍ରଦେଶ । ଅଞ୍ଜଳିରଙ୍ଗ
କଳଦରୟ । ଅନନ୍ତେ ଅନନ୍ତେ ଦ୍ୱାରି କାୟ ।
ହରତେ ହରତେ । ବିହରି ହେଲେ ଅଛି
ଦୂରତେ । ୧ ।

ମହୁ ମହୁଳା ମଣୁଛୁ ମୁଁ ସତ । ଭରିଜ ଭରି-
କନିତ ପଦତ । ଅମ୍ବର ପ୍ରତ୍ୟୁସ୍ଥ ସୂମାବଗେ ।
ଧନରବେ ମହାଇବା ଲାଲବେ । ଏନ ଅଶ୍ଵ-
ନୀତ । ମହ ହ ବିହାର ଜର୍ର ଦହନ । ।

ନେ/ହେ ନାଗବ ଏ ଦ୍ୱିରବ ଜାଳ । ୫୮
ଦହେ ପ୍ରମବ ଲଳ । ଧୂକିତ ପଢ଼ି ସୁନିତ ବଥାଳ
ଛିତିର କି ଷେ କନ୍ଦରାସ ଡେଳ । ବଳାକା-
ମାରିବା । ଉଚ୍ଚବିହୀନ ମେ ଥବଳ ପରାବା । ୫୯

ସୁମନେ ରାଗ ହୋଇବାକୁ ପଡ଼ । ସୁମନେବେ
ମିଶେ କର ଆନନ୍ଦାର୍ଥ । ଉଚିତକର୍ଷ ରାଗ ଗବଦ୍ଧ
ବ୍ୟକ୍ତ । ନଳ ଗକୁ ଧାର ଗୁଣ ଯୁବଜ । ଏ ଧାର-
ପଞ୍ଚାତ । ନହିଁରେ ସେ ଗୁରୁଠାଳ ସଙ୍ଗାତ । ୫ ।

କିମ୍ବାରୁକ ପଞ୍ଚ ମନ୍ଦିର । ରହୁ ବିଥକୁ
ବିହୁ ସଜ । ଅର୍ଯ୍ୟମା ଘରୀଥ ରଥାଙ୍ଗ ଦୃଶ ।
ବୁଲୁଇ ପିଣ୍ଡିଥିଲ ବହୁ କ୍ରେଷ । ମହୁଛି ଏ ସତ ।
ସେବ ପେ ହରିମାଙ୍ଗଭଳେ ଲାପି । ୫ ।

ପଞ୍ଚାଶ ପରପରୁ ପଞ୍ଚମର । କରିଗୁ ମଣି
ବମଣୀ ଦୁଇର । ଯବେ ଅରମାନ କୁମୁ ଦିଗାର
ବଲସ ମୁକୁତା କରିଜବଳା । ଟିକି କି ଦେଇଛି
ହାତାର କେମି ମୋ ସହେ ହେଉଛି । ୨

କଳାପୀର ବହୁ ନୃତ୍ୟ ଲୁଗନ । ତେବେ ପୂଛ
ହେଲେ ନୃତ୍ୟେ ଦିଦ୍ଧିଲ । ଘନପତି ବନ୍ଦକେ
ବାଜେ ମର୍ଦ୍ଦିଲ । ଶ୍ରୀ ଅଳାପ ବର୍ଷାତୁ ରହିଲ
ତା ଅସୁରଙ୍କ ବଲେ । ନନ୍ଦକେ ସ୍ଵର୍ଗ ପିଣ୍ଡ
କଲେ । ୧ ।

ବରଷା ସରସ ଦିପରଷ୍ଟ । ତିଥିକ୍ୟୋଗର
କର କଳାଏ । ଦିପା ଗଣିକା ଜାତ ଉଛୁଅ ।
ରତ୍ନ ଦିପ୍ୟେ ବଶ ଅଶଶ । ମୁହଁର ବନିଷ ।
ଯେତେ ସମବେ ପର୍ବ୍ର ଦାନବସ । ୮ ।

ମନେ ମଣ୍ଡିଲ ସଖୁତି ଜଡ଼ାଗ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଜଳାଶୟ ଗୁରୁମୋଗ । ଦୃଷ୍ଟି ଦୂରନ ହୋଇଛି
ଅଧିନ । ସମ୍ବଲ ଅହିତର ଗରଜ । କୁମର
ସଂଜାତ । ନାଗେଶ୍ୱର ସକାଗରେ ଚଣ୍ଡିତ । ଏ
ସୁଧିବରଗ୍ରୁ ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧ । ନିରଜ ଗରରେ
ହୋଇଛି ମତ । ତୁଷ୍ଟିତମେ ଦିଅର ଅମୃତ
କୁପଣ ନୁହଇ ଜହି ବିହିତ । ନୁହଇବ ହଜ ।
ଯେଣ ଉତ୍ସବରେ ସଦା ପରିଜା । ୧୦ ।

ମୁଖାଳ ପ୍ର ଲାପଦଣୀ ମଧ୍ୟେ । ଯେଣୁ ସେ
ହିଂସାବଳୀ ପରିବୃତ୍ତ । ଧକଳଚୂର୍ଷ ଅତିମର
ଲଭ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶିତ ମୋ ମନେ ଭାବ ।
ପାଦପଦ୍ମ ଦ୍ୱାକେ । ଶାସ୍ତ୍ର ଚୀକଣ କରି ଚେତ-
ବ୍ୟାକେ । ୧୧ ।

ମେହାର ମୋ ବଡ଼ ବିଗରବୁ । କହୁଛି ବିଧି
ଏ ପୁରୁଷଙ୍କରୁ । ଗର୍ଜନ୍ତ ନଦି ବିଶମନ ହୋଇ ।
ସୃଜୁଳ ପ୍ରକର୍ଷ ଯାହା ସର୍ଜରୁ । ପଳ ଗୁର୍ଜ ଯେଣୁ
ବିଚେକ ମନାକ ନାହିଁ ତେଣ । ୧୩ ।

କାନ୍ଦିଲ ରମଣୀମଣି ଏ ମରୀ । ଉତ୍ତର ପାପ-
ଶତ ମହେ ଦାରୀ । ବିବାହଜ ଯେବୁ କଳାଖୁ-
ବରେ । ସରମ ଆକୁଳେ ଚଳେ ହରୁରେ ।
ନୁହଇ ଅଳ୍ପକ । ନାବ ପୂର୍ଣ୍ଣକର ନିବ୍ୟୋତୁବ-
ପୁଷ୍ଟବଣ୍ଣ କେତକାଳୀ ଘୋରତା । ଯେତୁ
ହେ ନିଧୁପ ପ୍ରାତ ରହତା । ବିରବ ବଣାହୋହ
ସବ ନ ପାର । ପଗର ମୁହଁ ଗାଢି ରେଦିକର
ଅଛି କି ମୁଁ ପାହୁ । କାଳ ଅଗେବର ଅଛି ହେ
ବର୍ଷ । ୧୫ ।

ବସମ୍ ମାଳଗ୍ରୁ ଫୁଟିଲେ ବନେ । ବେଥି
ସଂଜ୍ଞାର ଶାଙ୍କାପବନେ । ଗମ୍ଭୀରୁ ତେବେ
ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି । ଦର୍ଶନେ ପଞ୍ଚକ ନଧୁନ ଲୁହୁ ।
ଛାଳିକ ପ୍ରମୋଦ । ବର୍ଣ୍ଣନାର୍ତ୍ତ ଆର
ପଦ । ୧୫ ।

ବିଲାସ ପ୍ରମତ୍ତ କବିଦଶ୍ଵର । ମୁଖେ ନଅନ୍ତ୍ର
ଏହି ବନ୍ଦ ବୁଦ୍ଧି । ଭାବେ କୁଣ୍ଡଳେଣ ଶରୀରରୁ
କି ହୁମୁଦୁ ଏ ଘରସମୟ । ବିଦ୍ର୍ଥ ଅଣ୍ଣର ।
ଉଜ୍ଜ୍ଵଳେ ନାହିଁ ସା ହବ ଯେଷିତ । ୩ ।

✓ ଉତ୍ତିଲଦ୍ୟପିକାସନ୍ଧାଦିକ ମହାରାଜୁ
ସମୀକ୍ଷା ।

ଆମ୍ବର ରତନା ହେଉଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତପରିଣାମ
ପଛି ଶାୟତ ବୁଧଗ୍ରହ ସ୍କୁଟ୍ ଏବଂ ଫିନ୍ର ଅଞ୍ଚଳ
ଉତ୍ତମରମ୍ଭାସ ତା ଓ ରଜ ଗୁରୁବାରେ ତୁଟ୍
ମୂର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ ପଡ଼ିଲା, ଯାମନକ୍ଷେପ ଅଛି
ହେବାର ପୂଣି ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଥିବାର ସେହି
ଦିନେ ଘର୍ଗ୍ରା ୧୧ । ୧୦ ମିନିଟ୍ରେ ମୂର୍ଯ୍ୟମଣ୍ଡଲର
ଅଧୋଭାଗେ ଅଗ୍ନେୟକୋଣରେ ବୁଧମଣ୍ଡଲ
ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ବିମ୍ବିତ ଓ ରାଶିର ଭାଗେ
ଅଛାଦିତ କର ମଧ୍ୟରେ ବଳ ପାଇଁ ଦୃଶ୍ୟ
ହୋଇ ଦର୍ଶାନ । ୧୭ ମିନିଟ୍ରେ କୌର୍ଚ୍ଛି
ବୋରେ ମୁକ୍ତ ହେଲା ଘର୍ଗ୍ରା । ୨୦ ମିନିଟ୍
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖା ଗଲା । ଏ ଗ୍ରହମୁକ୍ତ ବି ବିଦ୍ୟାନ୍ତ୍ର
ଶିରେମଣି ପ୍ରଭୃତି ଶ୍ରାନ୍ତମୁକ୍ତରେ ସାଥିଲେ
ଅଭ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ହୁଅନ୍ତା । ଏବେ ନୂତନକାଳ
କ୍ଷିତି ଗ୍ରହରେ ଦୃକ୍ତବାଦ ମିଳିବାରୁ ମହାନନ୍ଦ
କାଳ ହେଲା । ଏ କିଷ୍ଣରେ ଯେ ବନାରାସ-
କଲେକ୍ଟର ପଣ୍ଡିତ ମ୍ରମେଶ୍ୱର ଦର୍ଶ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସକୁ
ମଙ୍ଗଳପ୍ରହଳାଦ ନାମରେ ପ୍ରକାଶ
ଦର୍ଶିଲେ । ଏ ଜାହାଙ୍କର ବୁଦ୍ଧଭୂମି । କାରଣ
ଏହି ଯେ ସେବନକୁ ମୂର୍ଯ୍ୟକାଳରୁ ମହାଲ
ନିରାଶ ଅନ୍ତରେ ଥିଲେ । ସମାଜ ଅଂଶରେ
ସେବେ ଥାନ୍ତେ ତେବେ ମଧ୍ୟ ପରିହାଣ ସମ୍ବନ୍ଧ
ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ । କେବଳ ଦୂର ଶୁଦ୍ଧ ଦୁହେ
ବଢି କାଳରେ ମୂର୍ଯ୍ୟର ଅଧୋଭାଗରୁ ହୁଅନ୍ତି ।
ଅନ୍ୟ ଜାଗର ପରମାନ୍ତେ କଥାପି ସର୍ବପଥୋତ୍ତମା
କାଳ ନ ଆହନ୍ତି । ଅତିଏବ ବଜାୟର ଅସମ୍ଭବ
ଭଲ୍ଲ କରିବା କାହିଁକି ଯୁଦ୍ଧ ନ ଦେଇ ଅମ୍ଭେ
ଦନ୍ତ ହୋଇ ରହି ନ ପାରି । ଏପରି ହିତପୂର୍ବ
ମାନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତିକିତ ଥିବାର ଜ୍ଞାନ

ନ ଥୁବାର ପୂର୍ବ ଉତ୍ତର କର ନ ଥିଲୁ ।
ଉତ୍ତରଦେଶ ମୁଗ୍ଧତ ଶ୍ରୀପତିଳକ ମୁଗ୍ଧମୁ
ଶା ଚନ୍ଦ୍ରମେଜର ହିଂର ମାନସ ।

ବୋଧ ହୁଅଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୁମରେ
ବୁଦ୍ଧି ମନ୍ତ୍ରାଲ୍ୟ ବୋଲି ଲେଖା ହୋଇଥିବ ।

ଡ. ପ୍ରକାଶ

ମୁଲପଥ ଦେଖ ।

A decorative horizontal border featuring stylized, symmetrical floral or scrollwork patterns in a dark gray color. The design is composed of repeating elements that create a sense of movement and balance.

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

四

ପ୍ରେସରିଙ୍କ

କୁଳାବ୍ୟକ୍ଷମିତି ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପରିବାର

ଅଛିମ ବାଁକ ପୁଲ୍ଲି	୫୫
ବର୍ଣ୍ଣନେ ମୂଳ୍ୟ ଦେଲେ ବଜ୍ରୀ	୫୭
ମଧ୍ୟରାଜ ପାଇଁ ତାଙ୍କମାତ୍ରକ	୫୯

ମୁଢି ବାଜୁ ଗୋରୁଙ୍ଗପ୍ରସାଦରେ ।
ଚନ୍ଦିମାର ତାଖରୁଳ ଗୁଡ଼ବାର ବେଳ
ପୂର୍ବପର୍ବତ ହରିଯାମଧୁରେ ବାଜୁ ଗୋରୁଙ୍ଗ-
ପ୍ରସାଦରେ ସଂଦାର୍ଥୀ ମେଲିକର ଦିବ୍ୟ
ଶାନ୍ତି ଗନ୍ଧକଲେ । ଦିଶାଦିନ ପୂର୍ବ
ଆହାଙ୍କ ସାମ ନ୍ୟ କୁରିଷେଗ ଅନ୍ତାନ୍ତ ବଜାଧଳ
ହମେ ଗେବ ଏତେ ସବଳ ହେଠାତଠିଲ୍ଲ ହେ
ଗୋପି ତବସା କର୍ଯ୍ୟକର ଦେଲ ଚାହ
ପଞ୍ଚମେରେ ଯାହା ଘୋଲୟ ଥିଲ ତାହ
କିଲ ।

ଅମୃତମାନେ ଏ ଖୋକହଂଦାଦ ଲେଖିବା
ରେ ଏ ଠକମାନେ ପର୍ବତ ଜାଗୁ ଯେ ଏ ମୃତ-
ବିଜ୍ଞାନ ବିଷ ଥିଲେ ଓ ଦୋହିରିଥିବା ତାହା ଜୀ-
ବଂଧାଦ ଆମୃତମାନେ ଲେଖିଲୁ ହେଉଥିବାରେ
ଏହି ଯେ କୃତିଲୋକର ମୂର କର୍ତ୍ତନ ଅମୃତ-
ନିଜର ବେଳିବ ସଥିନକ ଯେବେ ଅମୃତମାନେ
ପୁରୁଷ ଏକ ଜୀବନରେ ଦର୍ଶନ ଅନ୍ତରୁ ଯେ ମହ-
ତ୍ରୀଣ ଧନ ମୟୀ ଜ୍ଞାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ଅପେକ୍ଷା
କରୁଥିବାରୁ ଯେବାକୁ ବହୁଜୀବରେ ପଳିବ
ସେହି ମହାନ୍ତିରୁ ଗୌରଜବାବୁ ଧାରାନ୍ତିର ଅଧ-
ସ୍ତାନ୍ତର କରୁଥିବା ଥିଲେ ତାହା କିନ୍ତୁ ମୂର୍ଖବିନ୍ଦୁ
ପ୍ରାଚୀନ ମର୍ତ୍ତିଗାର କାତନ୍ତିରର ତାହାରେ
ମୃତ୍ୟୁ ଗୁରୁତ୍ୱାନ୍ତିରୁ ତାହାରୁ ଅପରାଜୀୟ ବରେ ।
କଟକର ବରମାଟୋରେ ଗୌରଜବାବୁ ଥିଲୁ ଅଧ-
ିକତମ ନ ଥିଲେ ଉତ୍ତର ପମାଦା ଏହି ଯେ
ତାହାକୁ ପରିଚ୍ଛାତ ବାବରେ ମନ୍ତ୍ରେ ଅକୁଣ୍ଡିମ
ତଥା ପ୍ରକାଶ ନିର୍ଦ୍ଦେଖିବାକୁ । ଅପରାଜୀନବାବିକୁ

ଏବେମାର ପରିବ୍ୟ ଦେଖାଇ ଯଥେଷ୍ଟ ଯେ
ଦେଶବନ୍ଧାବଳୀରୁଥାଣୀ ସାମଜିକ ଉତ୍ତର
ଓପ ରହାବିନ୍ଦା ଲୁଗକର ପୂର୍ବାବିଜନ କାର୍ତ୍ତି-
ମେସ୍ତଳ ବରେପ୍ରାରେ ମୁସିକ ଠ ୨୩ ଜାରୀ
ଦେଇନର ମୋହରିରୁ ରିଯ୍ ବର୍ଥିଲେ ଦୁଇ
ଧନ ଓ ବିଦ୍ୟାର ଯେଉଁ ପାର ପ୍ରତ୍ୟେତିର
ହୁଅଇ ସେଥିର ସେ ବନ୍ଧୁତ ନ ଥିଲେ ଧନପ୍ରାଙ୍ଗନ-
ଦେଇନ ଦିନେ ଜାମାକୁ ଅନ୍ତରୁ ଦେଖାଯାଇ
କାହିଁ ମୟୋ ସ୍ଵର୍ଗବିଦୀ ଦେଇଲୁ ଦିନେ ଜାମାକୁ
ନିବ୍ରାତ ମୟୋ ନାଚବିଦୀ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଯାହା କରି କବିତା ଓ ଧନ
ବିଦ୍ୟା ଅଛି ସେମନେ ସତରିଷ ହେବାରେ
ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱ ଦେଖା ନ ଯାଏ । କେବୁ ସମଜ୍-
ଅବଧାର ଲୋକ ସମ୍ବା ସନ୍ଦେଶ ଅବଳମ୍ବନ
ଓ ଲୋର ପରିଚ୍ୟାଗ କରି ଏକ ଚାର୍ଦ୍ଦିବ ମାତ୍ର
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧନ ଶ୍ରଦ୍ଧା ନ ଦର୍ଶାଇ ମୟୋ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ରିତାରେ ଅବଶ୍ୱ ବ୍ୟବହାର କିମ୍ବା ଅବଶ୍ୱ
ପ୍ରଶଂସନୀୟ ଅଟି ଓ କେବେ ଥିଲେ କେତେକବୀ
ସଂଶାରରେ ଅକ୍ଷରି ଯେବାକୁ ଥରେ ବିଶ୍ୱବ
ଭରିବ ସେ ଗୌରିଜବାକୁଙ୍କର ମୁକ୍ତାର୍ଥରେ
ପରମାନନ୍ଦ ଲୁଗ କରିବ ଦେଇଲେ କାହିଁ ।
ତହିଙ୍କର ଭାବୁଗମ୍ଭେବ ଓ ସତରିଷ ଦେଖି
କୁଣ୍ଡାରିବ କୁଣ୍ଡାରି ଧରନଶପଦଗେ ନିଯୁକ୍ତ
ବର୍ଥିଲେ ଓ ସେଥିରେ କୁଣ୍ଡାରି କେତେ ଭାବ-
କର ହୋଇଥିବ ବର୍ତ୍ତିନା ହେଲେ ପାରେ ସେ
ଅବେଳାକ କରିଗୁହୀ ହୋଇ ଯେମନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ

ଅଗରୋହନିର୍ବାଚ ଓ ପରାତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ
ମାରେ ଗୋରୁଳବାବୁ ଯେପରିବାର ମରନ୍ତିବୟ
ପରାମ କରିଥିଲେ ତାହା କି ସହଜରେ ମନ୍ଦରଣ
ହେବ ? ଏହି କୁଞ୍ଚାନିର ଠନବନ୍ଧକ ଥିଲେ ସର୍ବ
ମାର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅନ୍ତରବିନ୍ଦୁର ଧରନିର
ଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କର ଦେଶ ପାଦିଶା ମସାର

ଏମନ୍ତ ଦୂରେଇଥେ ଖବାକୁ ବଢ଼ିଥିଲେ ଯେ
ଏମନ୍ତେ ବିକେ ଭଲ୍ଲାବ ବୁ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ବିବରି
ହସାନୀ । ୧ ବିର୍ଜନ୍ତିନ୍ଦ୍ରିୟ ତହର ରେ—
କୃପ ଦୂର ଓ ସଦ୍ଵା ଥିଲା ଏହାକୁ ଅନ୍ୟକୁ
ମନ୍ଦବଠରେ ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ହାୟ ! ଏପରି ସରଳତ୍ବଦୟ - ସନ୍ତୋଷ ସତ-
ହୃଦୟର ବ୍ୟକ୍ତି ବିଜୁଲିତା କେତୋତରୁ
ଦୂରର ଦୟା ଓ ମେନ୍ଦ୍ରନେତର ଅଧିକରଣ
କି ଉତୋଦୟର ଅନ୍ତର ଓ ଶୁଭକାମାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
କୁହାର ? : ନୀ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଜିବା ଏମନୀ
କି ଯେବାକୁ କିନ୍ତୁ ପରିପରା ପରିମଳ କରି
ଯଥକର କରିବାରେ ବନ୍ଦୁ ଜମାର କୁମୁଦ-
କଷତରେ କେବୁ କାହାଁ ! ଗୁରୁଚି କିବିବ ସ୍ଵା
ଓ ଦୟାକୁ ପିତ୍ତକୁ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅନ୍ତର କରି ସେ
ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରାଣ ହେଲେ ! ପରମେଶ୍ୱର କେବଳ
ଦତ୍ତଶବୀରଙ୍ଗରେ ପୃଥିବୀର ନର୍ତ୍ତ କରିବାକୁ
ଜାହା ମନୁଷ୍ୟର ଧାନ୍ୟକୁ ଦୁର୍ବିର ଅଞ୍ଚଳ
ଅନ୍ତରେ ସେ ଚନ୍ଦ୍ର ଜାନ୍ମ କରିଲୁ ।

ପର୍ବତ ପାତା

ବଜ୍ରପୁତ୍ରମହାରାଜଙ୍କ ପରି ଯମରେ ଦୂରୀ
ଶୁଣ ହଥାନ ଆହୁରା ବଜ୍ରମାରେ ରଧନ
ଅଛିଗୋରେହାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ ଲିଙ୍ଗ ହଥର କେ
ଉଦ୍‌ବ୍ଲକରେ ଯତିଷ୍ଠି ତ ଜଳଳା ପର ଖଳାକୁ
ନ ଥିଲାମ କ୍ଷୟା ଉତ୍ତଳାଦ୍ୱାରା ମୁୟୁଦ୍‌ବେଳେ
ଲିମ୍ବିନୀ କର ଏହା ନ କରିବାର ରଧନର
ତେହେ ଦୁଃଖମ ହାହୁ ତଥାର ବାରେ
ଏଥର ଦେହିଷେ ଜ୍ଞାନ ହୁଅର ଜାହା ଅନ୍ତର
ଧରାଯିଥା ଦକ୍ଷିଣ ପଟେ । ବାରେ ଶାର
ଦରଧନ ବଜ୍ରଲିମନେ ମୁୟୁଦ୍‌ବେଳ ପୂଜା
ଦକ୍ଷିଣ ଓ ଉତ୍ତଳାଦ୍ୱାରା ଯାତ୍ରା ଓ ଶାର
ଦେହର ଅର୍ଦ୍ଧା ବର୍ଷ ପର ଶୈ ଦକ୍ଷିଣ
ଦେହର ବଳନ ପରେ କୁମାରାଶ୍ରମ ଏହେମା
କହ ଅବଲୋକନ ପର ଏହି ଅନ୍ତର ହସ୍ତ
ଦୁର୍ଘାଟା ଏ ପରାର ମନ୍ତ୍ର ଦେଖି ଦୟାଚା
ଛିଁ କ୍ଷୁଦ୍ରବକର୍ତ୍ତିମେତ୍ର ଦେଖୁ ଦରତର କର୍ମ
ଲଧୁମର କେତେବଳ ଦାରୀ ଦଢ଼ କରନ୍ତୁ
ଏଥୁବେଳେ କେତେ ଭାବାର ହୁଅର ତାହା
ଅକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବିଶେଷରେ ତୁଳାପରି ପ୍ରତି
ଅଛି ଯେ ଦୂରେଦୂର ଦେହର ମନ୍ତ୍ର
ଆପଣା ଦକ୍ଷିଣ କୁମାର ପର ସାତ ବରତ ଦେଖି
ଦୟାଚାର ଦେଖି ଓ ରହ ଦେଖି ଦା

ଦିଗ୍ନଦିର ଦୂଷା ଲୋକେ ଅପଣା' ପରବୁ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କରିବା ଅଶ୍ଵତ୍ର । ଦୂଷର କିମ୍ବା ଯେ
ଅଧିକା ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧର ନିରାକୃତ କିମ୍ବା ନେବା
କିମ୍ବା କରିବା କିମ୍ବା କରିବା ଏ ପଦକେ ଯେଉଁ
କିମ୍ବା ଦୁଇକାର ଜାଦାକୁ ସମୟାଦରେ ହେବାର
ପତ୍ରାବ କରନ୍ତି । ତେବେବୁ କାମକ ଧରୁ ଦେବ
ପଦରେ ଏ ଦେଖିବେ ଦୂର ତିର କରି କରିବା
ପଦକ ଦୋଜଥିଲା । ତିରୁ ଧରୁ ଦିଅନ୍ତରେ
ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ବଜାରର ଜାରର ବଦା ଲେଗିଥିଲା
ସେ ଦେଖିବେ ସୁନ୍ଦରମ୍ଭାବରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଜନ
ହେବାର ଦେଖି ଦେଖିଥିଲେ ଯେ ଏହିକୁ
କାଳବେ ବର୍ଷା ଦିନ ବରତା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ଅଧିକ
ଧର୍ମ ଉପରକ୍ଷରେ ମେତା ଦୋତ୍ ବଦା ହେବାର
ପଦ୍ମ ପୂର୍ଣ୍ଣଭର ଅଧିକ ଜାହାଜ ପଢ଼ଇବିଲା
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ବରିବାର ନିହାଜ, ମାତ୍ରେ ପର୍ତ୍ତିନ୍ତି
ହେଲେ ଏ ଦୁଇଜନ କାହିଁ କର କଷି ସମନ୍ତର
ନିହର । ଆଜି ବାର ଲୋକେ ଯୋଗାର
ପର୍ତ୍ତିନ୍ତି ଦେଖିବେ ଦେଖି ଏ କଷ୍ଟକାଳ ଉପାଦାନ
ଦୂର ଦୂର ରହିଲେ ଦୂର ଦେଖି କରିବାକୁ
ହାତର ଦେଖିବେ ଦେଖି ଦୁଇଜନ ବଲ ଉପାଦାନ
କାଳର ବିପ୍ରର ପରିମାଣ ଦେଖି ଦେଖି
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧାବା ଏହି ହେବୁମ ଜଳନ କାଳ
ଦେଖିବେ ଏ ପଦରେ ଏକେ ଏକ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ
ଦେବା ଉଚିତ ବରତ କରି କରନ୍ତି । ପଦିବା
ଦ୍ଵାରା ଦୁଇକାର ପଦକ ହେଲା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଯେ, ଏ ହୃଦୟ ଦୃଷ୍ଟିର ମନରେ ଦେଖି
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ ମନ୍ଦିର ଦୃଷ୍ଟିର ମନରେ ଏଥି
ବୌଦ୍ଧ ଧାରା ଦୃଷ୍ଟିର ମନ୍ଦିର । ବରତ କାମକ
ଦେଖି ହେଲା ନ ଧର୍ମ ଏ ପଥ ଯାଏ ପଥ
ନ ଧର୍ମାବ ଭୂମିକାରେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ
କୁକୁର ଗନ୍ଧକ କରିଯାଇ ଜାହାଜର କୁଳ ଦୁଇ
ଏ ଅଧିକ ନେଇ ଏ ପ୍ରବନ୍ଧର ଦେବୁ ପା
ଦାହାରୁ ମାହି । ପରେ କାହିଁ ଯେ କୌ
କୌରକୁ ସାଗର ସାଗର ବଳ ସାଗର ଭାବରେ
ଦିହିର ମଧ୍ୟ ମୁହାରା ଦୁଇର ନାହିଁ । ଏକ
ବୌଦ୍ଧ ମନେ କରି ଦୁଇର ବ୍ୟକ୍ତି ହେଲୁ
କୁମି ପଞ୍ଚା ଧରାନ୍ତି ପରିଧୂରେ କାଢିବା
ବଧର ବୁଝିଲା ମୁହାରା ଦୋର ନ ପାର
ମୁହାରା ଅବଶ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଦୁଇର
ଦୁଇ ଅଲୋକନା ନେଇକେ ଆଶ୍ରମଗୁଡ଼କ ଦେବ
କିମ୍ବା କରିବାର ଜାହାଜ ଅର୍ଦ୍ଦ କିମ୍ବା ଏ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହାତା ଏ ଦୁଇର ଦେବ କାଳର
ଜଳିବାର ମନ୍ଦିର ପାର୍ଶ୍ଵର ନାଥର ମନ୍ଦିର

ତେବେ ଛାହାର ଦୌର୍ଯ୍ୟ ଅଂଶ ବହନ କରି
ମଧ୍ୟ ଦିନ ।

ମେଳଙ୍ଗ ଦୁଃଖା କଷଣରେ ଚିତ୍ତର ଜଳେ
ମୟ ଗର୍ବାଲରେ ଅବକଶ ଦେବା ଅଭିନ୍ଵ
ଦୁଃଖୀରୁ ଅଛଇ । ଏ ଦେବ କୃପତୀର
ଦେବ ଅନ୍ତରେ କୃତିର୍ଥେ ଏ କାଳରେ ଜ୍ଞାନ
ଆଏ ଏହି ଦେବରୁ ଲୋକେ ଅପରାଧରୁ
ଅସି କୃଷି ଓ କର୍ମଦାରୀ କରି ଦୁଃଖରୁ ଫକ୍ଷମ
ହୁଅନ୍ତିରୁ । ପୌଷ୍ଟମ୍ୟରେ ଥାବକତ୍ତା ଉତ୍ସବରୁ
ନାନା ପାର୍ବତୀରେ କୃଷିକଳ୍ପ କଷ୍ଟ ଲହାରୀ
ହୁଅଇ ଏହିମୂଳରୁ ମୟ ଅନେକ କାର୍ଯ୍ୟରୁ
ଅଛି ।

କ୍ରେଟର୍କ ଅନ୍ତବ୍ୟସ । -

ଆମ୍ବନ ନକ୍ଷା ଦର୍ଶନାର ଗୁଡ଼ିରେଯେନଗଲ
ଲୋତ୍ତମେଣ୍ଡେ ଭାବରେକର୍ତ୍ତର ଆୟବାଦର ସମତ
ବିଶ୍ଵାକୁରାହା ବିଷଦ୍ଵେ ଯେପରି ମନୋମୋହି
ହୋଇଥିବାକୁ ସେଥିମୁ କେବେ ହୁଏ ଯେ ପଞ୍ଚା
ଯେବେଳ ଅଗନ୍ୟ ହେତୁଥିବା ଆହା ଅ-
ଲମ୍ବେ କିମ୍ବାକ୍ଷି ହେବ ଏହି ଖାତି ପରିପାଦ
ଅଛିରାକୁ ଦର ନେବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ
ଲୋତ୍ତମେଣ୍ଡେ ଯତ୍ତରେ ଯେବେ ଏ ପରିକାର୍ତ୍ତା
ସାହନ ଦୋହାୟ ରେ ତେବେ ଜାହାର ମାମ
ଭାଇତଥିରେ ଶବ୍ଦବ୍ୟାଖ୍ୟ ହେବ । ଅପ୍ରାପ୍ରେଷ୍ୟ ଦ୍ୱୟ ଅସ୍ତର ଭାଇତଥ କୌଣସି
ଲୋତ୍ତମେଣ୍ଡେ ପକ୍ଷରେ ଉପର ନୂହେ ଓ ମଜ୍ଜାଜ ସ-
ନଗେ ବୃକ୍ଷାକୁ ମୟ ଦେହ ଘରମ ପ୍ରତ୍ୟାଳଙ୍ଗ
ବରଦର ବରଦ ତେବେ ପୋଥାକୁ କୌଣସି
ଅବିହାସିତ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଥେଲେ
ବେଶ୍ୟ ଅବଶ୍ୟକ କଥ୍ୟ କିମାର କିମିତ୍ର
ଦର ଦ୍ୟା ଅଗନ୍ୟର କିମାର ଯେବେ ପରିପାଦ
ଉତ୍ସାହ ହେଲେ ଦେଖୁଥେ ହେବ ଅଗତି କରି
ଥିବାରେ ନାହିଁ । ଲୋତ୍ତମେଣ୍ଡେ ଭାବରେକର୍ତ୍ତର
ବନର୍ତ୍ତର ଯେବେଳ ଠିକ୍ ଦହଣ କଲା ଅବଶ୍ୟ
ଦ୍ୱାର୍ଥୀକୁ କିମି ପ୍ରତ୍ୟାଳଙ୍ଗ କରିବା କିମିର
ଦୂରତ୍ବେ ହୋଇଥିବାକୁ ଏହି ଦିନକୁ ଦିନ
ଜାହାରକୁ ଏହି ପ୍ରତ୍ୟାଳଙ୍ଗରେ ପରିପାଦ
ହେବାର ପ୍ରମାଣ ଦୁଃ୍ଖ ହେବାରାକୁ କିମିତ୍ର
ଦ୍ୱର୍ଷଗ ଅୟ ଓ ବ୍ୟଧି ଯେତେ ହେବାର ଅନୁ
ମାଳ-ଦେଖାଇଥିଲ ତଥାକ୍ଷା ବାପୁଦରେ
ଅୟ କୁଣ୍ଡାତ ବ୍ୟଧି ପଥକ ହେବ ର ଧର୍ଜ-
ଗେତରେ ପ୍ରାର୍ଥିତ ଅରପତ୍ରଙ୍ଗ ହେବାର କିମି
ହୋଇଥିବା ଏହି ଅନୁଭାବକ ପ୍ରମାଣକାଳି

ତା ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରିବାକାଳିନ ଦଶୀପୁ ହୋଇ
ଅଛି ପ୍ରଥମ ଦାରୁକମ୍ ସୁର ଲାଗିବାରେ ଏବର୍
ପାଞ୍ଚକେଟି ଠକା ଦିନ୍ଦୁ ହେବାର ମଞ୍ଜନ ହୋ-
ଇଥିବା ସେଥିର ପାଞ୍ଚଅଶା ଅଂଶ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହେବ
କର୍ମକରନ ଦେଉନାଟ ଫ୍ରେଡିନ୍ଦୋମା ଦାର ସେ-
ଇରକର୍ମମାନ ଦେବାର ଦଲ ସେଥିର ଉଣା କର-
ଦାରୁ ହେବା । ଇରଗେବନ ଅଥବା ବେଲବିଦେ
କର୍ମ ସକାରେ ଯେତେ କଳ ମଞ୍ଜନ ହୋଇଥାଏ
ତାହା ସେହିପର କହବ । ଏ ହରୁମ ଧନ୍ୟ-
ତଥିମାନକବେଳ ଘାବେ ଉତ୍ତନ୍ତରୁକାର୍ଯ୍ୟ
ଅର୍ଥ ଦେଲାଣି । ଏ ଧନବାର ଜୟପୁ କର୍ତ୍ତନ
ହୋଇ ଯ ହା ବରୁଣ ଅଗମା ର୍ଷମାନଙ୍କରେ
ଉପେକ୍ଷା ଅନ୍ତର ବନ୍ଦୁ ହେବ ହାହୁ ।

ଦେଖୁ ହୁନିଏ ଛଳକାରେ ତେପି ଉଜ୍ଜ୍ଵଳା
କର ଯେବଳେଲ କର୍ମ କିନନ୍ତୁ ଅନବଶ୍ୟକ
ଧୂଗାର ସେବର ଭାବିଷ୍ୟବ ଏବ ଅସ୍ତ୍ରଧୂଣ
ମୁଗ୍ଧରୁଣ୍ଣେଶ୍ୱରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର କୌଣସି ବିମେଷ
ଉପକାର ହେଉ ନ ଧୂଗାର କେବଳ ଯେତେ-
ତା ତକ୍ତିକୁ ସ୍ଥାନରୁଣ୍ଣେଶ୍ୱର ପଦ ପାଇବାର
ଉପରୁକ୍ତ ହେବାନିକା କର୍ମ ତିକ୍ଷା କରିବା-
କୋଟିନ ଆବଶ୍ୟକ ତେବେଳଙ୍କ ରହ ବାବି
ପଦବନ୍ଧ ଦେବେ ତ ଅର୍ଦ୍ଧନୀ ମୁଗ୍ଧରୁଣ୍ଣେଶ୍ୱରମାନେ ଯେଉଁ କର୍ମ ଦେଖିଲେ ତ ପା ଉତ୍ସବ-
ହେତୁରେ ଦ୍ୱାର କିମାତ ହେବ ଏକଦିନ
ସକଳାରେ ଅଠଳକୁଳ ବହୁବିତ କର୍ମର ଉତ୍ସବ-
ମାନଙ୍କ ସମ୍ଭବ ହେବାଟାକେ ହେବକ ହେମାରେ
ଦୂର ଦେଖିବାମନ୍ତିଥୁ ପଦକୁ ଫେର ସବେ ତେ
ଅନମାନକୁ ସବାର ଦେମାନଙ୍କ ଭାବୁକୁ ପଦ
ବନ୍ଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ହେମାରକୁ
ଦେଖିବ ।

କୃଷ୍ଣପୁର ମନ୍ଦିର ଓ ବିମ୍ବେର ଉଲକାରେ ଲବଣ
ଜଳ କର୍ତ୍ତା ହେଉ ପୂର୍ବେ ପଞ୍ଚଲୀ ଶୂନ୍ୟ ବର୍ତ୍ତ-
ମାଳ ପଞ୍ଚଲୀଙ୍କା ହେବ ଏବଂ ଲବଣ ପୃଷ୍ଠାର
ଉଲକାର ଗାର୍ହ ଦେଇ ପଞ୍ଚଲୀ ଫୁଲରେ ଦିନ
ହେବ ।

କୁର୍ତ୍ତ ଛନ୍ଦମାତ୍ର ଦରି । ଏବର୍ ଲୋକ-
ନାଳଙ୍କ ଅସ୍ଥ ଜିମ୍ବେ ଯେତେ ପ୍ରକୃତ କିର୍ଣ୍ଣାୟ
ଦୋଷାତ୍ମକ ଫେରେ ଦେବା କିମ୍ବାଧିବା ।

ଏ ଜୀପ ଧୂମାରଙ୍ଗ ନିଆଇ ଅମୁଗ୍ନାଳଙ୍କ
ତାହିଁବେ ପ୍ରଥମ ଦୂର ଭଜନ ଆଣ୍ଟେ ଏବଂ
ଲକ୍ଷ୍ମୀମେହେବ ଯେଷବ ଦୂରବ ଏବଂ ନଳିଖ-
ପଦନର ଶୁଣ ଦେଖା ଯାଇଥିଛି ଚହଁର
ଜାଗାରେ ଯେ ଆର ମେଉଁ ଗଲାରେ

ଅନ୍ତର୍ଜାଳ ଦେଇଥିଲୁ ଛାପା ଅନ୍ତର୍ମୟରେ
ହେଲକର୍ତ୍ତର କରିବେ ଓ ଏବେଳେ ମଧ୍ୟରେ ହେ
ମସ୍ତ ହୋଇ କି ପାରିଦେଖ ଦେଖ ହୁଏ
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ହୋଇ ଶେଷ ଦୂରିତାୟ ଅବଳମ୍ବନ
କଲେ । କରିବକ ଶୁଣାମାତ୍ରାକୁ ଯେ କହୁ
ଦେଇନରେଗୀ ସମସ୍ତ ଉଚ୍ଚପଦ ଦୂର କରିବାରେ
ମାନଙ୍କ ବେଳନ ହୁଏ କରିବାର ମଧ୍ୟ ହିମର
ହୋଇଥିଲୁ ଏହ ସେଇ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବଦର୍ତ୍ତିର
ତେବେଳ, ଗର୍ବିର ଲେଖନେଣ୍ଟ ଗର୍ବିର,
କାନ୍ତନିଲିର ମେମ୍ପିର, ପାଇବାର୍କି ତହୁ
ପ୍ରତିତ ଯେଉଁମାନେ ମହାମଣିଙ୍କ ପ୍ରାୟ ନିଷ୍ଠା
ପାଇନ୍ତି ଓ ଯେବେଂମନଙ୍କୁ ମାୟର ଗାହାର
କରିବାର ତତ୍ତ୍ଵବନ୍ଦମେଣ୍ଟର ଅସୁରର
ନୀତି ସେମନଙ୍କର ବେଳନ ବିଭିନ୍ନର ପ୍ରକାର
ମନ୍ତ୍ରର କିମିତ ବିଲାକ୍ଷକୁ ଯାଇଥିଲୁ ଛାପା
ମଞ୍ଜୁର ହେଲେ ତାହାର ଅସ୍ତରାଧୀନ ବର୍ଣ୍ଣ-
ନିରମାନର ବେଳନ ବର୍ତ୍ତନ ପକ୍ଷରେ ଅଳ୍ପ
ଦେବ ।

ଏ ସ୍ମୃତି କେଣା ହେଲାଇଥାର ତେଣୁ
ନିର୍ଭବ ଅବଗତ ଯେଲୁଁ ଯେ ବାରିତମିଶ୍ର-
ରିରେ ବ୍ୟଧି ପାଇବା ହେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆହୁମ୍ୟ
ଦେଲାଗି । ଗଲିଜ ମାସ ତା ୧ ରିଗଠାରୁ
ଦେଖିଲାଗ ଲୋକଲାବେଳୀର ତେବେଳ ଉପି-
ଗଲୁ ଓ ସ୍ଵାମେଶ୍ଵର ଦରକାଳ ଛଠି ଯାଇ
ଦିନ ଡାକନଦ୍ୱାରା ସେଠୀର ଦ୍ୱାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ।
ମୋରେ ଦବରିଦିନନ ମଧ୍ୟ ଦିନ ଗଲାଟି । ମଧ୍ୟ
ପାଇବା ଯାଏ ଯେ ଜୁଲାଷ୍ଟ ପ୍ରେଟ୍ରେନ୍‌ସ୍ଟ୍ରୀ ଦେଲିନ
ମଧ୍ୟ ଛଠି ବିବ । ଏଥରେ ସ୍ମୃତି ତେବେଳିଷ୍ଟ
ଧବଦିବେରୁଦ୍ୱାରା ଓ ବିଷାକ୍ତ ମର୍ମକୁଞ୍ଜ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ।

ବ୍ୟାକିଲ୍ଲୀ ଅମାବସ୍ୟାତ୍ମି

ଏ ଦର୍ଶ ଏ ପରା ଘୁରମଳ କିଣାହ ହେଲା
ବେଳେ ଏହାର ପୂଜ୍ୟଦଳ ପୂଜ୍ୟବରବେଳେ
ଗୋଟିଏ ପୂର୍ବିନା ଧୀଥୁଳ ତେଜଙ୍ଗାବଜାର-
ରେ ଏକ କଟ୍ଟି ଅଧିଶ୍ରୀ ହୋଠ ଉପରେ ବରି
ଯେବା ପବାତଥିଲ ଦୟାପେ ଗୋଟିଏ ଫୁରା
ନକ୍ଷତ୍ର କୁଳବରସରେ ପତକାରୁ ହାୟ ଅଠେଶର
ପେତାନଗଲା । ମରୁ ସମୟ ଥିଲାକି ହୋଇ
ଦୁଇଥର କେବୁ ଅଗ୍ନି ଲଗଇବା କଣ୍ଠିର
ମର୍ଦ୍ଦ ନ ହେଲେ । ତେଣୁଁ ଯେ ପଲାଯ ହେ
ପଚିରୁ ଧରୁ ଗଲାକି କରିଥିଲାନ୍ତି । କେ-
ମେଷ ପରେ ଜଣାଯିବ । ଏହି ପୁରୁଷାନ୍ତ

ପୂର୍ବ ହରକ ଥିଲେ ଅମାବିଷ୍ଣାଗହରେ ନଗର-
ଜଳା ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବରେ କବାହ କଲେ ।
ଯୁଦ୍ଧ ପଢ଼ିବାରେ ଯେଉଁ ବର୍ଷାତି ବଜାଏଗ
କିମ୍ବା ଥିଲା । ତଥା ଦୃଶ୍ୟକ ଅନ୍ତରିକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା
ନାହିଁ । ଅଗ୍ରଦିନ ଆଶା ହେଉଛି ଯେ ଏଥା-
ର କର୍ମଦରେ ଶର୍ମି ଦ୍ୱାରା ହେବ । ଏ ଦତ୍ତ
କର୍ମର କମ୍ପୀ ।

ସାପବିଜୟ ବାଦ ।

ମହାନାନୀ ଶ୍ରୀମୁଖ ଶ୍ରୀମତୀ ମହାନନ୍ଦି
ଭିଜୁଣ୍ଣେନୁଶ୍ଵଳକୁ ଅନୁପଦୟକ ଭଦ୍ରାଜ
ଅତେ ରତ୍ନଦୀ ସବୀର ଏହି ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପରିଷ୍ଠରମ୍ଭିତ
ମନୋମରତ ପଦକ ଦେଲେ ପାରିଦୂର ଶ୍ରୀ
କଳେ ଚନ୍ଦ୍ରରେଣୁରମାନଙ୍କିନ୍ଦରରୁକୁ
ଭୂମରଦରା ରହିଥିଲୁ ପଦାନ ହେବା ନିମିତ୍ତ ଚଳିଲା
କଳମୁନୀମନ ତା ୧୨ ରତ୍ନ ପୂର୍ବାବ୍ଦ ଦ ୧୫ ନା
ବାର୍ଷିକ ଦେଲ ପାରିପଦକେ ଦିବ ପୁରୁଣାଚାରୀ
ମେଘରେ ତେମାର କଳନର ବନ୍ଦୁଶ୍ଵଳରେଣୁ
ଦେଖି ପ୍ରକାଶରେ ଦରବରୁ ହେବ ।

ଶ୍ରୀହୃତେଷ୍ଠା ନାମକ ସ୍ମୃଦୟର ଉତ୍ସବ-
ପ୍ରକାଶ ବିଧେଯକୁ ବଣ୍ଡୁରେ ଲେଖି ଅବସ୍ଥା ଯେ
କହିବ ମହା ଦର ଉପରେ ଟାଙ୍କ ଟାଙ୍କ
କରିବା ଅନ୍ୟଥି ଅଛି ଏହି ଗ୍ରଂଥମ୍ୟକୁ
ପ୍ରତିଶୋଭେ ବିନ୍ଦୁ କବ ଧାରଣ କରି ଚାହିଁ
ଦର୍ଶିବା ଅଛି ମୁହଁରେ ଲେଖି ଅବସ୍ଥା ଯେ
ବିଭିନ୍ନ କଣେ ଅନ୍ୟଦର ନିର୍ମଳରେ
ପ୍ରତିଶୋଭିବା ଦାରିଦ୍ର ଏହି ହାତ ବାହୀରେ
ଯାଇଥିଲେ ଦେଖିବେ ପଢ଼ ମାନେ ତାହାଙ୍କର
ପିଆବଜ୍ଞ ଦେଖି ଉତ୍ସବପେ ପ୍ରତିକଳେ
ଏହି ଯେ ଦେଖି ଫଳ ଓ ବନକ ଧରେ ଖଲ
ଦୂରାର ନେବେ । ଆଶେଷର ଏହା ଦେଖି
ଆପା ପଦବୀଶ ନିର୍ମିତ ଗେଟାଏ ନାହିଁ ପଢ଼ି
ରିଯାଇ ପକାମୃଦଳିଲେ । ପକାକ ପକାକ
ଦେଖି ଆପାଥ ଦେବାଶୋଭନ୍ୟ ଅଛି ଦେଖି
ଏହାକରେ ଲେଖମ୍ୟକୁ ପ୍ରତି ଲେଖକାହ
ଦୁଃ୍ଖ ଏହାମୁଖ ପ୍ରମାଣ ଦେବାପତ୍ର
ଯାହା ଦେଇ ଉତ୍ସବରେ ଏମନ୍ତ
ଦୁଃ୍ଖ ପକା ନାଦାକୁ ଜଥାତ ଅବେଳକ
ମାଝର ବହୁଜ ସାବଧାନ ଭାବରାଜ କରିବୁ ।

ନେବାରୁ କଣେ ମ୍ୟାଦହାରା ନେବା
ଯେ ତମୋହା ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ କୃତିଷ୍ଠଳାଧିକରଣ କରି
ମନ୍ତ୍ର ପରିଚାରକ କରି ପ୍ରବଳ ଜରି ହୋଇଥାଏ

ଅଛି । କେତୋଡ଼ି ହାମ ଜଳରେ ବୁଦ୍ଧୀଯାଙ୍କ
ଧ୍ୟା କନ୍ତୁ ପବଲ୍ ଅବସ୍ଥା ଆଜନ୍ଦାତତ୍ତ୍ଵରେ
ମ୍ୟାଦିଶର ହୃଦୟରେ ଗର ଜଳରେ
ମାଧ୍ୟମ ମୃତ୍ୟୁର ଜଳର ପନ୍ଥ କରିପକରି
ବୈଷ୍ଣବ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଦୂରମୟ ଅଗ୍ରେ
ଭକ୍ତ ଧରରେ ମୃତ୍ୟୁର ମୋ ଭାବୋତ୍ତମ ଅର୍ଥାତ୍
ମୁନମାତ୍ରେ ୨୨୨୩ ଜଣ ଉତ୍ତଳଭାସରେ
୧୯୯୨ ଜାର ମୃତ୍ୟୁ ଦୋଷତମ । ଓଳକ୍ଷ
ଗ୍ରେଗ ବିଗାରଣ ହେବାର ଏକୁ ପଥକ ଘଟିଲା ।
ଅବୋକର ଭାବ ରିଜରେ ଅଳଦାନପରେ
ପ୍ରବଳ ଦିଲ୍ଲି ଓ ଅଗ୍ରମ୍ଭ କୁଣ୍ଡ ହୋଇ
ଯାଇଥିଲା ।

ବଜ ୧୯୫୯ ପ୍ରାଚୀନ ଶକ ନମ୍ବରମଳିଦିଲ
ବୋଇବି ଦ୍ୟକ୍ତି ଦେଇ ବାର୍ଷିକ୍ ଧୂର ୧୯୫୯
ଧାରମକେ ମୃଜାହେମ ଦେଲେ ହେଠିବେ ଏମନ୍ତ
ଘରପ୍ର ହୋଏ ଯେ କୋଇବୁଝ ମେଉଣ୍ଡି ଏହି
ମୃଜାହେମାରଗ କିଛି ପଥରି ଏକ ତାହାର
ମଧ୍ୟ ଦିଲାକୁ ଅଛି ତେବେ ତାହା ଜଳିଷମା
ବ କୋଇବେ କୁରାକ୍ଷେତ୍ରକାରୀ ଉପାଦିକ
କୁ ତାହାର ନାହିଁ କରିବାକୁ କୋଇବେ
ଦେବ ।

ବୋପରୁଷ ମର୍ଦ୍ଦ ଏକ ଜନସ ବକ
ଅନିଲ ମନେ ରହିଥିଲେ । ଶାରୀରକେ
ଜନସ ଗୀର ଗତ ଅବିଯାଦ ବରାଥକୁ
କ୍ଷଣରେ ପର୍ଦ୍ଦାର ଖା ପରିମଳ ହୋଇଥି
ଏହା ମଧ୍ୟ ଖୋଲେ ହେଲାମାତ୍ର

ମୁର୍ଦ୍ଧାଶକ ହମ୍ମରେ ସେ ସକଳ ବି
ଦେଶୀୟର ଜୀବପଦକ ଅବୈଷ ଉତ୍ତମ

ବାୟୁ ସଂଭବ । ଏମନଙ୍କର ଅଭାବ ସହିତ
ପରିଚାରିତ ହେଉଥାଏ । ଏହି ବକ୍ର ଶିଖା-
ମୁଦ୍ରର ଗେଟିଏ ୧୦୦ ମିଲିମିଟ୍ର ଉଚ୍ଚ ପରିମିତ
ହୋଇଥାଏ ।

ପେଲକମୁଖ ଅର୍ଦ୍ଧଲଦ୍ୟାର ଏହିଗ୍ରେ ମୁଣ୍ଡ
ଦୟନ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପିତ ଆଲଟ୍ରୋକର୍ଡ ଚିତ୍ରକର
ପାର ଏବ ପ୍ରସାଦ କରିବାର କରିବାକୁ ଏହି
ପଦଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୋଷକୁ ସବୁକଳ୍ପିତ କରିବାର ପରିବାର
ଶରୀର ଅର୍ଦ୍ଧଲଦ୍ୟାର ସଥାରେ ଧଳାଗାରର
ଲୁହାର ଟଙ୍କା ବ୍ୟଧି ବରଦାରୁ ଫୋର୍ମଲ୍‌କୁ
ବିନ୍ଦୁ ସବୁକଳ୍ପିତ ଯେ ସନ୍ନାତ୍ୟ ଉପଗ୍ରେଜ୍‌କ
ଦେଲେ ତଥାରେ କରନ୍ତି ସବୁ କରିବାରେ
ଶରୀରର ପ୍ରାଣୀ ହୋଇଥିବାକୁ । ଏହି ଉପ-
ଗ୍ରେଜ୍‌କ ଅର ସନ୍ନାତ୍ୟ ବରଦାରୁକୁ ପୂର୍ବାରେ
ନିମ୍ନ କର ଦିଲ ଯଇଥିବାକୁ । ଏହିଏ
ଧୋପ ନା ଝାଞ୍ଚାକା ବିନ୍ଦୁ କରିଲାଗୁରୁ
ଅକଳିକୁ ଅଛେଥିଲେ, ଯେବେ ଅଧେ ଝାଞ୍ଚାକା
ବିପା ବେଳେ । ସେ ଯେଉଁ ଫୋର୍ମଲର କୁଣ୍ଡେ
ଧୋତାରେଥାର ଓ କୃଷ୍ଣ ଶିଥରୁ ଦେଖାଇ
କାହାର ହେଲ ପରିପତ୍ର କରିଥିଲେ ।

ଦୁଃଖର ଘାତକାଳବେଳ । ୧୨ ବିଦ୍ୟା
ସମ୍ପାଦନ କରିବାରୁ ଅବସ୍ଥା ଦର୍ଶକରୁ, ଯେ
ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଜୋତି ଏ ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାକିମ୍ବୁ ହୀପକ
ବର୍ତ୍ତିଷ୍ଠାନ୍ତରୁ । ଏଠାରେ ବାଲକମାହେ ଗାଲିମ,
ଫତା, ମେଜା ଓ ଅଛ୍ୟାନ୍ୟ ପଢ଼ଇ ଦୁଲାର
ରୁ ଦ୍ୱୟାକ କରିବାରୁ ପିଣ୍ଡ ପାଇବେ । ଶ୍ଵରତ-
ଦର୍ଶାୟ ଗନ୍ଧମେଣିଙ୍କାରୁ ବୁଝ ହେଲା ମାହି
ଏବେବେବାୟ ଚୌରି ଗୁରୁ ମେହେ ଦୁଲାର
କଳ କରି ଫିଲିକେ ବଢ଼ି ଗଲ ହେବ । ଏହି
କଳ ବାଗରେ ମଣ୍ଡଳୁଙ୍କ କଣ ହେବେ ।

ଦାନାପୂର୍ବ ସେବକ ପ୍ରତିହିୟ ଦାଣେଖ
ମେଘ ମାଟ୍ଟେତୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅଦ୍ୟାଗନ କୋଳ
ଦରଦେଖାଯୁ ଗର୍ବମେଘ କଟେଲ ଏମାପନ-
କର ଅଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତଥାରେ ଏମ ମୁହଁ
ସାହେବଙ୍କ କଲ୍ପନାମେ କିମ୍ବା କରିଥିଲୁଛି,
ମାଟ୍ଟେତୁ ମାଟ୍ଟେତୁ କେବେ ଦ୍ୱାୟ କଥା ପିଲା ?
ଦମଦମ କୋରିବୁରୁଷରେ ଏକ ବରହମ କେବଳ
ମୁଁ ଉଥାହେବ ଏକ ମହିନା କରିଥାନା । ଦେଇବ
ମାଟ୍ଟେତୁ ଅଛିବୁ ଦେଇନାକ ଦିନରେ କଥା
ହେଲେ ବରାକୁ ହେ-ତା ହେ-ତା ।

ଏହି ବିଳମ୍ବଶରୀ ହେଉ ଦ୍ୱାରା ସବୁ
ଯାବକ ର ବୃତ୍ତବୋଲ୍ଲି ବୁଝାନିବା ଯଥାବଧିକ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ପାଇଁ

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାପୁତ୍ରିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

୧୮

- ଭାର୍ତ୍ତାରୁଷନବମୀର ସନ୍ଦେଶ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଦିଶାନୀ ସନ୍ଦେଶଗାଲ ଗବାର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୫୫
ଦର୍ଶାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
ମଧ୍ୟସଙ୍କ ପାଇଁ ଜାକମାସ୍ତଳ	୫୩

ଅଦ୍ୟାତ୍ମକ ପ୍ରିସ ଅଇନର ପାଶୁଲୁଧି ।
ବ୍ୟବଚକର୍ଷର ବର୍ତ୍ତମାନର ବ୍ୟବଚ୍ୟାପକମାନେ
ଦୂରବର୍ଣ୍ଣ କୁହାରୀ ଏକ ସେମାନେ ଆଜ ଯେ
ଆଇନ କରିଥିଲୁଛି ତାହା ଗୁରୁତବନ ଉତ୍ତାର
ସଂଗୋଧନ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଉଥିଲା
ଏହି ସେ ପ୍ରବାଦ କୌତୁମାନଙ୍କ ମୁଖ୍ୟ ସଂହାର
ଶ୍ରୀମାଦ ତତ୍ତ୍ଵର ଦିନକୁବିନ ଅସ୍ତ୍ରସ୍ତମାନ
ନିକିଅଛି । ବ୍ୟବଚ୍ୟାପକମାନେ ଅପରାମାକଳୀ
ସରକା କୁନ୍ତ କରି ବିଶ୍ଵଳ ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନ
କରି ସକଳଶ୍ରୋତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ନିଜ
ହେଉ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏଥର କିନ୍ତୁ ରାଜନୀ
ହୃଥକେ ନାହିଁ । ପୂର୍ବ ଅଇନକର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ
ଧର୍ମପର କରେଷ ଆଇନରତା କରି ଆଜି
କରିଥିବାର ତାହା କହିକାଳ ଶାଶ୍ଵି ହୋଇଥିଲା
ତେବେ ଦେଖଇ ଅକ୍ଷୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉ
ଯେହକଳ ଆଇନର ସଂଗୋଧନ ଆବଶ୍ୟକ
ହୋଇଥାଏ ସେଥିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ଦୋଷ
କାନ୍ତିଯାଇ ନ ପାରେ ।

ପେନ ୮୭୭ ସାଲର ୨୨ ଆଇନ ଜାଗ୍ର
ହେଲାଦିନୁ ହୁଲବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖାଗଲା ଯେ
ସେ ଆଇନ ଅନୁସାର ଝୁକ୍ ପିତ୍ର କିମେଷ
ବିଠିନ ହୋଇଥିବାର କେର୍ତ୍ତ୍ୟାନ ଚାଲଗର
ସଂଗକ ପୁରୁଷେଷ୍ଟା ଅନେକ ହୃଦ ହୋଇଗଲା
ଏହି କିମେଷରେ ସୁଧ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କିମେଷରେ ଦ୍ୱାରା
ଦିଇ କର୍ତ୍ତାର୍ଥ୍ୟ ଭାବର ଅନ୍ତପାଦ୍ୟରେ ବର୍ତ୍ତମନ
ନେତ୍ରନ ଅଇନ ପ୍ରକାର ଦେଇଥିଲୁ ସଙ୍ଗ ୮୭୭
ସାଲର ୨୨ ଆଇନର ପାଣ୍ଡଳମି କିମ୍ବା ହେବା-

ସମୟରେ ଜହାଗ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କର ଜନ୍ୟ ପାଇବା
ପକ୍ଷରେ ହାତ ଲାଗୁ ବିଷୟରେ ଅନେକ
ଅପରି କୋଇଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସହ ଏ-
ସମୟ ଅପରି ପ୍ରକରଣ କରି ଅଧିକ ଲାଗୁ
ହେବାପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ଆଜିକେ ଜାଣ୍ଯ କଲେ
ମାତ୍ର ମନ୍ଦମାର୍ଗ ସଂଖ୍ୟା ଉଚ୍ଚା ହେବାର
ଅନୁଭବରେ ଦେଖାଇବାର ତାଙ୍କ ଏହି ଉଚ୍ଚା
କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଅଦାଳତ ଏହି ଅଜଳ
ନାମକ ଏବଂ ନୂତନ ଅଭିଭାବ ପାଇଁ ଲିପି ପ୍ରକ୍ରିୟା
ହୋଇଥାଏ ଏ ଅଜଳର ସାହିତ୍ୟ ଏହି ଯେ
ଜାଲଗ ଅନ୍ତର ଶ୍ରାଫ୍ ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧେଶ୍ଵା
ଉଚ୍ଚା ହେବ । ତୁମିକିମ୍ବାକ ମନ୍ଦମାନଙ୍କରେ
ତୁମିର ମୂଳ୍ୟ ଛିର କରିବାରେ ରହିଥାଏଁ ବନୋ-
କ୍ଷୁ ମହାଲମାନଙ୍କରେ ସବୁଜମାର ଦିଗଭାଗ
ତେ ଚକ୍ରଧୀରୀ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ ନ ଥିବା
ମହିଲମାନଙ୍କରେ ପାଇଁଗଲା ଓ ନିଃର ତୁମି
ହେଲେ ସେଥିର ଯଥାର୍ଥ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଉପରେ ଲାଗୁ
ପଦରମ୍ଭରେ ଧର୍ମବିକ୍ରିକ ପାଇବା ଦିଗମବ୍ଦ-
ନା କୁଡ଼ା କମିଶାର ପହଞ୍ଚ ରଥୁଜର ଅନ୍ୟ ଯେ
ମନ୍ଦମାନ ହେବ ସେଥିରେ ଅର୍ଥ ତ ଘରକୁ ସ୍ଵର୍ଗ
ପାଇବା ବିମ୍ବା ବସ୍ତୁତକୁ ବେଳଜଳ କରିବା
ମନ୍ଦମାନ ମନ୍ଦମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ତମି ବିଷୟ-
ରେ ଜାଲଗ ହେବ ସେଥିର ଜଳଶାଅନୁପାର
ମନ୍ଦମାର ଜାହାଦ ଧର୍ମବିକ୍ରି ପୌଜିହାରୀ
ଆମାଲରେ ଯେଉଁ ଅଧିକାରୀରେ ଶାର୍ମିଷ୍ଠୀ
ଆଜଳ ଅନୁପାରେ ପୁରୁଷ ହିନ୍ଦୀ ଖେଳାଶ୍ଵରେ
ଗିରିପ୍ରାଚ କରି ନ ପାଗେ ସେଅପରିଖମାନଙ୍କରେ

କାଳଗ ଥାଂଆଶା କାଗଜରେ ହୋଇପାରିବ
ଫୌତକାଣ୍ଠ କିମ୍ବା ବୈବନ୍ଧି ବାମେଙ୍କ ଠାରେ
କୌଣସି କଷ୍ଟଦୂରେ ପରଜାସ୍ତ ଦେବାର ହେଲେ
ସକଳ ପୁଲରେ ଥାଂଆଶା କାଗଜ ଲାଗିବାର
ଯେ କିମ୍ବା ଥାଲ ଜାହା ରହୁଛ ହୋଇ ବେଜେବ
ପୁଲରେ ମାଝ ଦିଅଯାଇଅଛି କୌଣସି ହୃଦୟ
ଜାଣ କଗ଼ିବାର ହେଲେ ଅଧାରତର ହୃଦୟ
ଜାଣ ହେବା ଯାନର ଦୂରଜା ଓ ଜାଣହେବାରେ
ଯେତେ ସମୟ ଲାଗେ ସେଥିବେଳନାରେ
ପିଅଦାନିଅବ ବାଜାଲ ହେବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେ
ଦ୍ୱାରା ଅଛି ଜାହା ରହୁଛ ହୋଇ ଦୂରଜା
କିମ୍ବା ଜାଣହେବାର ସମୟ ଦିବେଳନା କବୁ ନ
ଯାଇ ହେବୁ କୌଣସି ହୃଦୟ ଜାଣ କଗ଼ିବାରୁ
ଚାର୍ଦ୍ରଲେ ନୀରଅଧାର ହୃଦୟ କାଗଜରେ ବର୍ତ୍ତମାନ
କରିବାରୁ ହେବ କିମ୍ବା ତାକ ଓ ଜାଇତାକ
ଇମକାରେ ଦୂରଜାର କିମ୍ବା ନ ହୋଇ ସକଳ
ଯାନର ସମାନ ମାତ୍ରାଲ ଲାଗିବାର ଯେପରି କିମ୍ବା
ମ ଅଛି ପିଅଦାନିଅବ ମଧ୍ୟ ଦେହ କିମ୍ବାରେ
ନାଥଦୀବ ଉପରଲଭିତ୍ତି ପୁଲମାନଙ୍କରେ ହୃଦୟ
କିମ୍ବା ଉଣା କରିବାରେ ଗକ୍ଷ୍ମ ଅନେକ ହୃଦୟ
ହୋଇବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାର ଏହ କଷାପୁଣ୍ଡି
ଦରବା କିମ୍ବା ଯେଉଁ ପୁଲମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଥମ
ନାଲସ ଅର୍ଜିର କାଗଜର ମୂଳ ଫେରି
ଦେବାର କିମ୍ବା ଅଛି ଜାହା ରହୁଛ ହେବା
ଏହ ଅନ୍ତର ସନ ୧୨୦ ପାଇଁ ଯାନୁଏହମାନ
ଠାର ଜାଣ ହେବାର କଷାପୁଣ୍ଡି ହୋଇଅଛି ଏ
ଅର୍ଜି କାଣ ହେଲାଗୁ ହୃଦୟ କଷାପୁଣ୍ଡି ଆଜି

ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଅଇନ ରହି ହୋଇ କେବଳ ସନ୍ଧାନ-୨୫
ସାଲର ଅ ୧୦ ଇନ ଓ ଏହି ଅଇନ ପ୍ରବଳ
ଗହିବ ।

କର୍ତ୍ତମାନର ଝୁମ୍ବ ପିପର ଲୁଗତା ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
କଲେ ଏ ଅଇନକୁ ଲୋକମାନେ ଉପକାର
ଜ୍ଞାନ ବିଘନେ ସନ୍ଦେହ କାହାରୁ । ଅଇ ସବଳ-
ବିଧାତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପିଆଦା ମିଥିଦ ନିବନ୍ଦ
ଠଙ୍କା ନିଅ ନ ଯାଇ ଝୁମ୍ବରେ ଦରଖାସ୍ତ କରି-
ବାର ଯେ ବିଦ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ଏହା ଉତ୍ତମ
ହୋଇଥାଏ ଭାବର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଲୋକମା-
ନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଜଳେ ପିଆଦା ମିଥିଦ ସଥାର୍ଥ
ସେଇ ଦେଶୁ ଅଛେ ଭାବା ନିର୍ମୟ ଜାତିପାତ୍ର
କି ଥିବାର ଅନେକ ବାଦ ଖର୍ବରେ ପଡ଼ନ୍ତି ଓ
ପିଆଦାମାନେ ପ୍ରାୟ ମହା ଦାନ କରନ୍ତି ଏ-
ସବଳ ଅଭିନନ୍ଦରୁ କେବେଳ ଉତ୍ସାର ମିଳିବ
କିମ୍ବର କିମ୍ କଷ୍ଟୟକ ମରଦମାରେ ସେଥିର
ବାର୍ଷିକ ଯଥାର୍ଥ ସ୍ଥତ ଲାଗନ ପଦରଗୁଣ
ମନ୍ଦମାର ଭାଦାଦ ଧର୍ମବାର ଯେ ବଧାର
ହୋଇଥାଏ ଦେଖିର ଉପଯୋଗିତା କଷ୍ଟୟକେ
ଅମୂଳମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ହେଉଥାଏ କାଗଣ
ସରବାଦ ଜାତିର ଭାଦାଦ ଅଗ୍ରମାର କି ଥିବାର
ଅପରି କଲେ ବଳହ ସ୍ଵାନକୁ ଅମିନ ପଠାଇ-
ବାର ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ଭାଦା ହେଲେ ଅନନ୍ତକ
ଅନେକ ବିଦ୍ୟ ଓ ବିଜ୍ଞାନ ହେବ ।

四

ଭାବାନ୍ତିରେ ଥିଲା-
ଏହିପରି କର୍ମ କୁଞ୍ଚାନୀ ଅଧୀନରେ ଥିଲା-
ଏହିପରି କର୍ମ କୁଞ୍ଚାନୀ ଏକ
ଜଳକର ଅଧୀନର କିମ୍ବା ଥିଲା ସେଥିରେ
ଲୋଭମାନେ ଯେପରି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ
ତାହା ଅମୂଳକ ପାଠମାନଙ୍କ ଅବଦିତ
ମାହଁ । କୁଞ୍ଚାନୀ ଲାଭ କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଏତେ ଠଳୀ ବ୍ୟଥ କରି ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବନ୍ଧ
ହୋଇଥିଲେ ମୂରିଣ୍ଠ ବନ୍ଦେଶ୍ୱରମ୍ଭୋଗୀ ଲାଭ-
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ରଖି ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଇର ଅଦ୍ସ୍ଵା ହିବେ-
ଜନା ନ କର କର ନାରୀର କରିଥିଲେ ।
ମାତ୍ର ଏ କର୍ମ ଗବହୀମେଣ୍ଟ ହସ୍ତଗତ ହେଲାର
ଲୋଭମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ଅଶା ହୋଇଥିବୁ ଯେ
ଆଜିଥ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟ ପର ଦେଇର ଜନଶୋଧନ
କରିଛି ଗବହୀମେଣ୍ଟ ଏ କାପାରରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତ
ହୋଇଥାଇଛି ଓ ଅକ୍ଷୁ ବ୍ୟଥରେ ସେମାନେ
କଳ ପାଇବାରେ ଆଉ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ହେବ ନାହିଁ
ଦିନିତି ଜଳକର ମାତ୍ର ତା ଏ ରିକର୍ଡ କଲିକଟା

ବେଳେରେ ବଜ୍ରା ଗବ୍ରୁମେଘୁ ଏହି କିଷ୍ଟ-
ଧୂରେ ଯେ ଶିଘ୍ରମାନ ପ୍ରଶ୍ରୀ କରିଅଛନ୍ତି
ସେଥିର ପାଞ୍ଚମ ବର୍ଷମାନ ଆମେମାନେ
ପାଠକମାନଙ୍କ ଜଣାଉଅଛୁଁ । ତରିଗେବନକୁ-
ମାନ ଅଧିକରେ ଧିବା ସମୟରେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟର
ଶଙ୍ଖଲା ଥିଲା ଉଦ୍‌ଦିପନକା ଏଇହୁବୁଗୁଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅଧିକ ଉପକାର ଦେବ ତାହା ପାଠକମାନେ
ଦିବେତନ କରିବେ ।

ନାଲମାନଙ୍କର ଜଳ ଦେବା ଓ ଜଳବର
ନିର୍ଭୟତ କର ତାହା ଅଧୀସୁ କରିବା ଓ
ଗସ୍ତାନ୍ତରୁ ମବଦମାନ ନିଷ୍ଠି କରିବା ନିମିତ୍ତ
ରେବେନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଶ୍ରେଣୀ ଉପାୟରେ କରେ
ପ୍ରଥାକରମରୀତି କରିବେ ଅମୃମାନଙ୍କ ବୋଷ
ହୁଏ ଶ୍ରାୟତ କରୁଛି ମାହେବ ଏହି କର୍ମ
କରିବେ ଏମ ଭାବାଙ୍କ ଅଧିକରେ ଦୂର ଦୂର-
କଣ ତେପୁତ୍ରଲେକୁର ରହିବେ । ଜଳ ନେବା-
ଅବାଂଶ କୃଷନମାନେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦିମ୍ବା କ୍ଷମତା-
ପାପ ପ୍ରକଳ୍ପିତାର ରେବେନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟଶ୍ରେଣୀ-
ପୁଣ୍ୟରେ ଦିମ୍ବା ସେ ଅନ୍ୟ ଯାହାରୁ
ଅସ୍ଵରୂପେବେ ତାହାଙ୍କରେ ଆବେଦନ
କରିବେ । ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ସତର ଜମିକାର
ଦିମ୍ବା ତାହାର ପ୍ରାମ ଅଥବା କିଳାବର୍ତ୍ତ
ପ୍ରାମନାବାସୀ ଥାରିରୂପ ଦିନା ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତ
ଜଳ ନେବା ନିମିତ୍ତ ଦରଖାସ୍ତ କରିବାରେ
ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତା ହେଉ ପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରତିକର୍ତ୍ତାରେ
ଜଳକର ଓ ଜାହା ଅଧୀସୁ କରିବାରେ ଯେ
ଆବଶ୍ୟକ ଶର୍ତ୍ତ ହେବ ସେଥି ସକାର ଦାୟି
ନେବ ।

ଜାଳମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପ୍ରାମାନଙ୍କୁ ସୁଧି
ଧନରେ ଜଳ ଯାଇଥାରେ ସେଠାରୁ ଗବଣ୍ହି
ମେଘ ଜର୍ତ୍ତାରେ କରନାଲମାନ ପ୍ରସ୍ତର ଛେଦ
କରନାଲଙ୍କ ଯେତକୁ ପାଣି ନେବା କିମିତ
ମାହାର ଶୋଳିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଜାହ
ରଥର ବିମ୍ବ ଉତ୍ତିଥାର ଅସା ଜର୍ତ୍ତାରେ
ବରବେ ମାତ୍ର ରେବେଳଙ୍କ ସୁଧାରୁଷେଖେନ୍ଦ୍ରିୟ
ଇଚ୍ଛା ହେଲେ ଗବଣ୍ହିମେଘ ଜର୍ତ୍ତାରେ ଏପଢ଼
ପାଣି ମାହାର ପ୍ରସ୍ତର ବରବା କିମିତ ଅଥବା
ପ୍ରସ୍ତର କରିବାରେ ବ୍ୟକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଘାହାଯ
କରିବା ଶିମିତ ଛକୁମ ଦେଇ ପାଇବେ
ଯେଉଁ ରସ୍ତମାନେ ମାହାର ଜୋଳିଥିଲେ
ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତରେତେ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ଦେଖଇ ହୋଇଥିବା ଗରଇ ଉତ୍ତର ଆପଣ
ହେଲେ କେବେଳାଜ ସ୍ପର୍ଶଖେଣେଶ୍ଵର ସ୍ତର

ମରେ ସେ ମନ୍ଦାଶ୍ଵରେ ପାଣି ନେଇ ପାରିବେ ।
ଜଳକରନ ଥର ସେପରି ଖୁଲ୍ଲ ସେହିପରି
ବାହାଲୁ ଉତ୍ତାଲୁ ସେଥିରେ କହି ମାତ୍ର ଉତ୍ତା
ଅଥବା ହୋଇ ନାହିଁ ।

ବାଣୀକ ଧାରା ମିଥ୍ୟାଦ ଏତେଲ ନାମ
ତା ୯ ରିକାର୍ଡାରୁ ମାର୍ତ୍ତମାସ ତା ୧୦ ରିକି ଘର୍ଷଣ୍ଯ
ମନ୍ଦିର ହେବ ଏକ ମାର୍ତ୍ତମାସ ତା ୧୫ ରିକି
ପୂର୍ବର ଛୁଟା ନ ଦେଲେ ସେଥିର ପର ଦର୍ଶନ
ସବାର ପଢା ବାହାର ଗହବାର ଜୀନ ଦର୍ଶନ
ଦିବ ।

ଯେହି ଗ୍ରାମକୁ କଳ ବିଆଦିବ ସେଥିର
ଜମୀନାର ବିମ୍ବ ଦେହ କଣେ ଗୃଷ୍ମ ଦିନା ଅନ୍ୟ
କାହାରିକୁ କଳକର ରତ୍ନ ଦିପା ନ ସିବ
ଏହି ରତ୍ନବାରମାନେ ଘରକଣ୍ଠା ଝାଖ କା
ହୁଯାବରେ ମବର୍ଣ୍ଣମେଲାଙ୍ଗୁ ପାଇବେ ଓ ରତ୍ନ-
ମାନଙ୍କଠାର ଉଚିତ କର ଅପେକ୍ଷା ଅନ୍ୟକ
ନ ନେବେ । ମାଲ ଧାରା ଦାଖଲ ନ ହେଲେ
ସେପରି ମହାଲ କାଟିବନରେ ଆହରିକଳକରି
ଅକ୍ଷରେ ସେହି ବିଧାନ ଜ୍ଞାନ ଏହି ଏପରି
ମନ୍ଦିରମା ବିଶ୍ଵ କରିବା ସମ୍ଭାବ ଦେବତାଙ୍କର
ସୁପରିଯୋଗେତ୍ରକୁ ଜାରି କଲେକ୍ଟୁର ଷ୍ଟରତ୍ତ
ଦିପା ଗଲା ।

କେବୁ ବ୍ୟକ୍ତି କଳ କେବାର ପଣ୍ଡା ନେଇ
ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କଳ ଦିନା ଛାଇ ବିମ୍ବା ସେବିପଣ୍ଡା
ଦେଇ ଶବ୍ଦ ଉଚି ପାଇବିର ପାଇଁ ।

ବୋଲିବି ବ୍ୟକ୍ତି କରୁଳୁଥିବ କରିଥିବା ପାଇଁ
ମାହାରରେ ପାଣି ଯାଇ ଯଦି ବୋଲିବି କରୁଳୁ
କରିବେ ତପ୍ତିର ଅଧିକାରିର ଜଡ଼ାପୁଷ୍ଟ ହେଉ
ବା ନ ହେଉ ମାତ୍ରେ ତେବେ ସେଥିର ଜଳକର
ଦୟା ଦିବ ଏବ ଯଦି ପଢ଼ିଯାଇନିରେ ପାଣି
ମାଛ କଞ୍ଚୁ ଫ୍ରିଏ ତେବେ ମାହାର କରୁଳୁଥିବ
କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଠାର କିମ୍ବା ଯେଉଁ କର୍ତ୍ତିର
କାର୍ଯ୍ୟଦ୍ୱାରା ଜଳ କଞ୍ଚୁ ଦୋରୁଥିବ ଜାହାଠାର
ପଞ୍ଚୁଟୀ କର ଦୟା ଦିବ କରୁଳୁଥିବ ନ କରି
ଦେହ ଅପରା ଶେରକୁ ପାଇ ନାଲେ ଜାହାଠା
ଠାର ଦୂରଙ୍ଗର ଉଚ୍ଚ ଅଦ୍ୟାତ୍ମା କରୁ ଦେବ ।

১৪

ଶ୍ରୀମାର ଅବସ୍ଥା ପୁନଃବ୍ରାତରେ
କର୍ତ୍ତମାନ ଅଯୋଧ୍ୟା ଅଞ୍ଚଳ ଭାବୁକ ଭାବୁକ
ଅହେବ ତତ୍ତ୍ଵମାନ ଏ ସର୍ବଗ୍ରୂ ଦେଖା ଯାଇ
ଅଛି ସେଥିମାନରେ ଏ ଦେଖିବ ଅଛି ସାମାଜିକ
ବାଲ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁବ ଦେଖିବ ଲେଖି

କୁ ୧୩ ଭାରିଶ ମାତ୍ରେ ଲବନ୍ଧର ସଜ ୮୦୭୯ ମେଘା

ପଢି ଜାଣ୍ଠିବାରୁ ଡକ୍ଟିରାରେ ପୂର୍ବେ ବିଷର
ଦିବ୍ୟର କରୁଥିଲ ସେଥିର ପରିଚୟ ପ୍ରାପ୍ତ-
ହେଉଥିବୋଧନ୍ତିଏ ପୁରୁଷଙ୍କର ବାଲରେ ବ୍ରା-
ତ୍ରଣଠିର ଗ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତକଶ୍ରୋତର
ନିଜୀଷ୍ଵରମାନେ ବିଦ୍ୟାରୁ ଗୋରବ କୁଟି ତଦିତ୍ୟା-
ବରେ ଅନୁଭବ ଥିଲେ ପରେ ବିଦ୍ୟାଯୁ ରହି-
ମାହଙ୍କଥାରୁ ପରମାତ୍ମା ହୋଇ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଜେ
ରାଶର ଉଚିତ ପୂର୍ବତାର ଲାଗ ଥିଗାର ବ୍ୟକ୍ତି
ହେବାର ଦ୍ରମେ ସତକ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ଵାସ
ହୋଇ ଉନ୍ନତିର ଉପାୟମାନ ପରିଚାଳନ କଲେ
ବର୍ତ୍ତମାନ , ଦେଖିଯାଏ ଯେ ପାଶ ବାଉର
ପରିଚ ଅଛି ନାଗ ଶ୍ରୋତର ନୈତିକମାନେ ହୃଦୟ
ଅପରା କାହିଁବ ପରିଚାଳନାର , ଉଚିତାକାନନ୍ଦ
କଷ୍ଟ କରିବାକର ବିଶ୍ଵାସ ପରିଚାଳନେ
ସନ୍ନାମାନଙ୍କ ସାଧନରେ ବିଦ୍ୟାରଣ୍ୟର ବିଶ୍ଵାସ
ବାରେ ଉଚ୍ଚି ବିଭିନ୍ନ ନାହିଁ । ବିଦ୍ୟା ବିଷୟରେ
ନୈତିକମାନଙ୍କର ଏପରି ଅନୁଭବ ଥାଏ
ଆଉ ବିହେବୁ ଉତ୍ସବୀରେ ବିଶେଷ
ଉନ୍ନତ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ ଏଥର ବାରଣାକ୍ଷେତ୍ର
ଜଣରେ ଏହ ଜଣାଯାଉଥିର ଯେ ଯଥାର୍ଥ
ବିଦ୍ୟା କାହାରୁ ବହନ୍ତି ଓ ଉତ୍ସବ ଧାସାରିବ
କରିରେ ଉତ୍ସବର ଫଳ ଲାଗ ହୋଇଥାରେ
ଜାହା ବିନ୍ଦୁବାଲ ଗର୍ଜାଗୁବର ସମ୍ବଲେକନମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବୁଝି ରାଗରବାର ଓ ଜ୍ଞାନ ବିଶ୍ଵାସ
କରିବାର ଉପାୟ ନ ହିଁବାର ନୈତିକମାନେ
ବେଶୟରେ ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ ହେଉ ନାହାନ୍ତି
ବର୍ତ୍ତମାନମୟରେ କେହି ଗୁଣଗାଲିରେ ବିଜ୍ଞାନ
ପଣ୍ଡିତେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲିବାକଲି ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି
ଶିକ୍ଷି ଗାତ୍ର ଆଭିଷାରିଲେ ସାଧାରଣମେ ଲେଖା
ପଣ୍ଡିତ ଜାଣ୍ଠିବା ଲୋକଙ୍କ ମୟରେ ଗଣ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି
ଏହ ହୃଦୟବିଦ୍ୟାରେ କିଛି ବିଦ୍ୟାକରଣ ଅଛି
ନାହିଁ ଏକମଣ୍ଡ ଜାବ୍ୟ ପଣ୍ଡିତାରିଲେ ପଣ୍ଡିତ
ଉପାୟ ପ୍ରତି ହୁଅନ୍ତି ଓ ଗରୁର ପାଇବା ବିଦ୍ୟାର
ଏକମାତ୍ର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବୋଲି ଅଭିଭାବ ଲେବା
କର ଲାଗ ଅଛି ଏହା ଲେବିବାରେ ଆମ୍ବମାନ-
ଙ୍କର ଲାଗ ଅଛି ଏହା ମୂର୍ବେ ଯେ ଏଦେଶବେ
ବିଦ୍ୟାର ମଧ୍ୟେ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କାହିଁବା ଲେବ ବେଷ୍ଟ
ନାହାନ୍ତି ବିମା ସମସ୍ତେ ଯଥାର୍ଥ ଜ୍ଞାନୋଧ୍ୟାର୍ଥନେ
ପରମାତ୍ମା ଅଛନ୍ତି ବନ୍ଦୁ ପାଦ ସାଧାରଣ ଲେବ
କିମ୍ବା ବସପର ଲାଗ ଥିବାର ବୋଧନ୍ତିଏ କୁହା
ଯାଇଥାରେ ବିଦ୍ୟାର ସାମା ଓ ପ୍ରଦେଶକି
ବର୍ତ୍ତମାନବାଲର ସାଧାରଣ ଲେବକୁ ଏହପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କଣ୍ଠାଥିବାର ସେମାନେ ଉଚିତାକାନନ୍ଦମାତ୍ର

ଉପାୟ କରି ପାରିଲେ ଥାର ଅସ୍ଥକ ଉଦ୍‌ଦିତ
ଗେଣ୍ଡା ନ କରି ସେତିବରେ ସମ୍ମର୍ଶ ରହିଛି ।
ଏବଂ ବହୁକାଳର ଏହି ଅଭିନାସ ହେବାର
ଆପଣାର ଉତ୍ତରଗେତ୍ରର ବନ୍ଧି କରିବା ଫିମିଅବୋ-
ଶ୍ଵି ଅଳ୍ପାୟୁଷ ସାଥ୍ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦର ସହଜ-
ରେ ପ୍ରବୃତ୍ତି ହେଉ ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଏହିକାଗଣର
ବୋଧ ହୁଏ ଉତ୍ତରାୟମାନେ କିମେଗୀଥୁ ମାନ-
ଙ୍କର କରେଥ ଶବ୍ଦାରଜନ ହେଉ ନାହାନ୍ତି
ତେଣା ହୃଦୀଷ ବୃଜାଧୀନ ହେଲାବୟ କିମେବାର
ତର୍ହେ ପୁନରାର କନକୁ ଦିନ ବୃଦ୍ଧି ହେବାର
ଦେଖାଯାଏ ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଶୈଳୀର ଲୋକମାନ-
ଙ୍କୁ ଗୁରୋପା କରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ କରିବାର
ଯତ୍ତରେ ଆମୂଳକଙ୍କ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡ ତୃତୀ କରି-
ନାହାନ୍ତି ଏବଂ ଗୁଣ ଉପାର୍ଜନ କରିବାର
ନାହାନ୍ତି କିମେ ଉପାୟମାନ ମଧ୍ୟ କିମେ କିମେ
ଆମୂଳକଙ୍କ ଆୟୁତାଧୀନ କରିବାର ଦେଖା-
କରିଥିବାକୁ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଏଦେଶର ଲୋକ-
ମନ୍ଦିର ମନ୍ଦିରେ କିମେବାର ଯେପରି ପୁରୁଷଙ୍କାର
ଅଛି ସେଥିରେ ଅନ୍ତମାନ ହୁଏ କିନ୍ତୁ ଯହି କଲେ
ଅଚଳମେ ତେଣା ଆପଣାର ପୂର୍ବ ଉଦ୍‌ଦିତାବ-
କ୍ଷାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏତଦେଶିଥୁ ସମସ୍ତ ରଜା
ଜମିଦାର ଓ ଅନ୍ୟ ବନ୍ଦୟୋପନ୍ତି ଓ ଗନ୍ଧିଗାଲୀ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତରି ଯେ ଏଥଳେ ଯେ ପ୍ରକାଶ
ପୀତ୍ର ଲୁହ ହୁଏ ସେ ବିଷୟରେ ମୁହଁ ପାଞ୍ଚ
ମତେ ଯହ କରି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ
କରିବେ ।

ସାଧୁହିନ୍ଦେଶ୍ ବାଦ ।

ଜ୍ଞାନପଦ୍ମର ମହାତ୍ମା ଅବଲମ୍ବନ କରି ମନୁଷ୍ୟର
ଜୀବାଜୀବଙ୍ଗ ଓ ଆସୁର ଯେଉଁ ଗଣନା । ବ୍ରିଥର
ଜାହା କୁଳକାଳର ଏ ଦେଶରେ ବ୍ୟବହାର
ଥୁଲେହେଁ ଆଧନକ ବିଦ୍ୟାନ୍ତ ଓ ସଭ୍ୟମଣ୍ଡଳୀ
ଜାହାକୁ ଗ୍ରାହ୍ୟ କର ନାହାନ୍ତି ଜଥାର ଅମ୍ବୋ-
ମାନେ ଗନ୍ଧରତୀଙ୍କ ଗଣନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରି
ଅଚିର୍ଯ୍ୟ ଅଶ୍ୱର୍ଯ୍ୟଧିତ ହେଲୁ । ପ୍ରଥମେ ବାବୁ
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ରନାସ ଓ ଉଦ୍‌ଘାଗ ବାବୁ ଶୌରାଜ୍ଞ-
ପ୍ରଦ୍ୟାମଗ୍ନ୍ୟଙ୍କ ଅୟୁ ଗଣନାବରି ଖତିରି
ଯେଉଁ କାଳଗେ ମୃତ୍ୟୁ କରିଥିଲେ ତତ୍ତ୍ଵର
ବ୍ୟକ୍ତିମନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ଜ୍ଞାନ-
ପଦ୍ମର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ପଣ୍ଡା ହୋଇଥାଏ
ଅତିବକ ଏ ଗାସ ଯଥେଷ୍ଟ ପଣ୍ଡା କରିବାର
ଅବଶ୍ୟକ ।

ଗରବାନ୍ତ ପାରିବୁଦ୍ଧ ଗଢ଼ାକୁ ଧରି ପ୍ରଦାନର
ଦରବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଲିବାହ ହୋଇଗଲ ସହଗେଷ
ପରେ ପ୍ରକାଶ ଦେବ । ଶୁଣି ଦୁଃଖିତ ହେଲୁ
ଯେ ଉପର ଗଢ଼ାକ କି ଭଳ ଗଢ଼ାକର
ଜୋଖମି ରଜା ଅବିଲେ ନାହିଁ । ଏଥର କାରଣ
କି ଜଣାଯାଇ ନାହିଁ ସ୍ଵଦେଶବାସିମାନେ ଏହିପରି
କିମ୍ବାହୁନ୍ତି ହେଲେ ଏଠାରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତ ନାଜଳ
ହେବ ।

ଆଜିକାଳେ ସବୁଥରେ କୁଗବେଳର, ଅଚିମୟ
ପ୍ରାଦୂର୍ଜାବ ଦେଖାଯାଏ କହିଲାରେ ଏ ଗେଗ
କଷ୍ଟକଲୋକଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ କରିଥିଲା ପୁଣି ବର୍ଷମାନ
ଶ୍ରୀରାମଧର ଓ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଶ୍ଵାନରେ ଏ ଗେଗ
କୃଷ୍ଣାଜଳ ହୋଇଥାଛି ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଡୁ ବି ପଢି-
କାର କରିଥିଲୁକୁ ଜଣାଯାଉ ନାହିଁ ।

ବନ୍ଦ ଦୂର ବୋଲନ୍ତି, ସମ୍ମାନ ଗାଣେଜାପ୍ରଧାନ
କେତେମୁଣ୍ଡର ଶୁଦ୍ଧ ସେମାନଙ୍କ ଶିକ୍ଷଣ ଉପରେ
ବରକୁ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ବଧକରି ଉପର
କରିଅଛନ୍ତି, ଅମ୍ବେମାନେ ଗୁର୍ମାର ବିଦ୍ୟାର
ଦ୍ୱାରା ଶିଥିଲୁ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେଲା ।
ସମ୍ମାନଟି କି ସତ୍ୟ ?

କାମନ୍ତର ପୁଲିସ ଇନ୍ଦ୍ରପଥେକୁଠର ଲାମରି-
ସାହେବ ଏକଚଶ ବିଶ୍ୱାର ଓହାବି ମୋଲିବା-
କୁ ଧର କରିଥିଲୁ । ଏବେଳିକୁ ଗ୍ରେଟର
କରିବା ଶମିତି ଗବ୍ରେନେଗ୍ରେ ଠେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା
ପୁରସ୍କାର ଯୋଗଣା ଦେଇଥିଲେ । ଯେପରି
କ୍ଷମିକର ନାଜୁ ବାହେବ ମତ ନ ହୁଅନ୍ତି ।

ସେଥରିକରୁଛା ନାମକ ଏକଜଣ ମାତ୍ରାଜ
କୃତ୍ୟଗ୍ରେ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ପଦ ଏଲୁ
ଫେଲପୁସ୍ତ ବାହେବଳୁ ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ହୋଇ
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଥର କରିଦେବ ବୋଲି ଏକ-
ବ୍ୟକ୍ତି ନବଚର ଟ ୩୦୦ ଟଙ୍କା ୦ବି ନେଇଥିଲା
୧୯୭୭ ଫେବୃଆରିରେ ଯଥାମାନଙ୍କରେ

ଏବଂ କୁଳୁ ପ୍ରାଚୀ ଦାର୍ଶନିକ ଧୟାଯାଙ୍କ ଅଛି ।
ତେଣୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଅବଗତ ହୋଇଥିଲୁ ପୁଲ-
ସ ବିମର୍ଶାନକ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି
ବରହମନ୍ଦିର, କୃଷ୍ଣନଗର ଓ ଜାକା ଚାଲେଇରେ
ଏକ ଏକ ଆଇନ ଶ୍ରେଣୀ ହୋଇବ ନାହିଁ
ସାନ୍ତ ଅଇନ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟ ପ୍ରେଜିଦାରୀ ଅଇନ,
ଆବଦିରୀ ଅଇନ ପ୍ରକାର ନେଇ ଉପଦେଶ
ଦୟାହେବ । ଯେଉଁମାନେ ପୁଲପରେ ପ୍ରେବେ-
ହେବାକୁ ଗହାନ୍ତି ସେମାନେ ମନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଦେଇ
ମରସାରି ପରିଷା ହେବ ପାଇବେ ।

କବିତା ବାପ୍ରେଜ ଗେଲେଖି ଅର୍ଥାତ
ପଦ୍ମ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା କି ସେବା

ଏକ ଏକାଦଶବର୍ଷୀୟ କୁମାର କନ୍ୟାଠାରେ
ବିଳାହାର ଅଜ୍ୟାରୂପ କରିବାରୁ ସେ କନ୍ୟା
ପ୍ରାଣଜୀବ କରିଥିଲା, ତାହାଙ୍କ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ମୋର
ଦିମାରେ ବର୍ତ୍ତମାନରେ ଫୌଜଦାରରେ ଅର୍ପଣ
କର୍ଯ୍ୟାଇଥାଏ ।

ଗବ୍ରୀରକେନପଲକୁ ଅଜ୍ଞନସାରେ ପଲସ-
ରନେଶ୍ଵର କେନରଳ ଜ୍ଯୋତି ସହବାର
ଧୂରିଷ ସୂର୍ଯ୍ୟରେଣ୍ଟରୁ ପଦ ଉତ୍ୟାଗ କରିବାର
ସମବାଦ ଦେଇଥାନ୍ତୁ । ଏମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଦୂରଜଣ ମାତ୍ର ଏକଦେଶୀୟ ଥିଲୁ ।

ଦ୍ୱାରା ଏବନ୍ଧକ୍ତି ଶୁଣି କାଳ ବରି ଅଳ୍ପ-
ମୂଲ୍ୟରେ ବନ୍ଦୟ କରିଥିଲା । ସେ ବନ୍ଦୟ ଅଧି-
କାଳର ଓ ହରୀ ଶୁଣି କାଳ କରେଣ ଜାଳଗ-
ଯତ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଜାଳର ଶୁଣିର ସହିତ ଦ୍ୱାରା
ମାଛଟ୍ଟେ ଏହାକୁ ଧରିଅଛନ୍ତି :

ଶୋଭାରୁଗେହେ ଲେଖନ୍ତି, ଅଧିକ
ଦେବେଶୁତ୍ତିଏ ବୃକ୍ଷର ଏକମୟ ଚରି ମନ୍ଦିରାନ୍ତି
ଓ ମାଂସଦେବଜନ ଉତ୍ତର କି ହା । ଏହାର
ମନୀଶା ଦେବତାରୁ । ଉଚିତ ଏ ମାଂସା
କଲେ ଅଜେକ ସେମାନଙ୍କ ଆପଣଙ୍କ ବିନ୍ଦୁ

ଏକଛଣ ପ୍ରାଣଗୀ ବିଜ୍ଞାନବିରୁ ବୋଲିଛନ୍ତି
ଯେମେମୁଣ୍ଡରେକେ ଜମାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ସେମାନଙ୍କର ଶୈଳରୀ ବଢ଼ି ହୁଏ ହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଆଗୁର ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୁଣ ଅଛି । ବର୍ମଚ୍ଛିହ୍ନ-
ଶିଳ୍ପାନରେ ବିକ୍ରି ଥାଇର କାଗଜାକା
ଅଛି । ଏହି ନିରଜରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୈଳରୀ
ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ଉନ୍ନତିର ପ୍ରସାଦ କରିଥିଲୁ
ଛି । କାମ୍ପ ବିଷକ୍ତର ଟଳେ ଶୈଳରୀ-
ଶୈଳର ପ୍ରକାଶକ ହୋଇଥିଲେ ।

ଏକବୀ ମିଥିରିରୁ ଦିନକବର ବେତେକ
ଶୁଣିବ ହାତିର ପ୍ରହାର ଭରିବାର ଦେଖେନମା-
ଧିଗୁଡ଼ ଅଜ୍ଞାନିମାନଙ୍କ ବାମାକ୍ଷୟ ମାତ୍ର ଦଶ
ଦେଇଥିଲୁଛି । ଦକ୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ କିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଯେଉଁତେ ପରେ ବା ଶେଷ ବସ ହୁବ
ଭାବିମଧ୍ୟରେ ନାଚିଚାପ୍ରୟ ବେହ ମନନ କରି
ନ ପାରେ । ଏହିଦିନି ମିଥିରି ପୃଷ୍ଠାକ ହୋ-
ଇଥିଲୁ । କର୍ତ୍ତା ଅର୍ଗହଲ ଦେଖେନ ହାର୍ଯ୍ୟ-
ପରି ଅଧିନ୍ଦୋଷ ପ୍ରହାର କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଦେଖେ-
ନମାଧିଗୁଡ଼ ହାତିମାନଙ୍କର ପୁରୁଷଙ୍କ କଣ୍ଠ-
ଥିଲେ ଅଥୁଳ ଅନ୍ତର୍ମାନ କହାର ହୁମାରେ କୁଳ
କଳା ଶାବ୍ଦୀ ଅନୁଭବକହିଗ ଭାବର ।

ପ୍ରେସ୍‌ର ଲାଭିଯା ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ପ୍ରମୁଖ
କରିଅଛନ୍ତି । ୧୮ ଅକ୍ଟୋବର ପରେ ଏହି

ହୋଇଥାଏ ଯେବେଳ ବେଗାଣ ସ୍ଵେଚ୍ଛା
ପାଇଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପାପକିଥାର କବୁଜ
ହୋଇଥାଏଛନ୍ତି । ଫ୍ରେଣ୍ଡ ବୋଲନ୍ତି ଗର୍ମିତିବି-
ଶ୍ଵାଳପୁ ସହିତ ଗୋଟିଏ ସଂଗୋଧନ ଘଲପୁ
ଭଲେ ରଖି ଦେବ । ସୋଜେ ଭରନ ସଂ-
ଗୋଧୁତ ବେଗଥାଗଣ ଲେଖା, ପଢା, ଓ
ଦୂରିର ବାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖିଥାଇଲେ ଏବପକାର
ଅଧିଶାମାନଙ୍କ ଜନିତା ସନ୍ଧାନ ସହିତାରରେ
କିମାତ କରିଥାଇବେ । ଅମ୍ବେମାନେ ଏହି
ପ୍ରସାଦରେ ଅନୁମୋଦନ କରିଥାଏଁ । ଦ୍ଵା-
ପହିତ ଚରିତ ସଂଗୋଧନ କୁ ହେଲେ ସମୟ
ଦିଥା ହୋଏ ।

ପ୍ରକାଶ

ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରାପୁର ଉତ୍ତଳପଥିକା ସମ୍ମାଦନ
ମହାଶ୍ରୀ ସମ୍ମାନେ

ଅସୁର ନିମ୍ନ ଲକ୍ଷ୍ମିତ ବିଶେଷ ଧଂତି ଅନୁଗ୍ରହ
ସୁମର ସଂଗୋଧାଜନ୍ମର ବ୍ୟକ୍ତିଶୈୟ ଉପରୁ
ଦୟାର ପଦିବୀରେ ମ୍ଳାଙ୍କଦାନ କର ଚିରବାସ୍ତ
କରିବା ହେବେ । ଚିଲିଜ ନବମରମାସ ଜା
ରିତ ଉତ୍ସବ ସ୍ଵର୍ଗେଷିଣୀ ପଦିବୀରେ ଶ୍ରାବିନେ
ବିଜନାଥ ମୁଖୋପାଧ୍ୟୀ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ସେ ଫର
ଧ୍ୟାନରେ ଅଛି, ରକ୍ଷଣା ବୁଦ୍ଧବାରେ କାର୍ତ୍ତି
କଷ୍ଟକର୍ତ୍ତ୍ରେ ପ୍ରିଯ ଧୃତ କଷ୍ଟମୈ ପ୍ରାଚ କଷ୍ଟମେ
ଯୋଗେ କଳିବି କୁଳନାଥ ଥାନବ କଷ୍ଟମେ
ଧର୍ମଶାଖା ଦୁଇ ମୁଧୁରା ବାସୁନ୍ଧା କୋପ ହେଉ
ଅର୍ଧାବୀ, ଏହିବାବ୍ୟଧାର ବାସୁ କଷ୍ଟଧୂ ଦେଉ
ଥିଲେ, କାର୍ତ୍ତିବ ଅମାଦିତନ୍ତିକା ଆଉ ସେତେ
କାଳ ଭାବରେ କୋପାନ ହେଲା

ଗତ ହଜାର ୫୭୭ ମନ୍ଦିରା ଅକ୍ଷରର ମାତ୍ର
କୁମାର ସୁର୍ଯ୍ୟମା ରେସ ପ୍ରତିପଦା ପ୍ରବେଶ ମେ
ଧିରେ ଯେବେଳେ ବରାବ ହୋଇଥିଲେ ସେଠାରେ ତା
ରିକ୍ତ ବାବୁର କି ପମ୍ବାନା ଅଛି ? ସେ କି
କାହିଁକି କହୁଗତ ? ଏହା ଏ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ବା ବାହ୍ୟ
ରେ କିମ୍ବା ହେଉଥିଲେ ବିଷାକ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣ
କି ପରହାର ହିଅନ୍ତା । ହିନ୍ଦୀନ୍ଦରେ ଲେଖିବା
“ ଉତ୍ସାହରେ ରମଣୀବା କ୍ଷେତ୍ର ସବେଳଙ୍ଗ
ଧାରିକାଃ ପ୍ରାଚୀମନ୍ଦିର କୃଷ୍ଣକୁ ମାଥପିନ୍ଦି-
ମୁଦିତମୁଣ୍ଡମଣିଂ ” ବାହୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀରେ ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର
ଅନୁପକାର ଗତ ଲେଖନୀ । ଦେଖ ଗଢ଼ାଗ୍ରା ମର-

ଗାସକାର ଲେଖନ୍ତି “ ଚିତ୍ରାଷା ବାସୁଧାରା
ଦିବନା ସୌମ୍ୟ ଇର୍ଦ୍ଦୁରା ଜଳା ନିର୍ମାଣ ଦେବ
ସପ୍ରିତେ ଜଳାଭାବା ” ଅର୍ଥରେ

ଯେକାର ଅସ୍ତ୍ରପଳ ଯେହୁ

ବେ ଜାତେଁ ସୁର ଯେହେ ସେହୁ

ତଥ କନ୍ଦୁର ସମ୍ମୋଗରେ
ପାହିବ ଫୁଲ ଫେର କାହିଁ

ନେଇବୁ କରେ ନାହିଁ ।
ଏମନ୍ତେ ଲେଖନ୍ତି ଏହିଦୟ ଶରୀରକିଛନ୍ତି ଯେବୋଟି
ସନ୍ ଟଙ୍ଗ ମହିଳା ଓ ସନ୍ ଟଙ୍ଗ ମହିଳାର
ବାୟୁ ଘରନା ହୋଇଥାଏ ମନ୍ ଟଙ୍ଗ ମହିଳାରେ
ଦିନନ କାହିଁରେ ତୁହି ବହୁଥିଲେ ପୁଣୀ ଜନ୍ୟ-
ଦିଗ୍ନ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କଳନାକିରେ ପ୍ରଦେଶ ହେଲେ
ପୁଣୀ କଳବୁନ୍ତି ହେଉଥିବାୟୁ କାହିଁରେ ପ୍ରଦେଶ
ହେଲେ ହେଉ ବରାମ ହେଉଛି ଯାପାଦିଲା ଅମ୍ବ-
ବାସଣ ଘରନା ନେଇବା କାରଣ ଏହିକି ଶୀଘ୍ର-
ଚନ୍ଦ୍ରରେ ଏ ଯୋଗମାନ ଘରନା ହୁଅନ୍ତି କାହିଁ
କହୁ ବଲୁ ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ଅଛି ଅନୁଭ-
ବରେ ଅଛି ନ ଥିଲା ଉତ୍ତରକରେ ଘରନା
ହେବା ପ୍ରଜାତରେ ଉଦ୍ଦେଶ କରିବୁଁ ।

ବିଷ୍ଣୁ । ୧୯୧୩ ମେସର୍କୁ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କାର ଦେବତା ପାଥରରେ ଉଚ୍ଛଳପତ୍ରରେ ଲାଗିଥିଲା ।

ଦେଖିଯାଇ

କଟକ କୁଣ୍ଡଲିଆଳର ସହାୟତାରେ ଉତ୍ତଳ-
ମୁରିଦିଶୀ ପଦିବା ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା
ମାତ୍ର ଉଚ୍ଚ ପଦିବାର ସଂଖ୍ୟାବଳୀ ମନ୍ତ୍ରରେ ସନ୍ତୁ
ଦିଷ୍ଟରେ ସମାଜ ସଂଖ୍ୟାବଳୀ ଆବଶ୍ୟକ ହେ-
ବାଇ ସବ୍ସାଧାରଣାକୁ ଏକମୁଖୀ ଜଣାଉଥାବୁ
କି ଉତ୍ତଳମୁରିଦିଶୀ ପଦିବାର କଟକ ପ୍ରାକ୍-
ସମାଜ ସଙ୍ଗେ ହୋଇଥି ସମ୍ମନ ହାତୁଁ ।

କୃତକ ବ୍ରାହ୍ମମାଳ ୧୯୦୨୫୮	{	ଶ୍ରୀହାରାଧିକାରୋଗ ଦଶାଦିକ
------------------------------	---	---------------------------

ମୁଦ୍ରଣପାତ୍ର

ଶ୍ରୀ ରାମନାଥ ଦୋଷ	ବାଜା	ଅଛିନ	୫
” ହରମୋହନ ଗୁଣ୍ଡ	କଟକ	ଦଳପୂ	୫
” ପାତାଲାଥ ଗୁଣ୍ଡ	”	”	୫
ଶ୍ରୀ ଗନ୍ଧା	ଚରେ	ଶୁଭଦା	୫
ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ମହାପାତ୍ର	”	”	୫

କ୍ଷେତ୍ର ଏହି ବିଜୁଳସାଧକା ପହର କ୍ଷେତ୍ର ବିଭାଗ ଆଦିଭାର କଟକପ୍ରେସର୍ ବୁଖାରିଙ୍କ ମୟୋଲିଦ୍ୱରେ ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରସର ହେଲା

ପ୍ରକାଶନ ପରିଷଦ

.177

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

卷之三

ଭାଗ୍ୟ ଛଣ୍ଡନକୁ ସନ୍ଧାନରେ ମହିଳା ମୁଖ୍ୟ ଗର୍ଭିର ଦିନକ ସନ୍ଧାନରେ ଯଥିବାରୁ

ଅତ୍ରିମ ବାର୍ତ୍ତକ ମୂଲ୍ୟ ୫୫
ବର୍ଷାମେ ମୁଣ୍ଡ ଦେଲେ ବର୍ଷକୁ ୫୮
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ଚାହିମୟକ ୫୯

ସବାର୍ତ୍ତସ୍ଥର ଉଦ୍‌ବଧାରଣ

ଅମ୍ବେମ୍ବନେ ଥାନକରସତ୍ତ୍ଵ ଅକଳିତହେଲେ
ଯେ ସଦିବିର୍ତ୍ତ ମଠମନ୍ଦରେ କମିଟୀ ବସି
ଏଠାରେ କେତେବେଳେ ମଠରେ ଅବସ୍ଥା ଅନୁମତି-
ଜୀବନରେ ଯେଉଁ ଦିବରମାନ ଲେଖିଥିଲେ
ତାହା ଗର୍ଭମେଘର ସ୍ଵଭବରେ ଅବିଧି-
ଶାୟକୁ ଲେଖିଲେଣ୍ଟା ଗବର୍ଣ୍ଣରପାଦାହେବ କମିଟୀର
ଭାବରେ କୃତ୍ୟାନ ପାଠରେ ମଠମାନଙ୍କର ପଢ଼ିଲ
ଅବସ୍ଥା କରିବାକୁ କମ ହୋଇଥିବା ବେଳେ
ତୁ ଅର ବାରା ମେଘପ ହେଲା ନ ଥିଲେ ସେ
ତୁମ୍ଭିଆକର୍ତ୍ତମେଘର ବହଣୀର ଆରନ ଫି-
ଗୋଧନ କରି ଥାନରେଥ କରନ୍ତେନାହିଁ ।
ଭାବକାରୀମନେ ପ୍ରଥମେ ବରଧାର ଅଗୋକନ
କରିବୁ କରି ହେଲରେ ସେମାନେ ଇଷ୍ଟର୍ଜିକ୍
କୁତବାର୍ଯ୍ୟ ଦୋହିଅଛନ୍ତି ବୋଲିଯାଇ ନପାରେ
ଏବା ଭାବରେ ମଠମଧ୍ୟରେ ବଥା ଉଥ୍ୟନ
ହେଲା ମୁଦ ମଠମାନଙ୍କର ଦୂରବସ୍ଥା ମେଖି
ଲେଖିଲେଣ୍ଟା କବର୍ତ୍ତିକାର ବିଶ୍ୱ ସ ହୋଇଥିଲୁ
ଯେ ଭାବର୍ତ୍ତର ସମସ୍ତ ସବାକର୍ତ୍ତ ପଞ୍ଚଭାର
ବିଭଳ ଚାରି ହେବା କିନାନ୍ ଅକଣ୍ଟକ ଏହି-
ହେବିର ମେ ଆପଣା ଅଧୀନ ଦିମିଶୁରମାନଙ୍କୁ
ଥାନୀ ବେଳ ଅଛନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଅପରା
ଅଧିକ ଜାଗର ଥିଲା ବନ୍ଦୁ ପଢ଼ୁ, ମୁଣ୍ଡଲମାନ,
ବୌଦ୍ଧ, ଜୈନ ହି ଅଳ୍ପପ୍ରତାର ଦେବଲୟ
ଓ ଧର୍ମାର୍ଥ ପଞ୍ଚଭାର ଅବସ୍ଥା ଅନୁଭବାନ କରି
ଲେଖିବେ ।

ଶବ୍ଦଶ୍ରୀମେଣ୍ଡୁବନ୍ଧୁଳ ସହି ଏହି ପ୍ରସାଦ କରି
ଅଛନ୍ତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଣ୍ଠାର ସଦବର୍ତ୍ତର
ଜନ୍ମାବଦୀରୂପ କବିତା ରେଖିବିଲେଖିବ କହିଲୀ
ନିୟମ ହେବ ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ କମ୍ପ୍ଯୁଟର ଅଧୀନରେ
କବିତା ରେଖିଲୁଗା କରିବ । ହେଲେଖିଲୁ ଦେବ-
ଦିନେଶ ଶବ୍ଦର ଷୋଇ ଏମନ୍ତ କର୍ମ କରିବେ ଓ
ବାମଦ୍ଵିତୀ ଦେଖାଇନାହିଁ ରଖିବେ । ହେଲେଖିଲୁକ
ଦେଇଲା ଏମନ୍ତ ସଦାକର୍ତ୍ତ ଉପରେ ଥିଲେଖି
ହୋଇ ଅଦ୍ୟ ଦେବ । କମ୍ପ୍ଯୁଟର କର୍ମକାଳେ
କାବ୍ୟକାଳର କାର୍ଯ୍ୟ ସରବରେ ।

ଏ ପ୍ରସାଦମନ୍ତର ଯେ ହୁବୁର ଅଟଇ ଲେଖି-
ବାବ ବାଲୁକୁ ଆମ୍ବୁମାନେ ଏହିମଧ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁ ଯେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଜ୍‌ମଣ୍ଡଳ ପାତ୍ର ଏ ମନ୍ତ୍ରର
ଶୋଷିକତା କରି ବିଦୃତ ଅର୍ଥକ ତାଣ୍ଡବ କରିବା-
ର ଅଞ୍ଚଳ କରନ୍ତୁ ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର କଳ୍ପନା ସମ୍ପଦ ।

ପଠନ କେ କବଣ୍ଟରେ ଅନନ୍ତର ହେବେ
ଯେ ବିଦେଶୀସ୍ମୋରେ ଉଚ୍ଛଳାତା ତଥାର-
ଦେଗାଗାର ଯେତେ କେଷ କରିବୁ ଅମ୍ବାହ-
କର ଦୟାବାନ ପଦାର୍ଥମେଳା ସେଥିର ଅହା ନ
କର ଏ ଦେଖର ସାଥେ ଜନ୍ମିଷନ୍ତରେ ଯତେଷ୍ଟ
ଉପ୍ତ ଧୂ କରିବାକୁ ଅନନ୍ତା ପଢାଏ କରିଅବ-
ନ୍ତି । ପାଦ ବର୍ଷକର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ହେବ ବିଦିତାଲାଦୂରେ
ପାଠୋପଯୋଗ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବ ମେଟିଏ
ପ୍ରକାଶ ସର ହେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା ପ୍ରସ୍ତର
ଅବ୍ରତ ହେଲୁ ଯେ ଗ୍ରାନ୍ତି ଲେପନେଇ

ଗର୍ବହୃଦୟାବେଳ ଜଳଲକ୍ଷ୍ମିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଉଚ୍ଛ୍ଵାସ
 ଦୟାର ଦୟାପଦରେ କିମୁଳୁ କର ଅଛନ୍ତି ଯଥା
 ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଜାବଲାର ସି, ଲୋହମାବେଳ ସର୍ପରୁତି
 „ ମଜା ଜଗାରଥ ମହନ୍ତିକାହାପର ।
 „ ବାବୁ କିତ୍ତଧାନକରନ୍ତି ଏବଂ
 ଦନ୍ତମାଳାପିଠା }
 „ „ ଦ୍ୱାରକାନାଥ ରହିବର୍ତ୍ତି ।
 ଆର ତ କିମୁଳାର ତୁମ ଦେଇଥାରୁ ଗବ-
 ର୍ତ୍ତମେଣୁକ ତାମ ଫେରିଲେ ଜଣାଇବୁ ।

ପାଇବୁଦ୍ଧ ବଜାଳୁ ସଦ୍ୟମାନର ଦିନବାର
ପରୀକ୍ଷର ସୂର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତର ମନେକଲେ ଯେମନ୍ତ
ହୃଦୟ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଥାପନ ଜହାଗ୍ରାହ ଲାଗିଛୋଇ
ଥିବା କେତେଟି ସ୍ଥଳ ଦଶମିରେ ଅନେବାରୀ
ମନର ଦୁଃଖ ପାରୋରା ଦୁଃଖ ଗତବର୍ଷ ତ୍ରାୟ
ଏହି ସମୟରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସାକ୍ଷାତ୍ ନିଷାରକ
ସଦ ଦେବା କରିବା ଚାହିଁ ରୋଚିଏ ବୁଝି ଦରବାର
ହୋଇଥିଲା ଏହି ଏ ର୍ଦ୍ଧ ଗଲ ସମ୍ପ୍ରାକ୍ଷ ପୁଣ୍ୟବାର
ପାଇବୁଦ୍ଧ ବଜାଳୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶ୍ଵାର ଅବ
ଭିନ୍ନଦ୍ୱାରା ସଦ ଦେବା ସକଳେ ଅନ୍ୟଦିନ ଦରବାର
ହୋଇଥିଲା । ଦରବାର ନୀତ୍ଯ ସ୍ଥାନ ଦରବାର ନ
ଥିଲା । କବିପଲିତନ ପୁଣିର ପଲାକ ଓ କୋଳ
ନୀତିର ସଳଜନଗ ଦେନାମାନେ ଦରବାର
ସୁହର ତର୍ଦର୍ଗରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇ କଣ୍ଠମାନ
ଥିଲେ ଓ ଦରବାର ସମ୍ମାନ ଗୋପଧଳ ଓ
ଦରବାର ଗଲାରେ ଦିର୍ଘକାଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ପର

ଭର୍ତ୍ତିଲ । ଦରବାରଶୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦ ହାନାବସ୍ଥା
ବସୁରେ ମଣିତ ହୋଇ ନଦୀପୁରର ଦୟାଥର
ଦୟନିତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ମହାସଙ୍କା ଦରବାରରେ
ପବେଶ ହେଲେଗ ଯଥାବ୍ୟୁତି ଯୁଜନ ଦେଲ
ଶ୍ରୀମତ୍ତୁ ବିମିଶନର ସାହେବ ମୋହିବ ଉଚ୍ଚଗଳ
ବହୁତା ପାଠକର ମଜାଛ ଏହାର ପ୍ରଥାନବଳେ
ବହୁତା ଓ ସନନ୍ଦର ଅବଳି ଅନ୍ତରାବ୍ଦ ପାଠ-
କର ଜୀବ କାନ୍ଦା ଅବିଶ୍ଵର ପରିମ ଦେଲ
ଦେଖି ସମସ୍ତ ଦିକ୍ଷା ଅବଗତ ହେବା ଆମାରେ
ଆରହିଛ ଉଛେଜ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତିର ବୋଧ
ଦେଉନାହିଁ । ଅବେଳା ତହୁଁ ଶାନ୍ତରହ
ଦରବାର ସମ୍ମାଧ କେତେବ ଦିକ୍ଷାକ୍ରମିକା-
ରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହେଲୁ ।

ଦିରବାର ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ଲୋକର କଥା
ଶୁଣି କୋଥ ହୁଅଇ ଯେ ଦିରବାରର ମହିନ୍ଦ୍ର ଏପ୍ରି-
ଲରେ ଏମ୍ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ହୃଦୟଗମ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ଏହି ଦିରବାରରେ ଯେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଧେଶକୁ ଅନେକଙ୍କ ଲୋକ ବୁଥା ଅଛିମର ଜୀବ
କରି ବିଦ୍ରହୁ ଯେ ଏହି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ ବ୍ୟଧିର
କରି ଘାଡ଼ାରୁ ବହି ଜାଗିବ ଦେଇଖିଲେ ରଳ
ହୋଇ ଆନ୍ଦ୍ରା । ଏଥିର ଏହିହବ ଜଣାଯାଏ
ଯେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶରେ କାହିଁ ଯେତେବେଳର ଯେନାହିଁ
ମର୍ଯ୍ୟାକୁ ତିତେ ରେଖାନ୍ତିରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସହ-
ବ୍ୟଧିର ବଳେ ଧନର କିରାଇ ଅଛି ଏବଂ ସହ-
ବ୍ୟଧି କରିବା କାହାର ଲୋକଙ୍କ କିମ୍ବା ଉତ୍ସା-
ହିତ କମ୍ପିଯାଇ ପାଇଁ ଏକଥାମାନ ଯେ
ବେହିକ୍ଷିତ୍ତ ମନରେ ଅନୋହନ କରିବ
ସେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ ଧୂକାର କରିବ ସେ
ପ୍ରକାଶ ଦିରବାରରେ ଲୋକର ମାନ୍ୟ ବହା-
ରମା ପରିର୍ଥର କାର୍ଯ୍ୟ କୁହର । ଅର୍ଥାତ୍ ବଳକ୍ଷି
ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ ଚର୍ଚାବ୍ୟ ସାଂକଣ୍ଟେ ଯାତ୍ରାର ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ
ପ୍ରେସ ବିବର ସାଂକଣ୍ଟରକ କୌଣସି ମର୍ଯ୍ୟାଧା
ଗାହାରୁ ହେତେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ ହାତ୍ତି ବରଂ
ଏମସମ୍ପର୍କ ବ୍ୟାପାରରେ ସେ ଦିରକୁ ହୋଇପାରେ
ବଳ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ପର୍କ ସାଂକଣ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟର ସେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପରେ ପରିତ୍ରାଣ କରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ
କାହିଁ କିମ୍ବା ଏ ପର୍ବୁରେ ଭାବାର ଉପଳାର
ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ହାତ୍ତି । ସେ କେହି
ସଂବାଦର ତଥା କାହିଁକି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ
କର୍ତ୍ତୃମେଧ୍ୟର ଭାବା ପରି କିମ୍ବା କାବ ବେବଳ
ଏହି ଭାବ ବ୍ୟଧି କରିବ ଓ ଭାବା ବ୍ୟଧି କରି
ପ୍ରକାଶ ହୃଦୟରଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିଶ ଲୋକଙ୍କ ଶିଖି
ଦେବା ସମ୍ବାଦର କାନେରୀ ପାଇବ । ଅଜୀବଦ

ବୁଦ୍ଧ ଲୋକଙ୍କ ଏହାହିର ବର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇନ୍ତି
ହୁଅର । ଧନ ଦାନ ଦେଲେ ଜାହା ଅଳ୍ପକୁ
ଦେହ ଜାହି ନ ପାରନେ ଓ କେବେ ଅନ୍ତର
ଏକ କିଣ୍ଠିବୁ ଦାନ କଲେ ସି ଅନ୍ତର ଶମକା-
ପେଣ୍ଠା ଅଥବା ହେବ ଜାହା ଫୀର କରିବା
ସବ୍ଦା କଠିନ ଅଟ୍ଟଇ । କ୍ଲେବ ପୃଷ୍ଠର କିମ୍ବା
ଏତାରେ ଯେଉଁ ଦିଗ୍ବେତୀ ଦରବାର ହୋଇ
ଗଲ ଉଚ୍ଛବରେ ନଗବନ୍ଦୀ ଗୁରୁକର୍ମଶ୍ଵର ତେ
ବେତେକ ଜମିଦାର ଜୀବ ମୋଢ଼େଲଗୁ କେବୁ
ନ ଆସିଲେ । ଅମୃଦେଶର ଲୋକର ସମ୍ରାଜ୍ୟର
ପରିଗତ୍ୟ ପାଇ ଶ୍ରମଣୀ ମହାରାଜୀ ମର୍ଯ୍ୟାଦା-
ସୂର୍ଯ୍ୟ ପଦ ପଠାଇ ଦେଲେ କ୍ଲେ ଅମୃତାନ-
ନ୍ଦର ଜମିଦାର ଓ ଗୁରୁମାନେ ବିଶ୍ଵତ କ୍ଲେବ
ସ୍ଥିବାର କର ନଗର ପର୍ବତରୁ ଅର୍ପି ଜ ପାରିଲେ
ଏଥିବେ କେବଳ ବରତକୁ ଉତ୍ତାର ପରିଗତ୍ୟ
ପାପୀ ଗଲ ଏମନ୍ତ ନୁହଇ ଅପଣା ଦେଶର
ଗୌରବ ପ୍ରକାଶ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ଏମାନଙ୍କ
ଅଗଣ୍ୟ ଖବାର ଜଣା ଯାଏ । କେହି ବ୍ୟକ୍ତି
କରିବୁ ଯେ ଶକ୍ତିମାନେ ଅପଣା ମାହବାନର
ଅଶ୍ଵା । କର ଦରବାରକୁ ଅବିକାଶ କ୍ଷାନ୍ତ
ଦେଲେ । ସେମାନେ ମାନେ କରିବୁ ଯେ ଏବେ
ବ୍ୟକ୍ତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସେବକଥା ସମୟରେ
ସେମାନଙ୍କର କିମ୍ବା ଗୁରୁ ଶମକରେ ଅଥବା ହମା-
ଦିବ ପାଇଲେ ଉତ୍ତମରକ୍ଷା ଗୁରୁ ଯେମନ୍ତ
ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଉଚ୍ଛବରେ ଉତ୍ତା ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ରାଜ
ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଗୁରୁ ଶମକରେ ଅଥବା ହମା-
ଦିବ ପାଇଲେ ଉତ୍ତମରକ୍ଷା ଗୁରୁ ମନ
ମନ ଶୁଣ ହୁଅର । ଏହିପରି ଅପରିମାନ
ଯେ ଅଧିକ ଓ ଅହରିବାରକ ଜାହା
ହୋଥିଥିଅର ଜାହାରକୁ ଉତ୍ତାର ଦେବାର
ଅବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ଯେଉଁମାନେ ଏହିପରି କଥା
ମନେ କରିବୁ ସେମାନଙ୍କ ଉଚିତ ବ ବିକୁଳ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦ୍ୱାରା ଅପଣା ପୁଣୀ-
ଜୀବ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରୁ ରଖା ବରନ୍ତି ଯେବେ ସେ-
ମାନେ ସେଥିରେ ରେଖା ନ କଲେ ତେବେ
ଜାହାର ଅପଣା ଦୋଷ ଅଟ୍ଟଇ । ଏଥିପାଇଁ
ଅନ୍ତରେଲେ କର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବନ୍ଦାଇବାରେ ଯୋଗ
କି ଦେବା ଅଜ୍ଞନ୍ତ ଅବଶ୍ୟକ ଅଟ୍ଟଇ । ପାଇଁ
କୁଦ୍ରିଷ୍ଟ ଗୁରୁ ହେତୁ ଉତ୍ତମରକ୍ଷା ଯେମନ୍ତ ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ବିଦେଶରେ ହୋଇଥାଏ ସେଥିରେ ସମ୍ପୁ ଉତ୍ତ-
ମବିକିଳେ ଅନ୍ତର ଦେବାର ଜାହାର ମାତ୍ର ସବୁ
ନ ଅହିବାର ସେ ଅନ୍ତର ପରିଗତ୍ୟ କିମ୍ବା
ମଧ୍ୟ ଜଣା ନ ଗଲ । ଯାହା ହେତୁ ଏ ଶବ୍ଦ

କଥା ଅଛି ସୋଜନୀଯ ଅଙ୍ଗର । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ଭରବା କରୁଁ ଅଧିକାର୍ଯ୍ୟ ଏମୁଣ୍ଡ
ପଢ଼ିମାନେ ଏ ସମସ୍ତ ଚବେଚନା କରିବେ ।
କବି ଆଶିରେ ସମୂହର ଉତ୍ସାହର ହୋଇ ଦର-
ଖାରିଦ କାହିଁ କରେ ଯୋଗଦିବେ ।

ଉପରଂହ ର ସ୍ତମ୍ଭକେ ଥିଲା ଗୋଟିଏ ବିଧା
ବିଶ୍ଵେଷ କମ୍ପନୀର ପଦ୍ଧତି କରି ଦେଲା । ଦରି-
ଦାରରେ ଉପରୁ ପଛଦମାଳକ ମୁଖରେ ବିଧ
ବେଳୁଠାରେ ବିଶ୍ଵେଷ ଏ ଭାଷ୍ଟରେ ତେଣେବେ
ମନେ ଦୃଶ୍ୟ କରି ଦେବାର ଫଳକଳୀ ।
ଏଥରେ କାହାର ମୋଷ କୁଣ୍ଡା ଯାଇ ନ ଥିଲେ
ସମାନନ୍ଦପ ହିଦେବନା । କଲେ ସର୍ବଦାନେ
ବିଧ କେଉଁଠାରେ ବହିଲେ ସେ ବିଧ ମନରେ
ଯେହିବା ଅନୁଭୂତି ସ୍ମୃତିଲମାନକୁ ଏବା ସେ
ବିଧା ଗୋରୁପାଦ । ଯାହାର ସେମର୍ଯ୍ୟଦି
ତ ହାତକାହାକୁ କଣା ହାହୁଁ ଯେତୁକିବ ଜା-
ଳଭଗର ହେଲେ କେବୁ ଯେଥିର କ୍ରାନ୍ତ ଅସ୍ଥବ୍ଧ
ଜ୍ଞାନ ଦରିବ । ଗେବେ ଯଦିପି ଦରବାରରେ ଏ
ଦିଷ୍ଟଯ କିନ୍ତାମ ଧର୍ମକ୍ଷେତ୍ରେ ଦରବାର ତର୍ହୁଁ
କାରିଜର ଦିତି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ହୌକାରେ
ଅନ୍ତିର ବାହିର ନାମ ଲେଖିଲାନ୍ତିରେ ତରା
ହେଲେ କାହିଁ କିମ୍ବା ଅସ୍ଥବ୍ଧ ହେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
ଅମ୍ବେମନେ କୋଠକଳୁଁ ସେଥିରେ ଅସ୍ଥବ୍ଧ
ମହୋପଥିଜ କାହିଁ ଦେବାର ସମ୍ମାନକା ହୌକାରେ
ବିଧାର ମାର୍ତ୍ତିନା ଲେ ଯେତେ ମାତ୍ରଥୁବ
କେତେବୁ ଭାବାର କୃପ ସ୍ଵର୍ଗ ପକାନ ହେଉଥିବ
ଓ ମୋରମାଲରେ ବାର୍ଯ୍ୟ ଦେଲେ ଅନ୍ତରେ
ଅନ୍ତିର ମହୋପଥିଜ କବାଜା ଦୂରତ୍ତ

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ରକୁମାରୀ ଅର୍ଥନୀ
ଦିଲ୍ଲିମେଟ୍ରିକ୍ ସାହୀ ।

ଯଦିପକ ଆମ୍ବେମାନେ ଦଲକାର ଉପରେ
ଥରେ ପ୍ରାଦୁର୍ବଳିକର ଅନୁଶ୍ରାହର କଥା
ବନ୍ଧନା କର ଦୂଃଖକ ହୋଇଥାଏ ଜୟାପ
ଥାତମାନେ ଏମନ୍ତ ଦିବେତନା କରିଦେ ନାହିଁ
ଯେ ଗୁରୁ ମହୋଦୟଙ୍କ ସ୍ଵାମୀ ଲାଭକୁ ଅଧିକ
ଲେବେ ସାମାଜିକ ଜନ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି । ଦରବାରର
ଘରଦିନ କଥା ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ହୁଏ ତିର୍ଯ୍ୟକ
କଥାରେ ମୋମହିଲ କରାଯା ଉପରେ ଉଚ୍ଛବି-
ରଖିଲିମର ପରାର ଫେଟିଏ ବିଶେଷ ଅସ୍ଥିରଣ
ପରି ହୋଇଥିଲ । ଏଥରେ ଉଚ୍ଛବିଲିମର ପରା
ଉଡ଼ା ଆଜି ଦିବିଜେତାଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ଅନ୍ତରେ
ହୋଇଥିଲ । ମହା ପର୍ମାତ୍ମପାତ୍ର ଉଚ୍ଛବି

ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଲୁଗ କରିବାରେ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କ
ଚର୍ଷ ପ୍ରକାଶ କରିବା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ଉଦେଶ୍ୟ ଥିଲା।
ଏହି ମେ ଜାର୍ଯ୍ୟ ଯେ ଅଭ୍ୟାସ ସ୍ଵର୍ଗ କିମ୍ବା ତିଥି
ହୋଇଥାଏ ଲେଖିବା ବାହୁଦୂର ମାତ୍ର । ଉତ୍ସାହି-
ନୀର ସଙ୍ଗାଦକ ଜଣିଏ ଅଭିନନ୍ଦନ ଧାର
କଲେ ଏହି ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ପରାକର ଚଢାମଣି
ଗୋଟିଏ ବନ୍ଧୁଗା ଦେଇ ନିଜିକର ଦର୍ଶନାଳ
ଦୁଃଖମା ଓ ବଜା ମନୋଦୟକ ପରି ମର୍ଯ୍ୟା-
ଦ୍ୱାପର କରିଛି ଥୀବି ଦେଶର ଉନ୍ନତି ସମ୍ବନ୍ଧକା
ଥୁବାନ ଦର୍ଶାଲେ । ଗଜା ଏ ସମସ୍ତରେ
ବିପୁଳ ହୁଏ ଏ ହରାର ସର୍ବ ଶେଷାମେ କୁକୁ
ହୋଇ ପ୍ରତିବାନଙ୍କ କରିବାର ଦରି କର
ଦେଲା । କଟକ ଉତ୍ସାହିନୀର ମୁହଁ ନିର୍ମିତ
ହୋଇ ପ୍ରଥମେ ସେଥିରେ ଅନୁଦେଶ୍ୟ
ପଲୋତ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲୁଛି ଥର୍ଯ୍ୟାଦିଜ
ନିମିତ୍ତ ସବୁ ଦେବାର ଏହାର ପରିଷ୍ଠା କାର୍ଯ୍ୟ
ଭର ମର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ।

ଶାକାନ୍ତୁଗରୁ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର କିମ୍ବା
ଯେଦେବରେ କାଣିକ୍ୟ ଯେମନ୍ତ ଉନ୍ନତି
ଲାଭ କରଥିଲୁ ସେ ଦେଶରେ ଭାନ୍ଧିଦେଶକୁ
ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ହେପକୋର ପ୍ରଯୋଗ ହୋଇ
ଅଛି । ବିଦେଶୀୟ ଦ୍ଵାରା କାଣିକ୍ୟ କରିବାରୁ
ହେଲେ ଅବଶ୍ୟକ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ପ୍ରୟୋକ୍ଷନ
ଦେବ । କଣ୍ଠରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କଜନ୍ମ କାଣିକ୍ୟ
କଷି ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ ଅନୁକାଳୀ
କାଣିକ୍ୟତ୍ତମ ପାଥୁ ବଲୁକରା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଶ୍ଵାନର ଅନ୍ଧରେ ବିନ୍ଦୁ ପରିଦିନ ସେଇମଧ୍ୟ ଦ୍ଵାରା
ଆଣିବାବାରଣ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର ଆବଶ୍ୟକ
ହେଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ହବାପୂର୍ବା
ରୁନ୍ତ ଅନ୍ୟ କୌଣସିଲାପେ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାର
ଉଥାୟ ହୋଇ ଗାହଁ । ମହାଜଳ ହୃଦ୍ୟ
କଥାର ବଜାରରେ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଉ ମର ଏଥର
ପରମାଣ ଅଭିନନ୍ଦ । କର୍ତ୍ତୃମେଖ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟାଳ-
ନଙ୍କ ଟଙ୍କା ପଠାଇବାରୁ ସବୁଦୀ ଅନହୁକ ।
ପୁଣେ ଜୀବାଳନାର ଯେତେ ଇତ୍ତା କଙ୍କାର
ହୃଦ୍ୟ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଉଥିଲା ବିନ୍ଦୁ ମନିଅର୍ତ୍ତର କିମ୍ବା
ପ୍ରଗଳ୍ପ ହେଲାବନ୍ତ ତାହା ହୁବର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ।
ମନିଅର୍ତ୍ତର କିମ୍ବା ପୁଣି ଅଥୁକ ଟଙ୍କା ପ୍ରେରଣ
କରିବ କଥାର ନାହିଁ ଦେବଳ ଅନ୍ତରୁ ଟଙ୍କା
ଶ୍ଵାନାନ୍ତୁଗରୁ ଅଠାଇବାର ହୃଦୟବାନ୍ଦ ଗବ-
ତ୍ତମେଖ ଏ ମହିମା ଶ୍ଵାପନ କର ଅଛନ୍ତି ।
ଆର ଅନ୍ୟ ଉପାୟ ଅକ୍ଷୟରେ ମନିଅର୍ତ୍ତର

ପ୍ରାଚୀ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଦିଲାଗାରୁ ଯାଇଥିଲ
ହୁଏ ଏହାରୁଣ୍ୟ ଜ୍ଞାନଗଳକ ଅଜ୍ଞାନମେ
କଳେବୁର ସାହେବ ଶିଧୁମବର ଅଛନ୍ତି ଯେ
ଏକଦିନରେ କୌଣସି ଏକମାନଗୁଡ଼ି ଟ ୫୦୦ଟଙ୍କାରୁ
ଅସୁକ ହୁଣ୍ଡି ନ ହେବ ଓ କୌଣସି ଏକବ୍ୟକ୍ତି
ଟ ୧୫୦ କ୍ଷାର ହୁଣ୍ଡି ପାଇବ ନାହିଁ । କେବଳ
ଯେଉଁ ହୁନ୍ଦି ପ୍ରତି ଟ ୫୦୦ ଏକଦିନରେ ହୋଇ
ନ ଥିବ ସେଠାରୁ କୌଣସିବ୍ୟକ୍ତି ଟ ୫୦୦ କ୍ଷା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପଠାଇ ପାରେ । ଏ ଶିଧୁମରେ ମହି-
ଜନଙ୍କର ଟଙ୍କା ପଠାଇବା ଏବାଦେଇକେ
ରୁଚି ପାଇଁ ହୋଇଅଛି । ଏମନ୍ତ ବନ ନାହିଁ
ଯେ ଦିଲାଗାରୁ ଅଛି ହୋଇ ଟ ୫୦୦ କ୍ଷାର
ହୁଣ୍ଡା ନ ହୁଅଇ । ମହାଜନମାନେ କରେନ୍ଦ୍ରୀ
ନେତୃତ୍ୱାସ୍ଥା ପଠାଇବାର ଗେଞ୍ଚା କରନ୍ତି
ମାତ୍ର ଜାହା ଜକଣ ଜାନାର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାହିଁ
ଓ ବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟର ରହି । ହୁନ୍ଦିଯେ ସାନାକ୍ଷୀ-
ରକୁ ଟଙ୍କା ପାଇବା ପାଇଁ ବରେନ୍ଦ୍ରୀ ନେତୃ
ବଂସହୃଦ ହୁଅଇ । ମୁହଁମଂ ପରାମରଶ୍ୱର
ବନ୍ଦି ମହାଜନମାନେ କୌଣସିବ୍ୟପେ ଟଙ୍କା
ପଠାଇନ ନ ପାଇନ୍ତି । କ୍ଷେତ୍ର ପଠାଇବାର
ସୁମୋଗ ନ ହେଲେ ଦେଶର ବାଣିଜ୍ୟ ଉଗାଚା
ପରିବ ସେଥିରେ ଦୁଃଖର ମୁଣ୍ଡ ଅସୁକ ହୋଇ
ଲେବନ୍ଦର ହେଲା ବୁଦ୍ଧି ହେବ । ଆଜିଏବ
ବର୍ତ୍ତମନ ବାଣିଜ୍ୟପରେ ଜ୍ଞାନ ସଙ୍କଳନ ଉପରେଇ
ଦୋହି ଅଛି ଓ ଏଥର ପ୍ରତିକାଳ କରିବା
ଆସୁଦେଖୀୟ ଲେବନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ ବର୍ତ୍ତମନ
ଗେତ୍ରିଏ ବାଜାରାଜେ ରହି ଅର ବିଶ୍ଵ ଉପାଧି-
ଦୂର୍ଘୟ ହେଉନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବାଜାରାଜନ କିଏ
କରିବ ଏଠାର ବରି ମହାଜନମାନଙ୍କର
ଏମନ୍ତ ସାହସ ଦେଖା ଯାଏ ନା । ସେମାନେ
ବୀଜ୍ୟ ହୋଇ ଏକାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବେ ମାତ୍ର
ନ ହେଲେ ସେଥିର ମନ ପାଇ ଥିମ୍ବାନଙ୍କ
ଜ୍ଞାନ କରିବାରୁ ହେବ । ଆଜିଏବ ଏ ବସ୍ତାହି-
ରେ ଅମ୍ବମାନେ ଅହିତ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଓ ଧନ୍ୟାତ୍ୟ
ବନ୍ଦିଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛୁ ଯେ ଗେତ୍ରିଏ
ବିଜ୍ଞାନ ହୁଏନର ଉପାୟ କରନ୍ତା କରନ୍ତୁ
ଅଗାମୀ ଅଧ୍ୟାତ୍ମରେ ଏ ବିଷୟର ପୂଜବାର
ଅନ୍ତେତନରେ ପ୍ରବତ୍ତ ହେବୁ ।

ସାପ୍ତାହିକସଂ ବାଦ ।

ଗ୍ରାମବାର୍ତ୍ତପ୍ରକାଶିକା ଲେଖାଥିବୁ,
“ଜମୀନଦେଶୀୟ ଏବଚଣ ପ୍ରତିବି ଜ୍ୟୋତିଷବ୍ରତ
ପଣ୍ଡିତ ଶୁଦ୍ଧାକ୍ଷରରେ ଖଣ୍ଡିଏ ପୂର୍ବିକ ପ୍ରାଚୀ କରୁଣ
ଅଛନ୍ତି ସେ କହନ୍ତି ପୃଥିବୀରେ ଅଉ ଗୋଟିଏ
ବନ୍ଧୁ ଉଦୟ ଦେବେ, ଏହି କନ୍ତୁ ବନ୍ଧୁ ମାନ
ଚନ୍ଦ୍ରାଂଶୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଗହବେ । ଉତ୍ତରୀୟାଳ
ମେଘର କହନ୍ତି, ଉକ୍ତ ପରାବର୍ତ୍ତୀ ସେହି ଶାନ୍ତିରେ
ତଥାକର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତପେ ପ୍ରମାଣ କରି
ଅଛନ୍ତି ।”

୧୮୭୮ ସାଲର ୧୩ ଜ ୧୦ମୁହଁ
ଫେବ୍ରାରୀ ଏବୁମେଚାଳ ।

୧୦। ଯଦିଏହି ଫୌଜଦାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେ
ଆଇନର ୮୨ଥାଗନୁଗାରେ କୌଣସି କଞ୍ଚକିତ୍ତୁ
ମେଳକୁଶକୁ ଜଳବ ହୁଏ, ତେବେ ଜାହା ନିଜ
ଠର ଗାନ୍ଧିରଷ୍ଟାର ମୁଖ୍ୟଲକ୍ଷ୍ୟ ଲେବା ପୂର୍ବରୁ
ଅଧାଳତଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ହେଉ ବିଜୟ କରିବାକୁ
ହେବ ଯେ ଜାହା ନିଜଠର ମୁକ୍ତଜ୍ଞକା ଲେବାର
ଉଚ୍ଚତ ବି ହାହିଁ । ବିଜା ପ୍ରମାଣରେ ଏହା
ବେଳରେ ମୁକ୍ତଜ୍ଞକା ଲେବାର ମେଳକୁଶକୁ
କ୍ଷମତା ହାହିଁ ।

କୁଣ୍ଡଳ ଶର୍ପେ ପଦ ପାଠକରି ଉତ୍ସମ୍ଭବ
ମିଳଇ ଅକଗଳ ହୋଇଥାବନ୍ତି ଯେ, ସେଠାରେ
ଏ ମାରବେ ଗେଡ଼ିଏ ସନ୍ଧାନ ଉପରେ ଆଜି
ଅଛି ।

୮୨୦ । ୭୯ ଅକ୍ଷର ପବଲିକ ଗୋଟିଏ
ବଜେଟଗେ ୧୫୯ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟସ ରଖି
ହୋଇଥିଲା । ୮୨୫ । ୭୦ ଅବତାର ଏ
ଥର ପ୍ରାୟ ୭୫ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟସ କମି କଲା
ଯାଇଥିଲା ସେହି ୧୫୯ଲକ୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୩୫ ଲକ୍ଷ
ନର୍ତ୍ତ ବ୍ୟସ କମନ୍ଦେ ଏବଂ ୧୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା
ହେଲିଥିଲା ବ୍ୟସ କମନ୍ଦେ ରଖା ହୋଇଥିଲା ।
ଏ ୧୮୦ ସାଲର ୧୩୫ ଲମ୍ବର ଜାତିଅଧିକାରୀ

ପୋତବାରି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଧୁ ଅଛନ୍ତି ।
ଅଧିକାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ବୋଶି ଦୂରମୁଖ
ଦେଲେ ତଥା ବହିତକରଣ ନିମିତ୍ତ ଗେତ୍ରାନ୍ତି
ଅଭାଲଭାଗେ ନାଲିଶ ହୋଇ ପାଇଁ ପାଇଁ ।

ଦକ୍ଷପ୍ରଦେଶର ଶିଳ୍ପାଳୟର ସିଫଲ ହନ୍ତରୀତି
ବାର୍ଷି ବାବଦମାନେ ଅଧିକ ଜ୍ଞାନର ପାଇଁ
ଲିଖିବ ଉତ୍ସାରେ ନୈତିକ ପ୍ରାଣିର ପୁରୁଷ
ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର ଦେଶାନ୍ତର ଏକବିଷୟ ଠକ୍କା

ଲେଖା ଏ ପରମ୍ପରା ପଦାନ ହୋଇଥିବି ସଥା ।
ଆୟତ୍ତ କୁଣ୍ଡଳ ଏମ କର୍କତ୍ତ ସାହେବ ବଜାଲାଗେ
ଆୟକ ଅଗ ଦୃଢ଼ ଗନ୍ଧି ସାହେବ ଭାଙ୍ଗିବେ

କୌଣସି ପମ୍ବାଦିପଥରେ ସ୍ଵାର ଗୋଦର୍ଯ୍ୟ
ନିଷ୍ଠପତି ବିଜୟ ଭଲଭଳିତ ଖର୍ବ ଦେବତିକ
ନିଧମ ଲେଖାଥିଲ ଯଥା ।

ଭଳେଟି ଘୁମସ୍ତ୍ର—ଗର୍ମ, ଦକ୍ଷ ଓ ହସ୍ତ
 ଭଳେଟି କଷ୍ଟଦସ୍ତ୍ର—ବନ୍ଧୁ, ଭୂତ ଓ ଚନ୍ଦ୍ରପତା
 ଭଳେଟି ଗର୍ବସ୍ତ୍ର—ଓଡ଼ି, ଗର୍ବ ଓ ନର
 ଭଳେଟି ଲମ୍ବ—ଗରାର, ଲେଣ ଓ ହସ୍ତ
 ଭଳେଟି କୁତ୍ତ—ଦନ, କର୍ମ ଓ ସଦ
 ଭଳେଟି ଓସାର—ବନ୍ଧୁ, ବିଗାଳ ଓ ଦଳ

ଶ୍ରୀମତୀ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ପାଦମଣି ଆଜ୍ଞା
କରି ଅଛନ୍ତି ସେ ଅଚିହ୍ନିତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ
କୁଟୀ ବିଷୟର ଲୁଭନ ଲିଙ୍ଗମ ପ୍ରତଳ ଦେବା
ପରିମାଣ ଲିଙ୍ଗମାର୍ଗ ଜା ୧ ରିକାର୍ଡ କୌଣସି
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀଙ୍କ ପରିମାଣର ବେଳନ ହରିମୂଳରେ
ମହାନ ଶୋଭାବଳୀ ରେଖାଏ ମଧ୍ୟରେ ।

ବମେ ଶାର୍ତ୍ତପୁନ ଲେଖନ୍ତି ଯେ କଲାଜୀବାର
ଶ୍ରୀମତ୍ତ ପାଦ ଲକ୍ଷ ସାହେବଙ୍କ ଅଭ୍ୟର୍ଥନା
ନିମିତ୍ତ ବମେ ନଗରର ଗୋଟିଏ ସଂଗ୍ରହ ହୋଇ-
ଥିଲା ସେଥିରେ ଅନେକ ଦେଖାୟ ଉତ୍ସବେ-
ପାଦ ମୋକେ ଉପରେ ଥିଲେ । ଏ ସଂଗ୍ରହ
ବଜାଳି ଓ ବମେଇ ବାହିଙ୍କ ମାତ୍ରରେ କବିଧାର
ବର୍ତ୍ତା ବର୍ଯ୍ୟକୁ ହୋଇଥିଲା ଜାହା ଚାଲନା ହେବା
ଉଠିଲା ସଙ୍କାଦକ ବୋଲନ୍ତି ଯେ ବଜାଳିମାନେ
ଦ୍ୱା ଶିଶ୍ରା ଓ ଦ୍ୱାର୍ତ୍ତି ବୋଲି ନିଧିକଷାର ବିଷୟ-
ରେ କମ୍ପେବାହିଜଠାର ଭତ୍ତପଦ ପାଇଥିଲା
ମାତ୍ର ବମେଇର ଅନୁଭବାର ସର୍ବଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗପାଦ
ସହଗୁଣ ହାହର ଫ୍ରେ ସରଳାନ୍ତରଗଣଧାରେ ହେବା
ଅନ୍ତରୁ ।

ପୁନିବର ବ୍ୟଥ ଲୁଗକ ଅଛି ଏ ହିନ୍ଦାରେ
ସମ୍ବାଦେ ମୌର୍ଯ୍ୟରେ ହେବିଲୁ ଉପରେ ପୁଣ୍ୟାଳନ
ହେଲା । ଏ କିମ୍ବା ଧରାଇ ସହଜାଣ ସୁପ୍ରତ୍ନ
ଆର କିମ୍ବା କୁଣ୍ଡିନେଇ ଯାଇଅଛି ତେ
ମହାଶୀଖ ଏହି ଅବଶ୍ୟକରେ ଜାହାଙ୍କୁ ବିନ୍ଦା
ଏ ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କୁଳିନୀ ସାହେବ ବି ଯେ ଏ ପ୍ଲାନେ
କିମ୍ବାମାଟିକ୍ଷେତ୍ର ହୋଇଥିବେ ଭାବିଛନ୍ତି
୧୦୦ ଅବ୍ୟାକ୍ଷର ହିତ ଆଜି ।

ଶ୍ରୀପତି କବୁଜ ସହିତ ମାଳ ଛମେବ ଗ
ଦେଖନ ପରିଚାଳଣା କରିବ ଯଥା କାଳେପର

ମେଦିନୀପୁର ହୃଦୟ ଓ ବର୍ଷମାନ ଛଳମନ
କ୍ଲବେ ଦଲେହୁଗ ଓ ମାଳିଖ୍ଯେ ଶମତା ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । କାଳ ସର୍ବାୟୁ ସର୍ବାୟୁ ନବଦିନ
ଏହାଜି ହୃଦୟ କୁହକୁ ହେବ ।

ମାତ୍ରମିଳନ ୧୯୫୮

ହମ୍ବର କାବେଳା ଅପିଲ
ଯେବେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉତ୍ସାହକେ
ଦେଖାଇର ପ୍ରବ୍ୟ କୋଳକର କୌଣସି ସଂକଷିତ
ଛିଲାମରେ ନମ୍ବୁ ବରେ ଓ ଭୁଲୁସୁ ପକ୍ଷ କର୍ତ୍ତା
ନାଲଗାରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଯେ ନିମାତ୍ରବ୍ୟକେ
ଦେଖାଇର କୌଣସି ଥିଲୁ ନାହିଁ, ଏହି ନିମା
ମାର ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ସଂକଷିତରେ ଏ ଭୁଲୁସୁ ବନ୍ଦିଗୀ
ସୃଗୁର କୌଣସି ବାବ ହୁଏ ନାହିଁ, ଜାହି
ହେଲେ ଉତ୍ତାଜାରି ନିମାନ ଶରୀଦାର ଜାହାର
ଦରମୁଳ ଫେରି ପାଇବାର ନିମିତ୍ତ ଉତ୍ସାହ
ବର ଉପର ନ ଲାଗ କରପାରେ ନାହିଁ, କାହାର
ଶରୀଦାରର ଜାହି ଶରୀଦ ଶରୀଦ କରିବାର
କାହିଁ ଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନ ସାହିତ୍ୟ | NEEV ୧୩୫

୧୯୯ ଜନେରାମାର ଅପିଲ
ଯେବେ କେହି ତମହୁତ କେବଳକରି ଦୟ
ମାଜବରିର ଏହିତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭାବରେ କରିବା
ବଣେ ଭାବା ଦେଲେ ଏ ଦିଲକ ରେଖାକୁ
ନୋହଲେ ଶୁଷ୍ଟ ଠଙ୍କ ପାଇବା କିମ୍ବା ନାହିଁ
ରେ ଭାବା ଦାଖିଲ ହେବାର କୌଣସି ବା
ଜାହିଁ ସୁଥ ଠଙ୍କ ପାଇବାର ଦାବ କରେ
୧୯୭୭ ସାଲକୁ ୨୦୩ ଜାନ୍ତରେ ୨୭ ଓ ୨୫ ଥି

କୋଣର ଦିନେ ବା କୁଳ ପୃଷ୍ଠାମ୍ବଦୀ
ପିଲାର ଉତ୍ତରଧିକ ସ୍ଥା ହୋଇ ଏହି 'ଶିଳା
ଧର୍ମର ଶିଳାର ଓ ବନ୍ଦହାର ନ କଲେ ଏ
ଅଭିଭବ ଗୁର ପରିଶୋଧ ନିମିତ୍ତ ଦାସୀ ହେ
ପାଇ'।

ମିରର ବୋଲନ୍ତି, ସମ୍ମାନ କଲାକାରୀ
କୁର୍ବଣ୍ଠ ଦୟାପୁର କାନ୍ଦିଲ କାନ୍ଦିଲ ବରର ହରା
କଟର୍କ ଦୟାପୁର ଅନ୍ଧାରା କଲାକାର କରା
ମତରେ ଦିବାଖ ହେଲାଯାଉଥିଲା । କନ୍ଦିଲ
ବାର ଶମରନ୍ତି ଲାଗୁଛିଲା ଅର କିବିଦିଲ କୁନ୍ଦ
ଘରକ ଲେଖା ପଢା କରିମ ଶିଖିଥିଲା ।

କେଣ୍ଟୁ ଏଇ ମୌଳିକ ଅବଦ୍ୱାଳ ନାମର
ଏବଂ ଦ୍ୱାରା ତାହାକୁରେ ଉପରଭାବୁ ଆବଶ୍ୟକ
ହିଁବୁ । ଏ ବସ୍ତି ହେ ବିଷ ଗଜକ୍ରୋଧ
ଦେଖି କେବଳମୁଁ ବାର୍ଚ ଏହାକୁ ଘେଯା

କରିବାର ଏକ ପ୍ରକାର ନେଇଥିବାରୁ । ଏଥିର
ଗର୍ଭମେଣ୍ଡଲ୍ ଅଛିନ୍ମାରେ ନ ହୋଇ ମାତ୍ର
ଦେଖି ଅଛିନ୍ମାରେ ନେଇ ଥେବାରୁ ।

ଯେଉଁ ମନ୍ୟ ହୋଇ ଏକବାର ପ୍ରତିକିଳ
ହେଲା କାହେଠି କୁହ ପାଥୀ ହୋଇଥାଏ ଭାବା
କରେନ୍ତି ଅଛିଥିଲା ପକଳାର ଦାହାଇଲାଗୁ ଦେବ
କହିଁ । ନୂତନହୋଇରେ ବାର୍ଷିକ ପାଥ
ଏକଲାଶ୍ଵରାବ୍ୟଧି ହେବ । ନୋଟ ଆଉ ମନ୍ୟ
ବିଶ୍ଵ ପୁରୁଷ ବଲେଇ କିମ୍ବା ଲାଭକ ଦେବାର
ସମ୍ବନ୍ଧ ହାରି ।

ଗବ୍ରୁରତେଜନାଳ ସ୍ଵପ୍ନରଥାଜେ କେବ୍ରିଆ-
କ୍ଷମି ଏତନବସତିରକଳ ମୁଖ୍ୟାର୍ଥ ଦରମାର
ହୋଇବ ନାହିଁ । ତଥାପି ଜାହାଙ୍କ ସମ୍ମାନାର୍ଥ
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ମିଶନିରାଜେ ବିଦ୍ୟା ହେଲାଯ ଏବନିଜ
କ୍ଷେତ୍ର ହୋଇବ । ଏଥରେ ବି ସେଠାରେ
ଅନୁଭବ ଅନୁଭବ ହୋଇବ ନାହିଁ ?

ଶିରୀକବନର ପ୍ରଥମ ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ଉଚ୍ଚ କଳା-
ବର୍ଣ୍ଣାଦ୍ୱୟ ବ୍ୟବହର ପତ୍ରଗ୍ରହର ଅନ୍ଧବନ ସମ୍ବନ୍ଧ
କରିବ ଦିନର ଗର୍ଭିର କେନରିନ ତିଥାକ
କିରୁଗେ ପ୍ରାଚୀ କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମହିଳା
ଯାଏ ଯାଥାଟିତ ବନ୍ଦୁ ବହିରଜ କର ଏହି
ବନ୍ଦୁର ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ଅପରିହାର ପରାମରଶ କରିଥିଲା
ବ୍ୟବହାରମାନଙ୍କର ଯେତାକାର ସ୍ଥାନରେ
ତରୁଣ ଉଚିତରମେହମନେ ଏହି ପଦକ
ଯେ ଅଗ୍ରାହି କରିବେ ଏହା ଅନୁର୍ଯ୍ୟର କଣ୍ଠେ
ମୋହେ ।

ଅଛିବୀ ପାଇନ୍ଦରେ ଯାଏବୀଲ କର-
ଅଛନ୍ତି । ଅବସୂରିଷମକ ଶୀ ଉଦ୍‌ବିନଦିର
ବାବ କରିଥିଲୁ । ଏବେଳେ ଯାହନଙ୍କାର
ପୂର୍ବ ନୟ ରହିମାଉଳିଣୀ ବେଳ ହିୟାର-
ଅଛିର ଗଢ଼ ରଚିଲେ । ଅମ୍ବେ ଯେବେ
ସେନାମାନଙ୍କୁ ଯଥା ଧ୍ୱନି ଦେଇଛନ୍ତି
ରହିଥିଲାରେ ରପୁଣ କରିଥାଏଁ ତାହା ହେଲେ
ଦେଖୁ ମହାଦେଵ ରାଜକୁ ଦ୍ଵିବାଲ ପୁଣୀ
ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତି ହମ୍ମାରୁଚରଣ ବେଳେ ଉଦ୍‌ଘଟଣା ୪୮
ଗୋଧୁରୀ କାନ୍ତିରଙ୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ୪୯

10. *Leucosia* *leucostoma* *leucostoma* *leucostoma*

ଏହି ଭାବରେ ପଢ଼ା ସହି କଥକ
ଦିଗନ୍ତ କଥାର ବିଷ୍ଟକ ପିଲ୍ଲାଙ୍କ ଲିଙ୍କ ଯଶ୍ର
ଲମ୍ବରେ ମଦଜ ଓ ପୂର୍ବଜ ଦେଖନ ।

ଅଛି ରିଙ୍ଗ ।

ଡକ୍ଟର ପାତ୍ରପାତ୍ର ଗୋପନୀୟ ଶ୍ରୀ ପାତ୍ରପାତ୍ର ଗୋପନୀୟ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଶାମଲ ମହାଗଣୀ ବିବୋରଦ୍ଧାକ୍ଷର

୪୩୭

Sd. VICTORIA REG.

ପ୍ରାଣମଣ୍ଡଳ କହେଇଥା ତଗନ୍ଧିଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୂଷା-
ରେ ତୋରୁଛନ୍ତି ଓ ଅଧିକାରୀ ଏଯୁକ୍ତ ଲଜ୍ଜା-
ବୃକ୍ଷା ଓ ଧର୍ମ ରକ୍ଷା କର୍ତ୍ତା ଶ୍ରୀରାଧାରୀଙ୍କର
ଅଭିଭୂତ ପରିଚାରକର ଅଧିଶ୍ଵରଙ୍କର ଉତ୍ତଳ-
ଦେଶର ସୁଖକଲ୍ପା ଅନୁଗରତ କହିବା ପାରିବୁ ଦିନ
ଶା ପକାଇ ନମ୍ବାର ।

ଯେହେବ ଅପାଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଏ ଅମୃତାଳକର
ଜୀବନବର୍ଷ ସାମାଜିକ ପକ୍ଷରେ ଅପା ଯେଉଁ
ଆମ୍ବଲୁଣ୍ଡ ବର୍ଥାଳକର୍ତ୍ତି ତତ୍ପର ଅମୃତାଳକର
ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଯଥ୍ୟୋଗ୍ୟ ସମ୍ମାନପୂର୍ବକ
କୋଣେ ତତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ଅମୃତାଳକର
ଧରିଛା ଅଛି । ଅଜେବ ପୂଣ୍ୟାଳ୍ପାତ୍ର ଶ୍ଵାର ଅପା
ଉତ୍ସବ ଅଭିଜ୍ଞାନ ପରିଚାରକ କଣ୍ଠାଳୟମୁନ
ଶ୍ରୋଣରେ ଅପାଙ୍ଗ ମନୋକାଳ ଓ ବିଦ୍ୟକ
କରିଦାକୁ ଦିନର ବୋଧ କରିଅଛୁ । ଅଜେବ
ଅପାଙ୍ଗ ପ୍ରତି ଅମୃତାଳେ ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭାଳ୍ୟ
ଆମ୍ବଲାଳକର ଡକ୍ଟର ଶ୍ରୋଣ କଣ୍ଠାଳୟମୁନ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରିଅଛୁ । ଏହି ପୂଣ୍ୟାଳ୍ପାତ୍ର
ଶ୍ରୋଣ କଣ୍ଠାଳୟମୁନ ପଦ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ
ତ୍ୱରିତକାମ୍ପ ସମସ୍ତ ଓ କଣେଖ ଅଥବାର
ପ୍ରାୟ ହେବା ସକାନେ ଏଜଦ୍ୱାରା ଅପାଙ୍ଗ
ମନୁଷ୍ୟାଳ୍ୟମୁନ କରିଅଛୁ ।

ଆମ୍ବାନଙ୍କ ରଜ୍ଯର ଏ ଅଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍
ସନ୍ଦର୍ଭ ସାଲ୍ କିମ୍ବାର ମାତ୍ରା ଗିରିବେ
ଅମୃତାର ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଓ ଉତ୍ତର ପଦିତ ମୋହି
ରାଜେ ମୋହରଙ୍କିତ ହୋଇ ଉତ୍ତରପଦର ଗତି
ଦରକାରରେ ଦିଦ୍ୟାଗଲା ।

ଶ୍ରୀ କ୍ରମାନ୍ତି ମହାରାଜାଙ୍କର ଅଞ୍ଚଳସାବେ
 (ମୁଖ୍ୟ) ଝାପୋର୍ ନର୍ଥୋର୍ଟ୍ ।

ଗାରିଜୁଦ ବିଲର ଜାଗାଙ୍କୁ ଝାର ଅଧି
 ଛଣ୍ଡିଯାର ଅଭିନ୍ନ ପଦକର କଷାୟପକ
 ଲପାୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଶ୍ରୀଯକୁ କମିଶ୍ନ୍ରସାହେବଙ୍କ
ଦକ୍ଷିଣା ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରମନାଦା ମହାନାନ୍ଦ ମହାନାନ୍ଦ
କରିବାକୁ ମର୍ଦ୍ଦବଳ ପ୍ରମନାଦା ମହାନାନ୍ଦ

ଶ୍ରୀ ଗ୍ରାମପ୍ଲଟ ମହାରାଜିଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅଛିଛି
ମୁର ଅଣ୍ଡ ଇଣ୍ଡିଆର କଣ୍ଠାଜୀଯଙ୍କ ପଦିବା ଓ
ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପଦିବା ଏବଂ ପଦବ ଅପରାଙ୍ଗୁ ପ୍ରାଚୀ-
ଯଥ ଦରବାରରେ ଫେବା ନିମନ୍ତେ ଥମ୍ଭଳୁ
ଗର୍ବଶ୍ରମେଣୁ ଆଦେଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଯେଉଁ
ଅସାଧାରଣ ଗୁଣମାଳା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜୀବଜ-
ବର୍ଷରେ ଇଣ୍ଟାଗ୍ରେନ୍ଡରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୌଣସି
କରେଥ ଅନୁକୂଳ ବରାଯାଇନ୍ତି ବିମ୍ବ କରିବେ
ପ୍ରେମାନନ୍ଦର ପୁରସ୍କାର ସ୍ଵର୍ଗପେ ଏ ପଦ ପୁକ୍ଳଙ୍କା
ହୋଇଅଛି ।

୨। ଅପରାକ ହୃଦେଶୀୟ ଜାତିକରେବକ
ନିଷ୍ଠରେ ଅଧିକ ଏ ପଦବ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉ
ଅଛି, ଅଛି ଆମେ ରଗସାକଳେ ଯେ ଯେଉଁ
କାର୍ଯ୍ୟହୃଦୀର୍ଘ ଅପର ଶ୍ରାବନମଲମହାଶ୍ରାବନ
ଏପରାକ ବିଶେଷ ଅନୁଭବର ଜଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ
ଜନନଗମନରେ ଅନେକବିକ୍ରିକର ପ୍ରବୃତ୍ତି
ଜାହିବ ।

୩୧ ଅପରାକ୍ଷ କହିଥିଲାନେ ସବଦା ମହା-
ଶାଶୀଙ୍କ ନିକଟରେ ଗଜିରକୁ ଥାଇ ମାତ୍ର
ହୋଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଅପରା ଦୂରେ ଦୂରୀକ୍ଷେତ୍ରମ-
ସରେ ଯେବୁପ ବାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେହିରୁ
ଅପରାକ୍ଷ ସାତି ଏହି ହିଗେଷ ମର୍ଯ୍ୟାଦା କବ
ଯାଉଥିଲା ।

କାଗଜର କାଗଜାତର ଦେଖା ଯାଏ ଯେ
ଦୁଇଷ୍ଠ ସମୟରେ ଅପରଳ ଜମିଦାରରେ
ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଯେପରି ଦୂରବନ୍ଧୀ ହୋଇଥିଲେ
ଜଦପେଣ୍ଠା ଅଥବା କଞ୍ଚା ଅଭି କୌଣସି ଠାରେ
ହୋଇ ନ ଥିଲା ଅପଣ ସେ ସମୟରେ ବଦା-
ନ୍ଦକା ସହକାରରେ ପ୍ରକାମାନଙ୍କର ଦୂର

ନିବାରଣ କରିବାରେ ସତ୍ତ୍ଵ କରିଥାଏନ୍ତି ଓ
ସାଥାରଣ ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ନିବାରଣ ମହାଶେ ଉପ୍ରୟୁକ୍ତି
ଗୁଣ ଦେବା ବ୍ୟଙ୍ଗରେକେ ଅର୍ଥକୁ ବାଲକ
ବାଲକା ମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ସେମାନଙ୍କର
ପ୍ରତିଧାଳନ କରିଥିଲା, ବରଂ କଥାର ଅଛି ବି
ଅଧିଶ ଲୋକଙ୍କର କଷ୍ଟ ଲୀପି କରିବା ଧର୍ମରେ
ନିଜେ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ହୋଇ ଅଛନ୍ତି, ଅଜ-
ଏବ ଲୋକମାନେ କୃତଜ୍ଞତା ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ସହିତ
ଆପଣଙ୍କର ପ୍ରଗଂଧ କରିଥାଏନ୍ତି !

ଅପଶ୍ମର ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଗବ୍ରୁମେଘରେ
ପ୍ରଗଂସନାୟ ହୋଇଥିଲି, ଓ ଧନ ୮୨୨
ପାଳରେ ତେଣାରେ ଯେଷବ ଦୁର୍ଘନୀ
ହୋଇଥିଲୁ ସେବମୟରେ ଅପଶ୍ମକୃତିନାମାତ୍ର
ହାତାଯି ହୋଇଥିଲିବୋଲି ଏହା ଅମୃତ
ଜନ୍ମଦାତା ବାହୁଦାତା । ରୂପକ୍ଷର କାରଣ ଓ କାହା
ଜନ୍ମଦାତାର ସକାରେ ଯେହନ୍ତି ଉପାୟ
ହୋଇଥିଲୁ ଜାହା କମିଶୀ ସ୍କ୍ରିପ୍ଟମୁଖେ ଜନ୍ମଦାତା
କର ଯେଉଁ ରିପୋର୍ଟ କରିଥିଲାନ୍ତି ଜହାନେ
ଅପଶ୍ମକର ପ୍ରଗଂସା ଲେଖା ଆଛି । ଅମ୍ଭେ
ରବରୀକର୍ତ୍ତା ସେ ଅପଶ୍ମକୁ ଯେଉଁ ନର୍ମବଦ୍ଧ
ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଦର୍ଶ ହେଉଥିଲା ତାହା ଅପଶ୍ମ
କରୁଥାଳ ଭୋଗ କରିବେ ଓ ରହିଥିବାକେ
ବୌଦ୍ଧ ସମୟରେ ଏହିଧରି ଦାନଗାତରା
ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଗତଅପ୍ରେ-
କ୍ଷା ଥିଲୁର ଅସ୍ତ୍ରକଲେବ ଅପଶ୍ମକର ଅନୁଗମ
ହେବେ ଇରା ।

ମୁଲାକ୍ଷ ଦେଖ ।

EGGS

ବ୍ୟାକ ପାତ୍ରି

ସାପୁଦ୍ଧିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

ଲେଖକ

ଶ୍ରୀମତୀ

ଭାଗରେ ନବମୀ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର ହେଲା । ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର ବିଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଗଲାବାର

ଅଗ୍ରିମ ବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ	୫୯
ବର୍ଷାନ୍ତେ ମୂଲ୍ୟ ଘେଲେ ବର୍ଷକୁ	୫୭
ମଧ୍ୟବଳୀ ପାଇଁ ତାତ୍କାଲିକ	୫୩

ବାଲଯାଦି

ମନ୍ଦ ପରିଚିତ ଥାର ଅନୁସରେ କାର୍ତ୍ତିକା-
ପୂର୍ଣ୍ଣମୀ ଦନ ଏ ନଗର ମହାନ୍ତେ କୁଳରେ ଯାଦା-
କର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ କହାବ ହେଲା । ଏବର୍ବ
ଯାଦାରେ ଚିପ୍ରେତ୍ତି ନୂତନ ବିଷୟ ଦେଖାଯିବାର
ତହିଁର ବିଦ୍ୱାନ୍ ପରିଚୟ ଦେବର ଅବସରକ
ହେଉଥିଲା । ଏକ କଲାନ୍ତରିମ କାନ୍ତିପକାର
ତଥା ବିଷୟ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ଉତ୍ତମର ଉତ୍ତମର
ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତାକାରୀ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଓ
ଦୃଶ୍ୟ ବାର୍ତ୍ତାକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାକମାକର ମରାଙ୍କମାର
କିବାହିତ ହେଲା । ଯାଦା ମଧ୍ୟବଳୀରେ ବାନ୍ଧିଦ୍ୱାରା
ବନ୍ଧାର ଏକ ଶାର୍ତ୍ତି ଠିଆକର ଜାନ୍ମରେହାନା-
ବନ୍ଧାର ବିଳାର ପରେଦୂରମ୍ୟ ଏବଂ ଜେଜନା
ମୁଣ୍ଡର କର୍ତ୍ତରୀର ରକ୍ଷାରୀର ଦୟାକୁ ପରି-
ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ନିଲମ କର୍ମସନ୍ତେ ରତ୍ନପରେ
କହୁଥିଲେକ ଲୋକ ଜମା ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଅନୁକ ବିଷୟ ଦେଉଥିଲା ବିକାର୍ତ୍ତ ବିଷୟ ନ
ପାଇଁ କାରଣ ଅମ୍ବାନେ ଦୋରେ ଦେଇର
କ୍ଷୟ ଠିଆକରେ ଅବଶାର ପାଇଁ ନାହିଁ
ଅଗେ ମାତା ଉତ୍ତରକୁ ଦୃଶ୍ୟର ଦେଖିଲୁ ଯେ
ଅନେକ ଉତ୍ତମ ପ୍ରକାର ଉତ୍ତମରେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ
ବନ୍ଧାର ବିଳାର କର୍ତ୍ତରୀ ନେଇ
ଥୋରେ ବରତିତ ହୋଇଥିଲେ । ଦିନକୁ ଦିନ
ଦୂରାର ଏତେ ଜାତିନ ହୋଇଥିଲାକୁ ଓ
ନେଇମାନେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କହାହିର ଉତ୍ତମରୁ
ଏବେ ଅନୁକାର ନୁହ କହୁଥିଲୁ ଯେ

ସହଜ ଲୋକର ବଥା ଛେତିକ ଥାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର
କୁ ବଢ଼ି ବିନ୍ଦମ ଦିଲ୍ଲି ଏଥା ଯୋଗ ବାର
ମାନବାକୁ ଅବବାଧ ହେଉଥାଏଁ । ଯାହା ହେଉ
ହେବାର ବାରିଜନ୍ମ ଉତ୍ତମର କହାବାକୁ ହେବ ଓ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗରରେ ଯେମନ୍ତ ବାରିଜନ୍ମ
ବରି ଦେଖାଯାଏ ଏଥିର ଅନ୍ତମାନ ହୁଅଇଯେ
ଆରେ ଏହାର ଗ୍ରା ବୁଦ୍ଧି ହେବା

✓ ଭାବୁଥିର୍ମ ଉପଦେଶ ଅନୁକର ମଧ୍ୟ ଏ ଚିନ
ବସନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର ଯେ ପ୍ରଥମେ
ଶ୍ରୀମାନମାହେ ମୁଖ୍ୟମିତ୍ର ପ୍ରଗର୍ହ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ
ବହୁବୀଳ ଅବମୁକରେ କାହାକୁ
ପହଞ୍ଚି ଦୟାକାଳ ମୁଦ୍ରି କର ଅନ୍ତର୍ମାନରେ
ଥିବ ଅପଣା ଧର୍ମର ଗୋରବ ପ୍ରବୃତ୍ତରେ
ପ୍ରଗର୍ହମାନେ କାହାରେ ହନ୍ତୁ ଓ ଗଲାରେ
ମାଲି ପୁଣି କୁର୍ବାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁକାନ କରୁଥିବାର
ମୁଦ୍ରବଜଃ ହନ୍ତୁ ବିର୍ଦ୍ଦମାନେ ଏହାକୁ ଚର୍ଦିର୍ଦିଗ-
ରେ ଦେଖିଯାଇ କୌତୁକ ଗୁର୍ବିବାରେ ମନ୍ଦ
ହେଲେ ଓ କେତେ ଲୋକ ବିଶ୍ଵାସ ଧରିଲାକିବା-
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଶ୍ରୀମିତ୍ର କରୁଥିଲେ
ବର୍ଷାରୁଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମିତ୍ର ଧର୍ମ ବିହାର
ହେଲେ ଜାହାଙ୍କ ଧର୍ମ ପ୍ରବୃତ୍ତ ପରିବରେ କେତେ
ବାଦାକ ହେବ ହେମାନେ ଉତ୍ତମର ଦୃଶ୍ୟ କର
ନାହାନ୍ତୁ । କାର୍ତ୍ତିକାଶ୍ରୀମା ଦିନ ବିଶେଷ-
କାଳରେ ମୁନ୍ଦର ଓ ବିଶେଷ ନିଷ୍ଠମରେ ମୁନ୍ଦର
ଓ ଦେବତା ଦର୍ଶନାପି ଶ୍ରୀମିତ୍ରକଥର୍ମ ଉପର
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯେ ଦିନ ନନ୍ଦ ମେବ ଏବଂ ନରେ ଠକ

ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି ବ୍ୟାକମାନେ ଧେମାନଙ୍କୁ
ଉପଦେଶ ଦେବାରୁ ସମ୍ବଦ୍ଧ ହେଲେ ଯେବେ ଏ
କି ଧ୍ୟାମାନ ରହିବ ଦେବ ଜେତେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କୁ
ଏହାନରେ ଦେଖିବାର ଦୃଶ୍ୟ ହେବ । କୁଣ୍ଡ-
ପ୍ରବର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଦରବାରସର୍ବରେ ବ୍ୟାକମାନେ
ଧର୍ମ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ସମୟ ପାଇବେ ଏମନ୍ତ
ବୋଥ ହେଉଥାଏଁ ।

✓ ଅନୁକରଣରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବାର
ବିଧାନ ।

ଅମ୍ବାନେ ଗର ପ୍ରାତିହରେ ଉତ୍ତମ ମୁଖ୍ୟ-
କର ପରିଷାକାରୀ ସବା ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ହେବାର ବଥା
ଉତ୍ତେଶ କରୁଥିଲୁ । ଏହିତ ଏ ଦିଶଦ୍ୱରେ
କରୁଣମେଣ୍ଟ ଯେ ଅଧ୍ୟାୟମାନ ପ୍ରବାସ କରି
ଅଛନ୍ତି ଜାହାଙ୍କ ଅବଗତ ହୋଇ ସେଥିର
ସାଥେ ପାଠକଙ୍କ ଜୀବନ କାରିଗର ପ୍ରବାସ
କରିଥିଲୁ । ଆଠମାନେ ହେତୁଗୁ ଜାଣିବେ
ଯେ ଏକବାକ ତେବେ ଓ ବନ୍ଦକାରୀଶ୍ଵର
ଦେଇ ଯେତେ ଦେଖେ ଜାତ ଦେଖିଥିଲେ
ଜାହା ସମ୍ବଦ୍ଧ ରହିବ ହେଲା ଓ ଯେତେମାନେ
କଲେ ପରି ତେବେର ହତ କରିବାକୁ ସପର
ମୋହମରେ ଗେହ୍ନା କର କୌଣସି ଉପାୟ
ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ନ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କର ଶ୍ରମ
ପାର୍ଥକ ହେଲା ହାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମିତ୍ରକଥର୍ମ ବନ୍ଦାକ ଏ ଦିଶଦ୍ୱରେ ଜାହାଙ୍କ
ରେକର୍ଡ କରିବାକୁ ଯେତେ ପର ପଠାଇଥିଲୁ
ସେଥିରେ ଉତ୍ତମରୁଷ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାବାଦ ଅନ୍ତର୍ମାନ

ଅଧିକବସ୍ତୁ ଯେଉଁ କର୍ମଶଳୀ ଯେପକାର ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରବାଗ କରିଥିଲୁ ଗାହା ପମ୍ବ ବିଷ୍ଟିତ ହୋ-
ଇଅଛି । ଏ ଦୟର କମିଶନର ଘୟମ୍ବକୁ ରାଜନୀ-
ମା ଯାହେବ ଥିଲା ଏତ୍ତର ମହିତାରେ ଏ ପ୍ରତ୍ୟା-
ବର ଅବଜାଗା କରିଥିଲୁ ତତ୍ତ୍ଵାତ୍ ଏ ଦୟ-
ଦୟରେ ଯେଉଁ କର୍ମଶଳୀ ଯେମନ୍ତ ପ୍ରକାର କରି-
ଥିଲୁ ତାହା ସମ୍ପାଦ୍ୟ ଧରି ମେଘରେ
ଏ ଧରିବାରେ ପ୍ରକାର ହୋଇଥିବାର ଦକ୍ଷିମାନ
କେଣ୍ଟବାର ଥବିମନ୍ଦର ଜ୍ଞାନ୍ ବେଳେ ଏହିବି
ମାତ୍ର ତଥାରୁକାର ଉଚିତ ଯେ ଏ ଅଛିଲା
ବିଦ୍ୟାଲୟମୁଦ୍ରିତ ରହିଥିବର ତେ କମିଶନର
ଏହି ଅବଧି ମୁଦ୍ରିତ କରିଲାମନେ ଏକମତ
ହୋଇ ଅଧିକ୍ୟ କମିଶନମୁଦ୍ରିତରେ ଉଚିତ
ବାଧାରେ ଡିକ୍ଷା ଦେବାର ପଥର ବରବାରୁ
ବରିମେଲୁଛି ଅନୁବେଦ କଲେ ଓ ଏହା
କିଛା କରିବାର ତାରିଖକୁ ଯାହେବ ବର୍ତ୍ତର
ବିପରୀତ ମଜାନୁଗାୟ ହୋଇ ବରିଷ୍ଣାରେ
ଶିକ୍ଷା ଦେବାର ଅନୁବେଦ ବରିଥିଲେ । ଏ ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରେସରରେ ଉଚ୍ଚ କର୍ମଶଳୀ ଯେଉଁ ଯକ୍ଷିମାନ
ଦିଗ୍ନାୟ ଅଛିଲୁ ତାହା ହୃଦୟ ହୃଦୟ ବୋଲ
କେବିବାର ପ୍ରମେୟକଳ ଯାହା । ମେରିମାନେ
ବାବୁ ମଜେତୁଗାଲ ନିବ ଓ ବାବୁ ଘାମାରରେ
ଦିଲପାର ଓ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ମାଦର ଲୋକଙ୍କ
ସୁତି ସମ୍ବନ୍ଧ ଦ୍ଵାରା କରିବେ ସେମାନେ ଆଜୀ-
ଦୟାପରେ ତାହା ଜନିଷାରମେ । ଏମାନେ
ଯେତେ କଥା କହିଥିଲେ ଯେହମୁକ୍ତ ତା ରାରେ
କୃତ ପରିଚେ ଏବେବିତ ଦୋଷାଦ୍ଧି ।
ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ସଜକ କଷ୍ଟ ଜଣାଯାଉଥିଲୁ ଯେ
ଦିବ ବାହାରୀର ଏ ଯକ୍ଷିମାନ ରଣାମେ ।
ଯେ ଯାହା ହେବ ଘୟକୁ ଲେଖିଲୁ ଗବର୍ନର
ଉତ୍ତର ଯକ୍ଷିମନଙ୍କ କତାନ୍ ପୂଜକ ଘୟନ କର
ହୁଲ ଛାନ୍ତିଥିବର ଘୟପୁର୍ବ ନାଜି ପାହେବାକୁ
ଜନନୀତ ମହିଳା ସମ୍ମାନ ଝାନ କର
ବଦ୍ୟପ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିଥିଲାକୁ । ଯଥା,

“ପ୍ରାମ, କହନ ହାତିଲୁ ଓ ଛେଗର
ଥଳୟ ଦୁଇକଳ ଘୁଲରେ ବଜଳା ଅଧିବା
କେବୁ କଣ ଯା କରିବା ଶୁଦ୍ଧ ଫେରୁଧାଳ
ରହୁଥି ଅଧିବା ଲେପନିଥା ଗବୁଡ଼ିରଙ୍ଗ ମରରେ
ଦୁଇ ଶଖ ପିନ୍ଧିବାରୁ ହେବ । ଦୁଇଥୁ ମନ୍ଦ-
ଶ୍ରେଣୀର ଜନଶତ୍ର ଓ ଭଷାନ୍ତିଲଭେ ସନ୍ଦେଶ-
ବିଷଦ୍ଵା ଶିଷ୍ଟ ତରଳବଦୀରେ ଦିଅଦିବ ତରଳ-
ବିଜ୍ଞାନ ଅବଧି ପଢ଼ିବାରୁ ହେବ ଏହି ବଜଳା
ଦେଖାରୀନ ଗହବ । ଦୁଇଥୁ ମନ୍ଦମ ଶ୍ରେଣୀ

ଭର୍ତ୍ତଳବିଭାଗଧୂରେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତଳ-
ଭାଷାରେ ଉଚିମ୍ବାହାର୍ଯ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ହୋଇଲାହୁଁ
ଦେବଳ ହଣ୍ଡା ଶିଖିବା ପାଇଁ ବଜାଲା ପଢାଇବ
ଏବଂ ଚର୍ଚାର୍ଥ ନିମ୍ନ ଶେଣୀର ଭର୍ତ୍ତଳବିଭାଗଧୂରେ
କେବଳ ଭର୍ତ୍ତଳଭାଷାରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବା
ସମସ୍ତେ ହୋଇନ୍ତି ଯେ ଭର୍ତ୍ତଳଭାଷାରେ
ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକର ଅଭିନ ଥିବାର ଏହି ଶିକ୍ଷା-
ପ୍ରାଣକୀ ଜଳାଇବା କଞ୍ଚକର ଅଟ୍ଟଇ ଓ ଭର୍ତ୍ତଳ-
ଭାଷାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କେଉଁ ପୁସ୍ତକମାନ ପ୍ରାପ୍ତ
ଯଥେଷ୍ଟରେ ଜଣା ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲେଖନକୁ
ଗବ୍ରେର ବୌଦ୍ଧୀ କଷ୍ଟକୁ ନିମ୍ନମ କରିବାକୁ
ଅସର୍ଥ ହେଲେ । ଶାଧାରଙ୍ଗ ନେଇ ଭାବାକୁ
ମତ ଏହି ଯେ କଲ୍ପନାଲର ଜଳ ହମ୍ମା ପଦା-
ଲିଧରେ ଭାଲଭାଣାବେ ହିନ୍ଦା ସବୀଳ ହେବ
ଏବଂ ଜଳକୁ ଓ ଦ୍ୱାରା କୁରେ ଦ୍ୱାରା କୁରେ
ଜଳା କଲେ ବିଜଳା ଶିକ୍ଷା କରିଯାଇବେ ॥”
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବଦ୍ଵା ଦୃଷ୍ଟିରେ ଗବ୍ରେନେମୁକ୍ତ
ଏହି ଅଭିଧା ଧୀର୍ଘ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କରିବାପାଇଁ ହାଇରେକାହା ମଧ୍ୟଦେବ ଅଦେଶ
ପରିଅଛନ୍ତି ।

ଭାବିତପୁଣ୍ୟକର ଅଭିନ କି ଯଦୁ କିମିଜ
ବସରଙ୍ଗରେ ପ୍ରକାଶ ଆପ୍ନେ ଡରିଛି ଦୋଷ
ଆଗ କାହିଁ ବହି ବିଷୟରେ ବକ୍ତ୍ଵମେଲୁ
ଡାଇଗେକ୍ଷିତ ସାହେବଙ୍କୁ ଚାହା ବବ୍ରାନ୍ତରେ
ଅଛିଥୁ ଯେ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳାଶରେ ଅନୁଭବିତ ଅଥବା
ମୂରମ ଶ୍ରଦ୍ଧାର ଦୋଷ କୁଣ୍ଡଳମାର୍ଗୀରୁଲୁ-
ଦୁଇ ହୋଗରଣୀକୁ ସାହୀଯ ଦେଇବ କାହାର
ବେଳିଏ ସବୀ ନୟକୁ ହୋଇଥାଏ ଗର୍ବପଦ୍ମ-
ବେ ଦେଖୁ ସରବରତନ୍ଦିଙ୍କ କାନ୍ଦିମାନନ୍ଦ ହୋଇ
ଦୟା କରିବାକୁ ମୁକ୍ତିକ ସାମାଜିକ କାମକୁ
ଯେତେମୁଁ ଉତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମୁକ୍ତିକ ନିତି ହେଉଳ
ହେବ ଏ ସବୀ ହେତୁର ଦୋଷ ଗଣ ବା ବ୍ୟକ୍ତି
ଯେବାକୁ ମଞ୍ଚ ଦେଖେ ଉଦ୍‌ଘାତାର କାର୍ଯ୍ୟ
ହେବ । କିନ୍ତୁ ଅଗତତଃ ଲେଖନେଷ୍ଟ ଗର୍ବ-
ପଦ୍ମ ଲାଙ୍କା ଯେ ନୃତ୍ୟ ଶିଶ୍ରାପଣାଳୀ ଅର୍ଥାତ୍
ଲାଙ୍କା ଓ ରାଜ୍ୟମନ୍ଦିର ଭାବ ଭେଦରୀ ହେବୁ
ତୁଳରେ ଉତ୍ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପିଷ୍ଠଳାନର ଶହୀର
ଶାଶ୍ଵତବୋଲ ତଳାଇବା ଓ ଅନୁଭବରେ ତଳା
ଦ୍ୱିତୀଆଜ ବନ୍ଦିବା ଛନ୍ଦମ ଫ୍ରାର୍ଦରେ ସତଳ
କଥାର ଦେବ କରି ମନ ପ୍ରଥାନ କରିବେ ।
ବନ୍ଦାନଙ୍କ ମର ଜାତିରୁ ବକ୍ତ୍ଵମେଲୁଗ
ଏହିଷୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବାନ ପ୍ରାଚୀନ ହେବ
ଅତ୍ୟବି ଦେଖିଯାଏ ଯେ ବନ୍ଦାଜାତୀ ଜିମ୍ବା-

ପଶରେ ଯେବେଳେ ବିଳମ୍ବ ଗାହା ଏହି କଲେ-
ହାତରେ ରହିଥିଲା ମୁକଳଙ୍କଣ ଆମେମାନେ
ପରିଦ୍ୱାନକୁ ଅନୁଶେଷ କରିଥିଲୁ ଯେ ଏମନ୍ତ
ମୁକଳାର୍ଥରେ ଚିଳମାହ ଦେମାନେ ଚିଳମା-
ନ କରି ବର୍ତ୍ତମାନେ ଅରୁପ ପୂର୍ବଯାପୀ ମୃଗ-
ଲି ହୁଏ କରନ୍ତୁ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଏ ସମୟ କଥା ଅବରତ
ହୋଇ କେତେ ଅନ୍ଧାଳ ହୋଇଥିଲୁ ବାବ-
ନା କରିବାକୁ ପରିଷର । ଏହି ଉଳଳ ଓ
ଦରଗ୍ରାଣ ବିଜ୍ଞାନେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କୁ ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କ୍ଲେବ ସହବକୁ ଦୋରାଇଥିଲାହା କାହାରକୁ
ଅବଶିଷ୍ଟ ନାହିଁ । ନିଜା ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତକୁ ଛାଡ଼ା
ଦିଲାକରିଯର୍ଥକୁ ଝାରା ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ପରିଶେଷରେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଅଗା ପୁଣ୍ଡି ହେଉ
ଏମନ୍ତ ଲୁହର ଅମ୍ବେମାନେ ପୁଣ୍ଡି ଯେ ତୁସ୍ତାବ-
ନାକ କରିଥିଲୁ ଗାଢା ଗବାମେଖର ପରାନ
ହେଲା ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ହିତାକାଣ୍ଡୀ କମ୍ପେକ୍ସନ
ଗାୟକୁ ବେଦନଶାସନାହେବ ଏବିଜ୍ଞାନେ ଯେ-
ଯେବେଳେ ଉଚ୍ଚର ଘର୍ଷଣ୍ଟି ଅଳ୍ପବାଦ ହେବେ
ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାକିମାତ୍ର ଅଧିନାର୍ଥ ହେଉଅଛି
ଏ ଜାହାଜର କରିପୁଣ୍ୟ କରିବା ବନ୍ଦେବ
ମାତ୍ର ପରିବହନରେ ଦକ୍ଷିଣ ଏହି ଯେ ଆମେ
ପ୍ରାନ୍ତରେ ବ୍ରିଜିନେ ଗବାମେଖକୁ ଉଚିତମାତ୍ର-
ରେ ଶିଥାଦିନ ଖେଳୁମେ ଯେତେ ଦିରାମ୍ଭ
ଦିବିତଳେ ଶାସ୍ତ୍ର ଜେଷ୍ଠନେ ଗର୍ବିଭାବରେ
ତ ଦାରୁ ପୁଣ୍ଡିକୁ ଜାନକରି ମେହିର ପରିଷର
ଦିବିଅଛିନ୍ତା । ଏଥିର ଜଳାଯୁଗରେ ବୁଝନ୍ତ
ଯେ ଅମ୍ବେମାନଙ୍କର ଗବାମେଖ ପରିଷରମର୍ମ-
କାହିଁ ଦକ୍ଷିଣାକୁ କଦାଚାନଦେବ କୃତ୍ୟେ ହୁଏଗଲା
ଓ ଏହା ଜାତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ରମ୍ଭରେ
ମୂଳମର୍ମ ପେରାକୁ ଦେବାହାତ ହେବନ୍ତ ।

ବ୍ୟକ୍ତିର ଚେତିର ବାଧକ ହୁଏଇବା
ଆବଶ୍ୟକତା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ବନବିତାରୁ ଏକା ପତାରବାର
ଯେଦେଶ ହେଉ ହୋଇଥିଲେ ପଞ୍ଜାବରେ
ଚାହିଁ ୧୦୫୩ କଣାଡ଼ାଖରୁ । ଏହି ଦନ
ସେହେବ ଅଧିକ ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ ଓ
କୌଣସି ଉପାନ୍ତ ଅବଧିକରା ମେହି ପଢ଼ିଲା-
ଏବେ ଘନୁରକ ହୃଦୟ । ସେବେ କୌଣସି
ସୁଧୋଗରେ ଏବା ଯାଇଥାଏନ୍ତା ଚେତେ ହୃଦୟ
ଛାପନାର ବିଧିକେ ଥାଏ ମୁଁ ବରାବର କାହାରେ

କୃତମା । କିନ୍ତୁ ସେପକର ଉପାୟ କିମ୍ବା
ହେଉ ନାହିଁ । ପରିମାଣ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକଟ
ମୂଲ୍ୟରେ ଏଠାକୁ ଅମୁଖରୁ ରେତେ ଏହାର
ପରିମାଣ ଏଠାରୁ ଯାଇଥିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲନ୍ତା ।
ପରିଷ ପୂର୍ବରେ ଏବନ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେ-
ମୟୁଦୀର ଏହାରୁ ପ୍ରଥାନ ବାରିଜ୍ୟପ୍ରକଟ
ଗମ୍ୟ ଅଗ୍ରାଷ୍ଟ ହେବର ଏଠାର ବସ୍ତିକି
ବାରିଜ୍ୟ ମାନ୍ୟ ପରିଅଛି ଓ କେବେ ଏହାର
ପ୍ରଦର୍ଶନପରି ହେବ କୁଦ୍ବାଯାଇ ନ ପାରେ ।
ଫଳର ଥାପାତର ହେବାର ସମ୍ବାଦନା ନାହିଁ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ସାମାନରେ ଗୁରୁତଳ ମାନ୍ୟକ
ଆଦି ଦକ୍ଷିଣଦେଶରୁ ଯାଉଥିଲା । ଏଥେବସା-
ମୁରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀଜ୍ଞାର ପ୍ରକଟ ପକାର ମଧ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ
ଓ ଜାହା ହେଲେ ମୁହା ଯେଥିରେ ଉପକର
ନାହିଁ କାହା ଜିଦ୍ଧା ବନ୍ଦିତାରୁ ଏହା
ପଠାଇବାରୁ ମୁଯୋଗ ହେଲା ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ
କାହାରୁ ଏହା ପଠାଇବାର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର
ଉପାୟ ନାହିଁ ହେଉଥିଲା । ଜାହା ଏହାଯେ
ଯେମନ୍ତ ଜାହାଜରେ ବାରିଜ୍ୟପ୍ରକଟ ଅମୁଖରୁ
ସେହିପରି ଜାହାଜରେ ଏଠାରୁ ଏହା ଯାଇ-
ପାରେ ଓ ଜାହାଜକୁଷାର ସେହିର ଗଢା
ଗଢକରୁ ଗୁରୁଥାରା ମାତ୍ର ନିଷ୍ଠାନ୍ତି ଅତିଏବ
ଭଡା ଅସୁର ନୁହଇ ଓ ଆନନ୍ଦନା କରୁ
ପରକରୁ ଅର ଗୁରୁଥାରା ପଞ୍ଚକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ
ଅଠଥଶାରେ ଏହେମା ବାଲେ ହୁଏଥିଲା
ଏହେମା ପୁନରେ ବନ୍ଧତ ବସା ପଞ୍ଚକ ।
ମହାକଳମାନେ ଜାହାଜରେ ପଠାଇବାରୁ ରୁଦ୍ଧ
କରିଅଛନ୍ତି ବାଲେ ଜାହାଜ ଦୂର୍ଭୟାବ
ଜାହାଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସବ । କିନ୍ତୁ ଏ ଅଗଭି ଅ-
ଦୂମାଜଳ ବବେଦନାରେ ପବଳ ନୁହଇବାରି
ଜାହାଜରେ ଏହା କୁତୁରାର ଯେମନ୍ତ ସମ୍ବା-
ଦନା ବାରିଜ୍ୟପ୍ରକଟ ଦୁର୍ଭୟାବର ମଧ୍ୟ ବେହିପରି
ସମ୍ବାଦନା ଏ କାଳ ସହବିତ୍ର ସମ୍ବାଦ ହେଲେ
ମେତ୍ର ଦହବାକୁ ଅବସତ ହେବାର ବାରାଣ
ନାହିଁ । ତେବେ ଅବସତେ ଏ ପ୍ରବଳ ଜିଗର
ଅଛି ଜାହା ଏହି ଯେ ଯାହାର ପ୍ରକଟକୁ
ପଠାଇବାରୁ ହେବ ସେ ଜାହାନାର ପ୍ରହଳା ନାମ-
ପ୍ରକାର ପଠାଇଲେ ବ୍ୟୟ କଣ ପଞ୍ଚକ ।
ଅଜ୍ଞାନ୍ତିର ନାହିଁ ଜନ ହେଯି ବର ନ ପାରେ
ଓ କଲେ ଜାହାର ଜନ ଅଧ୍ୟକ ପଞ୍ଚକ ଦିଗେ-
ଦିରେ ଅଜ୍ଞାନ୍ତି ଲୋକର ଦିନ ଅଜ୍ଞାନ୍ତି
ବଜାରୁ ସାହସନ ଦେଲେ ଜାହାକୁ ଜନ
ଜମ୍ବାର ନ ପାରେ । ଅଜ୍ଞାନ୍ତି ପ୍ରକଟ ପ୍ରମାଣ

ହେଉଥିଲୁ ଯେ କେବୁ ଏକ ଟାନାତମ ବ୍ୟକ୍ତି କି
ଯାହାରେ ସାଥୀରେଇ ବୟସ ହେବାର ସମ୍ପଦ-
ବନ୍ଦା ଏବୁ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନ ବଳେ ସାଥୀ-
ରେ ଉପବାର ଓ ଭାବାର ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏବା
ବହୁତଲେକର ଟଙ୍କା ଭାବାହାତକୁ ଥିଲେ
ସେ ଅଳ୍ପବ୍ୟକ୍ତିରେ ସମ୍ପଦାଧ୍ୟ ବଳକରାକୁ ପଠା-
ଇପାରିବ ଓ ପୋରେ ବହୁତଙ୍କା କୌଣସି
ବନ୍ଦାଙ୍କ ସାଥରେ ରଖି ଭାବା ଉପରକୁ ଏଠାର
ଦୁଇ ଦେବେ । ଜବିଷନ୍ତକୁ ଯାହା ହେବ ସମ୍ପଦ
ଲେକେ ବନ୍ଦାଙ୍କ ଏକଟଙ୍କା ଦେବାରୁ ଅନୁକୂଳ
ହେବେ ନାହିଁ ବରଂ ଏହି ସମ୍ପଦାଧ୍ୟ ପାଇଲେବୁ
ଆଜିପ୍ରେସର ଭାବା କରିବେ । ଅଜିଏବ ପ୍ର-
ତେବେ ଏହିଙ୍କାରେ ଆଠାଶା ଲାଗ ହୋଇ-
ପାରେ ଏଥକୁ ଏବାହାନଗ କଲକରାକୁ
ହାଗହାରି ବର୍ଷିକ ଦୟଳକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କାର ଜଣା
ପ୍ରେରିତ ପୁଅର ନାହିଁ ଓ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କା କଲି-
କଳାଗେ ବନ୍ଦ ବରିଲେ ଏକାର୍ଯ୍ୟ କଲିବ ପୁଅର
ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କାରେ ବର୍ଷିକ ପ୍ରାୟ ପାଇଁଛକାର
ଟଙ୍କା ଲାଗ ହେବାର ସମ୍ଭବନା ଓ ଏଥର
ଆଜାନାନ୍ତ ଜର୍ବର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ କଣ୍ଠ ବି ସାବେ
ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କା ଲାଗ ହେବ । ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କା
ଏ ବ୍ୟବହାରୀଗେ ଲଗାଇପା ଯାହୁ ଏମନ୍ତିଲେବେ
ଏତେରେ ଅଧିକାର ନାହିଁ ଓ ୧୦ ଏବକର
ଭାବା ଦରିବାରୁ କୁଣ୍ଡିଗ ହାଥୁ ଖେବେ
ବୁଝି ପାଇଲା ତିରେ ଦରିବାରୁ । ବର୍ଷାବ୍ୟ-
କାଳ ଏଠାକୁ ଜାହାଙ୍କ ଗର୍ବଧର କିମ୍ବା
ହେବେ କିମ୍ବା ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରଙ୍କା ହୋଇନାହିଁ ଅଜିଏବ
କମା କମାକର ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଦେଖା ନ
ଯାଏ ଓ ଯେବେ ଭାବା ନିଜାନ ପ୍ରଦୟାକନ-
ହେବ ତେବେ ସେ କଥା ଦୂରାଧ୍ୟ କୁହର ।
ଏହିକ୍ଷେତ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରମ୍ଭ କଲାପର ଦୂରେ
ଆଜ ଦୟଳକ୍ଷେତ୍ରମାନ ପ୍ରକାଶ ହେବ ଓ ହେଥିରେ
ଏକାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଥା ପ୍ରାୟ ହୋଇଥାଏବା ।

ସାଧୁଦ୍ଵିକସଂ ବାଦ ।

ଅଜ୍ଞକୁ ପୂର୍ବମାତ୍ର ଦେବ ଏ ନଗର ଅଜ୍ଞମ-
ଜାଗ ବଜାଇରେ ଗୋଟିଏ ପିଲାକୁ ବଥ କରିବା
ମନ୍ଦିରମାରେ ଯେଉଁଷଙ୍କରବଣ ଧୃତ ଦୋଷଥିଲେ
ତାହାଙ୍କର ବିଶ୍ୱର ହୋଇ ଜ୍ଞାନୀଜୀ ଦେବଜଳକ
ସାହେବ ଜଳ ବାହିକୁ ମୁକ୍ତ ଓ କେବଳ ଯାହା-
ତାର ପୁରୁଷକିର୍ତ୍ତର ପାଇବା କେତେ ଦାର୍ଶନିକିର୍ତ୍ତର

ଜାହାକୁ ସାବଧାନ ଦାଖଲାରୁ ଦିଲ୍ଲୀ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରମାଣାଗ୍ରହ ମନ୍ଦିରମାରୁ ବିଦ୍ୟାର
ଲେଖକ ମନୋଜ୍ଞତ ହେଲୁ କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ କର୍କୁତ ସାହେବଙ୍କ ନୂତନ ମହିଳା
ମାର ଦିଲୋବାବୁ ଅଗାମୀମାପ ତା ଏ ରଜତାର
ଦେବ । କଳକର ଅପ୍ରେସର୍ ସମ୍ବୁ କରମ ଏହାକୁ
ବରମାକୁ ଦେବ ଓ ଏହାକୁ ଏମନ୍ତ ଷମଗ୍ର
ଦିଆଯାଉଥିଲୁ ଯେ ଏ ପଞ୍ଜକରେ ଗବର୍ନ୍ମେ-
ଶ୍ରୀପୁଣ୍ୟ ପଦାନ ଲେଖିବେ । ଏହାଙ୍କ ଅଧୀ-
ନରେ ଯେହି ଚେଷ୍ଟୀମାନେ ଉତ୍ସବେ ଜାହାଙ୍କ
ଟଙ୍କରିତ ମନ୍ଦିରମାର ଅପଳ ଏହାଙ୍କ ନିକଟରେ
ଦେବ ଓ କଟକ ପୁରୀ ବାଲେପୁର ମେଘନାଧକୁ
ଦର୍ଶମାନ ଥାବି ଜାଣାରେ ଯେତେ ନାକ ଅଛି
କା ଦେବ ଏ ସମସ୍ତର ଜଳକର ଅଗାମ ତେ
ମୋହଦମାର ଭର ଏହାକୁ ଅଧିକ ମୋରଥିଲା ।

ଏମ୍ବେମାନେ ଅନନ୍ତରସହିତ ଅବଶେ
ହେଲୁ ଯେ ପୁଣ୍ୟ କୁଟ୍ଟପୁଷ୍ପ କଳେଚୁର ଗ୍ରାମକୁ
ବାର୍ଦ୍ଦୀଯାନେବ କୁଗଳରେ ବିଜନର ପ୍ରତିବାଗ-
ମନ କରିଥିଲୁ । ଆମ୍ବେମାନଙ୍କ ଏକାନ୍ତ
ଅଶା ଯେ ପୁନରାର ସେ ଉତ୍ତଳକୁ ଆବଶ୍ୟକ
ତାହାକୁପରି ଉତ୍ତମ ଦ୍ୱାରମ ମିଳିବା ବୌଭବବ୍ୟବ
କରିବା ଅପରି ।

୧ ଏ ଅଞ୍ଚଳର ପୁଲମର କେଷାଳିନିଥେବୁଟି
୨ ଜେନାଇଲ ଗତଃସ୍ଥାନରେ ଏକାବିରମେ ପଦେତ
୩ ହୋଇ ଏ କାହାମାଲରଙ୍ଗ ବ୍ୟକ୍ତି ଲୀଘକାଳାରେ
୪ କର୍ମଚାରୀ କର୍ତ୍ତାନବାନଦୂରେ ବାଟୁ ଥିଲେ । ଅବ୍ଦି
୫ ଗତହେଠିଲେ ଯେ ଏକାଶ କିମ୍ବା ବିଲ୍ ଏବି
୬ ଏକଶ ହେଉକାହୁବିଲ୍ କରିନ କରିବାର
୭ ପତ୍ରର୍ଥ ସିଂହ ବରତକୁ । ଏହରେ ବାର୍ଷିକ
୮ ଦିନରହୁଏକା ବ୍ୟକ୍ତି ଲୀଘବ ଦେବ । କିନ୍ତୁ
୯ ଆମ୍ବାନଙ୍କ ଦେବଜୀରେ ଅନ୍ତରୁ ଅର୍ଥିତିଥି
୧୦ ସବରଜୀଷେବକୁ କରାହେଇ ଅଛିର ରକ୍ଷଣପଦ୍ମ
୧୧ ପଦ୍ମାଭାବରେ ପରମା । ଧୂକରେ
୧୨ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦିକ ବଦ୍ଧତ ଲୋକ ଆରଦେବନ ମହାଜୀବି-
୧୩ ଲ କରିଅଛନ୍ତି । ଦୃଢ଼ଲୋକରେ ବାର୍ଷିକ ମୂରି-
୧୪ ପ୍ରସେ ଲେଖାର ସମାବନା ଦେଖାଯାବ ।

ଅନ୍ଧରୁ କାହିଁବିଳଦୀର କାବୁ ଅନ୍ଧରୁ
ହେବ ହେବ କାମରେ ବୋଲେ ଗୁରୁତ୍ବର
ଅପରିଥର ଅର୍ଥଯୋଗ ହେବାଣ୍ଟ ପ୍ରାୟ କୁ
ମୁହୂର୍ତ୍ତାଧାରେ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ପେଣ୍ଠ କରିବା-
ହାଙ୍କ କରିବାରେ ବାବୁ ସମ୍ମଦିଷ୍ଟରବାବାଙ୍କୁ କିମ୍ବୁତ୍ତ
କରିଥାଇନ୍ତି । ସରବାର ମଧ୍ୟାମୟ ଶାହମର
ଯାମେଜ ଫେରିଥାଇନ୍ତି ଆବିନ୍ଦନରେ ହେବାରେ

ପଢ଼ିବି କାର୍ଯ୍ୟଗୁରୁ ପ୍ରହଣ କରିବେ । ଶାଯତ୍ରା
ପୁଷ୍ପଗୁଣ ସାହେବ ମୃଦୁ ଏ ମୋକ୍ଷଦିମାର
ତଥା କରିବା ଲାଗି ଅଗମ ପୁନଃବାର ଅନୁ-
ଗୁଲକୁ ସିଫର ହିନ୍ଦି କରିଅଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ମହାକଳମାନେ ଥିବା ଅଜ ବାଜି
ଯେ ପରମାଣରେ ୧୦ ର ଗୁରୁତ୍ବ ଦ୍ୱୟକରି
କେଉଁଥାକୁ ଏଥର ବୋଧ ହୁଅର ଯେ
ପ୍ରତିର ଗ୍ୟାନ୍‌କେବୁରି ବିଶ୍ଵିଷ୍ଵାଙ୍କର ଦୁଃଖ
ହୁଏ ହେବନାହିଁ । ମାନ୍ଦ୍ରାଜରେ ଗୁରୁତ୍ବମହି-
ମରୁ ୧୦ କା କିମ୍ବା ଉହିର ଅସ୍ଥକ ହୋଇ
ଥିବା ଅଭିବ ସେମାନେ ଝଙ୍କାରୁ ସେ ୧୦ ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବ କରପାରନ୍ତି । ଏମନ୍ତ ହେଲେ
ଆଜି ଗ୍ୟାନ୍ ହେବ କାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ମେରା ସମୟ କିନ୍ତୁ କଟକରେ ମୁଳର ମୁଳ
କରିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେଲାନ୍ତି । ଅଭିବ ଅମ୍ବେ-
ମାନେ ବୋଧ କରି ଯେ ବିଷରମାଣରେ ଗୁରୁତ୍ବ
ରାଷ୍ଟ୍ରର ବେଳାଥି ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟରୁ ଜାହା
ଶୁଣିବାର ଅବଶ୍ୟକ ରଖିଛି ।

ଯେଉଁ ବଲଜ୍ଜାର ସୁତ ମନୋତ ତାଣ
ଅଗମ କମିଉ ବୋର୍ଡି ଦ୍ୱାରା ସଂପର୍କ କିଲାନ
ବର୍ଷାର ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା ହୁଅର ଥାବା ଦେବାର
ଅଭିପ୍ରେତ ହୁଅର, ଭାବାରୁ ଶାବଦିଷ୍ଟତିର
ସ୍ଵର ଉପରି ହୁଅର, ଏବଂ ଜାହା ଭେଜିଥିଲୁ
ନ ହେଲେ ଉତ୍ତରବର୍ଷାରୁ ଭେଜିଥିଲା ଅଇନର
୧୫ ଥାରୁ ଅନୁଧାରେ ପ୍ରମାଣ ଦ୍ୱାରେ ପ୍ରହଣ
ବସ୍ତ୍ରୀର ନ ପାରେ ।

୧୮୬୫ ଦିନର ୧୦୫ ନଂ ମୋକ୍ଷଦିମା ।

ଯେବେ ଅପରି ହୁଲାରୁଷିତ୍ତ ହୁଅରେ
କାହାର ବିଷରେ ଉତ୍ତର ହୁଅର, ଏବଂ ସେ
ମୁଳବ୍ୟକୁର ଯେତେ ପ୍ରମାଣରେ ସଂପର୍କ
ପାରଥାଏ, ସେହିପରମାଣରେ ଉତ୍ତର ପରି
ଗୋଥ କମିଉ ୫ଙ୍କା ଦେଇଥାଏ, ତେବେ
ମୁତ୍ତବ୍ୟକୁର ବୋର୍ଡି ସଂପର୍କ ତାହା ହୁଏବେ
ଥାବା କଥା ଉତ୍ତରାର ସପ୍ରମାଣ ବରପାରିଲେ
ମେର ଉତ୍ତର ଆବ କାହା ହୋଇ ନ ପାରେ ।

ସୁନ୍ଦର ଯାଚିଅଛି ଯେ, ପୁନଃବର ଭକ୍ଷେ-
ବର କେନରେଲେ ଅନୁଗ୍ରହ କରିଅଛନ୍ତି ଯେ,
ତଥାର ତେବେତେ ଜୀବନେକର କେନରିଲେ ଏବଂ
ଅନ୍ତରେ ଅଗମିତ୍ତରୁ ସୁପରିଶ୍ରେଷ୍ଠକୁ କାର୍ଯ୍ୟ
ବ୍ୟବ କରି ନୁହିଛି ।

ଅପାର ପଣ୍ଡିତ କାଶାତ୍ମକ ହେଲୁ ଏବଂ
ମୁଗ୍ଧମାନ ମାତ୍ର ହିଲେଇନ ହୁଏ ଭାର୍ତ୍ତା-
ଭାରେ ଏବାରେ ନାଶପାତ୍ର ପ୍ରଦୟନ କରିଥାଏ-

ହେଲୁ । ଉତ୍ତରପଣ୍ଡିତ ପ୍ରଦେଶର ଶାଖାଗର
ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟର ଉତ୍ତର କେନରେଲେ ଉତ୍ତର
ମୁଳବ୍ୟକୁ ପ୍ରଦୂର ପ୍ରଗଂଧା ଲେଖାରେ ଉତ୍ତର
ଗବର୍ଣ୍ମେଣ୍ଟ ପଣ୍ଡିତ କାଶାତ୍ମକ ପ୍ରାତି-
ପୁନଃବର ସହାସନ୍ତର ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ ମୁଳବ୍ୟକୁ
ପାଇଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପଣ୍ଡିତମାନାଗରୁ ୩୫୦୦ଟଙ୍କା
ପୁନଃବର ଦେବାର ଅନୁମତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ତେବେତେ ସମୀକ୍ଷାକୁ ଏବଂଦିବର ବ୍ୟବ୍ସରେ
ଏବଂ ଉତ୍ତରର ନିମିତ୍ତ ଗମନଗୁରୁ ନବାବ
୨୪,୮୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ ବାରାଣସିର ମହାରାଜ
୨୫୦୦ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିଅଛନ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱରର ଘୋର୍ଟା ଧର୍ମରେ ୫,୦୦୦୦ ଟଙ୍କା
କମାଅଛି । ଗରବର୍ଷ ଅର୍ଥରେ ସନ୍ଧାନୀତ୍ୟରେ
ରେ ୨୧୦୬୭ ଟଙ୍କା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହିବର୍ଷ
୨୮ ଜାନ୍ମ ଜାନ୍ମ ଏବନରାବୁ ଅର୍ଥରେ ଏବଂ
ନିକଟରୁ ଅନ୍ୟବିନଦରରେ (ବୋଧ ହୁଅର
ଥାମରୁ ହେବ) ୨୪ ମାତ୍ର ଜାନ୍ମକ ହରମୁଖୀ
୧୦୭ ମାତ୍ର ଜାନ୍ମକ ଅର୍ଥରେ ।

ପ୍ରେରଣପତ୍ର ।

“ ଏହାର ସମ୍ବନ୍ଧମନ୍ଦିର ହୁଅର
ପ୍ରଗଂଧକ ” ୧୯୨୦ ମୁଖ୍ୟରେ କଣେ ପଦ୍ଧତିରେ
ଲେଖନ୍ତ ଯେ ବାଲେଶ୍ୱରାଠାରେ ଉତ୍ତର ଭାର୍ତ୍ତା-
ମାନ୍ଦ୍ରାଜ କେବେକ ଲୋକଙ୍କ ଓ ନିମିତ୍ତ ସାହେ-
ବକ ମଧ୍ୟରେ ଧର୍ମବିଷୟରେ ଉତ୍ତର ବିଭିନ୍ନ
ହେଇଥିଲା । ଉତ୍ତରକ ରକ୍ତ ହେବେତେ ଯାହେବ
ଏବଂ ବାହିକୁ “ ଉତ୍ତର ” ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ
ବାରତକୁହିଲେ ପୁଣି ପ୍ରାତିକରିବାର୍ଥକୁ ପାଇଁ
ବ୍ୟବ୍ସରେ ଅନ୍ତରାନ୍ତମାଧ୍ୟରେ ଅପରାଧଜୀବ ବରି ସେମାନଙ୍କୁ
ଗାସନ କରିବା ବାରି ପ୍ରାୟକୁ ଲେଖିପା-
ହେବକୁ କହିବାର ହିଁ କଲେ । ଏହି ଉତ୍ତର
ହେବେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଅମ୍ବେମାନେ
ଉତ୍ତର କାମିନ୍ଦ୍ରିୟର ବିଭିନ୍ନ ହେବୁ ।

NOTICE.

The next ordinary general
meeting of the Cuttack Debating
Club will be held at the High
School Premises on Wednesday
the 1st December next at 7 P.M.
when Baboo Lajkisna Mookher-
jea M. A. B. L. will open the
discussion on “the present wants
of Orissa”

Obinash Chunder Chatterjea
Hony Secy. C. D. Club
Cuttack, the 26th Novr. 1862.

ମୁଲ ପ୍ରାପ୍ତି ।

ବାଲେଶ୍ୱର ମୋହନ କଟକ ବିଦ୍ୟା ମୁଦ୍ରା
ମୁଲକାର ପ୍ରାପ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିଭିନ୍ନ ଏହି ଉତ୍ତରପଣ୍ଡିତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିଭିନ୍ନ କରିବାର କାହାର ପାଇଁ ହେଲା
ମୁଲକାର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବାଦ ପତ୍ରିକା ।

५८७

ବିଦେଶର ଚାଲନ ପ୍ରସାଦ
ଆଜିକାଳ ସେ ପରିମାଣରେ ମାତ୍ରାକ ବ୍ୟକ୍ତି-
ବାଦିମାନେ ଏଠାର ଚାଲନ କ୍ଷେତ୍ରର ଜାହାଜ-
ରେ ପଠାଉଥିଲୁ ଜାହା ଦେଇ ଲେକେ
ଛାନ୍ତି ଜୟଶ୍ଵର ଗୋଟିଏକାନ୍ତି । ବ୍ୟକ୍ତି
ଚାଲନ କଷ୍ଟ ଦେବାର ମୋଟବଳେ ଅମଦାବାଦ
ଜାହା ପଡ଼ିଥିଲୁ ଓ ଜାହା କଣେ କର ଉଚ୍ଚ
ଦେଇଥିଲୁ ଏମନ୍ତ କି ପ୍ରତିକୁ ପରିଯ ହେବାର
ଯେତିକୁ ମହା ଦେବାର ଅନୁମାନ ନେଇଥିଲୁ
ଜାହା ଥିଲୁ ଏହି କାହାର ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ
ଦେଇ କହିଲୁ ଯେ ଅନ୍ୟଧିନ ତିଜିଲକ୍ଷ୍ମୀ ପାଇଁ
କୁଳଲ ମହାକଳମିଶ୍ର ଦୟା କରିବେ ଯେବେ
ଏ ତଥା ସତ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଦେଇ ଏଠାରେ ଚାଲନ
କୁଳ ମହାର ଦେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଓ ଦେଇଥି
ଯାନା ଦେବାର ସମ୍ମବ ବିନା ଓ ଦେଇଲେ
କାନ୍ତିବରେ କି ପରିଦିନ ଏ ଦେଇଲେ କ୍ଷେତ୍ର ଦେଇ
ଏତେବେଳେ ବୃଦ୍ଧିକାର ପ୍ରଦୋହନ ଦେଇଥିଲୁ
ଜାରଣ ଚାଲନ ଜାହାରଙ୍ଗଲେ ପଢ଼େ ବିବେଚନା
ଦେଇବାର ଦୃଥା ଦେବା । ପୁଣେ କୁଳକ ପ୍ରାଚିର
ପ୍ରତି ଗବର୍ନ୍ମେଣ୍ଟ କିମ୍ବେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରକର କରି-
ଥିଲେ ଜାହା ଜାହାର ଉଠାଇଦେବା ସମୟକୁ
ଛଲର ବାହିମଳ୍କ ଅବେଳା କରିଥିଲେ ଯେ ବି-
ଧିରମାନରେ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାହାଗ କିନ୍ତୁ ଚାଲନ
ଜାହାରଯାଏ ଉତ୍ତର ତହାନୁପକାଳ କରିବେ
ଓ ଯେବେ ଏମନ୍ତ ଦେଇଗନା ପ୍ରଥମ ଯେ
ଏଠାର ଶର୍ତ୍ତ ବିପରୀତ ଅବଧାର୍ଯ୍ୟ ମହିଳା ନ
କିନ୍ତୁ ଉପର ଜାହାର ଯାଇଥିଲୁ ରହିବାର

ବନ୍ଦ କରିବାର ପିଲ୍ଲା ହେବ । ଏଥରୁ ଯଥାର୍
ରେ ଜେତେବୁର ଅଳକ୍ଷ ପୁଣିବାର ସମ୍ବନ୍ଧନା କି
ନା ଏହି ବାନ୍ଦର ପୁଣିବାର ଆକଷମ୍ବନ୍ଧ ।

ଆମ୍ବନ୍ଧବା ମାନ୍ଦ୍ରାଜିମହାତନମାନେ କିମ୍ବିଧୂ
ଦେଇଲେଖାର ଗୁରୁଲ କିମ୍ବିକଲେଖ ଜାହା
ଅମ୍ବେମାନେ ଜାପିଥାର ନାଟ୍ । ବିନ୍ଦୁ ହୁଲିଷ
ଶିଥୋର କଣାଯାଏ ଯେ ବସୁର ଦୟ ଦେଇ
ଅଛି ବୋଲି ଗେବେ ବିଦୟମ୍ଭୁତ୍ତ ଅଛନ୍ତି ।
ଜ୍ଞାତ ଅମ୍ବେମାନେ ଦିବେଶଜା କରୁ ଯେ
ବନ୍ଦ ରାଜ୍ୟ ଏବେଷ୍ଟ ହେଉ ଜାହା ବନ୍ଦ
ମହାତନଙ୍କ ଅର ଦେଇଗୁଡ଼ି ଉପକାର
ହୋଇଥାଏ । ପା । ଏହି ଯେ ଦର୍ଶମାତ୍ର ଫର୍ମ-
ଲ ବଜାରରେ ପ୍ରକରନ ହେବା ବାଲରେ ସର-
ବାରୀ ଗୁରୁଲ ପ୍ରାୟ ପଞ୍ଚାମନକାର ମହନ
ଏଠାରେ କମାଥିଲୁ ସେ ଗୁରୁଲ କିମ୍ବିଧୂ ହେବାର
କୌଣସି ଭରଣୀ କ ଥିଲା । ବଜାର ଗୁରୁ-
ଧର୍ମରେ ସେ ଗୁରୁଲ ସର୍ବ ମୁହଁର ଏବଂ କେତେ-
କାଳରୁ ଗୋବାମରେ ଉଛ ଦିନ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ହେଇ-
ଥିଲା । ଯେବେ ମହାତନମାନେ ଆସିଲ ଥାଣେ
କେବେ କେ ଗୁରୁଲ ମାଟେ ହୋଇଥାନ୍ତା ବିନ୍ଦୁ
ତୁଳକର ମହ କନ ଅସୁଦାୟ ଗୁରୁକୁ ୩୦୦୦
ଟଙ୍କାରେ କିମ୍ବିଧୂର ସରକାରର ଆମରଜ ସମୟରେ
ଉପବାର କରିଥାଇନ୍ତି ପକ୍ଷାନ୍ତରେ ସରକାର-
ଗୁରୁଲ ଅସୁମାନଙ୍କର ପ୍ରଧ୍ୟେତନ ନ ଥିଲ ପର-
ବାହାକେ ଜାହା ଦ୍ଵାରି ସିବାର ଦେଗର ମୁହଁର
ରକ୍ଷା ପାଇବା ଦ୍ୱାରି ଅସୁମାନଙ୍କର ଉପବାର
ହେଲା । ଦୁଇଥୁ ଏହିକ ଦେଇ ପରିମାଣରେ

କୁରଳ ବିଦେଶକୁ ଗପ୍ତାକ ନ ହେଲେ ମୁହଳର
ଦର ଅର୍ଥର ମହା ହୋଇ ଚଣ୍ଡଳର କଣ
ହେବାର ସମ୍ମାନିନା । ସବୁ ହାନି ହୁଏ ଏବା—
ପର ନହିଁ ଦେଉଁଠାରେ ଅଛୁ ପରମମରେ
ବିଦୁର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସନ୍ନ ହୁଅର ଓ ଦେଉଁଠାରେ
ସେହିପରି ହୁଏ ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେ
ମଧ୍ୟ ହୁଅର ଯେଠାରେ ଜାହା ଅବଧି ଗପ୍ତା
ହୁଅର ଓ ଯେଠା ଚନ୍ଦ୍ରମାନେ ଥନ୍ଦ ମୂର୍ଖ
ଅପେକ୍ଷା ଲାଗ କରିଛି ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟାହ୍ନାମନ ମହା-
ଜନମାରେ ବିଦେଶକୁ କୁରଳ ନେଇପଣି ମୁକ୍ତ
ଦୃଢ଼ି । ଏତେବେଳେ ଥିଲା
ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦୁ ହୁଅଥିବା କିମ୍ବି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ
ବରକାରୁ ସମର୍ଥ ହୁଏ ଓ ସେଥିରେ ଜାହାର
କୁଳନାମେ ସମାଜ ଲାଗ ନ ହେଲେହେଁ ଏହି
ସହି କରିବାରୁ ହୁଅର ନାହିଁ । ବିଶେଷଭାବ
ଏ ହୁନରେ ଗ୍ରହ ଅଥବା ହିନ୍ଦୁରେ ମୋହର
ସଂଶେଷ ଜଣା ଏଥିରେ ଗ୍ରହର ଦର କହୁଛି ବୁଝି
ଦେଲେ ଅଛୁ ମୋହର କଣ ଓ କହୁଛି ମୋହର
ଲାଗ ଥିବାରୁ ପରିମିତ ପରି ପ୍ରାକିନ୍ତୁ ସାଥୀରଙ୍ଗ
ପ୍ରଥମାର ଦୋଲବାରୁ ହେବ । ଏହିର୍ବର୍ଷ ହେ-
ଉଁଠାରେ ଖୋଲି ଓ ଦେଉଁଠାରେ ରୂପର ଅଗ୍ରବୁଲ
ହେତୁର ଜଣା ଫଳ ହୋଇଥାରୁ ଓ ଦେଉଁ-
ଠାରେକ କଳବର ସେହି ଅଥବା ବ୍ୟଥୁ ହୀନାର
ଦର ପଥକ ପ୍ରସୁତ କରିଅଛି । କଣ୍ଠାକ ନ
ହେଲେ ଏହାନମାନକର ଉତ୍ସନ୍ନ ମଧ୍ୟର ମୁକ୍ତ
ବୁଝି କରିବାର ଉଭୟା ନ ଥିଲା ହୀନାର ଯେତେକେ
ଏବି ହୀନରେ ଗପ୍ତା ପାଇଲେ ମହିର୍ ହୀନର

ଅଗ୍ରିମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ	୪୫
ବର୍ଷାଦେଶ ମୂଳ୍ୟ ଧେଲେ ଦର୍ଶକୁ	୪୭
ମଧ୍ୟମିଳ ପାଇଁ ତାକିମାନ୍ୟମୁକ୍ତ	୫୦

ପ୍ରେସ କଣିକାରେ ନାହିଁ ଅଭିଏବ ରପ୍ତାନି ସମ୍ବନ୍ଧ
କରି ଯମାନ କରିବାର ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ଉପାୟ
ଅଟଇ ଓ ଏହି କାରିଗର ଏହାକୁ କଣେଖ
କରିବାର ଅନୁଭବ । ତୁଳ୍ୟ ଶବ୍ଦ ରପ୍ତାନି-
ଥାର କେବଳ ଏ ଦେଇର ଚମାନଙ୍କର
ଉପକାର ଏମନ୍ତ ନୁହେ । ଅନ୍ୟ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
କାନ୍ଦର ଏଠାକୁ ଶବ୍ଦ ଅସର ହେଲାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ
ଉପକାର ଅଛି ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଓ କୁଳପରିଷତ୍ତ ଓ
ଆନ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଜିତକୁ ଅନ୍ତରେ କରିବାକୁ ଆ-
ସର୍ବକଟକ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୀନର ଅଭିରକ୍ତ ଶବ୍ଦର
ହାତ ଆଇ । ଯେବେ କିମ୍ବାର ରପ୍ତାନି କ
ହେବ ତେବେ ଏଠା ଶବ୍ଦ ଏଠାରେ ବ୍ୟୟ
ହେବାର ସୁମଧୁର ଓ ମୂଳ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରାର ଆନ୍ୟ-
କୁନ୍ଦର ଦେଇ ମହାକଜନ ଜୀବିନ୍ଦୁର ଶବ୍ଦ ଆଣି
ସେ ଭାବରେ ବିଦ୍ୟୁ କରିପାରିବ ତାହିଁ ଏ
ମହାକଜନେ ସେବିଗମାନଙ୍କର ଜ ଅଣିଲେ
ଏଠାରୁ ଯେ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରେସ ଯାଏ ତ ହା ମଧ୍ୟ
ବିନ୍ଦୁମୁହଁ ହେବ ନାହିଁ । ଶୁଣି ରପ୍ତାନିକାର
ଦୁର୍ବଲକା ଶିଖାରେ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧକା ଥିବାର
ତାହାକ ଉପକାର ବୋଲିବାକ ହେବ ।

ଏହିମଧ ନାମା ନିବେଦନରେ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ପରିମିତିପ୍ରେ କୁରିବ ଉତ୍ଥାନ ହେବାରେ
ନବକ ଅଛି ଓ ସେଥିରେ କୋବମାନେ ଲୁହ
କ ହୋଇ ଆଜ୍ଞାଦିତ ହେବାର ଉତ୍ତରା ବସୁ
ଦରେ କେବଳ କଣିକାମାନେ ଏଥରେ ଦୃଷ୍ଟିଜୀ
ନ କେତ୍ତ ଉତ୍ତାମାନେ ଯେ ଅନ୍ୟତ ଅବସର
ଏହା କିମ୍ବା ପାଇଁ ନ କରିବ ଓ ଏହେମରାଗ

ଅଯୁକ୍ତ ଦୂରମୁଖ ଏହା ଗନ୍ଧ-
ବିଜେତା ଲକ୍ଷଣ ଅବେଳା ଏ ଚନ୍ଦ୍ରମୁଖେ ଗବ-
ଶ୍ରୀମେଣ୍ଣଙ୍କର ହସ୍ତକ୍ଷେପ ନ କରିବାର ଅନୁରୋଧ
ଆପର ରେବେ ଏହାକି ମାତ୍ର ସାହାରାନ ରହିବା-
ର ଅବଳମ୍ବନ ଯେମନ୍ତ ରା ଏ ଦେଇଗଲ ପ୍ରଦେଶ-
କଳନ୍ତର କାହା ନ ହୁଅର ଓ ଗାହା କାହାର
ଦାରତ୍ତ ଯେ ଉପାୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ଗୀତ୍ର କରିବା ଦର୍ଶକ । କୋଥା
ହୁଅର ଗୁରାଳର ଭାବଦ୍ୱାରା ସେ କଥା କହାଯା-
ଇ ଥାରେ ଓ ପଞ୍ଚମ ବରର ଅବହା ଯେତ୍ତିପର
ଦେଖାଯାଏ ରହିରେ କୌଣସି ଅନୁରୋଧ
ଦୟାକାରୀ ନାହିଁ ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଆମ୍ବୁଦ୍ଧାନେ ଥିଲାଯାନ୍ତରେ ମହିଳା ଅବଶ୍ୟକ
ହେଲୁ ଯେ ଏ ନଗରରେ କାମକାଳୀ ଥାଇଲା

ପର୍ବତ ବରଦା ବାରଣ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ମାଜିଷ୍ଠ
ସାହେବ ବରତ୍ତମନେଶ୍ଵର ଅନୁରୋଧ କରିଥାଏନ୍ତି
ଏ ଅନୁନ କିମ୍ବା ହେଲାମ୍ବ ପୁରୁଷ ବିହା
ଶେଷଶ୍ଵରେ କୁଞ୍ଚ ଗେଲାଥା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଧରି-
ପାରୁକ ଓ ଶେମାନନ୍ଦର ମାଜିଷ୍ଠିରେ ବ୍ୟାପୀ
ହୋଇ ଦଶ ହୋଇଥାଏବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଜଳ
ଜାଗ୍ର ନାହିଁ ବୋଲି ଅନେବ ହୁଏ ଏ କୁଞ୍ଚ-
ମେଳ ଦେଖାଯାଏ ଓ ଯଦୁଚିହ୍ନ ଜେଳାଲିମାନେ
ବିଷ୍ଟ ପ୍ରମୁକ ପୁଲବର୍ଷମର୍ଗର ନୂର୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବା ଓ ପୁଲମ ଜଳଫୁଲମାନେ କେବେ ।
ଧମବାର ଧଳ ପାପ୍ତ ହୃଥରୁ ମାତ୍ର ଜାହାଙ୍କ
ମାତ୍ରନ ବରଦାର ଥରନ ନ ଥିବାର ଏ ମେଳ
ଦିନରୁ ଦିନ ଦିନରୁ । ଅଛିମୋ କରାଗଲେ
ଦିନ୍ୟକାନ୍ଦର ମୂଳ ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ କୁଞ୍ଚ ବୋଲ ସବୁ
ସାଧାରଣରେ ଏକାନ୍ତ ବିଶ୍ଵମ୍ଭୁବି ଥିଲା । ଆଜି
ଧାମାନ୍ୟ ପ୍ରବୃତ୍ତି କରିବାର୍ଥ କରିବା ପାଇଁ
ମନୁଷ୍ୟ ପାଦ ବଥ ମୂର୍ଖ ଗୁମ୍ଫର ଅପରିଧ ଜ୍ଞାନ
ହେଲା ନାହିଁ ଆଉ ମନର କଥା କଥାର ବୋଲ
କବା । କିନ୍ତୁ କେହି । କହିଥାଏନ୍ତି ମେ
ଏଇଅଭିମାନେ ପରବର୍ତ୍ତନକ ବୋଲ ଏହାର

ବଳେ । କୁନ୍ତିଲେଖ ଦେହ ଏନନ୍ଦ ନ କରନ୍ତି
ଏଥବୁ କୁଞ୍ଜଙ୍କେଳ ଧୂରୀ ଅନେକ ମୟୋନ୍ତିଲେଖ
କ ଆନନ୍ଦର ପାଶ ଧ ନ ବିକନ୍ତ ନଷ୍ଟ ଥିଲେ
ପ୍ରାଣରେ ମରିବାର ଦୃଶ୍ୟାନ୍ତ ଦେଖା ଯ ଇଥିଲା
ଓ ଏକଗରରେ ଯେ ସମ୍ମର ମୟୋନ୍ତ କାହିଁ
ଦେଲାଲୀ ଅବନ୍ତି ବୋଲିବର ବାହୁଦୂଷ ପାଇଲା
ଏବମେ ଦେବ ଜାଣେ

ଗୁରୁଲୋକଙ୍କର ଜୀବନ କିମ୍ବୁ ପୂର୍ବିକଙ୍କ
ଶାଶ୍ଵତ ସେବା ଅଣାରେ କ୍ରିହିଲେ ଅଛି
ପ୍ରକଳ୍ପ ନ ଥିବାର ପାଇଁରଙ୍କ ଦଳ କାହିଁ
ବୋଲି ଆମ୍ବୁମାନେ ଜାହା ପକାଏ ବରବା
ଅନାକଣ୍ଠ କୋଥ କରିଥିଲୁଁ । ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟରେ
ଏ କଥ ମାନ ଗୋପନୀ ରହିବ ନାହିଁ । ମାଦକ-
ପ୍ରବ୍ରଦ୍ଧ ସବକି ପରତାରଙ୍ଗିଲୁଆଫେଲ ମନୁଷ୍ୟର
କର୍ମକାରୀ ହେବାର ତଳ ପ୍ରଥାକ କାରଣ ଅଛି
ଏଥମ୍ବରେ ଜୀବନେକ ସମସ୍ତାର ଶୈଖ
ମନୁଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀଚନ୍ଦ୍ର ହେବାର ଏଥରୁ ବିଜନି
ଉପାୟ ନାହିଁ । ଯାଦକ ପ୍ରବ୍ରଦ୍ଧର ବ୍ୟଧିର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ
ଅଛି କାହାର ବେଳେ ମନେ ବଲେ ଯଥେତୁ
ଜୀବ ପାରିବ ନାହିଁ । ପରଦାର ଶମନଙ୍କ
ଏଥରୁ ବିଜୁ ଅଥବା ବିମ୍ବ ହୃଦ ରଜିତ ହିଲୁ
ଏହଜ ମଧ୍ୟ ହାତା ଅଛି । କାରଣ ପରମୀ ମାତ୍ର
ବାର ହୋଇ କେତେ ଏହିରେ ସମ୍ମାନ କରିବାକୁ

ବେଅର ନାହିଁ । କିମ୍ବା ପକ୍ଷରେ ଧନ୍ୟାନ
ହେବାରୁ ସମୟର ଅପେକ୍ଷା ଦରେ । କିନ୍ତୁ
କୃଥିତେଣର ବ୍ୟାପ ଅନ୍ତରେ ଏଥରେ ହଠାତ୍
ଦିଗ୍ନିତ୍ତ ହେବାର ରଥ । ମନୁଷ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଧନ୍ୟ-
ନାମର ଯେତେ ଜୀବୀ ହୋଇଥାଏ କେହି
କୃଥିତେଣ ସମ୍ମାନ କରି ନୁହିର ଏହି ଏଥରେ
ଧନ୍ୟ ନାମର ଅମା ଖରାଗ ଥର ଚାରିମେହିବ
ଦୂର ପ୍ରକାଶର ଦୋଷରେଣ୍ଟ ବୁଡ଼ାଇ ବରେ ।
ସପରି ଆମ୍ବାରେ ବ୍ୟାପ ନିବାରଣ କରିବା
କେବେଳ ଉପରିଭାଗ କଥା କାହା କିଏ ଗୁରୁତ୍ବ
ନ କରିବ । ଅମ୍ବେଜନ୍ ରରଣ କରି ଯେ
ଶ୍ରମକୁ ଲେଣ୍ଟନଶ୍ଵରବୁଟର ମାତ୍ର ଅଇନ ବାଣୀ
କରିବାର ବିକ୍ରିଯ ପ୍ରକାର କବନ୍ତୁ ଓ ଶ୍ରୀମତୀ
ମେହରାର ପାଦେବ ଏହା ଉଦୟ ଦରିଦ୍ରବ୍ୟ
ବେଳେ ଜାହାଜର ବଜାଁ । ଧନ୍ୟାନାଦ ଦେଇ-
ଅଛୁଟ କରିଲାର ଅନ୍ତରେ କଷ୍ଟାବ, ମାନକ୍ଷେତ୍ର-
ମନେ ଅଗରା ଗାନ୍ଧିତ ରାଜ୍ୟରେ ଏ ଅଜ୍ଞନ
ପ୍ରତିକ କଷ୍ଟାବାର ରେଖା ଦରନ୍ତି ।

ବର୍ଷାମେହେ ପଦ୍ମ ଅନୁଭୂତି

ଗତ ଅସତି ଦ୍ୱାରା ମାରାରେ ଯେତେ-
ହେଲେ ଲୋକ ଦେଖିଲୁ ଯେ କଣ୍ଠ ଦେଲୁ
ନାହିଁ କେତେବେଳେ ସାଧରେ ଏହି କନ୍ଦର
ହେଲୁ ଯେ ଚଲିବ ଶେର ଫାଲ ହେଲୁ
ନାହିଁ । ଲୋକେ ଧୂରାର ପୁଷ୍ପ ଯାଇଥା
ଯହିଁ କରିବେ । ନାହିଁ ମାରିବାର ବରତର
ବାହାରିଲୁ ଏ ତେବେଳରେ ନଥିଲାମାର
ଅୟକ ଅନ୍ତରୁ ଯୌବନୀର ମୋହନ ବିଶ୍ଵାସ
କନ୍ମାରିଗେ କହି ମୁସ ତୁମି ହେଲୁ ନାହିଁ ।
ଶ୍ରୀରାଜ ଅନ୍ତରୁ ଅଭ୍ୟାସ ଧୂ ଲବ
ହେଲୁ ଭାବୁ କହିଛନ୍ତିବୁ ମନେ ଆପଣା-
ବନ୍ଦନ ବର୍ଷର ଦେଖି ମନେଁ କର ଦେଖିଲ
ହେଲୁ ଓ ଲୋକେ ଧୂମର ଅନ୍ତରୀମେ ଦୂର
ହୋଇ ତେବେଳର ଅଭ୍ୟାସ ବୁଝ
ନନେ କଲେ ହାହିଁ । ତମୁ ବ ଅର୍ଥାର୍ଥର
ବିଷୟ ଯକ୍ଷମି ବ ବନ୍ଦନରେ ଲୋକଙ୍କର
ଲୋଗ ମୋତନ ହେବାର ସ୍ମୃତିନା ହେଲୁ
ଉଥି ତ ଭାବୁ କହିଛନ୍ତିବୁ ଏବନ ଯକ୍ଷମି
ଦୂର କୁଟୁମ୍ବ ହେଲୁ କାହିଁ । କବ ଅବୁରା
ମେ ଅର୍ଥାର୍ଥ ଲୁଣିଥା ବନ୍ଦନମେଶ୍ୱର ପ୍ରଭା
ତିର ଅଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିର ବୃତ୍ତାନ୍ତର ପ୍ରକାଶ ହେଲେ
ଯେ ଏ କର୍ତ୍ତା ଅୟ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରୟୁ ହୁଇବେ
ଅୟକା ନେପି ହେବାର ସ୍ମୃତିନା ଏ କିମ୍ବା